
Zásady evangelia

*Dojdou poznání svého Vykupitele a
pravých bodů jeho nauky, aby mohli věděti,
jak k němu přijíti a býti spaseni.*

1. Nefi 15:14

Zásady evangelia

Vydala
Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů
Salt Lake City, Utah

Uvítáme vaše připomínky a náměty k této knize. Zašlete je prosím na adresu Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024. E-mail: cur-development@ldschurch.org. Uvedte prosím své jméno, adresu, sbor a kůl. Nezapomeňte uvést název knihy. Poté připojte své připomínky a náměty ohledně silných stránek knihy a toho, co by šlo případně zlepšit.

Obsah

<i>Úvod</i>	1
<i>Kapitola 1</i> <i>Náš Nebeský Otec</i>	5
<i>Kapitola 2</i> <i>Naše nebeská rodina</i>	9
<i>Kapitola 3</i> <i>Ježíš Kristus, náš vyvolený Vůdce a Spasitel</i>	13
<i>Kapitola 4</i> <i>Svoboda rozhodování</i>	17
<i>Kapitola 5</i> <i>Stvoření</i>	23
<i>Kapitola 6</i> <i>Pád Adama a Evy</i>	27
<i>Kapitola 7</i> <i>Duch Svatý</i>	30
<i>Kapitola 8</i> <i>Modlíme se ke svému Nebeskému Otci</i>	33
<i>Kapitola 9</i> <i>Proroci Boží</i>	39
<i>Kapitola 10</i> <i>Písma</i>	43
<i>Kapitola 11</i> <i>Kristův život</i>	49
<i>Kapitola 12</i> <i>Usmíření</i>	59
<i>Kapitola 13</i> <i>Kněžství</i>	67
<i>Kapitola 14</i> <i>Uspořádání kněžství</i>	71
<i>Kapitola 15</i> <i>Pánův lid smlouvy</i>	81
<i>Kapitola 16</i> <i>Církev Ježíše Krista v dřívějších dobách</i>	85
<i>Kapitola 17</i> <i>Církev Ježíše Krista dnes</i>	93
<i>Kapitola 18</i> <i>Víra v Ježíše Krista</i>	99
<i>Kapitola 19</i> <i>Pokání</i>	105
<i>Kapitola 20</i> <i>Křest</i>	113
<i>Kapitola 21</i> <i>Dar Ducha Svatého</i>	119
<i>Kapitola 22</i> <i>Dary Ducha</i>	123

<i>Kapitola 23</i>	Svátost	131
<i>Kapitola 24</i>	Den sabatu	135
<i>Kapitola 25</i>	Půst	141
<i>Kapitola 26</i>	Oběť	147
<i>Kapitola 27</i>	Práce a osobní zodpovědnost	153
<i>Kapitola 28</i>	Služba	159
<i>Kapitola 29</i>	Pánův zákon zdraví	165
<i>Kapitola 30</i>	Pravá láska	169
<i>Kapitola 31</i>	Čestnost	177
<i>Kapitola 32</i>	Desátky a oběti	181
<i>Kapitola 33</i>	Misionářská práce	187
<i>Kapitola 34</i>	Rozvíjení našich talentů	193
<i>Kapitola 35</i>	Poslušnost	199
<i>Kapitola 36</i>	Rodina může být věčná	205
<i>Kapitola 37</i>	Rodinné zodpovědnosti	211
<i>Kapitola 38</i>	Manželství na věčnost	217
<i>Kapitola 39</i>	Zákon cudnosti	223
<i>Kapitola 40</i>	Chrámová práce a rodinná historie	231
<i>Kapitola 41</i>	Posmrtný duchovní svět	239
<i>Kapitola 42</i>	Shromažďování domu Izraele	243
<i>Kapitola 43</i>	Znamení Druhého příchodu	249
<i>Kapitola 44</i>	Druhý příchod Ježíše Krista	255
<i>Kapitola 45</i>	Milénium	261
<i>Kapitola 46</i>	Poslední soud	267
<i>Kapitola 47</i>	Oslavení	273
<i>Přehled ilustrací</i>		279
<i>Rejstřík</i>		281

Úvod

Studijní průvodce a příručka pro učitele

Zásady evangelia byly napsány jako osobní studijní průvodce i jako příručka pro učitele. Když je budete studovat a budete při tom usilovat o Ducha Páně, budete moci růst ve svém porozumění i ve svém svědectví ohledně Boha Otce, Ježíše Krista a Jeho Usmíření a Znovuzřízení evangelia. Budete moci nacházet odpovědi na životní otázky, získávat ujištění o svém účelu a o své osobní hodnotě a budete moci s vírou čelit nejednoduchým situacím v osobním i rodinném životě.

Pokyny pro výuku v Církvi a doma

Být učitelem je velká zodpovědnost, která v sobě zahrnuje mnoho příležitostí k posilování druhých a k dohlížení na to, aby byli „vyživováni dobrým slovem Božím“ (Moroni 6:4). Vaše výuka bude efektivní, pokud se budete držet těchto zásad:

- Mějte rádi ty, které učíte.
- Učte Duchem.
- Učte nauku.
- Povzbuzujte k pilnému studiu.

Mějte rádi ty, které učíte

Když těm, které učíte, dáváte najevo, že je máte rádi, vnímají lépe Ducha Páně. Učí se s větším nadšením a více se otevírají vám i ostatním. Pilně se snažte seznámit s těmi, které učíte, a dejte jim poznat, že vám na nich upřímně záleží. Buďte ohleduplní k těžkostem, kterým čelí ti, již mají zvláštní potřeby. Vytvořte ve své třídě příjemné prostředí, aby se účastníci neostýchali na vás obracet

---

---

s jakýmikoli otázkami, které budou mít ohledně zásad evangelia a toho, jak je uplatňovat.

Pánův Duch bude přítomen tam, kde je láska a jednota. Pán řekl: „Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.“ (Jan 13:34.)

Více informací o tomto tématu – viz *Učení – není většího povolání*, strany 31–39.

Učte Duchem

Tím nejdůležitějším, čemu kdy budete učit, jsou Kristovy nauky, jak jsou zjeveny prostřednictvím písem a novodobých proroků a jak jsou potvrzovány Duchem Svatým. Abyste v tom byli úspěšní, musíte získat Ducha Páně. „Duch vám bude dán skrze modlitbu víry,“ řekl Pán, „a neobdržíte-li Ducha, učiti nebudete“ (NaS 42:14; viz také NaS 50:13–22). Skutečným učitelem je Duch Svatý, a tak je důležité vytvořit prostředí, v němž může být Duch Páně přítomen.

Více informací o tomto tématu – viz *Učení – není většího povolání*, strany 41–48.

Učte nauku

Než budete učit některou kapitolu, pečlivě si ji prostudujte, abyste se ujistili, že rozumíte nauce. Prostudujte si také další verše z písem, které jsou uváděny na konci kapitoly. Pokud vás učení obsažená v kapitole osobně ovlivnila, budete učit s větší upřímností a mocí. Nikdy o církevní nauce nespekulujte. Učte pouze to, co je podloženo písmem, slovy proroků a apoštolů posledních dnů a Svatým Duchem (viz NaS 42:12–14; 52:9).

Pokud jste byli povoláni, abyste za pomoci této knihy učili kvo-
rum nebo třídu, nenahrazujte ji jinými materiály, ať jsou sebevíc
zajímavé. Držte se věrně písem a slov v této knize. Lekci můžete
vhodně doplňovat osobními zkušenostmi a články z církevních
časopisů.

Více informací o tomto tématu – viz *Učení – není většího povolání*,
strany 50–59.

Povzbuzujte k pilnému studiu

Když učíte, pomáhejte druhým, aby viděli, jak se zásady evangelia týkají každodenního života. Povzbuzujte diskusi na téma, jak mohou tyto zásady ovlivnit to, co cítíme k Bohu, k sobě samým, ke své rodině a ke svým bližním. Povzbuzujte zúčastněné, aby podle těchto zásad žili.

Snažte se do lekce zapojit co možná nejvíce lidí. To můžete udělat tak, že je vyzvete, aby nahlas četli, odpovídali na otázky nebo se dělili o zkušenosti, dělejte to ale pouze tehdy, když jste si jisti, že je neuedete do rozpaků. Když si připravujete lekci, můžete účastníkům zadávat zvláštní úkoly. Buďte vnímaví k potřebám a pocitům druhých. Možná si budete muset před lekcí promluvit s některými jedinci v soukromí a zeptat se, jak by se cítili, kdybyste je zapojili.

Více informací o tomto tématu – viz *Učení – není většího povolání*, strany 61–74.

Další pomoc pro učitele

Každá kapitola v této knize obsahuje jednu nebo dvě poznámky pro učitele. Tyto poznámky obsahují náměty, které vám mohou pomoci ve vašem úsilí mít rád ty, které učíte, učit Duchem, učit nauku a povzbuzovat ty, které učíte, k pilnému studiu.

Náš Nebeský Otec

Kapitola 1

Bůh existuje

- Co vám například dosvědčuje, že existuje Bůh?

Alma, prorok Knihy Mormonovy, napsal: „Všechny věci ukazují, že Bůh jest; ano, dokonce země a všechny věci, jež jsou na její tváři, ano, a její pohyb, ano, a také všechny planety, jež se pohybují ve svém pravidelném uspořádání, dosvědčují, že jest Nejvyšší Stvořitel.“ (Alma 30:44.) Můžeme vzhlednout k noční obloze a porozumět tomu, co měl Alma na mysli. Jsou tam miliony hvězd a planet, všechny v dokonalém řádu. Neocitly se tam náhodou. Na nebesích i na zemi můžeme vidět dílo Boží. Mnoho nádherných rostlin, mnoho druhů zvířat, hory, řeky, mraky, které nám přinášejí déšť a sníh – to vše nám dosvědčuje, že existuje Bůh.

Proroci nás učí, že Bůh je všemohoucí vládce vesmíru. Bůh přebývá na nebesích (viz NaS 20:17). Prostřednictvím svého Syna, Ježíše Krista, stvořil nebesa i zemi a vše, co je v nich (viz 3. Nefi 9:15; Mojžíš 2:1). Učinil měsíc, hvězdy a slunce. Zorganizoval tento svět a dal mu tvar, pohyb a život. Naplnil vzduch a vodu živými tvory. Pokryl pahorky a pláně veškerými druhy živočišného života. Dal nám den a noc, léto a zimu, čas setby a žně. Učinil člověka ke svému vlastnímu obrazu, aby byl vládcem nad Jeho ostatními stvořeními (viz Genesis 1:26–27).

Bůh je ta nejvyšší a absolutní bytost, ve kterou věříme a kterou uctíváme. Je „Veliký Rodič vesmíru“ a „pohlíží na celou lidskou rodinu s otcovskou péčí a s rodičovským ohledem“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2007], 39).

Pro učitele: Otázky na začátku oddílu používejte k tomu, abyste vyvolali diskusi a abyste vedli členy třídy nebo členy rodiny k tomu, aby další informace hledali v textu. Otázky na konci oddílu používejte k tomu, abyste členům třídy nebo rodiny pomáhali přemýšlet a diskutovat o významu toho, co právě četli, a abyste jim to pomáhali uplatňovat v životě.

Podstata Boha

- Jaké má Bůh vlastnosti?

Protože jsme učiněni k Jeho obrazu (viz Mojžíš 2:26; 6:9), víme, že naše tělo je jako Jeho tělo. Jeho věčný duch obývá hmatatelné tělo z masa a kostí (viz NaS 130:22). Tělo Boha je však zdokonalené a oslavené a jeho sláva překonává veškerý popis.

Bůh je dokonalý. Je Bohem spravedlivosti, s vlastnostmi jako jsou láska, milosrdenství, pravá láska, pravda, moc, víra, poznání a soudnost. Má veškerou moc. Zná všechno. Je plný dobroty.

Všechno dobré pochází od Boha. Vše, co činí, má pomoci Jeho dětem, aby se staly takovými, jako je On. Řekl: „Neboť viz, toto je dílo mé a sláva má – uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka.“ (Mojžíš 1:39.)

- Proč je pro nás důležité, abychom rozuměli podstatě Boha?

Poznávání Boha

- Jak můžeme poznat Boha?

Poznat Boha je tak důležité, že Spasitel řekl: „Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“ (Jan 17:3.)

Přední a největší přikázání nám říká: „Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého.“ (Matouš 22:37.)

Čím více Boha známe, tím více Ho milujeme a dodržujeme Jeho přikázání (viz 1. Janova 2:3–5). Dodržováním Jeho přikázání se můžeme stát takovými, jako je On.

Boha můžeme poznat, pokud jsme ochotni:

1. Věřit, že existuje a že nás miluje (viz Mosiáš 4:9).
2. Studovat písmo (viz 2. Timoteovi 3:14–17).
3. Modlit se k Němu (viz Jakub 1:5).
4. Poslouchat všechna Jeho přikázání, jak nejlépe můžeme (viz Jan 14:21–23).

Když budeme tyto věci činit, poznáme Boha a nakonec budeme mít věčný život.

- Přemýšlejte o tom, co můžete dělat pro to, abyste přilnuli těsněji k Bohu.

Další verše z písem

- Skutkové 7:55–56 (Syn na pravici Otce)
- NaS 88:41–44 (vlastnosti Boha)
- Žalm 24:1 (země je Pánova)
- Mojžíš 1:30–39 (Stvoření)
- Alma 7:20 (Bůh nemůže činit zlo)
- Joseph Smith–Životopis 1:17 (Otec a Syn jsou oddělené bytosti)
- Alma 5:40 (dobro pochází od Boha)
- Jan 14:6–9 (Syn a Otec jsou si podobní)
- Mormon 9:15–20 (Bůh zázraků)
- Amos 3:7 (Bůh zjevení)
- Jan 3:16 (Bůh lásky)

Naše nebeská rodina

Kapitola 2

Jsme dětmi Nebeského Otce

- Co nás písmo a proroci posledních dnů učí o našem vztahu s Bohem?

Bůh není pouze naším vládcem a stvořitelem, je také naším Nebeským Otcem. Všichni muži a ženy jsou doslovně syny a dcerami Boha. „Člověk jako duch byl počat a zrozen z nebeských rodičů a ... byl vychován do dospělosti ve věčných příbytcích Otce, dříve než přišel na zemi v časném [fyzickém] těle.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith [1998], 335.*)

Každý člověk, který se kdy narodil na zemi, je naším duchovním bratrem nebo sestrou. Protože jsme duchovními dětmi Boha, zdělili jsme schopnost osvojit si Jeho božské vlastnosti. Prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista se můžeme stát takovými, jako je náš Nebeský Otec, a získat plnost radosti.

- Jak znalost toho, že jste dítě Boží, ovlivňuje vaše myšlenky, slova a skutky?

Když jsme žili v nebesích, rozvíjeli jsme své charakterové vlastnosti a talenty

- Zamyslete se nad tím, jakými talenty a dary vám bylo požehnáno.

Písmo nás učí, že se proroci připravovali na to, aby se stali vedoucími na zemi, když byli ještě duchy v nebesích (viz Alma 13:1–3). K tomu, aby byli vedoucími na zemi, je Bůh předustanovil (vyvolil) dříve, než se narodili do smrtelného těla. Mezi těmito vedoucími byli Ježíš, Adam a Abraham. (Viz Abraham 3:22–23.) Joseph Smith učil, že „každý muž, který má povolání sloužit obyvatelům světa,

---

Pro učitele: Není třeba, abyste pokaždé učili všemu, co je v kapitole uvedeno. Když se s modlitbou připravujete na výuku, usilujte o vedení Ducha, abyste věděli, na které části kapitoly se máte zaměřit a jaké otázky máte položit.

byl právě k tomuto účelu vysvěcen [předustanoven]“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2007], 511). Nicméně každý, kdo žije na zemi, se může svobodně rozhodnout, zda kteroukoli příležitost ke službě přijme, či zavrhne.

V nebesích jsme nebyli všichni stejní. Víme například, že jsme byli synové a dcery nebeských rodičů – muži a ženy (viz „Rodina – Prohlášení světu“, *Liahona*, říjen 2004, 49). Měli jsme různé talenty a schopnosti a byli jsme povoláni, abychom na zemi vykonali různé věci. O svých „věčných možnostech“ se můžeme dozvědět více, když získáme své patriarchální požehnání (viz Thomas S. Monson, Conference Report, Oct. 1986, 82; nebo *Ensign*, Nov. 1986, 66).

Naše vzpomínky na předsmrtelný život jsou zastřeny závojem, ale Nebeský Otec ví, kdo jsme a co jsme dělali předtím, než jsme přišli sem. Zvolil čas a místo narození každého z nás tak, abychom mohli získat ponaučení, které osobně potřebujeme, a abychom vykonali se svými jednotlivými talenty a charakterovými vlastnostmi co nejvíce dobra.

- Jak vám požehnal talenty druhých lidí? Jak mohou vaše talenty a dary požehnat druhým?

Nebeský Otec nám předložil plán, abychom se stali takovými, jako je On

- Jak nám pozemský život pomáhá připravovat se na to, abychom se stali takovými, jako je náš Nebeský Otec?

Náš Nebeský Otec věděl, že bychom nemohli pokračovat za určitou mez, kdybychom Ho na čas neopustili. Přál si, abychom si osvojili božské vlastnosti, které má On. Abychom tak učinili, museli jsme opustit svůj předsmrtelný domov a být zkoušeni, abychom získali zkušenosti. Náš duch potřeboval být oděn fyzickým tělem. Při smrti budeme muset fyzické tělo opustit a znovu se s ním spojíme při Vzkříšení. Potom obdržíme nesmrtelné tělo podobné tomu, jaké má náš Nebeský Otec. Obstojíme-li ve svých zkouškách,

---

Pro učitele: Členové třídy nebo členové rodiny s větší pravděpodobností odpovědí promyšleně tehdy, pokud jim poskytnete čas, aby si svou odpověď mohli promyslet. Když položíte otázku, mohli byste například říci: „Chvilku se nad touto otázkou zamyslete, a já se vás pak zeptám, co byste odpověděli.“ Pak jim poskytněte čas na přemýšlení.

obdržíme plnost radosti, kterou obdržel náš Nebeský Otec. (Viz NaS 93:30–34.)

Náš Nebeský Otec svolal velkou radu, aby předložil svůj plán pro náš pokrok (viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith*, 209, 511). Dozvěděli jsme se, že budeme-li následovat Jeho plán, staneme se takovými, jako je On. Budeme vzkříšeni, budeme mít veškerou moc v nebi i na zemi, staneme se nebeskými rodiči a budeme mít duchovní děti, právě tak jako On (viz NaS 132:19–20).

Dozvěděli jsme se, že nám poskytne zemi, kde budeme moci prokázat, co v nás je (viz Abraham 3:24–26). Naše vzpomínky zakryje závoj, a my zapomeneme na svůj nebeský domov. To bude nutné pro to, abychom mohli uplatňovat svobodu jednání při volbě mezi dobrem a zlem, aniž bychom byli ovlivňováni vzpomínkou na život s Nebeským Otcem. Tak Ho budeme moci být poslušni díky své víře v Něho, nikoli díky své znalosti nebo vzpomínce na Něho. On nám pomůže rozpoznat pravdu, když ji na zemi opět uslyšíme (viz Jan 18:37).

Na Velké radě jsme také poznali účel svého pokroku – mít plnost radosti. Dozvěděli jsme se však také, že někteří z nás budou oklamáni, zvolí si jiné stezky a sejdou z cesty. Dozvěděli jsme se, že každého z nás čekají v životě zkoušky: nemoci, zklamání, bolest, zármutek a smrt. Pochopili jsme ale, že nám dodají zkušenosti a poslouží k našemu dobru (viz NaS 122:7). Dovolíme-li jim to, tak nás tyto zkoušky očistí, a neporazí nás. Naučí nás vytrvalosti, trpělivosti a pravé lásce (viz *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 15–16).

Na oné radě jsme se také dozvěděli, že pro naši slabost každý z nás – až na malé děti – zhřeší (viz NaS 29:46–47). Dozvěděli jsme se, že nám bude poskytnut Spasitel, abychom mohli překonat své hříchy a překonat smrt vzkříšením. Dozvěděli jsme se, že když v Něj budeme vkládat víru, když budeme poslouchat Jeho slovo a když se budeme řídit Jeho příkladem, budeme oslaveni a staneme se takovými, jako je náš Nebeský Otec. Obdržíme plnost radosti.

- Vypište si některé vlastnosti Nebeského Otce. Jak nám plán spasení pomáhá tyto vlastnosti rozvíjet?

Další verše z písem

- Židům 12:9 (Bůh je Otcem našeho ducha)
- Job 38:4–7 (naznačen předsmrtelný život)
- Abraham 3:22–28 (vidění předsmrtelného života)
- Jeremiáš 1:5 (vidění předsmrtelného života)
- NaS 29:31–38 (vidění předsmrtelného života)
- Mojžíš 3:4–7 (duchovní a časné stvoření)
- 1. Korintským 15:44 (duchovní a časné stvoření)
- NaS 76:23–24 (zplození synové a dcery)
- NaS 132:11–26 (plán pokroku)

Ježíš Kristus, náš vyvolený Vůdce a Spasitel

Kapitola 3

Potřebovali jsme Spasitele a Vůdce

- Proč bylo nutné, abychom opustili přítomnost Nebeského Otce?
Proč potřebujeme Spasitele?

Když nám byl v předsmrtném duchovním světě předložen plán pro naše spasení, byli jsme tak šťastni, že jsme jákali radostí (viz Job 38:7).

Pochopili jsme, že budeme muset na čas opustit svůj nebeský domov. Nebudeme žít v přítomnosti svého Nebeského Otce. Zatímco budeme od Něj odloučeni, každý z nás se dopustí nějakého hříchu, a někteří z nás ztratí cestu. Nebeský Otec znal každého z nás a měl nás rád. Věděl, že budeme potřebovat pomoc, a proto naplánoval, jak nám pomoci.

Potřebovali jsme Spasitele, aby zaplatil za naše hříchy a naučil nás, jak se máme vrátit k Nebeskému Otci. Náš Otec se zeptal: „Koho pošlu?“ (Abraham 3:27). Ježíš Kristus, který byl nazýván Jehova, řekl: „Zde jsem, pošli mne.“ (Abraham 3:27; viz také Mojžíš 4:1–4.)

Ježíš byl ochoten přijít na zem, položit za nás život a vzít na sebe naše hříchy. On, stejně jako Nebeský Otec, si přál, abychom si zvolili, zda budeme poslouchat příkázání Nebeského Otce. Věděl, že se musíme rozhodnout svobodně, abychom dokázali, že jsme hodni oslavení. Ježíš řekl: „Otče, staň se vůle tvá a sláva buď tvou na věky.“ (Mojžíš 4:2.)

Satan, který byl nazýván Lucifer, také přišel a řekl: „Viz, zde jsem, pošli mne, budu tvým synem a vykoupím veškeré lidstvo, takže jediná duše nebude ztracena, a zajisté to učiním; pročejž dej mi

---

svou čest.“ (Mojžíš 4:1.) Satan nás všechny chtěl donutit, abychom činili jeho vůli. Podle jeho plánu by nám nebylo dovoleno rozhodovat se. Chtěl nám vzít možnost svobodně se rozhodovat, kterou nám dal Otec. Satan chtěl získat veškerou poctu za naše spasení. Jeho návrh by ve svém důsledku zmařil účel našeho příchodu na zem (viz *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 207]).

Ježíš Kristus se stal naším vyvoleným Vůdcem a Spasitelem

- Až budete číst tento oddíl, přemýšlejte o tom, jaké pocity chováte ke Spasiteli.

Poté, co oba synové promluvili, Nebeský Otec řekl: „Pošlu prvního.“ (Abraham 3:27.)

Ježíš Kristus byl vyvolen a předustanoven, aby se stal naším Spasitelem. Píše se o tom na mnoha místech v písmu (viz například 1. Petrova 1:19–20; Mojžíš 4:1–2). Jeden verš z písmo nám říká, že dlouho předtím, než se Ježíš narodil, zjevil se bratru Jaredovu, prorokovi Knihy Mormonovy, a řekl: „Viz, já jsem ten, kdo byl připraven od založení světa, abych vykoupil lid svůj. Viz, jsem Ježíš Kristus. ... Ve mně bude míti veškeré lidstvo život, a to věčně, a to ti, kteří budou věřit v jméno mé.“ (Eter 3:14.)

Když Ježíš žil na zemi, učil: „Nebo jsem sstoupil s nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, kterýž mne poslal. ... A tatoť jest vůle toho, kterýž mne poslal, aby každý, kdož vidí Syna a věří v něho, měl život věčný. A jáť jej vzkřísím v den nejposlednější.“ (Jan 6:38, 40.)

Válka v nebi

Protože Nebeský Otec vybral Ježíše Krista, aby byl naším Spasitelem, Satan se rozzlobil a vzbouřil se. V nebi nastala válka. Satan a jeho následovníci bojovali proti Ježíši Kristu a Jeho následovníkům. Spasitelovi následovníci zvítězili nad Satanem „skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého“. (Zjevení 12:11.)

V této velké vzpouře byli Satan a všichni duchové, kteří ho následovali, vyloučeni z přítomnosti Boží a byli svrženi z nebe. Jedna třetina

nebeských zástupů byla potrestána za to, že následovala Satana (viz NaS 29:36). Bylo jí odepráno právo obdržet smrtelné tělo.

Protože jsme zde na zemi a máme smrtelné tělo, víme, že jsme se rozhodli následovat Ježíše Krista a Nebeského Otce. Satan a jeho následovníci jsou také na zemi, ale jako duchové. Nezapomněli, kdo jsme, a každodenně jsou kolem nás, pokoušejí nás a svádějí nás, abychom dělali to, co netěší Nebeského Otce. Ve svém před-smrtelném životě jsme si zvolili, že budeme následovat Ježíše Krista a přijmeme Boží plán. Musíme pokračovat v následování Ježíše Krista i zde na zemi. Pouze tak se můžeme vrátit do svého nebeského domova.

- Jak pokračuje válka v nebi i dnes?

Máme následovat učení Spasitele

- Zamyslete se nad tím, jak vás ovlivnilo Spasitelovo učení.

Ježíš Kristus od počátku zjevoval evangelium, které nám říká, co musíme dělat, abychom se navrátili k Nebeskému Otci. V určeném čase přišel sám na zemi. Svými slovy a tím, jak žil, učil plánu spasení a oslavení. Založil na zemi svou Církev a kněžství. Vzal na sebe naše hříchy.

Když následujeme Jeho učení, můžeme zdědit místo v celestiálním království. On odvedl svůj díl práce, aby nám pomohl vrátit se do našeho nebeského domova. Nyní je na každém z nás, abychom odvedli svůj díl a stali jsme se hodnými oslavení.

Další verše z písem

- Mojžíš 4:1–4; Abraham 3:22–28 (Spasitel byl vybrán v předsmrtelné existenci)
- NaS 76:25–29 (válka v nebi)
- Zjevení 12:7–9, 11 (Spasitelovi následovníci ve válce v nebi zvítězili nad Satanem skrze krev Beránka, a skrze slovo svého svědectví)
- Izaiáš 14:12–15 (důvod Luciferova vyvržení)

Pro učitele: Členy třídy nebo členy rodiny můžete nechat prostudovat „Další verše z písem“ jednotlivě, ve dvojicích nebo jako celou skupinu.

Svoboda v rozhodování

Kapitola 4

Svoboda jednání je věčnou zásadou

- Kdyby se vás někdo zeptal, proč je důležité mít svobodu jednání, co byste odpověděli?

„Můžeš se sám rozhodnouti, neboť to je ti dáno.“ (Mojžíš 3:17.)

Bůh nám prostřednictvím svých proroků řekl, že si můžeme svobodně zvolit mezi dobrem a zlem. Můžeme si zvolit svobodu a věčný život tím, že následujeme Ježíše Krista. Můžeme si také svobodně zvolit zajetí a smrt tím, že následujeme Satana. (Viz 2. Nefi 2:27.) Právo volit si mezi dobrem a zlem a jednat sám za sebe se nazývá svoboda jednání.

V předsmrtném životě jsme měli morální svobodu jednání. Jedním z účelů života na zemi je ukázat, jak se budeme rozhodovat (viz 2. Nefi 2:15–16). Kdybychom byli přinuceni zvolit si správně, nemohli bychom ukázat, jak bychom se rozhodli sami za sebe. Také jsme šťastnější, když děláme to, pro co jsme se rozhodli sami.

Svoboda jednání byla jedním z hlavních témat, o němž se diskutovalo na předsmrtné Radě v nebi. Byla jednou z hlavních příčin konfliktu mezi následovníky Krista a následovníky Satana. Satan řekl: „Viz, zde jsem, pošli mne, budu tvým synem a vykoupím veškeré lidstvo, takže jediná duše nebude ztracena, a zajisté to učiním; pročež dej mi svou čest.“ (Mojžíš 4:1.) Tím, že takto smýšlel, se Satan „proti [Bohu] vzbouřil a snažil se zničit svobodu jednání člověka“. (Mojžíš 4:3.) Jeho návrh byl zamítnut, a on i jeho následovníci byli svrženi z nebe (viz NaS 29:36–37).

Svoboda jednání je nezbytnou součástí plánu spasení

Díky svobodě jednání je náš život na zemi obdobím zkoušky. Když Bůh plánoval smrtelné stvoření svých dětí, řekl: „Budeme je tím

---

zkoušeti, abychom viděli, budou-li činiti všechny věci, jež jim Pán, jejich Bůh, přikáže.“ (Abraham 3:25.) Bez daru svobody jednání bychom nemohli ukázat Nebeskému Otci, zda budeme činit vše, co nám přikázal. Protože si můžeme zvolit, jsme zodpovědni za své skutky (viz Helaman 14:30–31).

Když se rozhodneme žít podle plánu, který Bůh pro nás má, naše svoboda jednání se posílí. Správná rozhodnutí posilují naši moc činit další správná rozhodnutí.

Když posloucháme všechna přikázání našeho Otce, naše moudrost a síla charakteru roste. Posiluje se naše víra. Zjišťujeme, že činit správná rozhodnutí je snazší.

Svá první rozhodnutí jsme učinili už jako duchovní děti v přítomnosti našeho Nebeského Otce. Díky nim jsme se stali hodni toho, abychom mohli přijít na zem. Nebeský Otec chce, abychom rostli ve víře, moci, poznání, moudrosti a všech ostatních dobrých věcech. Pokud budeme dodržovat Jeho přikázání a činit správná rozhodnutí, budeme se učit a budeme rozumět. Staneme se takovými, jako je On. (Viz NaS 93:28.)

- Jak nám to, že činíme správná rozhodnutí, pomáhá činit další správná rozhodnutí?

Svoboda jednání vyžaduje možnost výběru

- Proč je protivenství nutné?

Nemůžeme si zvolit spravedlivost, dokud před nás nejsou předloženy protiklady – dobro a zlo. Lehi, velký prorok Knihy Mormonovy, řekl svému synu Jákobovi, že k tomu, aby mohly být uskutečněny věčné účely Boží, musí být „protiklad ve všech věcech. Kdyby tomu tak nebylo, ... spravedlivost by nemohla být uskutečněna, ani zlovolnost, ani svatost ani bída, ani dobré ani zlé.“ (2. Nefi 2:11.)

Bůh dovoluje Satanovi, aby se protivil dobru. Bůh o Satanovi řekl: „Způsobil [jsem], že byl svržen;

A stal se Satanem, ano, a to ďáblem, otcem všech lží, aby klamal a zaslepoval lidi a odváděl je do zajetí podle vůle své, dokonce tolik, kolik jich nechce poslouchati hlasu mého.“ (Mojžíš 4:3–4.)

Satan dělá vše, co je v jeho moci, aby zničil Boží dílo. Usiluje o „bídu celého lidstva. ... Snaží [se], aby všichni lidé byli bídní jako on sám“. (2. Nefi 2:18, 27.) Nemá nás rád. Nechce pro nás nic dobrého (viz Moroni 7:17). Nechce, abychom byli šťastní. Chce nás učinit svými otroky. Používá mnohé léčky, aby nás zotročil.

Když následujeme Satanova pokušení, omezujeme svou možnost volby. Následující příklad naznačuje, jak to probíhá. Představte si, že na mořském břehu vidíte výstražnou tabuli, na které je napsáno: „Nebezpečí – vodní vír. Koupání zakázáno.“ Mohli bychom si myslet, že jde o omezování. Je to ale opravdu tak? Stále si ještě můžeme vybrat z mnoha možností. Můžeme se rozhodnout, že se budeme koupat někde jinde. Můžeme se rozhodnout, že se pojedeme po pláži a budeme sbírat mušle. Můžeme se rozhodnout, že budeme sledovat západ slunce. Můžeme se rozhodnout, že půjdeme domů. Můžeme se také rozhodnout, že budeme značku ignorovat a že se na nebezpečném místě budeme koupat. Když se ale dostaneme do zajetí vodního víru a jsme stahováni dolů, máme na výběr jen velmi málo možností. Můžeme se snažit uniknout nebo můžeme volat o pomoc, můžeme se ale také utopit.

Ačkoli si můžeme svobodně zvolit, jak se zachováme, nemůžeme si svobodně zvolit následky svého jednání. Následky, ať již dobré nebo špatné, přicházejí jako přirozený výsledek každého rozhodnutí, které jsme učinili (viz Galatským 6:7; Zjevení 22:12).

Nebeský Otec nám řekl, jak můžeme uniknout Satanovu zajetí. Neustále musíme bdít a modlit se a prosit Boha, aby nám pomohl odolávat Satanovým pokušením (viz 3. Nefi 18:15). Náš Nebeský Otec nedovolí, abychom byli zkoušeni více, než kolik máme síly odolat (viz 1. Korintským 10:13; Alma 13:28).

Pro učitele: Jednoduchý obrázek může pomoci studentům soustředit pozornost. Pokud budete probírat přirovnání k výstražné tabuli, jak je uvedeno v této kapitole, mohli byste na tabuli nebo na velký kus papíru nakreslit obrázek takové tabule.

Boží přikázání nás odvádějí od nebezpečí a vedou nás k věčnému životu. Moudrým rozhodováním můžeme získat oslavení, činit věčný pokrok a těšit se z dokonalého štěstí (viz 2. Nefi 2:27–28).

- Jaké naše jednání může omezit možnosti našeho dalšího rozhodování? Jaké naše jednání nám může zajistit více svobody?

Další verše z písem

- Mojžíš 7:32 (můžeme si svobodně zvolit)
- Abraham 3:24–25 (pozemský život je zkouška)
- Alma 41:3; Moroni 7:5–6 (budeme souzeni podle svých skutků)
- 2. Nefi 2:11–16 (protivenství je nutné)
- Moroni 7:12–17 (volba mezi dobrem a zlem)
- 2. Petrova 2:19; Jan 8:34 (hřích nás svazuje)
- 2. Nephi 2:28–29; Alma 40:12–13 (budeme odměněni podle svých skutků)

Stvoření

Kapitola 5

Plán, který má Bůh pro nás

- Proč jsme potřebovali přijít na zemi?

Když jsme žili jako duchovní děti se svými nebeskými rodiči, náš Nebeský Otec nám řekl o plánu, který pro nás připravil, abychom se stali více takovými, jako je On. Když jsme Jeho plán uslyšeli, plesali jsme radostí (viz Job 38:7). Dychtili jsme po nových zkušenostech. Aby se tak stalo, potřebovali jsme opustit přítomnost Otce a obdržet smrtelné tělo. Potřebovali jsme jiné místo k životu, na kterém bychom se mohli připravovat, abychom se stali takovými, jako je On. Náš nový domov byl nazván země.

- Proč jsme plesali radostí, když jsme se dozvěděli o plánu spasení?

Ježíš stvořil zemi

Ježíš Kristus stvořil tento svět a vše na něm. Stvořil také mnoho dalších světů. Učinil tak prostřednictvím moci kněžství, pod vedením našeho Nebeského Otce. Bůh Otec řekl: „Světů bez počtu jsem stvořil; ... a skrze Syna jsem je stvořil, který je mým Jednorozeným.“ (Mojžíš 1:33.) O této pravdě máme další svědectví. Joseph Smith a Sidney Rigdon spatřili Ježíše Krista ve vidění. Svědčili o tom, „že jím a skrze něho a od něho světy jsou a byly stvořeny a obyvatelé jejich jsou syny a dcerami Bohu zplozenými“. (NaS 76:24.)

Uskutečnění Stvoření

- Jaký je účel Stvoření?

Pro učitele: Někteří členové třídy nebo členové rodiny se mohou ostýchat číst nahlas. Než je požádáte, aby něco přečetli nahlas, mohli byste se zeptat: „Kdo chce číst?“ Potom požádejte někoho z těch, kteří se přihlásili.

Země a vše, co na ní je, byla stvořena duchovně dříve, než byla stvořena fyzicky (viz Mojžíš 3:5). Při plánování stvoření fyzické země Kristus těm, kteří byli s ním, řekl: „Půjdeme dolů, neboť je tam prostor, ... a učiníme zemi, na níž [duchovní děti našeho Otce v nebi] budou moci přebývat.“ (Abraham 3:24.)

Pod vedením Otce Kristus zformoval a zorganizoval zemi. Oddělil světlo od temnoty, aby učinil den a noc. Zformoval slunce, měsíc a hvězdy. Oddělil vody od suché země, aby učinil moře, řeky a jezera. Učinil zemi nádhernou a plodnou. Učinil trávu, stromy, květiny a další rostliny všeho druhu. Tyto rostliny obsahovaly semena, ze kterých mohly vyrůst nové rostliny. Potom stvořil zvířata – ryby, dobytek, hmyz a ptactvo všeho druhu. Tato zvířata měla schopnost množit se podle vlastního druhu.

Nyní byla země připravena na největší stvoření ze všech – lidstvo. Naším duchům mělo být dáno tělo z masa a krve, aby mohli žít na zemi. „A já, Bůh, jsem řekl svému Jednorozenému, který byl se mnou od počátku: Učiňme člověka k obrazu svému, podle podoby své; a bylo tomu tak.“ (Mojžíš 2:26.) A tak byl zformován první člověk, Adam, a první žena, Eva, a bylo jim dáno tělo, které se podobalo tělu našich nebeských rodičů. „K obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.“ (Genesis 1:27.) Když Pán dokončil stvoření, byl potěšen a poznal, že Jeho dílo je dobré, a na chvíli si odpočinul.

To, co Bůh stvořil, svědčí o Jeho lásce

- Jak svědčí to, co Bůh stvořil, o lásce, kterou k nám chová?

Nyní žijeme v tomto nádherném světě. Pomyslete na slunce, které nám dává teplo a světlo. Pomyslete na déšť, který umožňuje růst rostlin a způsobuje, že svět je čistý a svěží. Zamyslete se nad tím, jak krásné je slyšet ptačí zpěv nebo smích přítele. Zamyslete se nad tím, jak úžasné je naše tělo – můžeme pracovat, můžeme se bavit, můžeme odpočívat. Když uvažujeme o všem, co bylo stvořeno, začínáme chápat, jak moudrými, mocnými a milujícími bytostmi jsou Ježíš Kristus a Nebeský Otec. Prokazují nám velkou lásku tím, že se starají o všechny naše potřeby.

Rostlinný a živočišný život byl také učiněn proto, aby nám působil radost. Pán řekl: „Ano, všechny věci, které pocházejí ze země v období svém, jsou učiněny k prospěchu a užitku člověka, aby potěšily oko a rozveselily srdce; ano, pro jídlo a pro oděv, pro chuť a pro čich, aby posilovaly tělo a oživovaly duši.“ (NaS 59:18–19.) Ačkoli toho Bůh stvořil hodně, vše, co stvořil, zná a má to rád. Řekl: „Pro mne jsou spočteny všechny věci, neboť jsou mé a já je znám.“ (Mojžíš 1:35.)

- Co se vám líbí na tom, co Bůh stvořil?

Další verše z písem

- Genesis 1; 2:1–7; Abraham 3:22–23; 4–5; Mojžíš 1:27–42; 2–3 (zpráva o Stvoření)
- Židům 1:1–3; Kolossenským 1:12–17; NaS 38:1–3 (Ježíš jako Stvořitel)
- NaS 59:18–20; Mojžíš 2:26–31; NaS 104:13–17; Matouš 6:25–26 (Stvoření ukazuje Boží lásku)

Pád Adama a Evy

Kapitola 6

Adam a Eva byli prvními, kdo přišel na zemi

- Jaké skutečnosti nasvědčují tomu, že Adam a Eva byli stateční duchové?

Bůh připravil tuto zemi jako domov pro své děti. Adam a Eva byli vyvoleni, aby se stali prvními lidmi, kteří budou žít na zemi (viz Mojžíš 1:34; 4:26). Jejich úkolem v plánu našeho Otce bylo uvést na svět smrtelnost. Měli být prvními rodiči. (Viz NaS 107:54–56.)

Adam a Eva patřili mezi nejušlechtlejší děti našeho Otce. Adam se v duchovním světě nazýval archanděl Michal (viz NaS 27:11, Judas 1:9). Byl Nebeským Otcem vyvolen, aby vedl spravedlivé v bitvě proti Satanovi (viz Zjevení 12:7–9). Adam a Eva byli předustanoveni k tomu, aby se stali našimi prvními rodiči. Pán zaslíbil Adamovi velká požehnání: „Ustanovil jsem tě, abys byl v čele; vzejde z tebe množství národů a ty jsi kníže nad nimi na věky.“ (NaS 107:55.)

Eva se stala „matkou všech živých“ (Mojžíš 4:26). Bůh spojil Adama a Evu sňatkem, protože nebylo „dobré, aby muž byl samotný“. (Mojžíš 3:18; viz také 1. Korintským 11:11.) Eva sdílela s Adamem jeho zodpovědnosti a bude s ním sdílet také jeho věčná požehnání.

- Čemu se můžeme naučit z příkladu Adama a Evy?

Zahrada Eden

- V jakém stavu žili Adam a Eva v zahradě Eden?

Když byli Adam a Eva umístěni do zahrady Eden, nebyli ještě smrtelní. V tomto stavu „by neměli žádných dětí“ (2. Nefi 2:23).

Pro učitele: Otázky na začátku oddílu používejte k tomu, abyste vyvolali diskusi, a členy třídy nebo členy rodiny veďte k tomu, aby více informací hledali v textu. Otázky na konci oddílu používejte k tomu, abyste členům třídy nebo členům rodiny pomáhali přemýšlet a diskutovat o významu toho, co právě četli, a abyste jim to pomáhali uplatňovat v životě.

Smrt neexistovala. Měli *fyzický* život, protože jejich duchové obývali fyzická těla učiněná z prachu země (viz Mojžíš 6:59; Abraham 5:7). Měli *duchovní* život, protože se nacházeli v přítomnosti Boží. Doposud se nerozhodovali mezi dobrem a zlem.

Bůh jim dal příkázání, aby měli děti. Řekl: „Budte plodní a rozmnožte se a naplňte zemi a podmaňte si ji a mějte panství nad ... každým živým tvorem, jenž se hýbe na zemi.“ (Mojžíš 2:28.) Bůh jim řekl, že mohou svobodně jíst z každého stromu v zahradě, kromě jediného – stromu poznání dobra a zla. O tomto stromu Bůh řekl: „V ten den, kdy z něho pojiš, zajisté zemřeš.“ (Mojžíš 3:17.)

Satan, který neznal mysl Boží, ale snažil se zničit Boží plán, přišel k Evě v zahradě Eden. Pokoušel ji, aby pojedla ovoce ze stromu poznání dobra a zla. Ujistil ji, že ona ani Adam nezemřou, ale že budou „jako bohové, znajíce dobré a zlé“. (Mojžíš 4:11.) Eva podlehla pokušení a ovoce pojedla. Když se Adam dozvěděl, co se stalo, rozhodl se, že pojí také. Změny, které se staly s Adamem a Evou, protože pojedli ovoce, se nazývají Pád.

Odloučení Adama a Evy od Boha

- Jaké fyzické a duchovní změny se staly s Adamem a Evou v důsledku jejich přestupku?

Protože Adam a Eva pojedli ovoce stromu poznání dobra a zla, Pán je vyslal ze zahrady Eden do světa. Jejich fyzický stav se v důsledku požití zakázaného ovoce změnil. Jak Bůh slíbil, stali se smrtelnými. Oni i jejich děti zažijí nemoci, bolest a fyzickou smrt.

Kvůli svému přestupku Adam s Evou prošli také smrtí duchovní. To znamenalo, že oni ani jejich děti nemohli kráčet s Bohem a hovořit s Ním tváří v tvář. Adam a Eva a jejich děti byli odloučeni od Boha jak fyzicky, tak duchovně.

Z přestupku vyplynula velká požehnání

- V jakém ohledu nám Pád poskytuje příležitost k tomu, abychom se stali takovými, jako je náš Nebeský Otec?

Někteří lidé věří, že Adam a Eva spáchali vážný hřích, když pojedli ze stromu poznání dobra a zla. Písma posledních dnů nám však

---

pomáhají porozumět tomu, že jejich Pád byl nutným krokem v plánu života a velkým požehnáním pro nás všechny. Díky Pádu jsme požehnáni fyzickým tělem, právem rozhodovat se mezi dobrem a zlem a příležitostí získat věčný život. Kdyby Adam a Eva zůstali v zahradě, nemohli bychom mít žádnou z těchto výsad.

Po pádu Eva řekla: „Kdyby nebylo našeho přestupku, nikdy bychom neměli sítě [dětí] a nikdy bychom neznali dobré a zlé a radost svého vykoupení a věčný život, který Bůh dává všem poslušným.“ (Mojžíš 5:11.)

Prorok Lehi vysvětlil:

„A nyní vizte, kdyby Adam neučinil přestupek, nepadl by [nebyl by vypovězen z přítomnosti Boha], ale zůstal by v zahradě Eden. A vše, co bylo stvořeno, by muselo zůstat v témže stavu, v jakém to bylo poté, co to bylo stvořeno. ...

A oni by neměli žádných dětí; pročez by zůstali ve stavu nevinosti, nemajíce žádné radosti, neboť neznali žádné bídy; nečiníce žádného dobra, neboť neznali žádného hříchu.

Ale vizte, vše bylo učiněno moudrostí toho, který zná vše.

Adam padl, aby lidé mohli býti; a lidé jsou, aby mohli mít radost.“ (2. Nefi 2:22–25.)

- Proč je důležité vědět o Pádu a o tom, jaký na nás má vliv?

Další verše z písem

- 1. Nefi 5:11; 2. Nefi 2:20 (Adam a Eva prvními rodiči, rodina)
- 2. Nefi 2:14–21 (protivenství a Pád; život je zkouška)
- 2. Nefi 2:22–26 (Pád součástí plánu spasení)

Duch Svatý

Kapitola 7

K Adamovi a Evě přišel Duch Svatý

- Proč Adam a Eva potřebovali vedení Ducha Svatého?

Poté, co Adam a Eva opustili zahradu Eden, začali obdělávat zemi a pracovat i jinak, aby se užívali. Měli mnoho dětí, a jejich synové a dcery se také ženili a vdávaly a měli děti (viz Mojžíš 5:1–3). A tak duchovní děti Nebeského Otce začaly opouštět Jeho přítomnost a přicházet na zemi, jak jim bylo slíbeno (viz Abraham 3:24–25). Když přišly na zemi, byla jim odňata vzpomínka na jejich nebeský domov. Ale náš Otec jim neodepřel svůj vliv. Seslal Ducha Svatého, aby utěšoval všechny Jeho duchovní děti, aby jim pomáhal a aby je vedl.

Adam a Eva vzývali Nebeského Otce v modlitbě. On k nim hovořil a dal jim příkázání, kterých byli poslušni. Přišel anděl Páně a učil Adama a Evu plánu spasení. Pán seslal Ducha Svatého, aby svědčil o Otci a Synu a aby učil Adama a Evu evangelium. (Viz Mojžíš 5:4–9.)

Prostřednictvím moci Ducha Svatého Adam „počal prorokovati ohledně všech rodin země řka: Velebeno buď jméno Boží, neboť pro přestupek můj oči mé jsou otevřeny a v tomto životě budu mít radost a opět v těle uvidím Boha“. (Mojžíš 5:10.) Eva díky svědectví od Ducha Svatého řekla: „Kdyby nebylo našeho přestupku, nikdy bychom neměli sítě a nikdy bychom neznali dobré a zlé a radost svého vykoupení a věčný život, který Bůh dává všem poslušným.“ (Mojžíš 5:11.)

- Jak se naše potřeba přijímat vedení od Ducha Svatého podobá té, kterou měli Adam a Eva?

Pro učitele: Pokud budete členy třídy oslovovat jménem, poznají, že jsou pro vás důležití a že vám na nich záleží. Naučte se jejich jména a během každé lekce je oslovujte jménem. Pomozte jim naučit se jména ostatních členů třídy.

Vlastnosti Ducha Svatého

- Jak se Duch Svatý liší od Otce a Syna? Proč je pro nás tato odlišnost důležitá?

Duch Svatý je členem Božstva (viz 1. Janova 5:7; NaS 20:28). Je „bytostí Ducha“ (NaS 130:22). Může být v jednu dobu pouze na jednom místě, ale Jeho vliv může ve stejný okamžik působit kdekoli.

Nebeský Otec, Ježíš Kristus a Duch Svatý se nazývají Božstvo. Jsou sjednoceni v účelu. Každý má důležitý úkol v plánu spasení. Nebeský Otec je naším Otcem a vládcem. Ježíš Kristus je naším Spasitelem. Duch Svatý je zjevovatelem a svědkem o veškeré pravdě.

Duch Svatý je poslem Nebeského Otce a je pro nás zvláštním darem (viz kapitola 21 v této knize).

Poslání Ducha Svatého

- Jaké pravdy nám Duch Svatý například zjevuje?

Posláním Ducha Svatého je vydávat svědectví o Otci a Synu a o pravdivosti všech věcí.

Duch Svatý nám bude svědčit, že Ježíš je naším Spasitelem a Vykupitelem (viz 3. Nefi 28:11; NaS 20:27). Bude nám zjevovat, že Nebeský Otec je Otcem našeho ducha. Bude nám pomáhat pochopit, že se můžeme stát oslavenými jako náš Nebeský Otec. (Viz Římanům 8:16–17.) Proroci Páně zaslíbili: „Mocí Ducha Svatého můžete znáti pravdu ohledně všech věcí.“ (Moroni 10:5.)

Bez Ducha Svatého bychom nemohli poznat, že Ježíš je Kristus. Apoštol Pavel napsal: „Žádný nemůže říci Pán Ježíš, jedině v Duchu svatém.“ (1. Korintským 12:3.) Sám Spasitel řekl: „Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“ (Jan 17:3.) Mocí Ducha Svatého jsme vedeni k porozumění evangeliu Ježíše Krista a k životu podle evangelia Ježíše Krista.

Přesvědčující moc Ducha Svatého je tak velká, že nemůže být pochyb o tom, že to, co zjevuje, je pravda. President Joseph Fielding Smith řekl:

„Když člověk získá projev od Ducha Svatého, zanechává to na jeho duši nesmazatelný dojem, který nemůže být snadno odstraněn. Je to Duch hovořící k duchu, a přichází s přesvědčující silou. Projev anděla, nebo dokonce samotného Syna Božího, zapůsobí na oko a mysl, a nakonec zeslábne, ale dojmy Ducha Svatého zapadnou hlouběji do duše, a je mnohem obtížnější je vymazat.“ (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66], 2:151.)

President Smith také řekl: „Prostřednictvím Ducha Svatého je pravda vetkána až do žilek a šlach těla tak, že nemůže být zapomenuta.“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 1:48.)

Jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů máme učinit sami sebe způsobilými k tomu, abychom přijali tohoto zvláštního posla a svědka Nebeského Otce a Ježíše Krista.

- Zamyslete se nad okamžiky, kdy vám Duch Svatý pomohl upevnit vaše svědectví. Je-li to vhodné, podělte se o některé své zážitky se členy třídy nebo členy rodiny.

Další verše z písem

- Mojžíš 5 (příběh Adamovy rodiny)
- NaS 130:22 (popis Ducha Svatého)
- Jan 14:26; 15:26; 16:13; Lukáš 12:12; 2. Nefi 31:18; 32:5, 8; 33:1; Alma 14:11; 3. Nefi 27:20; 4. Nefi 1:48; Moroni 10:6–7; NaS 8:2–3; 11:12–13; 20:26 (úloha Ducha Svatého)

Modlíme se ke svému Nebeskému Otci

Kapitola 8

Co je to modlitba?

Ježíš učil: „Musíte [se] vždy modliti k Otci ve jménu mém.“
(3. Nefi 18:19.)

Modlitba je jedním z největších požehnání, která máme, zatímco jsme zde na zemi. Prostřednictvím modlitby můžeme komunikovat s Nebeským Otcem a každý den usilovat o Jeho vedení.

Modlitba je upřímný a srdečný rozhovor s Nebeským Otcem. Máme se modlit k Bohu a k nikomu jinému. Nemodlíme se k žádné jiné bytosti ani k ničemu, co učinil člověk nebo Bůh (viz Exodus 20:3–5).

Proč se modlíme?

Modlitba byla a je důležitou součástí evangelia od počátku světa. Anděl Páně přikázal Adamovi a Evě, aby činili pokání a vzývali Boha ve jménu Syna (viz Mojžíš 5:8). Toto přikázání nebylo nikdy odvoláno. Modlitba nám pomůže přilnout těsněji k Bohu. Všechny naše myšlenky, naše slova a naše skutky jsou ovlivněny našimi modlitbami.

Máme se modlit o sílu odolávat pokušením Satana a jeho následovníků (viz 3. Nefi 18:15; NaS 10:5). V modlitbě máme Bohu vyznávat své hříchy a máme Ho prosit, aby nám odpustil (viz Alma 38:14).

Pro učitele: Tato kapitola je rozčleněna do pěti oddílů označených nadpisem. Každý nadpis představuje nějakou otázku týkající se modlitby. Tyto otázky můžete ve své lekci využít jako vodítko. Pokud je v prostorách, ve kterých vyučujete, možné uspořádat diskusi v malých skupinkách, mohli byste třídu rozdělit do skupin o dvou až čtyřech členech. Každé skupině přiřadte jeden z nadpisů v kapitole. Jednotlivé skupiny nechte prostudovat přidělený oddíl a diskutovat o něm a podělit se o osobní zkušenosti, které se ho týkají. Poté diskutujte o těchto pěti oddílech dohromady jako třída a zaměřte se přitom na otázky, které mohou členy třídy zajímat nejvíce.

Máme se modlit o Pánovo vedení a pomoc v našem každodenním životě. Potřebujeme se modlit za svou rodinu a přátele, své bližní, svou úrodu a svá zvířata, za svou každodenní práci a jiné své činnosti. Máme se modlit o ochranu před svými nepřáteli. (Viz Alma 34:17–27.)

Máme se modlit, abychom vyjádřili lásku Nebeskému Otci a abychom více pociťovali Jeho blízkost. Máme se modlit k našemu Otci, abychom mu děkovali za své blaho a pohodlí a za všechny věci, které nám každý den dává (viz 1. Tessalonicenským 5:18). Potřebujeme se modlit, abychom Nebeského Otce prosili o sílu žít podle evangelia.

Máme se modlit, abychom se mohli udržet na úzké a těsné cestě, která vede k věčnému životu. Musíme se modlit k Bohu, původci veškeré spravedlivosti, abychom mohli být spravedliví ve svých myšlenkách, slovech a skutcích.

- Jak vám modlitba pomohla přilnout těsněji k Nebeskému Otci?

Kdy se máme modlit?

Můžeme se modlit kdykoli, když cítíme potřebu komunikovat s Nebeským Otcem, ať již potichu nebo nahlas. Někdy potřebujeme být o samotě, abychom Mu mohli vylít svou duši (viz Matouš 6:6). Kromě toho se můžeme modlit během svých každodenních činností. Můžeme se modlit, když jsme na církevním shromáždění, doma, když jdeme po cestě nebo po ulici, když pracujeme, když připravujeme jídlo – ať jsme kdekoli, nebo ať děláme cokoli. Můžeme se modlit v kteroukoli denní nebo noční dobu. Můžeme se modlit, když jsme sami nebo když jsme s jinými lidmi. Ke svému Nebeskému Otci se můžeme ve svých myšlenkách obracet neustále (viz Alma 34:27). Můžeme se modlit vždy (viz NaS 10:5).

Někdy se možná nebudeme cítit natolik dobře, abychom se chtěli modlit. Můžeme být rozhněvaní, sklíčení nebo rozrušení. V těchto chvílích máme vynaložit obzvláštní úsilí na to, abychom se pomodlili (viz 2. Nefi 32:8–9).

Každý z nás se má modlit v soukromí alespoň každý večer a každé ráno. Písma hovoří o modlitbě ráno, uprostřed dne a večer (viz Alma 34:21).

Je nám přikázáno, abychom měli rodinné modlitby, aby naše rodiny mohly být požehnány (viz 3. Nefi 18:21). Naši církevní vedoucí nám radí, abychom se modlili jako rodina každé ráno a večer.

Máme také výsadu modlit se před každým jídlem, abychom vzdali díky a prosili o požehnání jídla.

Všechna naše církevní shromáždění a schůzky zahajujeme a končíme modlitbou. Děkujeme Pánu za Jeho požehnání a prosíme o Jeho pomoc, abychom Ho mohli uctívat způsobem, který Ho těší.

Jak se máme modlit?

Bez ohledu na to, kde jsme, ať stojíme nebo klečíme, ať se modlíme nahlas nebo potichu, v soukromí nebo v zastoupení skupiny lidí, vždy se máme modlit s vírou, „s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem“. (Moroni 10:4.)

Když se modlíme k Nebeskému Otci, máme mu říci, co skutečně pocítujeme v srdci, máme Mu důvěřovat, prosit Ho o odpuštění, naléhavě Ho žádat, děkovat Mu, vyjadřovat Mu svou lásku. Nemáme opakovat prázdná slova a fráze (viz Matouš 6:7–8). Máme vždy prosit, aby se stala Jeho vůle, a mít na paměti, že to, po čem toužíme, nemusí být pro nás nejlepší (viz 3. Nefi 18:20). Svou modlitbu na konci uzavíráme ve jménu Ježíše Krista (viz 3. Nefi 18:19).

Jak jsou modlitby zodpovídány?

- Proč někdy nejsou odpovědi na modlitby zřejmé okamžitě?
Proč odpovědi na modlitby nepřicházejí pokaždé tehdy, když to chceme, nebo tak, jak to očekáváme?

Naše upřímné modlitby jsou vždy zodpověděny. Někdy může odpověď znít ne, protože to, o co jsme prosili, by pro nás nebylo nejlepší. Někdy zní odpověď ano a my pocítíme vřelý, příjemný pocit ohledně toho, co máme udělat (viz NaS 9:8–9). Někdy odpověď zní „chvíli počkej“. Naše modlitby jsou vždy zodpověděny v čase a způsobem, o kterých Pán ví, že nám nejvíce pomohou.

Někdy Pán odpovídá na naše modlitby prostřednictvím druhých lidí. Dobrý přítel, manžel nebo manželka, rodič nebo jiný člen rodiny, církevní vedoucí, misionář – kdokoli z nich může být inspirován, aby udělal něco, co zodpoví naši modlitbu. Příkladem toho je zážitek jedné mladé matky, jejíž dítě se doma zranilo. Sama nebyla schopna zavést dítě k lékaři. Nedávno se přistěhovala a neznala své sousedy. Tato mladá matka se modlila o pomoc. Během několika minut přišla ke dveřím sousedka a řekla: „Měla jsem pocit, že se mám přijít podívat, zda nepotřebujete nějakou pomoc.“ Sousedka pomohla mladé matce dopravit dítě k lékaři. Bůh nám často pomáhá v tom, abychom byli sami schopni najít odpověď na své modlitby. Když se modlíme o pomoc, máme dělat vše, co je v našich silách, abychom uskutečnili to, po čem toužíme. Když žijeme podle evangelia Ježíše Krista a neustále se modlíme, poznáváme radost a štěstí. „Buď pokorný; a Pán tvůj Bůh tě povede za ruku a dá ti odpověď na modlitby tvé.“ (NaS 112:10.)

- Jakými způsoby odpovídá Nebeský Otec na vaše modlitby?

Další verše z písem a jiné zdroje

- Jakub 1:5 (o co se máme modlit)
- 1. Tessalonicenským 5:17; Žalm 55:17; 2. Nefi 32:9 (kdy se máme modlit)
- Alma 34:26 (kde se máme modlit)
- 3. Nefi 19:6, 24 (jak se máme modlit)
- NaS 88:63–65 (jak jsou modlitby zodpovídány)
- Moroni 10:3–5; Alma 37:37 (zaslíbení ohledně modlitby)
- Jakub 5:16 (moc modlitby spravedlivého člověka)
- Průvodce k písmům, „Modlitba“, 93

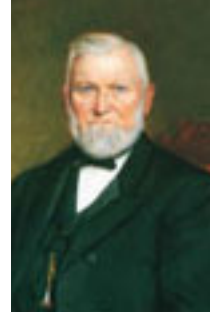
Joseph Smith

Brigham Young

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Joseph F. Smith

Heber J. Grant

George Albert Smith

David O. McKay

Joseph Fielding Smith

Harold B. Lee

Spencer W. Kimball

Ezra Taft Benson

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Proroci Boží

Kapitola 9

Proroci jsou zástupci Boha na zemi

- Jaké moci a dary má prorok?

„Nečinít zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“ (Amos 3:7.)

Mnoho lidí žije v temnotě, bez znalosti Boží vůle. Domnívají se, že nebesa jsou uzavřena a že lidé musejí čelit nebezpečím světa sami. Jak požehnaní jsou Svatí posledních dnů! Víme, že Bůh komunikuje s Církví prostřednictvím svého proroka. Svatí na celém světě s vděčným srdcem zpívají náboženskou píseň: „My, Tobě Bože, děkujeme, za proroka, který nás vede v těchto posledních dnech.“ (*Hymns*, no. 19.)

Prorok je muž povoláný Bohem k tomu, aby byl Jeho zástupcem na zemi. Když prorok hovoří v zastoupení Boha, je to jako by hovořil Bůh (viz NaS 1:38). Prorok je také zvláštním svědkem Krista, svědčí o Jeho božskosti a učí Jeho evangeliu. Prorok učí pravdu a vykládá slovo Boží. Volá nespravedlivé k pokání. Přijímá zjevení a vedení od Pána k našemu užitku. Může vidět do budoucnosti a předpovídat nadcházející události, aby tak svět mohl být varován.

Prorok může pocházet z různých vrstev společnosti. Může být mladý nebo starý, vysoce vzdělaný nebo neučený. Může být farmářem, právníkem nebo učitelem. Dávní proroci nosili tuniku a hůl. Novodobí proroci nosí oblek a kufřík. Jak se tedy pozná pravý prorok? Pravý prorok je vždy vyvolen Bohem a povolán prostřednictvím patřičné kněžské pravomoci (viz Články v úvodu 1:5).

Svatí posledních dnů vyjadřují podporu Prvnímu předsednictvu a Dvanácti apoštolům jako prorokům. Když však hovoříme o „prorokovi Církve“, máme na mysli presidenta Církve, který je také presidentem vysokého kněžství.

Bůh za všech věků povolával proroky, aby vedli lidstvo

- Jakým způsobem vedli proroci děti Boží v minulosti?

Proroci byli na zemi již ode dnů Adama. To, co tito velcí muži prožili, nás inspiruje. Mojžíš, prorok Starého zákona, vyvedl svůj lid, mnohatisícový zástup, z egyptského otroctví do zaslíbené země. Napsal prvních pět knih Starého zákona a zaznamenal Desatero přikázání. Nefi, prorok Knihy Mormonovy, se 600 let před narozením Krista vydal na cestu z Jeruzaléma na americký kontinent. Tento velký vůdce a kolonizátor je autorem mnoha důležitých zápisů v Knize Mormonově. Jan Křtitel byl vyvolen, aby připravil svět na příchod Pána Ježíše Krista. Prostřednictvím Josepha Smitha, proroka posledních dnů, Pán znovuzřídil Církev. Joseph Smith jako mladý muž také přeložil Knihu Mormonovu.

- Čemu jste se naučili ze života a učení proroků?

Dnes máme na zemi žijícího proroka

- Proč dnes potřebujeme žijícího proroka?

Dnes máme na zemi žijícího proroka. Tímto prorokem je president Círky Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Má právo získávat zjevení pro celou Církev. Drží „klíče království“, což znamená, že má pravomoc řídit celou Církev a království Boží na zemi, včetně vykonávání kněžských obřadů (viz Matouš 16:19). Žádný člověk, kromě vyvoleného proroka a presidenta, nemůže přijímat Boží vůli pro všechny členy Círky. Pán řekl: „Na zemi v určitém čase je vždy jen jeden, jemuž jsou tato moc a klíče tohoto kněžství předány.“ (NaS 132:7.) Presidentovi Círky pomáhají jeho rádci v Prvním předsednictvu a členové Kvora Dvanácti, kteří jsou také proroci, vidoucí a zjevovatelé.

Máme dělat to, co nám proroci říkají. President Wilford Woodruff řekl, že prorokovi nebude nikdy dovoleno svést Církev na scesti:

„Pán nikdy nedovolí mně ani nikomu jinému, kdo by byl presidentem této Círky, aby vás svedl na scesti. Toto není záměrem. Není to v mysli Boží. Kdybych se o to pokusil, Pán by mě z mého

místa odstranil.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], 199.)

- Jakými způsoby ovlivňuje žijící prorok Církev?

Máme podporovat Pánova proroka

- Co můžeme dělat, abychom následovali a podporovali proroka?

Pro mnohé lidi je snadné věřit v proroky z dob minulých. Ale mnohem lepší je věřit v žijícího proroka a následovat ho. Zvednutím ruky vyjadřujeme presidentovi Círky podporu jako prorokovi, vidoucímu a zjevovateli.

Jak můžeme podporovat proroka? Máme se za něho modlit. Jeho břímě je těžké, a on potřebuje být posilován modlitbami Svatých.

Máme studovat jeho slova. Můžeme poslouchat jeho konferenční proslovy. Můžeme si také předplatit časopis *Ensign* nebo *Liahonu*, abychom si mohli přečíst jeho konferenční proslovy a další poselství, která nám předává.

Máme zcela následovat jeho inspirované učení. Neměli bychom si říkat, že budeme následovat jen některé jeho inspirované rady, a že se nebudeme zabývat tím, co je nepříjemné nebo obtížné. Pán nám přikázal, abychom následovali inspirovaná učení Jeho proroka:

„Budeš dbáti na všechna jeho [prorokova] slova a přikázání, která ti bude dávat, když je obdrží, kráčeje ve vši svatosti přede mnou; Neboť slovo jeho budete přijímati jako z mých vlastních úst, ve vši trpělivosti a víře.“ (NaS 21:4–5.)

Pán nikdy nedovolí presidentovi Círky, aby nás svedl na scesti.

- Čemu nedávno učil nebo co nedávno zdůraznil president Círky?

Poslušnost proroka přináší velká požehnání

Budeme-li poslušní, Pán slibuje: „Brány pekelné [vás] nepřemohou; ano, a Pán Bůh rozptýlí před vámi moci temnoty a způsobí, aby se nebesa zachvěla pro vaše dobro a slávu jeho jména.“ (NaS 21:6.)

Když děláme to, k čemu nás prorok vede, z nebes plynou požehnání.

Aby pravá Církev vytrvala, musí být postavena „na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus“ (Efezským 2:20). V tomto nejistém světě jsme požehnáni tím, že máme proroka, prostřednictvím něhož Pán zjevuje svou vůli.

- Jaké máte zkušenosti s uposlechnutím rady proroka?

Další verše z písem

- Numeri 12:6 (Bůh hovoří prostřednictvím proroků)
- 1. Samuelova 9:9 (prorok nazýván vidoucím)
- Amos 3:7 (Bůh zjevuje svá tajemství prorokům)
- Mosiáš 8:16–18 (vidoucí může vědět o věcech minulých i o těch, které mají přijít)
- Lukáš 1:70 (Bůh hovoří prostřednictvím proroků)
- NaS 45:10, 15 (Bůh hovoří v dnešní době i v dobách dávných)
- 1. Nefi 22:2 (prorokům jsou věci oznamovány Duchem)
- NaS 68:3–5 (když Pánovi služebníci mluví tak, jak jsou pohnuti Duchem Svatým, je to mysl, vůle a hlas Páně)
- NaS 107:65–67, 91–92 (povinnosti presidenta Církve)
- NaS 43:1–7 (pouze prorok je oprávněn přijímat zjevení pro Církev)

Pro učitele: Sdělováním zkušeností a vydáváním svědectví zveme Ducha, aby byl přítomen. Zvažte, zda byste se v závěru této lekce nemohli podělit o zkušenosti, které jste získali, když jste se řídili radami presidenta Církve. Podělte se o své svědectví o žijícím prorokovi.

Písma

Kapitola 10

Písma jsou nám dnes dostupná

- Jaká požehnání dnes máme díky tomu, že písma jsou tak volně dostupná?

Když Pánovi služebníci mluví nebo píší pod vlivem Ducha Svatého, jejich slova se stávají písmem (viz NaS 68:4). Pán od počátku přikazoval svým prorokům, aby vedli záznam o Jeho zjeveních a o Jeho jednání s Jeho dětmi. Řekl: „Já přikazuji všem lidem, jak na východě, tak na západě a na severu a na jihu a na ostrovech mořských, že mají zapsati slova, jež k nim promlouvám; neboť z knih, které budou napsány, budu souditi svět, každého člověka podle skutků jeho, podle toho, co je napsáno.“ (2. Nefi 29:11.)

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů přijímá jako písmo čtyři knihy: Bibli, Knihu Mormonovu, Nauku a smlouvy a Drahocennou perlu. Tyto knihy se nazývají standardní díla Církve. Inspirovaná slova našich žijících proroků jsou také přijímána jako písmo.

Bible

Bible je soubor posvátných spisů, které obsahují Boží zjevení určená lidem. Tyto spisy pokrývají mnoho století, od časů Adama až po dobu, kdy žili apoštolové Ježíše Krista. Byly napsány mnoha proroky, kteří žili v různých obdobích historie světa.

Bible se dělí na dva oddíly – Starý zákon a Nový zákon. Mnohá proroctví ve Starém zákoně předpovídají příchod Spasitele a Vykupitele. Nový zákon vypráví o životě tohoto Spasitele a

---

Pro učitele: Abyste podpořili diskusi o těchto čtyřech standardních dílech, mohli byste každému členovi třídy nebo rodiny přiřadit číslo 1 až 4. Ty, kteří budou mít číslo 1, požádejte, aby si přečetli, co tato kapitola učí o Bibli; ty, kteří budou mít číslo 2, požádejte, aby si přečetli, co tato kapitola učí o Knize Mormonově; ty, kteří budou mít číslo 3, požádejte, aby si přečetli, co tato kapitola učí o Nauce a smlouvách, a ty, kteří budou mít číslo 4, požádejte, aby si přečetli, co tato kapitola učí o Drahocenné perle. Poté je požádejte, aby se podělili o to, co se dozvěděli.

Vykupitele, kterým je Ježíš Kristus. Popisuje také založení Jeho Církve v oné době. „Věříme, že Bible je slovo Boží, nakolik je přeložena správně.“ (Články víry 1:8.)

Pán prostřednictvím Proroka Josepha Smitha prohloubil naše porozumění některým pasážím v Bibli. Inspiroval Proroka Josepha, aby znovuzřídil pravdy, které se od doby, kdy byla Bible původně napsána, z biblického textu vytratily nebo byly změněny. Tyto inspirované opravy se nazývají Překlad Bible od Josepha Smitha. Vybrané pasáže z Překlada Josepha Smitha jsou uvedeny v Průvodci k písmům.

Kniha Mormonova

Kniha Mormonova je posvátný záznam několika skupin lidí, kteří žili na americkém kontinentu v letech 2000 př. Kr. až 400 po Kr. Obsahuje plnost evangelia Ježíše Krista (viz NaS 20:9; 42:12; 135:3). Kniha Mormonova vypráví o tom, jak Ježíš Kristus, krátce po svém Vzkříšení, navštívil lidi na americkém kontinentu.

Joseph Smith přeložil Knihu Mormonovu do angličtiny prostřednictvím daru a moci Boží. Řekl, že Kniha Mormonova „je nejsprávnější ze všech knih na zemi a že je závěrným kamenem našeho náboženství a že se člověk dodržováním jejích předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy“. (Úvod ke Knize Mormonově.)

President Ezra Taft Benson nám pomohl porozumět tomu, proč je Kniha Mormonova závěrným kamenem našeho náboženství. Řekl:

„Kniha Mormonova je závěrným kamenem našeho náboženství hned třemi způsoby. Je závěrným kamenem v našem svědčení o Kristu. Je závěrným kamenem naší nauky. Je závěrným kamenem svědectví.

Kniha Mormonova je závěrným kamenem v našem svědčení o Ježíši Kristu, který sám je úhelným kamenem všeho, co děláme. Vydává mocné a jasné svědectví o Jeho opravdovosti. ...

Rozšiřuje naše porozumění naukám spasení. ... Kniha Mormonova ... byla napsána pro naši dobu. ... V [ní] nacházíme předlohu pro přípravu na Druhý příchod. ...

... Kniha Mormonova nás učí pravdě [a] vydává svědectví o Kristu. ... To ale není vše. V té knize je moc, která v okamžiku, kdy knihu začnete vážně studovat, začne proudit do vašeho života. Naleznete větší moc odolávat pokušení. Naleznete moc vyvarovat se klamu. Naleznete moc stát na úzké a těsné cestě. Písma se nazývají ‚slova života‘, a nikde to neplatí více než v případě Knihy Mormonovy. ... ‚Každý Svatý posledních dnů má učinit ze studia této knihy svůj celoživotní cíl.‘ (Conference Report, říjen 1986, 4–7; nebo *Ensign*, listopad 1986, 5–7; cituje proslov Mariona G. Romneyho, Conference Report, duben 1980, 90; nebo *Ensign*, květen 1980, 67.)

Nauka a smlouvy

Nauka a smlouvy je soubor novodobých zjevení. V 1. oddíle Nauky a smluv Pán zjevuje, že tato kniha je vydána pro obyvatele země, aby je připravila na Jeho příchod:

„Pročež hlas Páně dosahuje do končin země, aby všichni, kteří chtějí slyšeti, mohli slyšeti:

Připravte se, připravte se na to, co přijde, neboť Pán je nablízku.“ (NaS 1:11–12.)

Tato kniha obsahuje zjevení týkající se Církve Ježíše Krista, která byla znovuzřízena v těchto posledních dnech. Několik oddílů knihy vysvětluje organizaci Církve a definuje úřady kněžství a jejich funkce. Jiné oddíly, například oddíly 76 a 88, obsahují vznešené pravdy, které byly pro svět ztraceny po stovky let. Další oddíly, například oddíly 29 a 93, vnášejí světlo do některých nauk v Bibli. Kromě toho některé oddíly, například oddíl 133, obsahují proroctví o událostech, které mají přijít. Bůh nám přikázal, abychom studovali Jeho zjevení v této knize: „Zkoumejte tato přikázání, neboť jsou pravdivá a věrná a proroctví a zaslíbení, která jsou v nich, budou všechna splněna.“ (NaS 1:37.)

Drahocenná perla

Drahocenná perla obsahuje knihu Mojžíšovu, knihu Abrahamovu a některé inspirované spisy Josepha Smitha. Kniha Mojžíšova obsahuje zprávu o některých viděních a spisech Mojžíše, které byly zjeveny Proroku Josephu Smithovi. Objasňuje nauky a učení,

---

kteřé se z Bible vytratily, a poskytuje další informace ohledně stvoření země.

Knihu Abrahamovu přeložil Joseph Smith z papyrového svitku získaného z egyptských katakomb. Tato kniha obsahuje cenné informace o Stvoření, o evangeliu, o povaze Boha a o kněžství.

Spisy Josepha Smitha zahrnují část inspirovaného překladu Bible od Josepha Smitha, výňatky z jeho knihy *History of the Church [Historie Církve]* a Články víry.

- Které příběhy z písem vás inspirují? Jaké nauky z těchto knih písem vám pomáhají?

Slova našich žijících proroků

Kromě těchto čtyř knih písem se pro nás stávají písmem i inspirovaná slova našich žijících proroků. Jejich slova k nám přicházejí prostřednictvím konferencí, časopisů *Liahona* nebo *Ensign* a pokynů místním vedoucím kněžství. „Věříme všemu, co Bůh zjevil, všemu, co nyní zjevuje, a věříme, že ještě zjeví mnohé veliké a důležité věci týkající se království Božího.“ (Články víry 1:9.)

- Kde můžeme najít slova našich žijících proroků?

Studium písem

- Jaká požehnání můžeme získat, když studujeme písma?

Všichni máme studovat písma každý den. Máme se o tyto pravdy dělit se svými dětmi. Standardní díla máme číst se svými dětmi, aby se je naučily mít rády a používaly je kvůli pravdě, kterou písma obsahují.

Pokud se chceme vyhnout zlu tohoto světa, musíme svou mysl sytit pravdou a spravedlností, které se nacházejí v písmech. Když budeme společně číst písma a když o nich budeme společně přemítat, přilneme více k Bohu i jeden ke druhému.

Když budeme číst písma, přemítat o nich, modlit se při jejich studiu a prosit Boha o porozumění, Duch Svätý nám vydá svědectví o pravdě těchto věcí. Každý z nás bude sám za sebe vědět, že tyto věci jsou pravdivé. Nebudeme oklamáni (viz Joseph Smith–Matouš

1:37). Může nás naplnit tentýž pocit, který popsal Nefi, když řekl: „Duše má se těší z věcí Páně; a srdce mé neustále přemítá o tom, co jsem viděl a slyšel.“ (2. Nefi 4:16.)

- Jak můžeme dodržovat závazek studovat písma každý den? Zvažte, zda byste si nemohli vyhradit místo a čas pro každodenní studium písem.

Další verše z písem

- 1. Nefi 14:20–26 (prorokům je přikázáno zapisovat)
- 1. Nefi 19:1–3, 6–7; Alma 37:1–8 (veliká hodnota písem)
- 2. Nefi 33:10 (písma svědčí o Kristu)
- Alma 29:8 (Pán hovoří ke všem národům prostřednictvím písem)
- Alma 31:5; Helaman 3:29–30 (slovo Boží je mocné)
- Helaman 15:7–8 (písma nás vedou k tomu, abychom byli pevní a neochvějní ve víře)
- Timoteovi 3:16–17; 1. Nefi 19:21–24 (proč a jak jsou dána písma)
- 2. Petrova 1:20; Alma 13:20; NaS 10:62 (písma vynášejí na světlo pravdivé body nauky)
- NaS 128:18; Články víry 1:9; 1. Nefi 14:25–26 (další písma ještě budou dána)
- 2. Nefi 29:3–10 (písma pro Židy a pro pohany)

Kristův život

Kapitola 11

Kristův život byl předpovídán dlouho před Jeho narozením

Každý člověk, který přichází na zemi, je závislý na tom, aby Ježíš Kristus splnil svůj slib, který učinil v nebesích, že bude naším Spasitelem. Bez Něho by plán spasení selhal. Protože Jeho poslání bylo nutné, všichni proroci od Adama až po Krista svědčili o tom, že přijde (viz Skutkové 10:43). A všichni proroci po Kristu svědčili o tom, že skutečně přišel. Všichni musíme studovat život Spasitele a po celý život Ho musíme věrně následovat.

Adam se dozvěděl, že Spasitel se bude jmenovat Ježíš Kristus (viz Mojžíš 6:51–52). Enoch viděl, že Ježíš zemře na kříži a bude vzkříšen (viz Mojžíš 7:55–56). Noé a Mojžíš o Něm také svědčili (viz Mojžíš 1:11; 8:23–24). Asi 800 let předtím, než se Spasitel narodil na zemi, předpovídal Jeho život Izaiáš. Když Izaiáš viděl zármutek a bolesti, které Spasitel vytrpí, aby zaplatil cenu za naše hříchy, zvolal:

„Nejpohrdanější zajisté a nejopovrženější byl z lidí, muž bolestí, a kterýž zkusil nemocí. ...

Ještotež on nemoci naše vzal, a bolesti naše vlastní on nesl. ...

On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše. ...

Pokutován jest i strápen, však neotevřel úst svých. Jako beránek k zabití veden byl.“ (Izaiáš 53:3–5, 7.)

Nefi měl také vidění o Spasitelově budoucím narození a poslání. Spatřil nádhernou pannu a anděl mu vysvětlil: „Viz, panna, kterou vidíš, je matka Syna Božího po způsobu těla.“ (1. Nefi 11:18.)

Pro učitele: Tato kapitola pravděpodobně obsahuje více materiálu, než kolik ho budete schopni během výuky probrat. Až ji budete při přípravě na výuku studovat, usilujte o vedení Duchem, abyste mohli určit, které části nejvíce pomohou těm, které budete učit.

Potom Nefi spatřil tuto pannu, jak drží v náruči dítě. Anděl prohlásil: „Viz, Beránek Boží, ano, dokonce Syn Věčného Otce!“ (1. Nefi 11:21.)

Asi 124 let před Ježíšovým narozením král Beniamin, další nefitský prorok, také předpovídal Spasitelův život:

„Neboť viz, přichází čas, a není daleko, kdy Pán Všemocný, který vládne, který byl a který je od veškeré věčnosti do veškeré věčnosti, sestoupí s mocí s nebe mezi děti lidské a bude dlíti ve stánku z hlíny a bude choditi mezi lidmi konaje mocné zázraky, jako uzdravování nemocných, kříšení mrtvých, a způsobí, že chromí budou choditi, slepí obdrží zrak svůj a hluší sluch, a bude uzdravovati všeliké nemoci.

A bude vymítati ďábly neboli zlé duchy, kteří dlí v srdci dětí lidských.

A hle, vytrpí pokušení a bolest těla, hlad, žízeň a únavu, dokonce více, nežli člověk může vytrpěti, aniž by mu to přivodilo smrt; neboť viz, krev poteče z každého póru, tak veliká bude úzkost jeho pro zlovolnost a ohavnost lidu jeho.

A bude nazýván Ježíš Kristus, Syn Boží, Otec nebe a země, Stvořitel všech věcí od počátku; a matka jeho bude nazývána Maria.“ (Mosiáš 3:5–8.)

- Jaká dávná proroctví hovoří o Ježíši Kristu?

Byl Jednorozeným Otce

- Co Ježíš Kristus zdědil po svém Otci? Co zdědil po své matce?

Příběh o narození a životě Spasitele se nachází v Novém zákoně v knihách Matouše, Marka, Lukáše a Jana. Z jejich zápisu se dozvídáme, že Ježíš se narodil panně jménem Maria. Ta byla zasnoubena s Jozefem, když se jí zjevil anděl Páně. Anděl jí řekl, že bude matkou Syna Božího. Zeptala se ho, jak je to možné (viz Lukáš 1:34). Řekl jí: „Duch Svatý sestoupí v tě, a moc Nejvyššího zastíní tobě; a protož i to, což se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží.“ (Lukáš 1:35.) A tak se Bůh Otec stal doslovným otcem Ježíše Krista.

Ježíš je jediným člověkem na zemi, který se narodil smrtelné matce a nesmrtelnému Otci. Proto se nazývá Jednorozený Syn. Od svého Otce zdědil božské schopnosti. Od své matky zdědil smrtelnost a byl podroben hladu, žízni, únavě, bolesti a smrti. Nikdo nemohl Spasiteli vzít život, pokud to On sám nedovolil. Měl moc položit svůj život a moc vzít na sebe po smrti opět své tělo. (Viz Jan 10:17–18.)

Vedl dokonalý život

- Co pro nás Spasitelův život znamená?

Ježíš byl od svého mládí poslušen všeho, co od Něho Nebeský Otec požadoval. Pod vedením Marie a Jozefa vyrůstal stejně jako jiné děti. Miloval pravdu a byl jí poslušen. Lukáš nám říká: „Děťátko pak rostlo, a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm.“ (Lukáš 2:40; viz také NaS 93:12–14.)

Do svých 12 let Ježíš natolik vospěl, že již rozuměl tomu, že byl poslán, aby činil vůli svého Otce. Šel se svými rodiči do Jeruzaléma. Když se Jeho rodiče vraceli domů, zjistili, že v jejich skupině Ježíš není. Vrátili se proto do Jeruzaléma, aby Ho hledali. „A stalo se po třech dnech, že ho našli v chrámu, sedícího uprostřed doktorů, a oni mu naslouchali a kladli mu otázky.“ (Překlad Josepha Smitha, Lukáš 2:46.) „A děsili se všickni, kteříž jej slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho.“ (Lukáš 2:47.)

Jozefovi a Marii se ulevilo, když ho našli, avšak „ulekli se. I řekla matka jeho k němu: Synu, proč jsi nám tak učinil? Aj, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe.“ Ježíš jí odpověděl: „Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou [Nebeského] Otce mého, musím já býti?“ (Lukáš 2:48–49.)

Aby naplnil své poslání, musel Ježíš činit vůli svého Otce v nebi. „Sám od sebe nic nečiním,“ prohlásil, „ale jakž mne naučil Otec můj, tak mluvím. ... Což jest jemu libého, to já činím vždycky.“ (Jan 8:28–29.)

Když bylo Ježíšovi 30 let, přišel za Janem Křtitelem, aby ho pokřtil v řece Jordán. Jan se zdráhal Ježíše pokřtít, protože věděl, že Ježíš je významnější než on. Ježíš požádal Jana, aby Ho pokřtil, aby

---

naplnili „všelikou spravedlnost“. Jan pokřtil Spasitele tak, že Ho úplně ponořil do vody. Když byl Ježíš pokřtěn, Jeho Otec promluvil z nebe a řekl: „Tentoť jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.“ Duch Svatý sestoupil a projevil se ve znamení holubice. (Viz Matouš 3:13–17.)

Krátce po svém křtu se Ježíš postil po 40 dní a 40 nocí, aby byl s Bohem. Poté k Němu přišel Satan, aby Ho pokoušel. Ježíš všem Satanovým pokušením pevně odolal a pak Satanovi přikázal, aby odešel. (Viz Matouš 4:1–11; viz také Překlad Josepha Smitha, Matouš 4:1, 5–6, 8–9, 11.) Ježíš Kristus jako jediná dokonalá bytost, která kdy kráčela po zemi, zůstal bez hříchu (viz Židům 4:15; 1. Petrova 2:21–22).

- Jaké události ze Spasitelova života mají pro vás obzvláštní význam?

Učil nás, jak se máme mít navzájem rádi a jak si máme navzájem sloužit

- Jak nás Spasitel učil tomu, že se máme mít navzájem rádi a že si máme navzájem sloužit?

Ježíš po svém půstu a poté, co byl pokoušen Satanem, započal svou veřejnou službu. Přišel na zemi nejenom proto, aby za nás zemřel, ale také proto, aby nás učil, jak máme žít. Učil, že existují dvě velká přikázání – první, abychom, milovali Boha celým svým srdcem, myslí a silou, a druhé, abychom milovali ostatní lidi tak, jak milujeme sebe (viz Matouš 22:36–39). Svým životem nám dal příklad, jak máme tato dvě přikázání dodržovat. Milujeme-li Boha, budeme Mu důvěřovat a poslouchat Ho tak, jako to činil Ježíš. Milujeme-li druhé, budeme jim pomáhat uspokojovat jejich fyzické a duchovní potřeby.

Ježíš strávil svůj život službou druhým. Uzdravoval je z nemocí. Způsoboval, že slepí viděli, hluchí slyšeli a chromí chodili. Jednou, když uzdravoval nemocné, připozdilo se a lidé byli hladoví. Místo toho, aby je poslal pryč, požehnal pět bochníků chleba a dvě ryby a byl schopen zázračně nasytit zástup 5000 lidí. (Viz Matouš 14:14–21.) Učil, že kdykoli najdeme někoho, kdo má

hlad, je mu zima, je nahý nebo opuštěný, máme mu pomoci vším, čím můžeme. Když pomáháme druhým, sloužíme tím Pánu. (Viz Matouš 25:35–46.)

Ježíš miloval druhé z celého srdce. Jeho srdce bylo často tak naplněno soucitem, že plakal. Miloval malé děti, staré lidi, a pokorné a prosté lidi, kteří v Něho měli víru. Miloval ty, kteří zhřešili, a s velkým soucitem je učil, aby činili pokání a dali se pokřtít. Učil: „Já jsem ta cesta, i pravda, i život.“ (Jan 14:6.)

Ježíš miloval dokonce i ty, kteří proti Němu hřešili a kteří nečinili pokání. Na konci svého života, když visel na kříži, modlil se k Otci za vojáky, kteří ho ukřižovali, a naléhavě prosil: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ (Lukáš 23:34.) Učil: „Totoť jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás.“ (Jan 15:12.)

- Jak můžeme projevovat Pánu svou lásku k Němu?

Zorganizoval jedinou pravou církev

- Proč Spasitel zorganizoval svou církev a vysvětlil apoštoly?

Ježíš chtěl, aby se Jeho evangelium učili všichni lidé na zemi, a tak vybral Dvanáct apoštolů, aby o Něm vydávali svědectví. Ti byli původními vedoucími Jeho Církve. Obdrželi pravomoc jednat v Jeho jménu a činit skutky, které viděli činit Jeho. Ti, kteří od apoštolů obdrželi pravomoc, mohli také učit, křtít a vykonávat další obřady v Jeho jménu. Po Jeho smrti pokračovali v Jeho díle, dokud se lidé nestali tak hříšnými, že apoštoly zabili.

Vykoupil nás z našich hříchů a zachránil nás od smrti

- Až budete studovat tento oddíl, věnujte čas tomu, abyste přemítali o událostech spojených s Usmířením.

Ježíš se ke konci své smrtelné služby připravoval na to, aby mohl podstoupit tu nejvyšší oběť za všechny hříchy lidstva. Byl odsouzen k smrti, protože svědčil lidem, že je Syn Boží.

Pro učitele: Přemítání vybízí Ducha, aby byl přítomen. Zvažte, zda byste nemohli požádat členy třídy nebo členy rodiny, aby si potichu přečetli poslední dva oddíly kapitoly a přemýšleli o tom, co pociťují ke Spasiteli. Pak vyzvěte ty, kteří se na to cítí, aby se podělili se třídou o své pocity.

Noc před svým ukřižováním odešel Ježíš do zahrady zvané Getsemany. Zanedlouho Ho přepadl hluboký zármutek, a když se modlil, plakal. Apoštolovi posledních dnů Orsonu F. Whitneymu bylo dovoleno spatřit Spasitelovo utrpení ve vidění. Spatřil Spasitele, jak pláče, a řekl: „Byl jsem tak dojat tím, co vidím, že jsem z čistého soucitu plakal také. Celým srdcem jsem byl s Ním, miloval jsem Ho celou duší a toužil jsem tak moc po tom, abych byl s ním, jako jsem netoužil po ničem jiném.“ („The Divinity of Jesus Christ“, *Improvement Era*, Jan. 1926, 224–225; viz také *Ensign*, Dec. 2003, 10.) Ježíš „poodšed maličko, padl na tvář svou, modle se a řka: Otče můj, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento. A však ne jakž já chci, ale jakž ty.“ (Matouš 26:39.)

V novodobém zjevení Spasitel popsal, jak velké bylo Jeho utrpení, když řekl, že způsobilo, že se „chvěl bolestí a krvácel v každém póru a trpěl v těle i v duchu“. (NaS 19:18.) Trpěl „podle těla“ a vzal na sebe naše bolesti, nemoci, slabosti a hříchy (viz Alma 7:10–13). Žádný smrtelník nemůže pochopit, jak velké bylo toto břemeno. Žádný jiný člověk by nemohl vydržet takové tělesné a duchovní utrpení. „Sestoupil pod všechny věci ... aby mohl býti ve všech věcech a skrze všechny věci světlem pravdy.“ (NaS 88:6.)

Ale Jeho utrpení ještě neskončilo. Následujícího dne Ježíše bičovali, ponižovali a plivali na Něj. Musel si nést vlastní kříž, na který Ho poté vyzvedli a přibili. Byl mučen jedním z nejkrutějších způsobů, který kdy lidé vymysleli. Poté, co trpěl na kříži, zvolal v agonii: „Bože můj, Bože můj, pročs mne opustil?“ (Marek 15:34.) V Ježíšově nejtěžší hodině se Otec stáhnul, aby Ježíš mohl vytrpět trest za hříchy všeho lidstva a aby tak mohl dosáhnout vítězství nad silami hříchu a smrti (viz James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 660–661).

Když Spasitel poznal, že Jeho oběť byla Otcem přijata, zvolal silným hlasem: „Dokonánoť jest.“ (Jan 19:30.) „Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého.“ (Lukáš 23:46.) Sklonil hlavu a dobrovolně se vzdal svého ducha. Spasitel byl mrtev. Zemí otřáslo silné zemětřesení.

Několik přátel položilo Spasitelovo tělo do hrobu, kde leželo až do třetího dne. Během této doby Jeho duch odešel zorganizovat misi-onářskou práci mezi dalšími duchy, kteří potřebovali přijmout Jeho evangelium (viz 1. Petr. 3:18–20; NaS 138). Třetího dne, v neděli, se vrátil do svého těla a vzal je opět na sebe. Ježíš byl prvním, kdo překonal smrt. Bylo naplněno proroctví, „že měl z mrtvých vstáti“. (Jan 20:9.)

Krátce po svém vzkříšení se Spasitel zjevil Nefitům a založil svou Církev na americkém kontinentu. Učil lidi a žehnal jim. Dojemná zpráva o této události se nachází ve 3. Nefim 11 až 28.

Svou obětí ukázal, jakou lásku chová ke svému Otci a k nám

Ježíš učil: „Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své. Vy přátelé moji jste, učiníte-li to, což já prikazuji vám.“ (Jan 15:13–14.) Ochotně a pokorně podstoupil soužení v Getsemanech a utrpení na kříži, abychom my mohli získat všechna požehnání plynoucí z plánu spasení. Chceme-li tato požehnání získat, musíme přijít k Němu, činit pokání ze svých hříchů a milovat Ho z celého srdce. Řekl:

„A toto je evangelium, které jsem vám dal – že jsem přišel na svět, abych vykonal vůli Otce svého, protože Otec můj mne poslal.

A Otec můj mne poslal, abych mohl býti pozvednut na kříži; a poté, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl přitáhnouti všechny lidi k sobě, ... aby byli souzeni za skutky své. ...

Neboť skutky, jež jste mne viděli činiti, máte činiti také. ...

Tudíž, jakými lidmi máte býti? Vpravdě pravím vám, *dokonce jako já jsem.*“ (3. Nefi 27:13–15, 21, 27; kurzíva přidána.)

- Jaké pocity vás naplňují, když přemítáte o Spasitelově oběti, kterou pro vás přinesl?

Další verše z písem a jiné zdroje

- 2. Nefi 25:12 (Jednorozený Otce v těle)
- Mojžíš 6:57 (Ježíš Kristus označen za Jednorozeného)
- Matouš, Marek, Lukáš, Jan (život a učení Ježíše Krista)
- Matouš 10:1–8; Lukáš 9:1–2 (apoštolové vysvěceni s mocí a pravomocí)
- Matouš 26–28; Marek 14–16; Lukáš 22–24; Jan 18–20 (Ježíš v zahradě; Jeho zrazení, ukřižování a vzkříšení)
- „Žijící Kristus – Svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2–3

Usmíření

Kapitola 12

Usmíření je nutné pro naše spasení

- Proč je Usmíření nutné pro naše spasení?

Ježíš Kristus „přišel na svět, ... aby byl ukřižován pro svět a aby nesl hříchy světa a aby posvětil svět a aby jej očistil od veškeré nespravedlivosti; [aby] skrze něho [mohli] býti spaseni všichni.“ (NaS 76:41–42.) Tato velká oběť, kterou přinesl, aby zaplatil za naše hříchy a překonal smrt, se nazývá Usmíření. Je to nejdůležitější událost, která se kdy stala v historii lidstva: „Neboť je nezbytné, aby bylo učiněno usmíření; neboť podle velikého plánu Věčného Boha musí býti učiněno usmíření, nebo jinak musí veškeré lidstvo nevyhnutelně zahynouti; ... ano, všichni jsou padlí a ztracení a museli by zahynouti, kdyby nebylo usmíření.“ (Alma 34:9.)

Pád Adama uvedl do světa dva druhy smrti – fyzickou smrt a smrt duchovní. Fyzická smrt je odloučení těla a ducha. Duchovní smrt je odloučení od Boha. Kdyby tyto dva druhy smrti nebyly překonány Usmířením Ježíše Krista, mělo by to dva důsledky – naše tělo a náš duch by byly navždy odloučeny a také bychom nemohli znovu žít s naším Nebeským Otcem (viz 2. Nefi 9:7–9).

Ale náš moudrý Nebeský Otec připravil úžasný, milosrdný plán, aby nás zachránil od fyzické a duchovní smrti. Naplánoval, že na zemi přijde Spasitel, aby nás vykoupil z našich hříchů a ze smrti. Kvůli svým hříchům a slabosti našeho smrtelného těla bychom se nedokázali vykoupit sami (viz Alma 34:10–12). Ten, kdo měl být naším Spasitelem, by musel být bez hříchu a musel by mít moc nad smrtí.

Pro učitele: Jednoduché přehledy a obrázky mohou pomoci členům třídy a členům rodiny porozumět zásadám a naukám. Zvažte, zda byste nemohli nakreslit přehled rozdělený na dva sloupce, jedním nadepsaným *Důsledky Pádu* a druhým nadepsaným *Požehnáání Usmíření*. Tyto dva sloupce pak vyplňte pomocí informací z této kapitoly.

Ježíš Kristus byl tím jediným, kdo mohl usmířit naše hříchy

- Proč byl Ježíš Kristus tím jediným, kdo mohl usmířit naše hříchy?

Je několik důvodů, proč byl Ježíš Kristus tím jediným, kdo mohl být naším Spasitelem. Jedním z důvodů je to, že Nebeský Otec Ho vyvolil, aby byl Spasitelem. Byl Jednorozeným Synem Boha, a tak měl moc nad smrtí. Ježíš vysvětlil: „Pokládám duši svou, abych ji zase vzal. Nižádnýt ji nebere ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe. Mám moc položit ji, a mám moc zase vzít ji.“ (Jan 10:17–18.)

Ježíš byl také schopen být naším Spasitelem díky tomu, že jako jediný z těch, kteří kdy žili na zemi, se nikdy nedopustil hříchu. Díky tomu se Jeho život stal přijatelnou obětí, jíž bylo možné zaplatit za hříchy druhých.

Kristus trpěl a zemřel, aby usmířil naše hříchy

- Při čtení tohoto oddílu si představujte, že se nacházíte v zahradě getsemanské nebo u kříže a jste svědkem utrpení Ježíše Krista.

Spasitel usmířil naše hříchy skrze utrpení v Getsemanech a tím, že za nás položil svůj život na kříži. Je pro nás nemožné, abychom plně pochopili, jak moc trpěl za všechny naše hříchy. Tíha našich hříchů způsobila, že v zahradě getsemanské pociťoval takovou agónii, že krvácel z každého póru (viz NaS 19:18–19). Později, když visel na kříži, vytrpěl Ježíš bolestivou smrt jedním z nejkřutějších způsobů, které člověk zná.

Jak moc nás Ježíš miluje, že pro nás podstoupil takové duchovní a fyzické utrpení! Jak velká je láska Nebeského Otce, že seslal svého Jednorozeného Syna, aby trpěl a zemřel za ostatní Jeho děti! „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3:16.)

Usmíření a Vzkříšení přinášejí vzkříšení všem

Třetího dne po svém Ukřížování vzal Kristus na sebe znovu své tělo a stal se prvním člověkem, který byl vzkříšen. Když Ho šli Jeho přátelé hledat, andělé, kteří střežili Jeho hrob, jim řekli: „Není ho tuto; nebo vstalť jest, jakož předpověděl.“ (Matouš 28:6.) Jeho duch znovu vstoupil do Jeho těla, aby již nikdy nebyl oddělen.

A tak Kristus překonal fyzickou smrt. Díky Jeho Usmíření bude každý, kdo se narodil na této zemi, vzkříšen (viz 1. Korintským 15:21–22). Stejně jako byl vzkříšen Ježíš, bude i náš duch spojen s naším tělem, takže již nebudeme moci zemřít a náš duch a naše tělo již nikdy nebudou rozděleni (viz Alma 11:45). Tento stav se nazývá nesmrtelnost. Všichni lidé, kteří kdy žili, budou vzkříšeni, staří i mladí, porobení i svobodní, muži i ženy, zlovolní i spravedliví (viz Alma 11:44).

- Jak vám pomáhá vaše znalost týkající se Vzkříšení?

Usmíření umožňuje těm, kteří mají víru v Krista, aby byli spaseni od svých hříchů

- Přemýšlejte o tom, jak nám podobenství v tomto oddíle pomáhá porozumět Usmíření. Koho postavy v tomto podobenství představují v našem životě?

Spasitelovo Usmíření nám umožňuje překonat duchovní smrt. Ačkoli všichni lidé budou vzkříšeni, pouze ti, kteří přijmou Usmíření, budou spaseni od duchovní smrti (viz Články víry 1:3).

Kristovo Usmíření přijímáme tím, že v Něho vkládáme svou víru. Skrze tuto víru činíme pokání ze svých hříchů, dáváme se pokřtít, přijímáme Ducha Svatého a jsme poslušni Jeho příkázání. Stáváme se věrnými učedníky Ježíše Krista. Je nám odpuštěno, jsme očištěni od hříchu a jsme připraveni vrátit se k našemu Nebeskému Otcovi a žít s ním navěky.

Spasitel nám říká: „Neboť viz, já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli trpětí ... stejně jako já.“ (NaS 19:16–17.) Kristus odvedl svůj díl práce, aby usmířil naše hříchy. Abychom učinili Jeho Usmíření plně účinným ve svém životě, musíme se Ho snažit poslouchat a musíme činit pokání ze svých hříchů.

Pro učitele: Názorné ukázky mohou členům třídy nebo členům rodiny pomoci porozumět zásadám a naukám. Zvažte využití této názorné ukázky pro objasnění smrti a vzkříšení: Nasaďte si na ruku rukavici. Vysvětlete, že ruku v rukavici můžeme přirovnat k duchu člověka, který přebývá v jeho těle. Sundejte rukavici. Vysvětlete, že toto je jako fyzická smrt – duch (ruka) a tělo (rukavice) jsou odloučeny. Pak si opět rukavici nasaďte. Vysvětlete, že toto je jako vzkříšení – duch a tělo jsou opět spolu.

Starší Boyd K. Packer z Rady Dvanácti použil následující objasnění, aby ukázal, jak nám Kristovo usmíření umožňuje, abychom byli spaseni od hříchu, *pokud* odvedeme svůj díl práce.

„Dovolte mi, abych vám vyprávěl příběh – podobenství.

Byl jednou jeden člověk, který si něco velmi přál. Zdálo se mu, že je to důležitější než cokoli jiného v jeho životě. Aby si splnil své přání, velice se zadlužil.

Byl varován před tak velkým dluhem, a zejména před svým věřitelem. Ale zdálo se mu, že udělat to, co udělat chce, a mít to, po čem touží, právě nyní, je nanejvýš důležité. Byl si jist, že dluh dokáže později splatit.

A tak podepsal smlouvu. Někdy v budoucnu dluh splatí. Příliš se o to nestaral, protože datum splatnosti se zdálo velmi daleko. Nyní měl to, co chtěl, a to bylo pro něho důležité.

Na svého věřitele ovšem nikdy zcela nezapomněl a tu a tam něco splatil a myslel si, že den zúčtování třeba ve skutečnosti ani nepřijde.

Ale jak je tomu vždy, ten den přišel, a smlouva měla být naplněna. Dluh však nebyl plně uhrazen. Objevil se věřitel a domáhal se plného splacení.

Teprve teď si dlužník uvědomil, že jeho věřitel má nejenom moc zabavit mu vše, co má, ale že má také moc uvrhnout ho do vězení.

„Nemohu vám zaplatit, protože na to nemám,“ přiznal se.

„Potom,“ řekl věřitel, „si plnění smlouvy vynutíme, zabavíme vám majetek a vy půjdete do vězení. Souhlasil jste s tím. Bylo to vaše rozhodnutí. Podepsal jste smlouvu a její platnost nyní musí být vynucena.“

„Nemůžete mi prodloužit lhůtu nebo mi dluh prominout?“ prosil dlužník. „Zařídte nějak, abych si ponechal to, co mám, a abych nemusel jít do vězení. Jistě věříte v milosrdenství? Což mi neprojevíte milosrdenství?“

Věřitel odpověděl: ‚Milosrdenství je vždy jednostranné. Poslouží pouze vám. Když vám prokážu milosrdenství, nedostanu zaplacení. Požaduji spravedlnost. Věříte ve spravedlnost?‘

‚Věřil jsem ve spravedlnost, když jsem podepisoval smlouvu,‘ řekl dlužník. ‚Tehdy byla na mé straně, protože jsem si myslel, že mě ochrání. Tehdy jsem milosrdenství nepotřeboval, a ani jsem si nepomyslel, že ho budu někdy potřebovat. Myslel jsem si, že spravedlnost nám poslouží oběma stejně.‘

‚Spravedlnost vyžaduje, abyste splatil smlouvou stanovenou částku, nebo si odpykal trest,‘ odpověděl věřitel. ‚Tak to stanoví zákon. Souhlasil jste s ním, a tak to musí být. Milosrdenství nemůže okrádat spravedlnost.‘

A tak stáli proti sobě – jeden prosazoval spravedlnost a druhý naléhavě prosil o milosrdenství. Nikdo nemohl být uspokojen, leda na úkor druhého.

‚Neodpustíte-li dluh, neprojevíte milosrdenství,‘ prosil dlužník.

‚Odpustím-li, neprojevím spravedlnost,‘ zněla odpověď.

Zdálo se, že ani jeden zákon nemohl být zcela uspokojen. Jsou to dva věčné ideály, které si zdánlivě vzájemně protirečí. Cožpak není možné, aby byla uspokojena spravedlnost, a také milosrdenství?

Je to možné! Zákon spravedlnosti *může* být plně uspokojen a milosrdenství *může* být plně poskytnuto – ale vyžaduje to někoho dalšího. A tak se to stalo i tentokrát.

Dlužník měl přítele. Ten přišel na pomoc. Dobře dlužníka znal. Věděl, že byl krátkozraký. Považoval za pošetilé, že se dostal do takové nesnáze. Nicméně mu chtěl pomoci, protože ho měl rád. Vstoupil mezi ně, obrátil se k věřiteli a učinil tuto nabídku:

‚Zaplatím dluh, pokud vyvážete dlužníka ze smlouvy, aby si tak mohl ponechat majetek a nemusel jít do vězení.‘

Když věřitel zvažoval nabídku, prostředník dodal: ‚Požadoval jste spravedlnost. Ačkoli vám nemůže zaplatit, udělám to já. To bude pro vás spravedlivé a nemůžete žádat nic víc. To by nebylo spravedlivé.‘

A tak věřitel souhlasil.

Prostředník se potom obrátil k dlužníkovi. ‚Zaplatím-li tvůj dluh, přijmeš mne za svého věřitele?‘

‚Ó ano, ano,‘ volal dlužník. ‚Zachránil jsi mne před vězením a prokázal jsi mi milosrdenství.‘

‚Tedy,‘ řekl dobrodinec, ‚budeš splácet dluh mně a já stanovím podmínky. Nebude to snadné, ale bude to možné. Zajistím, abys to zvládl. Nemusíš jít do vězení.‘

A tak se stalo, že věřiteli bylo plně zapláceno. Bylo s ním jednáno spravedlivě. Žádná smlouva nebyla porušena.

Dlužníkovi bylo na druhou stranu projevono milosrdenství. Oba zákony byly dodrženy. Protože se našel prostředník, spravedlnost dostala vše, co požadovala, a milosrdenství bylo zcela uspokojeno.“ (Conference Report, Apr. 1977, 79–80; nebo *Ensign*, May 1977, 54–55.)

Naše hříchy jsou naše duchovní dluhy. Bez Ježíše Krista, který je naším Spasitelem a Prostředníkem, bychom všichni zaplatili za hřích svou duchovní smrtí. Ale díky Němu, pokud budeme dodržovat Jeho podmínky, kterými jsou činit pokání a dodržovat Jeho přikázání, se můžeme vrátit k našemu Nebeskému Otci.

Je úžasné, že Kristus poskytl způsob, kterým můžeme být uzdraveni ze svých hříchů. Řekl:

„Vizte, přišel jsem na svět, ... abych zachránil svět z hříchu.

Tudíž, kdo bude činiti pokání a přijde ke mně jako malé dítě, toho přijmu, neboť takových je království Boží. Vizte, za takové jsem položil život svůj a opět jej vzal na se; tudíž činite pokání a pojdte ke mně, vy končiny země, a buďte spaseni.“ (3. Nefi 9:21–22.)

- Přemítejte o tom, jak můžete projevovat vděčnost za dar Usmíření.

Další verše z písem

- Alma 34:9–16 (Usmíření nutné; Bůh se musel obětovat)
- 2. Nefi 9:7–12 (Usmíření nás zachraňuje před fyzickou a duchovní smrtí)
- Římanům 5:12–17 (skrze jednoho přišla smrt, skrze jednoho přišel život)
- Helaman 14:15–18 (účel Ježíšovy smrti)
- Články víry 1:3 (všichni mohou být spaseni)
- 1. Petrova 1:18–20 (Ježíš byl předustanoven)
- Matouš 16:21 (Ježíšova oběť byla nutná)
- Lukáš 22:39–46 (Ježíšovo utrpení v zahradě)
- 1. Janova 1:7 (Ježíš očišťuje od hříchu)
- 2. Nefi 9:21–22 (Spasitel trpěl za všechny lidi)
- Mosiáš 16:6–8 (vzkříšení možné pouze prostřednictvím Ježíše)
- Alma 11:40–45; Mormon 9:12–14 (všichni budou vzkříšeni)
- Izaiáš 1:18 (hříchy zbělejší)
- 1. Korintským 15:40–44; Alma 40:23 (popis Vzkříšení)

Kněžství

Kapitola 13

Co je to kněžství?

Kněžství je věčná moc a pravomoc Boha. Prostřednictvím kněžství stvořil Bůh nebesa i zemi a řídí je. Touto mocí je vesmír udržován v dokonalém pořádku. Prostřednictvím této moci Bůh naplňuje své dílo a svou slávu, což znamená „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“. (Mojžíš 1:39.)

Nebeský Otec deleguje svou kněžskou moc způsobilým členům Církve mužského pohlaví. Kněžství jim umožňuje jednat v Božím jménu pro spasení lidské rodiny. Jeho prostřednictvím mohou být oprávněni kázat evangelium, vykonávat obřady spasení a spravovat Boží království na zemi.

- Zamyslete se nad významem toho, že Bůh umožňuje způsobilým mužům a chlapcům, aby byli nositeli Jeho kněžství.

Proč potřebujeme na zemi kněžství?

Když vykonáváme posvátné obřady evangelia, například křest, confirmaci, podávání svátosti a chrámový sňatek, musíme mít kněžskou pravomoc, abychom jednali ve jménu Boha. Pokud člověk nemá kněžství, i když to může myslet upřímně, Pán neuzná obřady, které tento člověk vykonal (viz Matouš 7:21–23; Články víry 1:5). Tyto důležité obřady musejí na zemi vykonat muži, kteří jsou nositeli kněžství.

Pro učitele: Tato kapitola je rozčleněna do pěti oddílů označených nadpisy. Každý nadpis představuje nějakou otázku o kněžství. Tyto otázky můžete ve své lekci využít jako vodítko. Pokud je ve třídě možné uspořádat diskusi v malých skupinkách, mohli byste členy třídy rozdělit do skupinek po dvou, třech nebo čtyřech. Každé skupince přiřadíte jeden oddíl z kapitoly (v případě velké třídy můžete některé oddíly přiřadit více skupinkám). Každou skupinu požádejte o toto: 1) Přečtěte přiřazený oddíl a diskutujte o něm. 2) Vyhledejte v písmech verše, které pomáhají odpovědět na otázku v nadpise oddílu. 3) Podělte se o osobní zkušenosti související s daným oddílem. Poté požádejte členy třídy, aby se o některé tyto zkušenosti podělili s celou třídou.

Muži potřebují kněžství, aby mohli předsedat v Církvě Ježíše Krista Svatých posledních dnů a aby mohli řídit práci Církvě ve všech částech světa. Když Kristus žil na zemi, vybral si apoštoly a vysvětil je, aby mohli vést Jeho Církev. Dal jim moc a pravomoc kněžství jednat v Jeho jménu. (Viz Marek 3:13–15; Jan 15:16.)

Kněžství potřebujeme na zemi také proto, abychom mohli porozumět vůli Páně a abychom mohli uskutečňovat Jeho záměry. Bůh zjevuje svou vůli svému oprávněnému kněžskému zástupci na zemi – prorokovi. Prorok, který je presidentem Církvě, slouží jako mluvčí Boha pro všechny členy Církvě a všechny lidi na zemi.

- Proč je nutné, aby měl muž patřičnou pravomoc, když vykonává nějaký obřad?

Jak muži získávají kněžství?

Pán připravil řádný způsob, kterým má být Jeho kněžství předáváno Jeho synům na zemi. Způsobitý mužský člen Církvě přijímá kněžství „skrže vkládání rukou těch, kteří mají pravomoc, aby kázal evangelium a vykonával jeho obřady“. (Články víry 1:5.)

Naprosto stejným způsobem získávali muži kněžství i v dávných dobách, dokonce i za dnů Mojžíšových: „A aniž kdo sobě sám té cti osobuje, ale ten, kterýž by byl povolán od Boha, jako i Aron.“ (Židům 5:4.) Aron obdržel kněžství od Mojžíše, svého kněžského vedoucího (viz Exodus 28:1). Pouze ti, kteří jsou nositeli kněžství, mohou vysvětit druhé a mohou tak učinit pouze tehdy, když je k tomu oprávněni ti, kteří drží klíče k tomuto vysvěcení (viz kapitola 14 v této knize).

Muži si nemohou koupit moc a pravomoc kněžství, ani ji nemohou někomu prodat. Ani si tuto pravomoc nemohou sami přisvojit. V Novém zákoně čteme o muži jménem Šimon, který žil v době, kdy Církvě předsedali Kristovi apoštolové. Šimon se obrátil a byl pokřtěn do Církvě. Protože byl dovedným kouzelníkem, lidé věřili, že má moc Boží. Šimon však kněžství neměl, a byl si toho vědom.

Šimon věděl, že apoštolové a další vedoucí kněžství v Církvě měli pravou moc Boží. Viděl je, jak používají kněžství při konání Pánova díla, a chtěl tuto moc pro sebe. Nabídl jim, že kněžství

koupí. (Viz Skutkové 8:9–19.) Ale Petr, vedoucí apoštol, řekl: „Peníze tvé budtež s tebou na zatracení, protože jsi se domníval, že by dar Boží mohl býti zjednán za peníze.“ (Skutkové 8:20.)

- Proč je tak významné, že si žádný muž tuto čest – kněžství – nemůže sám přisvojit?

Jak muži správně používají kněžství?

Kněžství se má používat tak, aby se žehnilo dětem Nebeského Otce zde na zemi. Nositelé kněžství mají předsedat v lásce a laskavosti. Nemají nutit své rodiny ani druhé, aby je poslouchali. Pán nám řekl, že moc kněžství nemůže být ovládána jinak než podle zásad spravedlivosti (viz NaS 121:36). Když se snažíme používat kněžství k tomu, abychom získali bohatství, slávu nebo pro jakýkoli jiný sobecký účel, „vizte, nebesa se stáhnou; Duch Páně je zarmoucen; a když se stáhne, amen s kněžstvím neboli s pravomocí onoho muže“. (NaS 121:37.)

Když muž používá kněžství s „přesvědčováním, shovívavostí, jemností a mírností a láskou nepředstíranou“ (NaS 121:41), může vykonat mnoho úžasných věcí pro svou rodinu i pro druhé. Může křít, konfirmovat a podávat svátost, pokud je k tomu oprávněn těmi, kteří k vykonávání těchto obřadů drží klíče. Může udělovat požehnání nemocným. Může udělovat kněžské požehnání členům své rodiny, aby je povzbudil a ochránil, když mají zvláštní potřeby. Může také pomáhat ostatním rodinám s těmito obřady a požehnáními, když je o to požádán.

Muži používají kněžskou pravomoc k tomu, aby v Církvi předsedali v povoláních, jako jsou například president odbočky, biskup, president kvora, president kůlu a president misie. Muži a ženy, kteří v Církvi zastávají postavení úředníků a učitelů, pracují pod vedením kněžských vedoucích a s vedením Ducha Svatého.

Jaká požehnání získáváme, používáme-li kněžství správně?

Pán slíbil velká požehnání spravedlivým nositelům kněžství, kteří používají kněžství k tomu, aby žehnali druhým:

„Potom bude růsti sebedůvěra tvá v přítomnosti Boží; a nauka kněžství bude skrápěti duši tvou jako rosa z nebe.

Duch Svätý bude stálým společníkem tvým a žezlo tvé neměnným žezlem spravedlivosti a pravdy; a panství tvé bude věčným panstvím a bez donucovacích prostředků bude k tobě plynouti na věky věků.“ (NaS 121:45–46.)

President David O. McKay slíbil každému muži, který používá kněžství ve spravedlivosti, „že zjistí, že jeho život je zpříjemněn, jeho schopnost rozlišovat zbystrěna, aby rychle rozhodoval mezi dobrem a zlem, jeho pocity jsou něžné a soucitné a jeho duch je přesto silný a statečný v obraně toho, co je správné; zjistí, že kněžství je neselhávajícím zdrojem štěstí – pramenem živé vody tryskajícím k věčnému životu“. (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 116.)

- Jaká požehnání jste obdrželi prostřednictvím kněžství?

Další verše z písem

- NaS 84; 107 (zjevení ohledně kněžství, včetně přísahy a smlouvy kněžství v NaS 84:33–40)
- NaS 20:38–67 (vysvětleny povinnosti kněžství)

Uspořádání kněžství

Kapitola 14

Kněžství je na zemi i dnes

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je řízena kněžstvím. Kněžství, které je vždy spojeno s Božím dílem, „pokračuje v církvi Boží ve všech pokoleních a je bez počátku dnů či konce roků“. (NaS 84:17.) Je na zemi i dnes. Muži, mladí i staří, se nechávají pokřtít do Církve, a když se posoudí, že toho jsou hodni, jsou vysvěceni ke kněžství. Je jim dána pravomoc jednat v zastoupení Pána a konat Jeho dílo na zemi.

Dvě části kněžství

- Jak získalo Melchisedechovo kněžství a Aronovo kněžství svůj název?

Kněžství se dělí na dvě části – Melchisedechovo kněžství a Aronovo kněžství (viz NaS 107:1). „První [se] nazývá Melchisedechovo kněžství ... proto, že Melchisedech byl tak veliký vysoký kněz.

Před jeho dnem se nazývalo *Svatým kněžstvím podle řádu Syna Božího*.

Ale z ohledu neboli z úcty ke jménu Nejvyšší Bytosti, aby se vyhnuli příliš častému opakování jména jeho, oni, církve, nazvali v dávných dnech ono kněžství podle Melchisedecha neboli kněžstvím Melchisedechovým.“ (NaS 107:2–4; kurzíva je součástí originálu.)

Menší kněžství je přídatkem k Melchisedechovu kněžství. Nazývá se Aronovo kněžství, protože bylo uděleno Aronovi a jeho synům po všechna jejich pokolení. Ti, kteří jsou nositeli Aronova kněžství,

---

Pro učitele: Otázky na začátku oddílu používejte k tomu, abyste vyvolali diskusi, a členy třídy nebo členy rodiny veďte k tomu, aby více informací hledali v textu. Otázky na konci oddílu používejte k tomu, abyste členům třídy nebo členům rodiny pomáhali přemýšlet a diskutovat o významu toho, co právě četli, a abyste jim to pomáhali uplatňovat v životě.

mají pravomoc vykonávat vnější obřady svátosti a křtu. (Viz NaS 20:46; 107:13–14, 20.)

Ti, kteří jsou nositeli Melchisedechova kněžství, mají moc a pravomoc vést Církev a řídit kázání evangelia ve všech částech světa. Vedou veškerou duchovní práci Církve (viz NaS 84:19–22; 107:8). Řídí práci vykonávanou v chrámech; předsedají sborům, odbočkám, kůlům a misiím. Pánův vyvolený prorok, president Církve, je předsedajícím vysokým knězem nad Melchisedechovým kněžstvím (viz NaS 107:65–67).

Klíče kněžství

- Jaký je rozdíl mezi kněžstvím a klíči kněžství? Kterí vedoucí kněžství dostávají klíče?

Existuje rozdíl mezi vysvěcením do některého úřadu v kněžství a obdržení klíčů kněžství. President Joseph F. Smith učil:

„Kněžství obecně je pravomoc daná člověku, aby jednal v zastoupení Boha. Každému muži vysvěcenému k jakémukoli stupni kněžství byla tato pravomoc delegována.

Je ale nutné, aby každý skutek vykonaný touto pravomocí byl učiněn ve správném čase a na správném místě, správným způsobem a ve správném pořádku. Moc řídit tuto práci tvoří *klíče* kněžství. Klíče v jejich plnosti drží v danou chvíli pouze jedna osoba, prorok a president Církve. Ten může jakoukoli část této moci delegovat někomu jinému, v tom případě tato osoba drží klíče k oné konkrétní práci. A tak president chrámu, president kůlu, biskup sboru, president misie, president kvora – každý z nich drží klíče k práci vykonávané v oné konkrétní skupině lidí nebo na konkrétním místě. Jeho kněžství není tímto speciálním pověřením navýšeno; ... například president kvora starších nemá více kněžství než kterýkoli člen onoho kvora. Drží ale moc řídit oficiální práci vykonávanou v ... kvoru neboli jinými slovy, *klíče* oné části této práce.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith* [1998], 141; kurzíva je součástí originálu.)

- Jakým způsobem klíče kněžství ochraňují Církev?

Úřady a povinnosti Aronova kněžství

- Jakými způsoby slouží nositelé Aronova kněžství?

Když je muž nebo chlapec uděleno Aronovo kněžství, je vysvěcen do určitého úřadu v tomto kněžství. Úřady v Aronově kněžství jsou jáhen, učitel, kněz a biskup. Každý úřad s sebou nese povinnosti a zodpovědnosti. Každému kvoru předsedá prezident kvora, který učí členy jejich povinnostem a žádá je, aby plnili určité úkoly.

Někteří muži vstupují do Církve nebo se stávají aktivními ve starším věku, než je obvyklé pro přijetí konkrétních úřadů v tomto kněžství. Obvykle jsou vysvěceni do některého úřadu v Aronově kněžství, a jsou-li toho hodni, mohou být brzy vysvěceni do dalších úřadů.

Jáhen

Mladý muž, který byl pokřtěn a konfirmován za člena Církve a který je toho hoden, může být vysvěcen do úřadu jáhna, když je mu 12 let. Jáhni mají obvykle za úkol roznášet svátost členům Církve, udržovat církevní budovy a pozemky v dobrém stavu, působit jako poslové pro vedoucí kněžství a plnit zvláštní úkoly jako například vybírat postní oběti.

Učitel

Mladý muž, který je toho hoden, může být vysvěcen učitelem, když je mu 14 nebo více let. Učitelé mají všechny povinnosti, práva a moci úřadu jáhna, a navíc některé další. Učitelé v Aronově kněžství mají pomáhat členům Církve, aby žili podle příkázání (viz NaS 20:53–59). Aby mohli plnit tuto zodpovědnost, jsou obvykle pověřováni sloužit jako domácí učitelé. Navštěvují domovy členů Církve a povzbuzují je, aby žili podle zásad evangelia. Je jim přikázáno, aby učili pravdám evangelia z písem (viz NaS 42:12). Učitelé také připravují chléb a vodu pro obřad svátosti.

Kněz

Mladý muž, který je toho hoden, může být vysvěcen knězem, když je mu 16 nebo více let. Kněží mají všechny povinnosti,

práva a moci úřadů jáhna a učitele, a navíc některé další (viz NaS 20:46–51). Kněz může křtít. Může také žehnat svátost. Může vysvětit jiné kněze, učitele a jáhny. Není-li přítomen žádný nositel Melchisedechova kněžství, může kněz převzít zodpovědnost za shromáždění. Má kázat evangelium těm, kteří jsou kolem něho.

Biskup

Biskup je vysvěcen a ustanoven, aby předsedal Aronovu kněžství ve sboru. Je presidentem kvora kněží (viz NaS 107:87–88). Když biskup jedná ve svém úřadě Aronova kněžství, zabývá se hlavně časnými záležitostmi, například správou financí a záznamů a řízením péče o chudé a potřebné (viz NaS 107:68).

Biskup je také vysvěcen vysokým knězem, takže může předsedat všem členům ve sboru (viz NaS 107:71–73; 68:15). Biskup je soudcem v Izraeli (viz NaS 107:74) a provádí pohovory se členy pro vydání chrámového doporučení, vysvěcení ke kněžství a pro jiné potřeby. Má právo na dar rozlišování.

- Jak vám prostřednictvím své služby požehnali nositelé Aronova kněžství?

Úřady a povinnosti Melchisedechova kněžství

- Jakými způsoby slouží nositelé Melchisedechova kněžství?

Úřady Melchisedechova kněžství jsou starší, vysoký kněz, patriarcha, sedmdesátník a apoštol.

Starší

Starší jsou povoláni učit, vysvětlovat, nabádat, křtít a bdít nad Církví (viz NaS 20:42). Všichni nositelé Melchisedechova kněžství jsou staršími. Mají pravomoc udělovat dar Duchu Svatého vkládáním rukou (viz NaS 20:43). Starší mají řídit shromáždění Církve tak, jak jsou vedeni Duchem Svatým (viz NaS 20:45, 46:2). Starší mohou přisluhovat nemocným (viz NaS 42:44) a žehnat malé děti (viz NaS 20:70). Starší mohou předsedat církevním shromážděním, když není přítomen žádný vysoký kněz (NaS 107:11).

Vysoký kněz

Vysokému knězi může být dána pravomoc vést v Církvi a spravovat duchovní záležitosti (viz NaS 107:10, 12). Může také úřadovat ve všech nižších úřadech (viz NaS 68:19). Presidenti kůlů, presidenti misí, vysocí rádci, biskupové a další vedoucí Církve jsou vysvěcováni do úřadu vysokého kněze.

Patriarcha

Patriarchové jsou vysvěcováni generálními autoritami nebo presidenty kůlů, kteří jsou oprávněni Radou Dvanácti, aby udělovali patriarchální požehnání členům Církve. Tato požehnání nám dávají určité porozumění našemu povolání na zemi. Představují slovo Páně určené nám osobně. Patriarchové jsou také vysvěcováni do úřadu vysokého kněze. (Viz NaS 107:39–56.)

Sedmdesátník

Sedmdesátníci jsou zvláštními svědky Ježíše Krista světu a pomáhají při budování a správě Církve pod vedením Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů (viz NaS 107:25, 34, 38, 93–97).

Apoštol

Apoštol je zvláštní svědek Ježíše Krista pro celý svět (viz NaS 107:23). Apoštolové spravují záležitosti Církve po celém světě. Ti, kteří jsou vysvěceni do úřadu apoštola v Melchisedechově kněžství, jsou obvykle ustanoveni jako členové Kvora Dvanácti apoštolů. Každému jsou dány všechny klíče království Božího na zemi, ale pouze služebně nejstarší apoštol, který je presidentem Církve, všechny tyto klíče aktivně používá. Ostatní jednají pod jeho vedením.

- Jak vám prostřednictvím své služby požehnali nositelé Melchisedechova kněžství?

Kvora Aronova kněžství

Pán dal pokyn, aby se nositelé kněžství organizovali do kvor. Kvorum je skupina bratří, kteří jsou nositeli stejného kněžského úřadu.

Existují tři kvora Aronova kněžství:

1. Kvorum jáhnů, které tvoří nejvýše 12 jáhnů (viz NaS 107:85).
Předsednictvo kvora jáhnů je povoláváno biskupem z řad členů kvora.
2. Kvorum učitelů, které tvoří nejvýše 24 učitelů (viz NaS 107:86).
Předsednictvo kvora učitelů je povoláváno biskupem z řad členů kvora.
3. Kvorum kněží, které tvoří nejvýše 48 kněží (viz NaS 107:87–88).
Předsedá mu biskup sboru, do něhož kvorum patří. Biskup je vysoký kněz, a proto patří také do kvora vysokých kněží.

Kdykoli je překročen stanovený počet členů kvora, může být kvorum rozděleno.

Kvora Melchisedechova kněžství

Na generální úrovni Církve tvoří kvorum členové Prvního předsednictva, a stejně tak i Dvanáct apoštolů. Sedmdesátníci se také organizují do kvor.

Na místní úrovni Církve – ve sborech a odbočkách a v kůlech a okrscích – se nositelé Melchisedechova kněžství organizují do těchto kvor:

Kvorum starších

Každé kvorum starších „je ustanoveno pro stálé služebníky; nicméně, mohou cestovati, avšak jsou vysvěceni, aby byli stálými služebníky“. (NaS 124:137.) Většinu své práce vykonávají poblíž svého domova. Kvorum má tvořit nejvýše 96 starších a předsedá mu předsednictvo kvora. Když je tento počet členů překročen, může být kvorum rozděleno.

Kvorum vysokých kněží

Každé kvorum zahrnuje všechny vysoké kněze, kteří sídlí na území daného kůlu, včetně patriarchů a biskupů. Předsednictvo tohoto kvora tvoří president kůlu a jeho rádci. Vysocí kněží v každém sboru se organizují do skupiny s vedoucím skupiny.

Důležitost kněžských kvor

- Jak mohou kněžská kvora pomáhat posilovat jednotlivce a rodiny?

Když je muž nebo chlapec vysvěcen ke kněžství, automaticky se stává členem kněžského kvora. Od té chvíle se očekává, že bude během svého života členem kvora kněžství podle svého úřadu (viz Boyd K. Packer, „What Every Elder Should Know—and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government“, *Ensign*, Feb. 1993, 9).

Pokud kněžské kvorum funguje správně, členové kvora v něm nacházejí povzbuzení, požehnání, přátelství a jejich vedoucí je v kvoru učí evangeliu. I když muž může být povolán a uvolněn z církevních povolání, například jako učitel, president kvora, biskup, vysoký rádce nebo president kůlu, jeho členství v kvoru se tím nemění. Členství v kvoru kněžství má být považováno za posvátnou výsadu.

Pomocné organizace ke kněžství

- Jak mohou pomocné organizace ke kněžství posilovat jednotlivce a rodiny?

Všechny organizace v Církvi pracují pod vedením kněžských vedoucích a pomáhají jim vykonávat dílo Pána. Ve sboru například pod vedením biskupstva slouží předsednictva Pomocného sdružení, Mladých žen, Mladých mužů, Primárek a Nedělní školy. Tyto organizace se nazývají pomocné organizace ke kněžství.

- Jakou máte, jako jednotlivci, roli při pomáhání kněžskému kvoru nebo pomocné organizaci dosáhnout úspěchu?

Další verše z písem

- Alma 13:1–19 (způsob, kterým byli muži vysvěcováni ke kněžství)
- Matouš 16:19; NaS 68:12 (apoštolům jsou dány klíče kněžství a moc; co zpečetí na zemi, je zpečetěno v nebi)
- NaS 20:38–67 (povinnosti starších, kněží, učitelů, jáhnů)
- NaS 84; 107 (zjevení o kněžství)
- 1. Korinským 12:14–31 (všechny úřady kněžství jsou důležité)

Pánův lid smlouvy

Kapitola 15

Podstata smluv

- Co je to smlouva? Proč jsou Svatí posledních dnů nazýváni lidem smlouvy?

Již od samého začátku uzavíral Pán smlouvy se svými dětmi na zemi. Když s Ním Jeho lid uzavírá smlouvu (nebo Mu dává slib), ví, co od nich Pán očekává a jaká požehnání mohou očekávat od Něj. Mohou lépe uskutečňovat Jeho dílo na zemi. Lidé, kteří uzavírají smlouvu s Pánem, a se kterými uzavírá smlouvy Pán, jsou známi jako Pánův lid smlouvy. Členové Církve patří k Pánovu lidu smlouvy.

V rámci evangelia smlouva znamená posvátnou dohodu nebo vzájemný slib mezi Bohem a člověkem nebo skupinou lidí. Při uzavírání smlouvy nám Bůh za poslušnost určitých příkázání slibuje požehnání. Stanovuje podmínky své smlouvy a zjevuje tyto podmínky svým prorokům. Rozhodneme-li se uposlechnout podmínky smlouvy, obdržíme zaslíbená požehnání. Rozhodneme-li se neuposlechnout, požehnání zadrží, a v některých případech je také udělen trest.

Například když se stáváme členy Církve, uzavíráme s Bohem několik smluv (viz kapitola 20 v této knize). Při křtu uzavíráme se Spasitelem smlouvu, že na sebe vezmeme Jeho jméno. On slibuje, že „kolik jich bude činiti pokání a bude pokřtěno ve jméno mém, jež je Ježíš Kristus, a vytrvá do konce, tolik bude spaseno“ (NaS 18:22). Když přijímáme svátost, uzavíráme s Pánem smlouvu (viz kapitola 23 v této knize). Slibujeme, že na sebe vezmeme Jeho jméno, že Ho budeme mít na paměti a že budeme dodržovat Jeho příkázání. Je nám slíbeno, že s námi bude Svatý Duch. (Viz NaS 20:77–79.) Když přijímáme chrámové obřady, uzavíráme další posvátné smlouvy a za naši věrnou poslušnost je nám slíbeno oslavení (viz NaS 132; viz také kapitola 47 v této knize).

Bůh také uzavřel zvláštní smlouvy s určitými osobami nebo skupinami. Uzavřel zvláštní smlouvu s Adamem, s Enochem, s Noémem, s dětmi Izraele a s Lehim (viz Mojžíš 6:31–36, 52; Genesis 9:9–17; Exodus 19:5–6; 2. Nefi 1). Zvláštní smlouvu, která dnes přináší požehnání členům Církve a všem národům na zemi, uzavřel s Abrahamem a s jeho potomky.

- Přemýšlejte o smlouvách, které jste s Bohem uzavřeli, a o požehnáních, která vám slíbil za jejich dodržování.

Boží smlouva s Abrahamem a s jeho potomky

- Co je to Abrahamova smlouva?

Abraham, prorok Starého zákona, byl velmi spravedlivý muž (viz obrázek v této kapitole). Odmítl uctívat modly svého otce. Dodržoval všechna Pánova přikázání. Díky Abrahamově spravedlnosti Pán uzavřel smlouvu s ním i s jeho potomstvem.

Pán slíbil Abrahamovi, že bude mít nespočetné množství potomků. Slíbil, že každý z nich bude mít nárok obdržet evangelium, požehnání kněžství a všechny obřady oslavení. Tito potomci ponесou skrze moc kněžství evangelium všem národům. Jejich prostřednictvím budou požehnány všechny rodiny na zemi (viz Abraham 2:11). Bůh dále slíbil, že pokud budou spravedliví, uzavře svou smlouvu se všemi pokoleními Abrahamových dětí (viz Genesis 17:4–8).

- Jak se týkají přikázání a přísliby Abrahamovy smlouvy nás? (Zvažte i to, jak se tato otázka vztahuje na různé situace, například: doma, na pracovišti, ve společnosti nebo při misionářské službě.)

Členové Církve jsou lidem smlouvy.

- Jaká požehnání a zodpovědnosti má Boží lid smlouvy dnes?

Pokrevní potomci Abrahama nejsou jedinými lidmi, které Bůh nazývá svým lidem smlouvy. Když Bůh hovořil k Abrahamovi, řekl: „Tolik, kolik jich přijme toto evangelium, bude nazváno podle jména tvého a bude počítáno za símě [rodovou linii] tvé a

---

Pro učitele: Členům třídy nebo členům rodiny můžete pomoci přemýšlet hlouběji o určité otázce tím, že jim ponecháte čas na přemítání. Poté, co jejich čas vypršel, je požádejte, aby odpověděli.

popovstanou a budou tě velebiti jako otce svého.“ (Abraham 2:10.) A tak jsou do smlouvy učiněné s Abrahamem zahrnuty dvě skupiny lidí: Zprvė spravedliví pokrevní potomci Abrahama a zadruhé ti, kteří jsou adoptováni do jeho rodové linie tím, že přijali evangelium Ježíše Krista a žijí podle něj (viz 2. Nefi 30:2).

Když jsme pokřtěni do Církve, stáváme se účastníky smlouvy, kterou Pán uzavřel s Abrahamem, Izákem a Jákobem (viz Galatským 3:26–29). Jsme-li poslušní, zdědíme požehnání této smlouvy. Máme právo obdržet pomoc a vedení od Duchu Svatého. Muži, kteří jsou toho hodni, mají právo být nositeli kněžství. Rodiny mohou obdržet požehnání kněžství. Můžeme získat věčný život v celestiálním království. Neexistují žádná větší požehnání, než jsou tato.

Spolu s požehnáními, která přijímáme jako Pánův lid smlouvy, máme také velké zodpovědnosti. Pán zaslíbil Abrahamovi, že prostřednictvím jeho potomků bude evangelium přineseno celé zemi. Tuto zodpovědnost naplňujeme prostřednictvím misionářského programu Církve na plný úvazek a misionářské práce vykonávané členy. Tato příležitost kázat evangelium celému světu náleží pouze Pánově Církvi a Jeho lidu smlouvy.

Jako Pánův lid smlouvy máme dodržovat Jeho přikázání. Pán řekl: „Já, Pán, jsem zavázán, když činíte to, co říkám; ale když nečiníte to, co říkám, nemáte žádného zaslíbení.“ (NaS 82:10.) Zavrhneme-li svou smlouvu poté, co jsme přijali evangelium, smlouva se stává neplatnou, a my budeme stát před Bohem odsouzeni (viz NaS 132:4). Řekl: „Zdržte se hříchu, aby těžké soudy nepadly na hlavu vaši. Neboť od toho, komu je mnoho dáno, je mnoho požadováno; a ten, kdo hřeší proti většímu světlu, obdrží větší odsouzení.“ (NaS 82:2–3.)

Nová a věčná smlouva

- Co slibujeme, že budeme dělat, když přijímáme evangelium? Jaká požehnání nám dává Nebeský Otec, když dodržujeme svůj slib?

Plnost evangelia se nazývá nová a věčná smlouva. Zahrnuje smlouvy učiněné při křtu, během svátosti, v chrámu a kdykoli jindy. Pán ji nazývá věčnou, protože je ustanovena věčným Bohem a protože tato smlouva nebude nikdy změněna. Tutěž smlouvu

uzavřel s Adamem, Enochem, Noémem, Abrahamem a dalšími proroky. V tomto smyslu není nová. Ale Pán ji nazývá novou, protože pokaždé, když je evangelium znovuzříženo poté, co bylo odňato ze země, je nová pro lidi, kteří ji přijímají (viz Jeremiáš 31:31–34; Ezechiel 37:26).

Když přijímáme novou a věčnou smlouvu, souhlasíme s tím, že budeme činit pokání, budeme pokřtěni, přijmeme Ducha Svatého, přijmeme vlastní obdarování, přijmeme smlouvu sňatku v chrámu, budeme následovat Krista až do konce svého života a budeme Ho poslušni. Nebeský Otec nám slibuje, že když budeme dodržovat své smlouvy, obdržíme oslavení v celestiálním království (viz NaS 132:20–24; viz také kapitola 47 v této příručce).

Velikost tohoto slibu mohou smrtelníci těžko pochopit. Příkázání, která dává, jsou k našemu dobru, a když jsme věrní, můžeme navěky sdílet požehnání a krásy nebes i země. Můžeme žít v Jeho přítomnosti a mít podíl na Jeho lásce, soucitu, moci, velikosti, poznání, moudrosti, slávě a panství.

- Jakým způsobem ovlivňuje to, že jsme Pánovým lidem smlouvy, vzhled našeho oblečení, naše jednání i to, jak dodržujeme příkázání?

Další verše z písem a jiné zdroje

- 1. Petrova 2:9–10 (zvláštní lid)
- NaS 54:4–6 (důsledky dodržené a porušené smlouvy)
- NaS 132:7 (smlouvy uzavírané patřičnou pravomocí)
- NaS 133:57–60 (účel smluv)
- NaS 35:24 (zaslíbení pro poslušnost smluv)
- Židům 8:6 (Ježíš Kristus je prostředník lepší smlouvy)
- Průvodce k písmům, „Smlouva“, 154

Církev Ježíše Krista v dřívějších dobách

Kapitola 16

Některé znaky, které určují Církev Ježíše Krista

„Věříme v tutěz organisaci, jez existovala v prvotní Církví, totiž v apoštoly, proroky, pastýře, učitele, evangelisty a tak dále.“
(Články víry 1:6.)

Když byl Ježíš na zemi, založil svou církev. Nazývala se Církev Ježíše Krista (viz 3. Nefi 27:8), a členové si říkali Svatí (viz Efezským 2:19–20).

Zjevení

Když Ježíš založil svou církev, osobně poučoval a řídil její vedoucí. On sám přijímal pokyny od svého Otce na nebesích. (Viz Židům 1:1–2.) Tak byla Církev Ježíše Krista řízena Bohem, a nikoli lidmi. Ježíš učil své následovníky, že zjevení je „skála“, na níž postaví svou církev (viz Matouš 16:16–18).

Předtím, než Ježíš po svém Vzkříšení vystoupil na nebesa, řekl svým apoštolům: „Já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.“ (Matouš 28:20.) V souladu se svými slovy jim dál poskytoval vedení z nebe. Seslal Ducha Svatého, aby pro ně byl utěšitelem a zjevovatelem (viz Lukáš 12:12; Jan 14:26). Ve vidění hovořil k Saulovi (viz Skutkové 9:3–6). Petrovi zjevil, že evangeliu nemají být učeni pouze Židé, ale celý svět (viz Skutkové 10). Mnoho slavných pravd, které jsou zapsány v knize Zjevení, zjevil Janovi.

Pro učitele: Zvažte, zda byste nemohli vyzvat každého člena rodiny nebo člena třídy, aby si prostudoval jeden ze šesti znaků, které určují Církev – kurzívou psané nadpisy jednotlivých oddílů, například *Zjevení a Pravomoc od Boha*. (Ve větších třídách budete muset některým členům třídy přidělit stejný znak. V rodině a v malých třídách můžete některým členům přidělit více znaků.) Poté, co jim dáte dost času na prostudování přiděleného oddílu, je požádejte, aby se podělili o to, čemu se naučili.

V Novém zákoně je zaznamenáno mnoho dalších způsobů, kterými Ježíš zjevoval svou vůli, aby vedl svou církev a osvětil své učedníky.

Pravomoc od Boha

Obřady a zásady evangelia nemohou být vykonávány bez kněžství, a ani jim nelze bez kněžství vyučovat. Otec dal tuto pravomoc Ježíši Kristu (viz Židům 5:4–6), který zase vysvětil své apoštoly a dal jim moc a pravomoc kněžství (viz Lukáš 9:1–2; Marek 3:14). Připomněl jim: „Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil a postavil.“ (Jan 15:16.)

Aby v Jeho církvi mohl být pořádek, dal Ježíš největší zodpovědnost a pravomoc Dvanácti apoštolům. Petra určil vedoucím apoštolem a dal mu klíče, aby pečetil požehnání jak na zemi, tak i v nebi (viz Matouš 16:19). Ježíš také vysvětil další úředníky s konkrétními povinnostmi, které měli vykonávat. Poté, co vystoupil na nebesa, pokračovalo se v tomto způsobu povolávání a vysvěcování. Jiní byli vysvěceni ke kněžství těmi, kteří tuto pravomoc již obdrželi. Ježíš prostřednictvím Ducha Svatého učinil známým, že tato vysvěcení schválil (viz Skutkové 1:24).

Uspořádání církve

Církev Ježíše Krista byla pečlivě zorganizovanou jednotkou. Byla přirovnávána k dokonale zformované budově, která byla „[vzdělána] na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus“ (Efezským 2:20).

Ježíš pověřil další vedoucí kněžství, aby pomáhali apoštolům v díle služby. Po dvou vyslal úředníky nazývané sedmdesátníci, aby kázali evangelium (viz Lukáš 10:1). Dalšími úředníky v církvi byli evangelisté (patriarchové), pastýři (předsedající vedoucí), vysocí kněží, starší, biskupové, kněží, učitelé a jáhnové (viz kapitola 14 v této knize). Všichni tito úředníci byli nezbytní pro vykonávání misionářské práce, vykonávání obřadů a pro poučování a inspirování členů církve. Tito úředníci pomáhali členům, aby se spojili „v jednotu víry a známosti Syna Božího“ (Efezským 4:13).

Bible nám neříká vše o kněžství nebo o organizaci a správě církve. Avšak zachoval se v ní dostatek údajů, které ukazují krásu a dokonalost uspořádání církve. Apoštolům bylo přikázáno jít do celého světa a kázat (viz Matouš 28:19–20). Nemohli zůstat v jednotlivých městech, aby tam dohlíželi na nově obrácené. Proto byli povoláváni a vysvěcováni místní vedoucí kněžství, a apoštolové jim předsedali. Apoštolové a další církevní vedoucí navštěvovali jednotlivé odbočky a psali jim dopisy. A tak náš Nový zákon obsahuje dopisy, které napsali Pavel, Petr, Jakub, Jan a Juda a které poskytují rady a pokyny místním vedoucím kněžství.

Nový zákon ukazuje, že bylo zamýšleno, aby tato církevní organizace pokračovala. Například smrtí Jidáše zůstalo pouze jedenáct apoštolů. Brzy poté, co Ježíš vystoupil na nebesa, se jedenáct apoštolů sešlo, aby vybrali někoho na Jidášovo místo. Prostřednictvím zjevení od Ducha Svatého vybrali Matěje. (Viz Skutkové 1:23–26.) Ježíš ustanovil do čela církve dvanáct apoštolů, aby ji spravovali. Zdálo se jasné, že toto uspořádání mělo být i nadále zachováno tak, jak ho zřídil.

První zásady a obřady

Apoštolové učili dvěma základním zásadám – víře v Pána Ježíše Krista a pokání. Poté, co nově obrácení projevili víru v Ježíše Krista jako Syna Božího a svého Vykupitele, a poté, co učinili pokání ze svých hříchů, přijali dva obřady – křest ponořením a vkládání rukou pro dar Ducha Svatého (viz Skutkové 19:1–6). To byly první zásady a obřady evangelia. Ježíš učil: „Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjíti do království Božího.“ (Jan 3:5.)

Obřady vykonávané za mrtvé

Ježíš zajistil, aby každý mohl slyšet evangelium, ať již na zemi nebo po smrti. Mezi svou smrtí a Vzkříšením Ježíš šel mezi duchy těch, kteří zemřeli. Mezi těmi, kteří byli mrtví, zorganizoval misionářskou práci. Pověřil spravedlivé posly a dal jim moc učit evangeliu všechny duchy lidí, kteří zemřeli. To jim dalo příležitost přijmout evangelium. (Viz 1. Petrova 3:18–20; 4:6; NaS 138.) Žijící členové Jeho církve potom vykonávali obřady za mrtvé (viz 1. Korintským

15:29). Obřady, například křest a konfirmace, musejí být vykonány na zemi.

Duchovní dary

Všichni věrní členové církve měli právo obdržet dary Ducha. Ty jim byly dány v souladu s jejich individuálními potřebami, schopnostmi a úkoly. Mezi těmito dary byla víra, včetně moci uzdravovat a být uzdraven, prorocství a vidění. (O darech Ducha podrobněji pojednává kapitola 22.) Duchovní dary vždy existují v pravé Církvi Ježíše Krista (viz 1. Korintským 12:4–11; Moroni 10:8–18; NaS 46:8–29). Ježíš řekl svým učedníkům, že tato znamení neboli duchovní dary budou vždy následovat ty, kteří věří (viz Marek 16:17–18). Mnozí z Jeho učedníků vykonávali zázraky, prorokovali nebo měli vidění prostřednictvím moci Ducha Svatého.

- Proč Církev Ježíše Krista potřebuje těchto šest znaků?

Církev Ježíše Krista na americkém kontinentu

Poté, co byl Ježíš vzkříšen, navštívil lidi na americkém kontinentu a zorganizoval mezi nimi svou církev, učil je po tři dny a pak se k nim ještě po nějakou dobu často vracel (viz 3. Nefi 11–28). Potom je opustil a vystoupil na nebesa. Více než 200 let žili tito lidé spravedlivě a patřili mezi nejšťastnější lid, který Bůh kdy stvořil (viz 4. Nefi 1:16).

Odpadlictví od pravé církve

- Co znamená pojem *odpadlictví*?

V průběhu historie se zlí lidé snažili zničit dílo Boží. Tak tomu bylo i v době, kdy ještě žili apoštolové a dohlíželi na mladou rostoucí církev. Někteří členové učili myšlenky ze své staré pohanské nebo židovské víry namísto prostých pravd, kterým učil Ježíš. Někteří se otevřeně vzpírali. Kromě toho byla církev pronásledována i z vnějšku. Členové církve byli za svou víru mučeni a zabíjeni. Apoštolové byli jeden po druhém zabiti nebo jinak vzati ze země. Pro zlovolnost a odpadlictví byly také ze země odňaty apoštolská pravomoc a klíče kněžství. Organizace, kterou založil

Ježíš Kristus, již neexistovala, což mělo za následek zmatek. Do církevní nauky se vkrádalo stále více a více omylů a církev se brzy rozpadla. Období, kdy na zemi již neexistovala pravá církev, se nazývá Velké odpadlictví.

V myšlení takzvaných křesťanů brzy převládly pohanské náboženské představy. Římský císař přijal toto falešné křesťanství jako státní náboženství. Tato církev se velmi lišila od církve, kterou zorganizoval Ježíš. Učila tomu, že Bůh je nehmotná neboli beztvará bytost.

Tito lidé ztratili porozumění tomu, že Bůh k nám chová lásku. Nevěděli, že jsme Jeho dětmi. Nerozuměli účelu života. Mnoho obřadů bylo změněno, protože kněžství a zjevení již nebyly na zemi.

Císař si zvolil vlastní vedoucí a některým dal tentýž titul, který používali vedoucí kněžství v pravé církvi Kristově. Na zemi nebyli žádní apoštolové nebo jiní vedoucí kněžství s mocí od Boha, ani žádné duchovní dary. Prorok Izaiáš předvídal tento stav a prorokoval: „I ta země poškrvněna jest pod obyvateli svými; nebo přestoupili zákony, změnili ustanovení, zrušili smlouvu věčnou.“ (Izaiáš 24:5.) Nebyla to již Církev Ježíše Krista, byla to církev lidí. Bylo změněno dokonce i jméno církve. Také na americkém kontinentu nastalo odpadlictví (viz 4. Nefi).

Znovuzřízení předvídáno

- Která proctví ve Starém a Novém zákoně předpovídají Znovuzřízení?

Bůh odpadlictví předvídal a připravil znovuzřízení evangelia. Apoštol Petr o tom řekl Židům: „Poslal by toho, kterýž vám kázán jest, Ježíše Krista. Kteréhož zajisté musejí přijíti nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl předpověděl Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od věků.“ (Skutkové 3:20–21.)

Jan Zjevovatel také předvídal dobu, kdy bude znovuzřízeno evangelium. Řekl: „I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu.“ (Zjevení 14:6.)

- Proč bylo Znovuzřízení nezbytné?
- Zamyslete se nad požehnáními, která jste obdrželi díky tomu, že byla na zemi znovuzřízena Církev Ježíše Krista.

Další verše z písem

- Efezským 2:19 (členové nazýváni Svatými)
- 1. Korintským 12:12–31 (Církev přirovnávána k tělu)
- Lukáš 10:1; Skutkové 14:23; Titovi 1:7; 1. Timoteovi 2:7 (určení úředníci církve)
- Jan 8:26–29 (Otec dává pokyny Ježíšovi)
- Lukáš 9:1; Jakub 1:17; 5:14–15 (duchovní dary)
- Mosiáš 27:13 (odpadlictví nastává následkem přestupku)
- 2. Petrova 2:1; Matouš 24:9–12; Jan 16:1–3; Amos 8:11;
2. Tessalonicenským 2:3–4 (Odpadlictví předpověděno)
- Daniel 2:44–45; Matouš 24:14; Skutkové 3:19–21; Micheáš 4:1;
Izaiáš 2:2–4 (Znovuzřízení předpověděno)

Církev Ježíše Krista dnes

Kapitola 17

Církev Ježíše Krista byla odňata ze země

- Proč byla Církev Ježíše Krista odňata ze země brzy po Spasitelově smrti a Vzkříšení?

Když žil Ježíš na zemi, založil svou církev, jedinou pravou církev. Zorganizoval svou církev, aby všichni lidé mohli být učeni pravdám evangelia a aby obřady evangelia mohly být vykonávány správně a s pravomocí. Prostřednictvím této organizace mohl Kristus přinést lidstvu požehnání spasení.

Poté, co Spasitel vystoupil na nebesa, lidé změnili obřady a nauky, které On a Jeho apoštolové ustanovili. Kvůli odpadlictví nebylo dostupné přímé zjevení od Boha. Pravá církev na zemi již nebyla. Lidé organizovali různé církve, které hlásaly, že jsou pravé, ale učily protichůdným naukám. Kvůli náboženství vznikalo mnoho nejasností a svárů. Pán tento stav odpadlictví předvídal a řekl, že nastane „hlad na zemi, ne hlad chleba, ani žízeň vody, ale slyšení slov Hospodinových. ... [Budou] běhati, hledající slova Hospodinova, však nenajdou.“ (Amos 8:11–12.)

- Jaký vliv má na lidi hlad, o němž se hovoří v Amosovi 8:11–12?

Pán slíbil, že svou pravou církev znovuzřídí

- Jaké okolnosti ve světě připravily cestu pro Znovuzřízení evangelia?

Spasitel slíbil, že v posledních dnech znovuzřídí svou církev. Řekl: „Já také divně zajdu s lidem tímto, divně, pravím, a zázračně.“ (Izaiáš 29:14.)

Mnoho let žili lidé v duchovní temnotě. Asi 1700 let po Kristu začali mít lidé stále větší a větší zájem o to, aby poznali pravdu o Bohu a o náboženství. Někteří z nich viděli, že evangelium,

---

kterému učil Ježíš, již na zemi není. Někteří si uvědomovali, že neexistuje žádné zjevení a žádná opravdová pravomoc a že církev, kterou zorganizoval Kristus, na zemi neexistuje. Přišel čas, aby Církev Ježíše Krista byla na zemi znovuzřízena.

- V jakých ohledech je Znovuzřízení plnosti evangelia „podivuhodné“?

Nové zjevení od Boha

- Když Joseph Smith obdržel své První vidění, co se dozvěděl o Bohu?

Na jaře roku 1820 se přihodila jedna z nejdůležitějších událostí v historii světa. Přišel čas k uskutečnění podivuhodného díla a divu, o němž hovořil Pán. Joseph Smith jako mladý chlapec chtěl poznat, která ze všech církví je pravou Církví Ježíše Krista. Šel do lesa nedaleko od svého domu a pokorně a odhodlaně se modlil k Nebeskému Otci a tázal se ho, ke které církvi se má připojit. Toho rána se stala zázračná věc. Josephu Smithovi se zjevili Nebeský Otec a Ježíš Kristus. Spasitel mu řekl, aby se nepřipojoval k žádné církvi, protože pravá církev na zemi nebyla. Řekl také, že učení existujících církví jsou v Jeho „očích ohavností“. (Joseph Smith–Životopis 1:19; viz také verše 7–18, 20.) Počínaje touto událostí bylo opět dostupné přímé zjevení z nebes. Pán vyvolil nového proroka. Od té doby se nebesa již nezavřela. Zjevení pokračuje až do dnešního dne prostřednictvím Jeho vyvolených proroků. Joseph byl tím, kdo pomohl znovuzřídit pravé evangelium Ježíše Krista.

- Proč bylo První vidění jednou z nejdůležitějších událostí v historii světa?

Pravomoc od Boha byla znovuzřízena

- Proč bylo nutné znovuzřídit Aronovo a Melchisedechovo kněžství?

V rámci znovuzřízení evangelia dal Bůh mužům opět kněžství. V roce 1829 přišel Jan Křtitel, aby předal Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu Aronovo kněžství (viz NaS 13; 27:8). Potom přišli Petr, Jakub a Jan, předsednictvo církve v dávných dobách, a Josephovi a Oliverovi předali Melchisedechovo kněžství a klíče

království Božího (viz NaS 27:12–13). Později byly prostřednictvím nebeských poslů, například Mojžíše, Eliase a Eliáše, znovuzřízeny další klíče kněžství (viz NaS 110:11–16). Prostřednictvím Znovuzřízení se na zemi vrátilo kněžství. Ti, kteří jsou dnes nositeli tohoto kněžství, mají pravomoc vykonávat obřady, například křest. Také mají pravomoc řídit Pánovo království na zemi.

Kristova církev byla zorganizována znovu

- Jaké události vedly k opětovnému zorganizování Církve na zemi?

Dne 6. dubna 1830 Spasitel opět nařídil zorganizování své Církve na zemi (viz NaS 20:1). Jeho církev se nazývá Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů (viz NaS 115:4). Kristus je hlavou této Církve dnes, stejně jako tomu bylo v dávných dobách. Pán řekl, že to je jediná pravá a živá „církev na tváři celé země, ve které se mně, Pánovi, dobře zalíbilo“ (NaS 1:30).

Josephu Smithovi byla vyjádřena podpora jako prorokovi a prvnímu staršímu Církve (viz NaS 20:2–4). Později bylo zorganizováno První předsednictvo, a jemu byla vyjádřena podpora jako presidentovi. Na začátku organizování Církve byl vytvořen pouze základ organizace. Organizace se rozvíjela tak, jak Církev rostla.

Církev byla zorganizována se stejnými úřady, jaké byly v dávné církvi. Tato organizace zahrnovala apoštoly, proroky, sedmdesátníky, evangelisty (patriarchy), pastýře (předsedající úředníky), vysoké kněze, starší, biskupy, kněze, učitele a jáhny. Stejně úřady jsou i v Jeho dnešní Církvi (viz Články víry 1:6).

Církev vede prorok, jednající pod vedením Pána. Tento prorok je také presidentem Církve. Je držitelem veškeré pravomoci, která je nutná k řízení Pánova díla na zemi (viz NaS 107:65, 91). Presidentovi pomáhají dva rádci. Dvanáct apoštolů, kteří jsou zvláštními svědky o jménu Ježíše Krista, učí evangeliu a usměřňují záležitosti Církve ve všech částech světa. Další generální úředníci Církve se zvláštními úkoly, k nimž patří Předsedající biskupstvo a kvora Sedmdesáti, slouží pod vedením Prvního předsednictva a Dvanácti.

Pro učitele: Vydáváním svědectví zveme Ducha, aby byl přítomen. Jako součást této lekce vydejte svědectví o Znovuzřízení a vyzvěte druhé, aby učinili totéž.

Úřady kněžství jsou: apoštol, sedmdesátník, patriarcha, vysoký kněz, biskup, starší, kněz, učitel a jáhen. Jsou to stejné úřady, které existovaly v původní církvi.

Církev rostla daleko více, než tomu bylo za dnů Ježíšových. Jak rostla, Pán zjevoval další organizační jednotky Církve. Když je Církev v nějaké oblasti plně zorganizována, má místní jednotky zvané kůly. Každému kůlu předsedá president kůlu se svými dvěma rádci. Kůl má 12 vysokých rádců, kteří pomáhají vykonávat Pánovo dílo v kůlu. Pod vedením presidenta kůlu jsou v kůlu organizována kvora Melchisedechova kněžství (viz kapitola 14 v této knize). Každý kůl je rozdělen na menší území, která se nazývají sbory. Každému sboru předsedá biskup se svými dvěma rádci.

V oblastech světa, kde se Církev teprve rozvíjí, jsou zakládány okrsky, které se podobají kůlům. Okrsky se dělí na menší jednotky nazývané odbočky, které se podobají sborům.

Byly znovuzřízeny důležité pravdy

- Jaké důležité pravdy byly obnoveny díky Znovuzřízení Církve?

Dnešní Církev učí stejným zásadám a vykonává stejné obřady, které byly vykonávány za dnů Ježíšových. Prvními zásadami a obřady evangelia jsou víra v Pána Ježíše Krista, pokání, křest ponořením a vkládání rukou pro dar Ducha Svatého (viz Články víry 1:4). Tyto drahocenné pravdy byly navráceny ve své plnosti, když byla Církev znovuzřízena.

Prostřednictvím daru a moci Boží Joseph Smith přeložil Knihu Mormonovu, která obsahuje prosté a drahocenné pravdy evangelia. Následovalo mnoho dalších zjevení, která byla zaznamenána jako písmo v Nauce a smlouvách a v Drahocenné perle (viz kapitola 10 v této knize).

K dalším důležitým pravdám, které Pán znovuzřídil, patří tyto:

1. Nebeský Otec je skutečná bytost s hmatatelným dokonalým tělem z masa a kostí, a stejně tak i Ježíš Kristus. Duch Svatý je duchovní bytost.

2. Existovali jsme v předsmrtném životě jako duchovní děti Boha.
  3. Kněžství je nutné pro vykonávání obřadů evangelia.
  4. Budeme potrestáni za své vlastní hříchy, a ne za přestupek Adamův.
  5. Děti nemusejí být křtěny, dokud nejsou zodpovědné (nedosáhly osmi let).
  6. V nebi existují tři království slávy, a prostřednictvím milosti Pána Ježíše Krista budou lidé odměněni podle svých skutků zde na zemi a podle přání svého srdce.
  7. Rodinné vztahy mohou být věčné prostřednictvím pečetící moci kněžství.
  8. Obřady a smlouvy požadované pro spasení jsou dostupné jak pro žijící, tak pro zemřelé.
- Jak tyto pravdy ovlivnili vás a druhé lidi?

Církev Ježíše Krista nebude nikdy zničena

- Jaké má Církev poslání?

Od svého znovuzřízení v roce 1830 Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů rychle rostla co do počtu členů. Členové jsou téměř v každé zemi světa. Církev poroste i nadále. Jak řekl Kristus: „Toto evangelium Království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům.“ (Joseph Smith–Matouš 1:31.) Církev nebude již nikdy odřata ze země. Jejím posláním je přinést pravdu každému člověku. Pán před tisíci lety řekl, že „vzbudí... království, kteréž na věky nebude zkaženo, a království to na žádného jiného nespadne, ... samo pak státi bude na věky“ (Daniel 2:44).

- Jak jste vy sami napomohli dílu království Božího? Co můžete dělat pro to, aby toto dílo pokračovalo?

Další verše z písem

- Skutkové 3:19–21; Zjevení 14:6; Daniel 2:44–45; Izaiáš 2:2–4; 2. Nefi 3:6–15 (Znovuzřízení předpověděno)
- NaS 110; 128:19–21; 133:36–39, 57–58 (Znovuzřízení evangelia)
- Efezským 2:20 (Ježíš Kristus úhelným kamenem Církve)
- NaS 20:38–67 (povinnosti úředníků Církve)
- Matouš 24:14 (evangelium bude kázáno všem národům)

Víra v Ježíše Krista

Kapitola 18

Co je to víra?

Víra v Pána Ježíše Krista je první zásadou evangelia. Je to duchovní dar, a je nezbytná pro naše spasení. Král Beniamin prohlásil, že „spasení nepřichází k žádnému ..., ledaže je to pokáním a vírou v Pána Ježíše Krista.“ (Mosiáš 3:12.)

Víra je naděje „ve věci, které nejsou viděti, které jsou však pravdivé“ (Alma 32:21; viz také Židům 11:1). Víra je zásada skutku a moci, která motivuje naše každodenní činnosti.

Studovali bychom a učili se, kdybychom nevěřili, že získáme moudrost a poznání? Pracovali bychom každý den, kdybychom neměli naději, že tím můžeme něčeho dosáhnout? Zasel by farmař, kdyby neočekával žet? Každý den jednáme podle toho, v co doufáme, ačkoli nemůžeme vidět konečný výsledek. To je víra. (Viz Židům 11:3.)

Mnoho příběhů z písem vypráví o tom, jak velkých věcí bylo dosaženo prostřednictvím víry.

Vírou postavil Noé archu a zachránil svou rodinu před potopou (viz Židům 11:7). Mojžíš rozdělil vody Rudého moře (viz Židům 11:29). Eliáš přivolal oheň z nebe (viz 1. Královská 18:17–40). Nefi přivolal hlad (viz Helaman 11:3–5). Také požádal Pána, aby hlad ukončil (viz Helaman 11:9–17). Moře byla utišena, vidění se otevřela a modlitby byly zodpověděny, to vše prostřednictvím moci víry.

Pro učitele: Tato kapitola je rozčleněna do čtyř oddílů označených nadpisem. Každý nadpis představuje otázku o víře. Tyto otázky můžete ve své lekci využít jako vodítko. Pokud je v prostorách, ve kterých vyučujete, možné uspořádat diskusi v malých skupinkách, mohli byste členy třídy rozdělit do čtyřčlenných skupinek. Požádejte členy každé skupiny, aby si mezi sebe rozdělili nadpisy v kapitole. Pak vyzvěte každého člena třídy, aby se svým přiděleným oddílem učinil toto: 1) Přečetl si ho. 2) Vyhledal si verše, které pomáhají zodpovědět otázku v nadpise. 3) Vybavil si osobní zkušenosti, které se přiděleného oddílu týkají. 4) Podělil se o své myšlenky ohledně přiděleného oddílu se členy své skupiny.

Když pečlivě studujeme písmo, poznáváme, že víra je silné přesvědčení o pravdě v naší duši, které nás motivuje činit dobro. To vyvolává otázku: V koho máme mít víru?

- Přemýšlejte o svých každodenních činnostech. Čemu se například každý den věnujete, i když nevidíte bezprostředně konečný výsledek? Jak vás víra nabádá k činům?

Proč máme mít víru v Ježíše Krista?

Svou víru musíme soustředit na Pána Ježíše Krista.

Mít víru v Ježíše Krista znamená, že v Něho máme takovou důvěru, že jsme poslušni všeho, co přikazuje. Když vložíme svou víru v Ježíše Krista a staneme se Jeho poslušnými učedníky, Nebeský Otec nám odpustí naše hříchy a připraví nás na návrat k Němu.

Apoštol Petr kázal, že „není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spaseni býti“ (Skutkové 4:12; viz také Mosiáš 3:17). Jakob učil, že lidé musejí mít „dokonalou víru v Svatého Izraelského [Ježíše Krista], jinak nemohou býti spaseni v království Božím“ (2. Nefi 9:23). Prostřednictvím víry ve Spasitele a prostřednictvím pokání způsobujeme, že Jeho usmíření je v našem životě plně účinné. Prostřednictvím víry můžeme také obdržet sílu překonávat pokušení (viz Alma 37:33).

Nemůžeme mít víru v Ježíše Krista, aniž bychom také měli víru v Nebeského Otce. Máme-li v Ně víru, budeme mít také víru, že Duch Svatý, kterého poslali, nás bude učit veškeré pravdě a bude nás utěšovat.

- Jak nás může víra v Ježíše Krista ovlivňovat v našich církevních povoláních? Ve vztazích v rodině? Na pracovišti? Jak víra v Ježíše Krista ovlivňuje naši naději ve věčný život?

Jak můžeme posílit víru v Ježíše Krista?

Známe mnohá pozhnání, která přicházejí prostřednictvím používání víry v Ježíše Krista, a proto se máme snažit víru v Něho posílit. Spasitel řekl: „Budete-li míti víru jako zrno hořčičné, ... nebudeť vám nic nemožného“ (Matouš 17:20). Hořčičné zrno je velmi malé, ale vyrostе z něho velký strom.

Jak můžeme posílit víru? Stejným způsobem, jakým posilujeme nebo rozvíjíme jakoukoli jinou dovednost. Jak rozvíjíme schopnosti v řezbářství, pletení, malování, vaření, hrnčičství nebo ve hře na nějaký hudební nástroj? Studujeme, procvičujeme a pracujeme na tom. Když to činíme, zlepšujeme se. Stejně je to i s vírou. Chceme-li posílit víru v Ježíše Krista, musíme na tom pracovat. Prorok Alma přirovnal slovo Boží k seménku, které musí být živeno vírou:

„Ale vizte, jestliže probudíte a povzbudíte své schopnosti, až tak, abyste vyzkoušeli slova má a abyste uplatnili trochu víry, ano, nemůžete-li činiti ničeho více, nežli si přát, abyste uvěřili, nechte toto přání v sobě působiti, dokud neuvěříte tak, abyste mohli dopřáti místa části slov mých.

Nyní, přirovnáme slovo k seménku. Nyní, jestliže dopřejete místa, aby v srdci vašem mohlo býti zasazeno seménko, vizte, je-li to pravé seménko neboli dobré seménko, nevypudíte-li je nevírou svou, takže nebudete odporovati Duchu Páně, vizte, počne v prsou vašich bobtnati; a když ucítíte tyto pohyby, jak bobtná, počnete si říkati – Musí nezbytně býti, že to je dobré seménko, neboli ono slovo je dobré, neboť počíná rozšiřovati duši mou; ano, počíná osvěcovati porozumění mé...

Nyní vizte, nezvětší to snad víru vaši? “ (Alma 32:27–29.)

Můžeme tedy posílit víru v Boha tím, že jednáme podle své *touhy* mít v Něho víru.

Víru také můžeme posílit tím, že se budeme modlit k Nebeskému Otci ohledně svých nadějí, tužeb a potřeb (viz Alma 34:17–26). Nesmíme si ale myslet, že vše, co máme dělat, je jen prosit. V písmech nám je řečeno, že „víra, nemá-li skutků, mrtvát jest sama v sobě“ (Jakub 2:17). Následující příběh je o muži, jehož víra se projevila prostřednictvím jeho skutků.

Tento muž chtěl studovat písma, ale neuměl číst. Modlil se k Nebeskému Otci, aby mu pomohl naučit se číst. Za nějakou dobu přišel do jeho vesnice učitel, a on ho požádal, aby mu pomohl. Naučil se abecedu. Studoval zvuky a učil se skládat písmenka, aby vznikla slova. Brzy četl jednoduchá slova. Čím

---

více se cvičil, tím více se učil. Děkoval Pánu za to, že mu poslal učitele, a za to, že mu pomohl naučit se číst. Tento muž posílil svou víru, pokoru a poznání do té míry, že sloužil jako president odbočky v Církví.

President Spencer W. Kimball vysvětlil: „S vírou musí být spojena práce. Jak pošetilé by bylo prosit Pána, aby nám *dal* poznání, ale jak moudré je prosit Pána o pomoc, abychom si osvojili znalosti, abychom studovali konstruktivně, abychom mysleli jasně a abychom si udrželi to, čemu jsme se naučili.“ (*Faith Precedes the Miracle*, [1972], 205; kurzíva je součástí originálu.)

Mít víru také znamená, že budeme dělat vše, co je v našich silách, abychom uskutečnili to, v co doufáme a o co se modlíme. President Kimball řekl: „S vírou sázíme semeno, a brzy vidíme zázrak květu. Lidé často tento proces nechápou a obracejí ho.“ Pokračoval vysvětlením, že mnozí z nás chceme mít zdraví a sílu, aniž bychom dodržovali zdravotní zákony. Chceme mít prosperitu, aniž bychom platili desátek. Chceme být blízko Pánu, ale nechceme se postit a modlit. Chceme mít v pravý čas déšť a chceme mít mír v zemi, aniž bychom světili sabat jako posvátný den a aniž bychom dodržovali další Pánova přikázání. (Viz *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 142.)

Naslouchání slovu Páně a studium slova Páně jsou důležité způsoby posilování naší víry. Slovo Páně slyšíme při našich církevních shromážděních. Můžeme ho studovat v písmech. „A jelikož všichni nemají víru, hledejte pilně slova moudrosti a učte jim jeden druhého; ano, vyhledávejte slova moudrosti z nejlepších knih; usilujte o vědomosti, dokonce studiem a také vírou.“ (NaS 88:118.)

- Jaký vidíte vztah mezi naší vírou a našimi skutky?

Jaká požehnání následují víru?

Skrze dar víry jsou uskutečňovány zázraky, zjevují se andělé, jsou dávány další dary Ducha, jsou zodpovídány modlitby a lidé se stávají syny Božími (viz Moroni 7:25–26, 36–37).

„Když přichází víra, přináší... apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře, učitele, dary, moudrost, poznání, zázraky, uzdravování, jazyky,

vykládání jazyků atd. Toto vše se ukáže, když se na zemi objeví víra, a zmizí, když víra zmizí ze země, protože to jsou důsledky víry. ... A kdo ji vlastní, bude jejím prostřednictvím získávat veškeré nezbytné poznání a moudrost, dokud nepozná Boha a Pána Ježíše Krista, kterého poslal – kteréhož poznat znamená věčný život.“ (*Lectures on Faith*, [1985], 83.)

- Které příběhy z písem vyprávějí o lidech, kteří se stali silnějšími díky tomu, že měli víru v Ježíše Krista? Pozorovali jste toto i ve svém životě?

Další verše z písem

- Židům 11; Alma 32 (vysvětlena povaha víry)
- Exodus 14:19–22 (rozdělení vod Rudého moře)
- Genesis 6–8 (Noé a potopa)
- Matouš 8:5–33 (nemocní uzdravení, bouře utišeny, zázraky víry)
- Marek 5:25–34 (uzdravení vírou)
- Římanům 10:17 (víra přichází slyšením slova Božího)

Pokání

Kapitola 19

Všichni potřebujeme činit pokání

- Co je to hřích? Jaký vliv mají na nás naše hříchy?

Víra v Ježíše Krista přirozeně vede k pokání. Od časů Adama až do současnosti bylo ve světě zapotřebí pokání. Pán poučil Adama: „Pročež, uč tomu děti své, že všichni lidé, všude, musejí činiti pokání, jinak nemohou nikterak zděditi království Boží, neboť žádná nečistá věc tam nemůže přebývati, nebo přebývati v přítomnosti jeho.“ (Mojžíš 6:57.)

Přicházíme na zem za účelem růstu a pokroku. To je celoživotní proces. Během této doby všichni hřešíme (viz Římanům 3:23). Všichni potřebujeme činit pokání. Někdy hřešíme z nevědomosti, někdy kvůli svým slabostem a někdy kvůli úmyslné neposlušnosti. V Bibli čteme, že „není zajisté člověka spravedlivého na zemi, kterýž by činil dobře a nehřešil“ (Kazatel 7:20) a že „pakliť díme, že hříchu nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není“ (1. Janova 1:8).

Co je to hřích? Jakub řekl: „Kdo umí dobře činiti, a nečiní, hřích má.“ (Jakub 4:17.) „Každá nepravost“ (1. Janova 5:17) a „přestoupení zákona“ (1. Janova 3:4) představují podle Jana hřích.

Z tohoto důvodu Pán řekl: „Všichni lidé, všude, musejí činiti pokání.“ (Mojžíš 6:57.) Kromě Ježíše Krista, který žil dokonalým životem, každý, kdo žil na zemi, zhřešil. Nebeský Otec ve své velké lásce pro nás opatřil tuto příležitost činit pokání ze svých hříchů.

Osvobodte se od hříchu prostřednictvím pokání

- Co je to pokání?
-

Pokání je předem připravený způsob, kterým se můžeme osvobodit od svých hříchů a získat jejich odpuštění. Hříchy zpomalují náš duchovní pokrok a mohou ho dokonce zastavit. Pokání nám umožňuje, abychom znovu rostli a duchovně se rozvíjeli.

Výsada činit pokání je umožněna prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista. Způsobem, kterému plně nerozumíme, Ježíš zaplatil za naše hříchy. President Joseph Fielding Smith o tom řekl:

„Já jsem vytrpěl bolest, vy jste vytrpěli bolest, a někdy to byla velmi silná bolest, ale neumím si představit bolest ... která by způsobila, že krev vystoupí na těle jako pot. To bylo něco hrozného, něco strašného. ...

... Na tomto světě se nikdy nenarodil člověk, který by mohl unést váhu břemene, které spočívalo na Synu Božím, když nesl moje i vaše hříchy a umožnil, abychom mohli svým hříchům uniknout.“ (*Doctrines of Salvation*, sel. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:130–131; kurzíva je součástí originálu.)

Pokání někdy vyžaduje velkou odvalu, mnoho síly, mnoho slz, neochabující modlitby a neúnavné úsilí žít podle Pánových přikázání.

Zásady pokání

- Jaké jsou zásady pokání?

President Spencer W. Kimball prohlásil: „Neexistuje *žádná královská cesta k pokání*, žádná privilegovaná stezka k odpuštění. Každý člověk musí projít stejnou cestou, ať je bohatý nebo chudý, vzdělaný nebo neškolený, vysoký nebo malý, princ nebo chudás, král nebo neurozený člověk.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 38; kurzíva je součástí originálu.)

Musíme si své hříchy uvědomit

Abychom mohli činit pokání, musíme si připustit, že jsme se dopustili hříchu. Nepřiznáme-li si to, nemůžeme činit pokání.

Pro učitele: Vytváření seznamu může vzbudit zájem a může studentům pomoci soustředit se. Zatímco budete diskutovat se členy třídy nebo se členy rodiny o zásadách pokání, mohli byste někoho požádat, aby jednotlivé zásady psal na tabuli nebo na velký list papíru.

Alma radil svému synu Koriantonovi, který byl nevěrný svému misionářskému poslání a dopustil se vážných hříchů: „dovol hříchům svým, aby tě trápily oním trápením, které tě sníží ku pokání. ... Nesnaž se ... omlouvati ani v tom nejmenším.“ (Alma 42:29–30.) Písma nám dále radí, abychom neospravedlňovali své hříšné praktiky (viz Lukáš 16:15–16).

Neexistuje skutek v našem životě, který bychom mohli skrýt před sebou samými nebo před Pánem.

Nad svými hříchy musíme pociťovat zármutek

Kromě uvědomění si svých hříchů musíme pociťovat upřímný zármutek nad tím, co jsme učinili. Musíme pociťovat, že naše hříchy jsou hrozné. Musíme pociťovat touhu setřást je a opustit je. Písma nám říkají, že „všichni ti, kteří se pokoří před Bohem a přejí si býti pokřtěni a přicházejí se srdcem zlomeným a s duchem zkroušeným a ... opravdově činili pokání ze všech hříchů svých... budou přijati křtem do jeho církve“ (NaS 20:37).

- Prostudujte si 2. Korintským 7:9–10 a Mormona 2:10–14. Čím se podle vás „zármutek podle Boha“ liší od projevů lítosti?

Musíme svých hříchů zanechat

Náš upřímný zármutek nás má vést k tomu, abychom svých hříchů zanechali (přestali se jich dopouštět). Pokud jsme něco ukradli, nemáme již nikdy krást. Pokud jsme lhali, nemáme již nikdy lhát. Pokud jsme se dopouštěli cizoložství, přestaneme. Pán zjevil proroku Josephu Smithovi: „Podle toho můžete poznati, činí-li člověk pokání z hříchů svých – vizte, vyzná je a zanechá jich“ (NaS 58:43).

Musíme své hříchy vyznat

Vyznání našich hříchů je velmi důležité. Pán nám přikázal, abychom své hříchy vyznávali. Vyznání snímá z hříšníka těžké břímě. Pán slíbil: „Já, Pán, odpouštím hříchy a jsem milosrdný k těm, již vyznávají hříchy své se srdcem pokorným.“ (NaS 61:2.)

Všechny své hříchy musíme vyznat Pánu. Závažné hříchy, jako cizoložství, smilství, homosexuální vztahy, zneužívání nebo týraní manželského partnera nebo dítěte, prodej nebo užívání drog, tedy

---

hříchy, které by mohly mít vliv na naše členství v Církvi, musíme kromě toho vyznat i patřičné kněžské autoritě. Pokud jsme zhřešili vůči jiné osobě, máme se vyznat člověku, kterému jsme ublížili. Některé méně vážné hříchy se týkají pouze nás a Pána. Ty mohou být vyznány Pánu v soukromí.

Musíme poskytnout náhradu

Součástí pokání je poskytnutí náhrady. To znamená, že v tom rozsahu, v jakém je to možné, musíme napravit jakékoli zlo, kterého jsme se dopustili. Například zloděj má vrátit to, co ukradl. Lhář má oznámit pravdu. Pomlouvač, který pošpinil charakter nějakého člověka, má pracovat na tom, aby obnovil dobré jméno poškozeného. Když toto učiníme, Bůh nám nepřipomene naše hříchy, až budeme souzeni (viz Ezechiel 33:15–16).

Musíme odpouštět druhým

Nezbytnou součástí pokání je odpustit těm, kteří zhřešili proti nám. Pán nám neodpustí, pokud naše srdce nebude zcela očištěno od veškeré nenávisti, hořkosti a špatných pocitů vůči druhým lidem (viz 3. Nefi 13:14–15). „Pročež, pravím vám, že si máte navzájem odpouštět; neboť ten, kdo neodpouští bratru svému přestupky jeho, stojí před Pánem odsouzen; neboť v něm zůstává větší hřích.“ (NaS 64:9.)

Musíme dodržovat přikázání Boží

Aby naše pokání bylo úplné, musíme dodržovat Pánova přikázání (viz NaS 1:32). Nečiníme plné pokání, pokud neplatíme desátek, nesvětíme den sabatu nebo nejsme-li poslušni Slova moudrosti. Nečiníme pokání, pokud nepodporujeme autority Církve a nemilujeme Pána a své bližní. Nemodlíme-li se a nejsme-li laskaví k druhým, jistě nečiníme pokání. Když činíme pokání, náš život se mění.

President Kimball řekl: „Zprvė učiníme pokání. Když se dostaneme až sem, musíme poté žít podle Pánových přikázání, abychom si uchovali toto výhodné postavení. To je nezbytné k tomu, abychom si úplné odpuštění zajistili“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 43).

- Čím se učení v tomto oddíle liší od nesprávných představ, že pokání znamená vykonat seznam jednoduchých kroků nebo rutinních činností?

Jak nám pokání pomáhá

- V jakých směrech nám pokání pomáhá?

Činíme-li pokání, Usmíření Ježíše Krista se stává plně účinným v našem životě a Pán nám naše hříchy odpouští. Osvobozujeme se ze zajetí svých hříchů a nalézáme radost.

Alma líčil svou zkušenost s pokáním ze své hříšné minulosti:

„Duše má byla nejvyšší měrou drásána a trýzněna všemi hříchy mými.

Ano, vzpomněl jsem si na všechny hříchy své a na nepravosti, pro které jsem byl trýzněn bolestmi pekla; ano, viděl jsem, že jsem se bouřil proti svému Bohu a že jsem nezachovával svatá přikázání jeho.

... Nepravosti mé byly tak veliké, že sama myšlenka na příchod do přítomnosti mého Boha trýznila duši mou nevýslovnou hrůzou.

... A stalo se, že jak jsem ... byl drásán vzpomínkou na mnohé hříchy své, viz, vzpomněl jsem si také, že jsem slyšel otce svého prorokovati ... ohledně příchodu jistého Ježíše Krista, Syna Božího, který usmíří hříchy světa.

Nyní, když se mysl moje zmocnila této myšlenky, zvolal jsem v srdci: Ó Ježíši, ty Synu Boží, buď milosrdný ke mně. ...

A nyní viz, když jsem si toto pomyslel, nemohl jsem si již více vzpomenouti na bolesti své. ...

A ó, jaká radost a jaké podivuhodné světlo jsem uzřel; ano, duše má byla naplněna radostí tak nesmírnou, jakou byla bolest má!

... Nic nemůže býti tak pronikavé a sladké, jako byla radost má.“
(Alma 36:12–14, 17–21.)

- Jak mohlo pokání a odpuštění způsobit, že Alma pocítil radost?

Nebezpečí odkládání našeho pokání

- Jaké následky může mít to, když budeme své pokání odkládat? Proroci prohlásili, že „tento život je dobou na to, aby se lidé připravili na setkání s Bohem“ (Alma 34:32). Máme činit pokání nyní, každý den. Když ráno vstaneme, máme přezkoumat sami sebe, abychom viděli, zda je s námi Duch Boží. Večer, předtím, než jdeme spát, si máme projít své skutky a slova uplynulého dne a máme požádat Pána, aby nám pomohl rozpoznat to, z čeho musíme činit pokání. Tím, že budeme každý den činit pokání a Pán nám bude odpouštět naše hříchy, budeme svědky každodenního procesu, skrze který se stáváme dokonalými. Stejně jako v případě Almy i naše štěstí a radost mohou být sladké a nádherné.

Další verše z písem

- Matouš 9:10–13; Lukáš 13:3; Ezechiel 18:30 (čiňte pokání, jinak zahynete)
- Alma 7:21 (nic nečistého nemůže přebývat v Boží přítomnosti)
- 2. Korintským 7:9–10 (zármutek podle Boha)
- Mosiáš 4:10–12 (kroky k pokání)
- Izaiáš 1:18; Mosiáš 26:28–32 (pokání přináší odpuštění)
- NaS 58:42 (hříchy již nebudou v paměti)
- 2. Nefi 9:23 (pokání nezbytné pro spasení)
- 2. Nefi 2:21 (čiňme pokání, zatímco jsme v těle)
- NaS 19:15–20 (Pán nám přikázal činit pokání, abychom nemuseli trpět tak, jak trpěl On)

Křest

Kapitola 20

Být pokřtěn je přikázání

- Proč musíme být pokřtěni?

Dnes, stejně jako ve dnech Ježíšových, existují určité zásady a obřady evangelia, které musíme poznat a kterých musíme být poslušni. Zásada evangelia je pravdivá nauka nebo učení. Obřad je rituál nebo ceremonie. První dvě zásady evangelia jsou víra v Pána Ježíše Krista a pokání. Křest je prvním obřadem evangelia. Jedním z pokynů, které dal Pán svým apoštolům, bylo: „Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám.“ (Matouš 28:19–20.)

Musíme být pokřtěni na odpuštění hříchů.

Když vložíme víru v Ježíše Krista, činíme pokání a jsme pokřtěni, jsou nám prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista odpuštěny naše hřichy.

Z písem se dozvídáme, že Jan Křtitel „křtil na poušti, a kázal křest pokání na odpuštění hříchů“. (Marek 1:4.) Apoštol Petr učil: „Pokání čiňte, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů.“ (Skutkové 2:38.) Poté, co se Pavel obrátil, mu Ananiáš řekl: „Vstana, pokřti se, a obmej hřichy své.“ (Skutkové 22:16.)

Musíme být pokřtěni, abychom se stali členy Církve Ježíše Krista

„Všichni ti, kteří se pokoří před Bohem a přejí si býti pokřtěni a ... opravdově činili pokání ze všech hříchů svých, ... budou přijati křtem do jeho církve.“ (NaS 20:37.)

Pro učitele: Otázky na začátku oddílu používejte k tomu, abyste vyvolali diskusi, a členy třídy nebo členy rodiny veďte k tomu, aby více informací hledali v textu. Otázky na konci oddílu používejte k tomu, abyste členům třídy nebo členům rodiny pomáhali přemýšlet a diskutovat o významu toho, co právě četli, a abyste jim to pomáhali uplatňovat v životě.

Musíme být pokřtěni předtím, než můžeme přijmout dar Ducha Svatého

Pán řekl: „Jestliže se obrátíš ke mně a budeš ... činiti pokání ze všech přestupků [hříchů] svých a budeš pokřtěn, a to ve vodě, ve jménu mého Jednorozeného Syna, ... obdržíš dar Ducha Svatého.“ (Mojžíš 6:52.)

Musíme být pokřtěni, abychom projevili svou poslušnost

Ježíš Kristus byl bez hříchu, a přesto byl pokřtěn. Řekl, že Jeho křest byl nutný k tomu, aby se naplnila veškerá spravedlivost. (Viz Matouš 3:15.) Prorok Nefi vysvětlil, že mu Pán řekl: „Následujte mne a čiňte to, co jste viděli činiti mne ... s celým úmyslem srdce, jednáje před Bohem bez pokrytectví a bez podvodu, ale s opravdovým záměrem, činíce pokání z hříchů svých, dosvědčující Otci, že jste ochotni vzít na sebe jméno Kristovo křtem.“ (2. Nefi 31:12–13.)

Musíme být pokřtěni, abychom mohli vstoupit do celestiálního království

Ježíš řekl: „A každý, kdo ve mne věří a je pokřtěn, ... zdědí království Boží. A kdo ve mne nevěří a není pokřtěn, bude zatracen.“ (3. Nefi 11:33–34.) Křest je vstupní branou, kterou vstupujeme na cestu vedoucí do celestiálního království (viz 2. Nefi 31:17–18).

Správný způsob křtu

- Jak máme být pokřtěni?

Existuje pouze jeden správný způsob křtu. Ježíš zjevil Proroku Josephu Smithovi, že člověk, který má patřičnou kněžskou pravomoc křtít, „sestoupí do vody s osobou, která se dostavila ke křtu. ... Pak ho nebo ji ponoří do vody a opět on nebo ona z vody vyjde.“ (NaS 20:73–74.) Ponoření je nezbytné. Apoštol Pavel učil, že ponoření do vody a opětovné vystoupení z ní je symbolem smrti, pohřbení a vzkříšení. Po křtu začínáme nový život. Pavel řekl:

„Zdaliž nevíte, že kteřížkoli pokřtěni jsme v Krista Ježíše, v smrt jeho pokřtěni jsme?“

Pohřbeni jsme tedy s ním skrze křest v smrt, abychom, jakož z mrtvých vstal Kristus k slávě Otce, tak i my v novotě života chodili.

Nebo poněvadž jsme s ním vštipeni připodobněním smrti jeho, tedyť i vzkříšením budeme.“ (Římanům 6:3–5.)

Křest ponořením vykonaný někým, kdo má patřičnou pravomoc, je jediným přijatelným způsobem toho, jak být pokřtěn.

- Proč je pravomoc vykonávat křest důležitá?
- V jakém smyslu se křest ponořením podobá pohřbení a Vzkříšení Spasitele?

Křest při dosažení věku zodpovědnosti

- Kdo má být pokřtěn?

Každý člověk, který dosáhl osmi let věku a je zodpovědný za své činy, má být pokřtěn. Některé církve učí, že mají být křtěny malé děti. To není v souladu s učením Spasitele. Když Ježíš hovořil o malých dětech, řekl: „Takovýchť jest království nebeské.“ (Matouš 19:14.)

Prorok Mormon řekl, že křtění malých dětí je výsměchem Bohu, protože malé děti nejsou schopny hříchu. Podobně se křest nevyžaduje od lidí, kteří nejsou mentálně schopni rozeznat dobro a zlo (viz Moroni 8:9–22).

Všichni ostatní lidé mají být pokřtěni. Musíme přijmout obřad křtu a zůstat věrni smlouvám, které jsme při něm uzavřeli.

- Co byste mohli říci přáteli, který věří, že je třeba křtít nemluvňata?

Svým křtem uzavíráme smlouvy

Mnoho veršů z písem učí o křtu. V jednom z těchto veršů prorok Alma učil, že víra a pokání jsou kroky, které nás připravují na křest. Učil, že svým křtem uzavíráme smlouvu s Pánem. Slibujeme, že budeme činit určité věci, a Bůh slibuje, že nám na oplátku bude žehnat.

Alma vysvětlil, že musíme mít touhu být nazýváni lidem Božím. Musíme být ochotni navzájem si pomáhat a utěšovat se. Musíme stát

jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech. Když činíme tyto věci a dáme se pokřtít, Bůh nám odpustí naše hříchy. Alma řekl lidem, kteří věřili jeho učení o evangeliu, toto:

„Vizte, zde jsou vody Mormonu. ... A nyní, jelikož si přejete přijít do stáda Božího a býti nazýváni lidem jeho, ... co máte proti tomu, abyste byli pokřtěni ve jménu Páně na svědectví před ním, že jste vstoupili do smlouvy s ním, že mu budete sloužiti a že budete zachovávatí příkázání jeho, aby na vás mohl hojněji vylévatí Ducha svého?“ (Mosiáš 18:8, 10.) Lidé tleskali radostí a řekli, že si přejí být pokřtěni. Alma je pokřtil ve vodách Mormonu. (Viz Mosiáš 18:7–17.)

Alma učil, že svým křtem uzavíráme s Pánem tuto smlouvu:

1. Přijdeme do stáda Božího.
2. Poneseme si navzájem svá břemena.
3. Budeme stát jako svědkové Boží za všech dob a na všech místech.
4. Budeme sloužiti Bohu a budeme zachovávatí Jeho příkázání.

Když jsme pokřtěni a dodržujeme smlouvy křtu, Pán nám slibuje toto:

1. Odpustí nám naše hříchy (viz Skutkové 2:38; NaS 49:13).
  2. Bude na nás hojněji vylévat svého Ducha (viz Mosiáš 18:10).
  3. Poskytne nám každodenní vedení a pomoc Ducha Svatého (viz Skutkové 2:38; NaS 20:77).
  4. Umožní nám vyjít v Prvním vzkříšení (viz Mosiáš 18:9).
  5. Daruje nám věčný život (viz Mosiáš 18:9).
- Co podle vás znamená „nésti si navzájem svá břemena“ a „státí jako svědkové Boží za všech dob a na všech místech“?

Křest nám poskytuje nový začátek

Křtem začínáme nový způsob života. Proto ho nazýváme znovu-zrozením. Ježíš řekl, že pokud se nenarodíme z vody a z ducha, nemůžeme vstoupit do království Božího (viz Jan 3:3–5). Tato zásada byla jasně vysvětlena Adamovi:

„Poněvadž vy jste byly zrozeny na svět skrze vodu a krev a ducha, kteréhož jsem učinil, a tak jste se staly z prachu duší živou, právě tak musíte býti znovuzrozeny do království nebeského z vody a z Ducha a býti očištěny skrze krev, a to krev mého Jednorozeného.“ (Mojžíš 6:59.)

Apoštol Pavel řekl, že po svém křtu máme začít nový život: „Pohřbeni jsme tedy s ním skrze křest v smrt, ... abychom tak i my v novotě života chodili.“ (Římanům 6:4.) Jedním z největších požehnání křtu je to, že nám poskytuje nový start na naší cestě k našemu věčnému cíli.

- V jakém smyslu byl pro vás křest novým začátkem?

Další verše z písem

- 2. Nefi 31:4–7 (účel a nezbytnost křtu)
- 3. Nefi 11:21–27; NaS 20:72–74 (jak vykonávat křest)
- Skutkové 2:38–39 (křest na odpuštění hříchů)
- Moroni 8:8–12; NaS 20:71–72 (křest se nevyžaduje od malých dětí; křest se vyžaduje od všech, kteří činí pokání)
- Alma 7:14–16 (křest je očištění a vstup do smlouvy věčného života)

Dar Ducha Svatého

Kapitola 21

Duch Svatý

V kapitole 7 jsme se dozvěděli, že Duch Svatý je členem Božstva. Je „bytostí Ducha“. (NaS 130:22.) Nemá tělo z masa a kostí. Jeho vliv může být ve stejnou dobu kdekoli. Jeho posláním je vydávat svědectví o Otci a Synu a o veškeré pravdě. Kromě toho nás Duch Svatý očišťuje neboli posvěcuje, aby nás připravil na život v Boží přítomnosti. Duch Svatý očišťuje naše srdce tak, že již nemáme touhu činit zlo.

Je rozdíl mezi Duchem Svatým a *darem* Ducha Svatého. V této kapitole se budeme učit o tom, co je to dar Ducha Svatého a jak můžeme tento velký dar od Boha obdržet.

Dar Ducha Svatého

- Jaký je rozdíl mezi Duchem Svatým a darem Ducha Svatého?

Dar Ducha Svatého je výsada získávat neustálé vedení a inspiraci od Ducha Svatého, která je dána lidem, kteří vložili svou víru v Ježíše Krista a byli pokřtěni a konfirmováni za členy Církve.

Joseph Smith řekl, že věříme, že i nyní se můžeme těšit daru Ducha Svatého tak, jako tomu bylo ve dnech prvních apoštolů. Věříme v tento dar ve vší jeho plnosti, moci, velikosti a slávě. (Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2007], 97–98.)

Člověk může být dočasně veden Duchem Svatým, aniž by obdržel dar Ducha Svatého (viz NaS 130:23). Toto vedení však nebude

---

Pro učitele: Mohli byste vyzvat členy třídy nebo členy rodiny k tomu, aby se zapojili do jedné nebo několika následujících činností: (1) Přečtete další verše z písem, které jsou uvedeny na konci kapitoly, a diskutujte o tom, jak nám Duch Svatý pomáhá při našem putování smrtelností. (2) Vyprávějte o některých požehnáních, která přicházejí do jejich života díky tomu, že mají dar Ducha Svatého. (3) Diskutujte o tom, co mohou rodiče dělat pro to, aby pomohli svým dětem porozumět daru Ducha Svatého a tomu, jak k nám Duch Svatý promlouvá.

neustálé, pokud člověk nebude pokřtěn a neobdrží vkládání rukou pro dar Ducha Svatého. Ve Skutcích 10 čteme, že římský voják Kornelius obdržel inspiraci od Ducha Svatého, aby poznal, že evangelium Ježíše Krista je pravdivé. Kornelius však neobdržel dar Ducha Svatého, dokud nebyl pokřtěn. Prorok Joseph Smith učil, že kdyby Kornelius neobdržel křest a dar Ducha Svatého, Duch Svatý by ho opustil (viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith*, 97).

Lidé, kteří nejsou členy Církve, dnes prostřednictvím moci Ducha Svatého poznávají, že Kniha Mormonova je pravdivá (viz Moroni 10:4–5). Ale toto počáteční svědectví je opustí, pokud neobdrží dar Ducha Svatého. Neobdrží ono neustálé ujištění, které může přijít k těm, kteří mají dar Ducha Svatého.

Přijetí daru Ducha Svatého

- Co musíme dělat pro to, abychom měli Ducha Svatého neustále při sobě?

Když je člověk pokřtěn, je confirmován za člena Církve a je mu udělen dar Ducha Svatého vkládáním rukou. Pán řekl: „A ty, kteří mají víru, budete confirmovati v církvi mé vkládáním rukou a já jim udělím dar Ducha Svatého.“ (NaS 33:15.)

Každý způsobilý starší Církve, je-li k tomu oprávněn, může udělit dar Ducha Svatého jinému člověku. Neexistuje však žádná záruka, že člověk obdrží inspiraci a vedení od Ducha Svatého pouze díky tomu, že na jeho hlavu starší vložili ruce. Každý člověk musí „přijmout Ducha Svatého“. To znamená, že Duch Svatý k nám přijde pouze tehdy, jsme-li věrní a toužíme-li po pomoci od tohoto nebeského posla.

Abychom byli hodni pomoci Ducha Svatého, musíme se upřímně snažit dodržovat příkázání Boží. Musíme uchovávat čisté myšlenky a konat čisté skutky.

Jak rozpoznáme vliv Ducha Svatého

Duch Svatý k nám většinou promlouvá tiše. O Jeho vlivu se často hovoří jako o „tichém a jemném hlasu“ (viz 1. Královská 19:9–12; Helaman 5:30; NaS 85:6). President Boyd K. Packer vysvětlil: „Duch

Svatý promlouvá hlasem, který spíše *pocítujete*, než *slyšíte*. ... Když mluvíme o „naslouchání“ našeptáváním Ducha, je duchovní vnuknutí nejčastěji popisováno slovy „Měl jsem pocit ...““ President Packer pokračoval: „Tento hlas Ducha promlouvá jemně a inspiruje vás k tomu, co máte dělat nebo co máte říkat, nebo vás může upozornit či varovat.“ (Conference Report, Oct. 1994, 77; nebo *Ensign*, Nov. 1994, 60.)

Jeden z největších Božích darů

- Jaká požehnání můžeme obdržet prostřednictvím daru Ducha Svatého?

Dar Ducha Svatého je jedním z největších darů, který pro nás Bůh má. Prostřednictvím Ducha Svatého můžeme poznat, že Bůh žije, že Ježíš je Kristus a že Jeho Církev byla znovuzřízena na zemi. Nabádání Ducha Svatého nám může ukazovat vše, co máme učinit (viz 2. Nefi 32:5). Duch Svatý nás posvěcuje, aby nás připravil na Boží přítomnost. Můžeme se těšit z darů Ducha (viz kapitola 22 v této knize). Tento velký dar od našeho Nebeského Otce nám také může přinášet pokoj do srdce a porozumění věcem Božím (viz 1. Korintským 2:9–12).

- Proč je dar Ducha Svatého jedním z největších darů, který pro nás Bůh má?

Další verše z písem

- 1. Korintským 3:16–17; NaS 130:22–23 (Duch Svatý přebývá s věrnými)
- Skutkové 19:1–7 (dar Ducha Svatého byl udílen v dávných dobách)
- Moroni 8:25–26 (jak obdržet Ducha Svatého)
- Moroni 10:5 (Duch Svatý je svědkem o pravdě)
- Mosiáš 5:2 (Duch Svatý proměňuje srdce)
- Alma 5:54 (Duch Svatý posvěcuje)

Dary Ducha

Kapitola 22

Dary Ducha

- Jaké duchovní dary nám Pán dává?

Po křtu nositelé kněžství každému z nás vložili ruce na hlavu, abychom obdrželi dar Ducha Svatého. Jsme-li věrní, může být Jeho vliv neustále s námi. Jeho prostřednictvím může být každý z nás požehnán určitými duchovními schopnostmi nazývanými dary Ducha. Tyto dary jsou dány těm, kteří jsou věrní Kristu. „Všechny tyto dary přicházejí od Boha pro dobro dětí Božích.“ (NaS 46:26.) Pomáhají nám poznat pravdy evangelia a vyučovat jim. Pomohou nám žehnat druhým. Povedou nás zpět k našemu Nebeskému Otcí. Abychom své dary moudře využívali, musíme vědět, jaké jsou, jak je můžeme rozvíjet a jak máme rozpoznávat jejich Satanovy napodobeniny.

Písma se zmiňují o mnoha darech Ducha. Tyto dary byly dávány členům pravé Církve, kdykoli byla na zemi (viz Marek 16:16–18). K darům Ducha patří tyto:

Dar jazyků (NaS 46:24)

Někdy je nutné, abychom sdělovali evangelium v jazyce, který je pro nás neznámý. Když se to stane, Pán nám může požehnat schopností hovořit tímto jazykem. Mnozí misionáři obdrželi dar jazyků (viz obrázek v této kapitole). Například starší Alonzo A. Hinckley, který byl misionářem v Holandsku, rozuměl a hovořil holandsky velmi málo, i když se pilně modlil a studoval. Když se vrátil k domu, který předtím navštívil, žena otevřela dveře a velmi

---

Pro učitele: Zvažte, zda byste nemohli požádat každého člena třídy nebo každého člena rodiny o to, aby si prošel seznam duchovních darů v této kapitole a zvolil si dva dary, o kterých by se rád dozvěděl více. Během lekce jim dejte čas k tomu, aby si sami prostudovali odstavce a pasáže z písem, které se týkají darů, jež si zvolili. Po uplynutí stanovené doby je požádejte, aby se podělili o to, čemu se naučili.

rozzlobeně se na něho holandsky obořila. Ke svému překvapení rozuměl každé slovo. Pociťoval silnou touhu vydat jí svědectví v holandštině. Začal hovořit, a slova v holandštině velmi zřetelně plynula. Když se ale vrátil ke svému misijnímu presidentovi, aby mu ukázal, že mluví holandsky, tato schopnost ho opustila. Mnozí věrní členové byli požehnáni darem jazyků. (Viz Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–1966], 2:32–33.)

Dar vykládání jazyků (NaS 46:25)

Tento dar je nám někdy dán, když nerozumíme jazyku a potřebujeme obdržet důležité poselství od Boha. Například president David O. McKay velmi toužil promluvit ke Svatým na Novém Zélandu bez tlumočnicka. Řekl jim, že doufá, že Pán jim požehná, aby mu mohli rozumět. Hovořil anglicky. Jeho poselství trvalo asi 40 minut. Když hovořil, podle výrazů v obličeji mnoha z nich a podle slz v jejich očích viděl, že jeho poselství přijímají. (Viz *Answers to Gospel Questions*, 2:30–31.)

Dar překládání (NaS 5:4)

Jsme-li vedoucími Církve povoláni, abychom překládali slovo Páně, můžeme obdržet dar překládání, který převyšuje naše přirozené schopnosti. Je to stejné jako se všemi dary: Abychom ho obdrželi, musíme žít spravedlivě, musíme pilně studovat a musíme se modlit. Když toto činíme, Pán způsobí, aby v nás naše nitro hořelo, je-li překlad správný (viz NaS 9:8–9). Joseph Smith měl dar překládání, když překládal Knihu Mormonovu. Tento dar k němu přicházel pouze tehdy, když byl naladěný na Ducha.

Dar moudrosti (NaS 46:17)

Někteří z nás byli požehnáni schopností rozumět lidem a zásadám evangelia, které se týkají našeho života. Je nám řečeno:

„Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž [jí] od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i buďet dána jemu.

Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá.

Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzíti měl ode Pána.“
(Jakub 1:5–7.)

Pán řekl: „Nehleďte bohatství, ale moudrost, a vizte, tajemství Boží vám budou odhalována.“ (NaS 6:7.)

Dar poznání (NaS 46:18)

Každý, kdo se stává takovým, jako je Nebeský Otec, nakonec pozná všechny věci. Poznání Boha a Jeho zákonů je zjevováno prostřednictvím Ducha Svatého (viz NaS 121:26). Nemůžeme být spaseni, pokud jsme neznali těchto zákonů (viz NaS 131:6).

Pán zjevil: „Získá-li nějaká osoba více poznání a inteligence v tomto životě skrze svou píli a poslušnost než jiná, bude mít právě tak velikou výhodu ve světě, který přijde.“ (NaS 130:19.) Pán nám přikázal, abychom se o Jeho díle naučili co možná nejvíce. Chce, abychom se učili o nebesích, o zemi, o věcech, které se staly nebo stanou, o věcech doma i v cizích zemích (viz NaS 88:78–79). Existují však takoví, kteří se snaží získat znalost pouze prostřednictvím vlastního studia. Nežádají o pomoc Ducha Svatého. To jsou ti, kteří se neustále učí, ale nikdy nedojdou k pravdě (viz 2. Timoteovi 3:7). Když obdržíme poznání prostřednictvím zjevení od Ducha Svatého, Jeho Duch hovoří k naší mysli a k našemu srdci (viz NaS 6:15, 22–24; 8:2; 9:7–9).

Dar učít moudrosti a poznání (Moroni 10:9–10)

Některým lidem je dána zvláštní schopnost vysvětlovat pravdy evangelia a svědčit o nich. Tento dar může být použit při výuce ve třídě. Mohou ho použít rodiče, aby učili své děti. Tento dar nám také pomáhá poučovat druhé, aby mohli rozumět evangeliu.

Dar poznání, že Ježíš Kristus je Syn Boží (NaS 46:13)

Toto je dar proroků a apoštolů, kteří byli povoláni jako zvláštní svědkové Ježíše Krista. Tento dar je však udílen také jiným. Každý může obdržet svědectví prostřednictvím našeptávání Svatého Ducha. President David O. McKay učil: „Některým je dáno – jak říká Pán v Nauce a smlouvách – Duchem Svatým vědět, že Ježíš Kristus je Syn Boží a že byl ukřižován pro hříchy světa [viz NaS

46:13]. Mám na mysli ty, kteří stojí ve svědectví, které vydávají světu, pevně na skále zjevení.“ (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 166.)

Dar uvěřit svědectví druhých (NaS 46:14)

Mocí Ducha Svatého můžeme znát pravdu ohledně všech věcí. Chceme-li poznat, zda někdo jiný říká pravdu, musíme s vírou prosit Boha. Je-li to, o co se modlíme, pravdivé, Pán nám vnese do mysli pokoj (viz NaS 6:22–23). Tímto způsobem můžeme poznat, že někdo jiný, i sám prorok, obdržel zjevení. Nefi poprosil Pána, aby mu dovolil spatřit, pocítit a poznat, že sen jeho otce byl pravdivý (viz 1. Nefi 10:17–19).

Dar prorocství (NaS 46:22)

Ti, kteří přijímají pravdivá zjevení o minulosti, současnosti nebo budoucnosti, mají dar prorocství. Tento dar mají proroci, ale my ho můžeme mít také, aby nám pomáhal řídit vlastní život (viz 1. Korintským 14:39). Můžeme obdržet zjevení od Boha pro sebe samé a pro své povolání, ale nikdy ne pro Církev nebo její vedoucí. Je v rozporu s pořádkem nebes, aby člověk obdržel zjevení pro někoho, komu nepředsedá. Máme-li skutečně dar prorocství, neobdržíme žádné zjevení, které je v rozporu s tím, co Pán řekl v písmech.

Dar uzdravování (NaS 46:19–20)

Někteří mají víru uzdravovat, a jiní mají víru být uzdraveni. Všichni můžeme používat víru k tomu, abychom byli uzdraveni, když jsme nemocní (viz NaS 42:48). Mnozí nositelé kněžství mají dar uzdravovat nemocné. Jiným může být dáno poznání, jak léčit nemoci.

Dar konat zázraky (NaS 46:21)

Pán mnohokrát svému lidu požehnal zázračným způsobem. Když pionýři v Utahu zaseli svou první úrodu, hejna kobylek ji téměř zničila. Pionýři se modlili, aby Pán jejich úrodu zachránil, a On poslal racky, aby kobylky pozřeli. Potřebujeme-li pomoc a prosíme-li s vírou a je-li to pro naše dobro, Pán pro nás vykoná zázraky (viz Matouš 17:20; NaS 24:13–14).

Dar víry (Moroni 10:11)

Bratr Jaredův měl velkou víru. Díky své víře obdržel další dary. Jeho víra byla tak velká, že se mu zjevil Spasitel (viz Eter 3:9–15). Bez víry nemohou být uděleny žádné další dary. Moroni slibuje: „Každému, kdo věří v Krista, nic nepochybuje, o cokoli bude žádati Otce ve jménu Kristově, bude mu dáno.“ (Mormon 9:21.) Máme se snažit posilovat svou víru, poznávat své dary a používat je.

Někteří lidé postrádají víru a popírají, že tyto dary Ducha skutečně existují. Moroni jim říká:

„A opět promlouvám k vám, kteří popíráte zjevení Boží a pravíte, že pominula, že není žádných zjevení ani proroctví ani darů ani uzdravování ani promlouvání jazyky a vykládání jazyků;

Vizte, pravím vám, ten, kdo popírá tyto věci, nezná evangelium Kristovo; ano, ten nečetl písmo; pokud ano, nerozumí jim.“ (Mormon 9:7–8.)

- Proč nám Pán dává duchovní dary?

Své dary můžeme rozvíjet

- Jak můžeme „[usilovat] dychtivě o nejlepší dary“? (NaS 46:8.)

Pán řekl: „Neboť každému nebyly dány všechny dary; neboť je mnoho darů a každému člověku je dán dar Duchem Božím. Některým je dán jeden a některým je dán jiný, aby to všem mohlo být ku prospěchu.“ (NaS 46:11–12.)

Abychom své dary mohli rozvíjet, musíme zjistit, jaké dary máme. Toho dosáhneme modlitbou a půstem. Máme usilovat o nejlepší dary (viz NaS 46:8). Někdy nám naše patriarchální požehnání pomůže poznat, jaké dary nám byly dány.

Aby nám byly naše dary dány, musíme být poslušní a věrní. Potom máme tyto dary používat k tomu, abychom činili Pánovo dílo. Nejsou dávány proto, aby uspokojovaly naši zvědavost nebo aby nám něco dokazovaly, protože nám chybí víra. Pán o duchovních darech řekl: „Jsou dány pro dobro těch, kteří mne milují a zachovávají všechna přikázání má, a toho, kdo se snaží tak činiti.“ (NaS 46:9.)

- Přemýšlejte o duchovních darech, které by vás posílily nebo by vám pomáhaly sloužit Pánovi a druhým. Jakým způsobem budete o tyto dary usilovat?

Satan napodobuje dary Ducha

- Jak můžeme rozlišovat mezi pravými dary Ducha a Satanovými napodobeninami?

Satan může napodobit dary jazyků, proroctví, vidění, uzdravování i jiné zázraky. Mojžíš musel na faraonově dvoře bojovat se Satanovými napodobeninami (viz Exodus 7:8–22). Satan chce, abychom věřili v jeho falešné proročky, falešné uzdravovatele a falešné tvůrce zázraků. Mohou se nám zdát natolik skuteční, že jediným způsobem, jak je rozpoznat, je prosit Boha o dar rozlišování. Ďábel sám se může zjevit jako anděl světla (viz 2. Nefi 9:9).

Satan nás chce zaslepit vůči pravdě a chce nám bránit v hledání pravých darů Ducha. Média, astrologové, kartáři a čarodějové jsou inspirováni Satanem, i když prohlašují, že následují Boha. Jejich díla jsou pro Pána ohavností (viz Izaiáš 47:12–14; Deuteronomium 18:9–10). Máme se vyvarovat jakéhokoli spolčování se Satanovou mocí.

Na své dary Ducha musíme být opatrní

- Jak můžeme respektovat posvátnost duchovních darů?

Pán řekl: „Přikázání jim dávám, že se těmito věcmi nebudou vychloubati ani o nich nebudou mluvit před světem; neboť tyto věci jsou vám dány k vašemu prospěchu a ke spasení.“ (NaS 84:73.) Musíme mít na paměti, že duchovní dary jsou posvátné (viz NaS 6:10).

Na oplátku za tyto dary Pán žádá, abychom „[vzdávali] díky Bohu v Duchu za jakékoli požehnání, kterým [jsme] požehnáni“ (NaS 46:32).

Další verše z písem

- 3. Nefi 29:6–7 (osud těch, kteří popírají dary)
- Moroni 10:7–19 (dary závisejí na víře)
- 3. Nefi 26:17; 27:20; NaS 84:64 (dar daný při křtu)
- 1. Korintským 12 (dary Ducha v původní Církví Ježíše Krista)
- NaS 46:9–26 (dary Ducha v dnešní Církví)

Simon Dewey

Svátost

Kapitola 23

Kristus zavedl svátost

- Co učí symboly svátosti o Usmíření Ježíše Krista?

Náš Spasitel si přeje, abychom si připomínali Jeho velkou smírnou oběť a dodržovali Jeho příkázání. Aby nám v tom pomohl, přikázal nám, abychom se často scházeli a přijímali svátost.

Svátost je posvátný obřad kněžství, který nám pomáhá připomínat si Spasitelovo Usmíření. Během svátosti přijímáme chléb a vodu. Činíme to na památku Jeho těla a Jeho krve, které dal jako oběť za nás. Když přijímáme svátost, obnovujeme posvátné smlouvy s naším Nebeským Otcem.

Krátce před svým Ukřižováním shromáždil Ježíš Kristus kolem sebe své apoštoly ve večeradle. Věděl, že brzy zemře na kříži. Byla to poslední chvíle, kterou měl před smrtí strávit s těmito milovanými muži. Chtěl, aby Ho měli neustále na paměti, aby mohli být silní a věrní.

Aby jim pomohl mít Ho na paměti, zavedl svátost. Rozlámal chléb na kousky a požehnal ho. Potom řekl: „Vezměte, jezte; toto je na památku těla mého, které dávám jako výkupné za vás.“ (Překlad Josepha Smitha, Matouš 26:22.) Poté vzal pohár s vínem, požehnal jej, podal jej svým apoštolům, aby z něj pili a řekl: „Toto je na památku mé krve, ... která je prolévána pro všechny, kteří budou věřit ve jméno mé, na odpuštění hříchů jejich.“ (Překlad Josepha Smitha, Matouš 26:24; viz také Matouš 26:26–28; Marek 14:22–24; Lukáš 22:15–20.)

Po svém Vzkříšení přišel Spasitel na americký kontinent a učil Nefity témuž obřadu (viz 3. Nefi 18:1–11; 20:1–9). Poté, co byla Církev v posledních dnech znovuzřízena, Ježíš ještě jednou přikázal svému lidu, aby přijímal svátost na Jeho památku, a řekl: „Je

---

nutné, aby se církev scházela často, aby přijímala chléb a víno na památku Pána Ježíše.“ (NaS 20:75.)

Jak je svátost podávána

Písma přesně vysvětlují, jak má být svátost podávána. Členové Církve se scházejí každého sabatního dne, aby uctívali a přijímali svátost (viz NaS 20:75). Svátost je podávána těm, kteří mají patřičnou kněžskou pravomoc. Kněz nebo nositel Melchisedechova kněžství naláme chléb na kousky, poklekne a požehná jej (viz NaS 20:76). Jáhen nebo jiný nositel kněžství potom chléb svátosti roznese shromážděným. Potom kněz nebo nositel Melchisedechova kněžství požehná vodu, a ta je také roznesena členům. Když Ježíš zaváděl svátost, podal svým učedníkům víno. Avšak ve zjevení posledních dnů řekl, že nezáleží na tom, co během svátosti jíme a pijeme, pakliže Ho máme na paměti (viz NaS 27:2–3). Dnes pijí Svatí posledních dnů místo vína vodu.

Ježíš zjevil přesné znění obou modliteb svátosti. Máme těmto nádherným modlitbám pečlivě naslouchat a snažit se porozumět tomu, co slibujeme, a tomu, co je slibováno nám. Toto je modlitba, která je pronášena k požehnání chleba:

„Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil tento chléb duším všech těch, kteří jej přijímají, aby jej mohli jísti na památku těla tvého Syna a tobě dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že jsou ochotni vzítí na sebe jméno tvého Syna a vždy na něj pamatovati a zachovávatí jeho přikázání, jež jim dal; aby mohli vždy mítí jeho Ducha, aby byl s nimi. Amen.“ (NaS 20:77.)

Toto je modlitba, která je pronášena k požehnání vody:

„Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil toto víno [tuto vodu] duším všech těch, kteří je [ji] pijí, aby to mohli činiti na památku krve tvého Syna, která byla pro ně prolita; aby ti mohli dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že na něj vždy pamatují, aby mohli mítí jeho Ducha, aby byl s nimi. Amen.“ (NaS 20:79.)

Obřad svátosti je vykonáván velmi prostě a uctivě.

- Pozorně si přečtete modlitby svátosti. Přemýšlejte o významu každé věty.

Smlouvy, které během svátosti obnovujeme

- Jaké smlouvy během svátosti obnovujeme? Jaká požehnání nám Pán slibuje, když dodržujeme tyto smlouvy?

Pokaždé, když přijímáme svátost, obnovujeme smlouvy s Pánem. Smlouva je posvátný slib mezi Pánem a Jeho dětmi. Smlouvy, které uzavíráme, jsou jasně vyjádřeny v modlitbách svátosti. Je důležité, abychom tyto smlouvy znali a abychom věděli, co znamenají.

Slibujeme, že jsme ochotni vzít na sebe jméno Ježíše Krista. Tím projevujeme, že jsme ochotni ztotožnit se s Ním a s Jeho Církví. Zavazujeme se k tomu, že budeme sloužit Jemu a svým bližním. Slibujeme, že na toto jméno nepřivedeme hanbu nebo pohanu.

Činíme smlouvu, že budeme vždy pamatovat na Ježíše Krista. Všechny naše myšlenky, pocity a skutky budou ovlivněny Jím a Jeho posláním.

Slibujeme, že budeme dodržovat Jeho příkázání.

Tyto závazky na sebe bereme tehdy, když jsme pokřtěni (viz NaS 20:37; Mosiáš 18:6–10). A tak když přijímáme svátost, obnovujeme smlouvy, které jsme učinili, když jsme byli pokřtěni. Ježíš nám dal vzor pro přijímání svátosti (viz 3. Nefi 18:1–12) a řekl, že když se tímto vzorem budeme řídit, budeme činit pokání ze svých hříchů a budeme věřit v Jeho jméno, získáme odpuštění svých hříchů (viz Překlad Josepha Smitha, Matouš 26:24).

Pán slibuje, že budeme-li dodržovat své smlouvy, budeme vždy mít Jeho Ducha, aby byl s námi. Člověk vedený Duchem bude mít poznání, víru, moc a spravedlivost k tomu, aby získal věčný život.

- Co můžeme dělat pro to, abychom na tyto sliby pamatovali i během týdne?

Náš postoj při přijímání svátosti

- Jak se můžeme připravit na přijímání svátosti? O čem můžeme během svátosti přemýšlet, aby nám to pomohlo pamatovat na Spasitelovo Usmíření?

Před přijímáním svátosti se máme duchovně připravit. Pán zdůrazňuje, že nikdo nemá přijímat svátost nehodně. To znamená, že před přijetím svátosti musíme činit pokání. Písma říkají: „Jestliže se někdo dopustil přestupku, ať nepřijímá, dokud se nesmíří.“ (NaS 46:4.) Pán poučil svých dvanáct nefitských učedníků: „Nebudete nikomu vědomě trpěti, aby požíval nehodně z těla mého a z krve mé, když je budete podávati; Neboť kdokoli nehodně jí a pije tělo mé a krev mou, jí a pije zatracení duše své.“ (3. Nefi 18:28–29.)

Během obřadu svátosti máme z mysli vypudit všechny světské myšlenky. Má nás naplňovat duch modlitby a uctivosti. Máme přemýšlet o Usmíření našeho Spasitele a být za ně vděční. Máme zkoumat svůj život a hledat způsoby, jak se zlepšit. Máme také obnovovat své odhodlání dodržovat přikázání.

Před přijetím svátosti nemusíme být dokonalí, ale musíme mít v srdci ducha pokání. Postoj, se kterým přijímáme svátost, ovlivňuje náš zážitek z ní. Přijímáme-li svátost s čistým srdcem, obdržíme Pánova zaslíbená požehnání.

- Proč podle vás přispívá způsobilé přijímání svátosti k růstu naší duchovní síly?

Další verše z písem

- 1. Korintským 11:27–29 (způsobilé přijímání svátosti)
- Jan 4:5–14 (Ježíš je Voda živá)
- Jan 6:30–35 (Ježíš je Chléb života)

Pro učitele: Je-li mezi těmi, které učíte, mnoho rodičů, mohli byste je požádat o to, aby se podělili o náměty, jak mohou pomoci svým dětem připravit se na přijímání svátosti uctivě.

Den sabatu

Kapitola 24

Význam dne sabatu

- Co je to den sabatu?

„Pomni na den sobotní, abys jej světil.“ (Exodus 20:8; viz také NaS 68:29.)

Slovo *sabat* pochází z hebrejského slova, které znamená *odpočinek*. Před Vzkříšením Ježíše Krista byl sabatní den připomínkou dne, kdy Bůh odpočíval poté, co dokončil Stvoření. Bylo to znamení smlouvy mezi Bohem a Jeho lidem. V knize Genesis čteme, že Bůh stvořil nebesa a zemi v šesti časových obdobích, které nazval dny: „A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho.“ (Genesis 2:2–3.) Dnes je sabat také připomínkou Vzkříšení Ježíše Krista.

Dnem sabatu je každý sedmý den. Je to svatý den ustanovený pro nás Bohem, abychom si odpočinuli od své každodenní práce a abychom Ho uctívali.

Účel dne sabatu

- Jak byste vysvětlili účel dne sabatu někomu, kdo o sabatu nic neví?

Ježíš učil, že den sabatu byl učiněn k našemu prospěchu (viz Marek 2:27). Účelem sabatu je poskytnout nám určitý den v týdnu, ve kterém bychom své myšlenky a skutky směřovali k Bohu. Není to pouhý den odpočinku od práce. Je to posvátný den, který má být stráven v uctívání a uctivosti. Když odpočíváme od obvyklých každodenních činností, naše mysl je uvolněna, aby přemítala o duchovních záležitostech. V tento den máme obnovovat svoje smlouvy s Pánem a sytit svou duši věcmi Ducha.

- Přemýšlejte o tom, co můžete dělat pro to, abyste pamatovali na účel sabatu, zatímco se každý týden na tento den připravujete.

Historie sabatu

Sedmý den byl posvěcen Bohem jako sabat na počátku země (viz Genesis 2:2–3). Tradice posvátného sedmého dne byla zachovávána mezi různými lidmi na zemi od nejranějších dob. Bůh obnovil přikázání ohledně tohoto dne Izraelitům, když řekl: „Pomni na den sobotní, abys jej světil.“ (Exodus 20:8.) Svěcení dne sabatu bylo také znamením toho, že Izraelité jsou lidem Jeho smlouvy (viz Exodus 31:12–13, 16; Izaiáš 56:1–8; Jeremiáš 17:19–27).

Někteří židovští vůdci však vytvořili mnoho zbytečných pravidel, která se týkala sabatu. Stanovili, jak daleko mohou lidé chodit, jaké uzly mohou vázat a tak dále. Když určití židovští vůdci kritizovali Ježíše Krista za to, že uzdravoval nemocné lidi o sabatu, Ježíš jim připomněl, že sabat byl učiněn pro dobro člověka.

Také Nefité zachovávali den sabatu podle přikázání Božích (viz Jarom 1:5).

V dnešní době Pán zopakoval své přikázání, že máme být pamětlivi dne sabatu a že ho máme světit (viz NaS 68:29).

Pánův den

- Proč byl sabat změněn ze soboty na neděli?

Ježíš Kristus až do svého Vzkříšení ctil se svými učedníky jako sabat sobotu. Po Jeho vzkříšení byla za posvátnou považována neděle jako upomínka na to, že toho dne byl Ježíš vzkříšen (viz Skutkové 20:7; 1. Korintským 16:2). Od té doby Jeho následovníci zachovávali jako svůj sabat neděli. V obou případech bylo určeno šest dní pro práci a jeden den pro odpočinek a zbožnost.

V dnešní době nám Pán dal přímé přikázání, že i my máme jako svůj sabat cítit neděli, Pánův den (viz NaS 59:12).

- Jak může ovlivňovat naše uctívání o sabatu to, že si budeme připomínat Vzkříšení?

Svěcení dne sabatu

- Co to znamená světit den sabatu?

Pán nás nejprve žádá, abychom den sabatu posvětili. Ve zjevení daném Josephu Smithovi v roce 1831 Pán Svatým přikázal, aby chodili do domu modlitby a přinášeli své svátosti, odpočívali od práce a věnovali svou oddanost Nejvyššímu (viz NaS 59:9–12).

Zadruhé nás žádá, abychom odpočívali od každodenní práce. To znamená, že nemáme konat žádnou práci, která by nám bránila věnovat plnou pozornost duchovním věcem. Pán řekl Izraelitům: „Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé.“ (Exodus 20:10.) Naši proroci nám říkají, že v tomto dni nemáme nakupovat, lovit, rybařit, navštěvovat sportovní události nebo se účastnit podobných aktivit.

President Spencer W. Kimball však varoval, že pokud o sabatu pouze poleháváme a nic neděláme, nesvětíme sabbat. Sabbat vyžaduje konstruktivní myšlenky a skutky. (Viz *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 170.)

Co *můžeme* dělat o sabatu? Prorok Izaiáš nabádal, abychom se odvrátili od vykonávání vlastního potěšení a nazvali „sobotu rozkoší, a svatou Hospodinu slavnou“ (Izaiáš 58:13).

Máme si rozmyslet spravedlivé věci, které můžeme o sabatu dělat. Například můžeme světit den sabatu tím, že se účastníme církevních shromáždění; čteme písmo a slova našich církevních vedoucích; navštěvujeme nemocné, zestárlé a ty, kteří nám jsou drazí; posloucháme povznášející hudbu a zpíváme náboženské písně; modlíme se ke svému Nebeskému Otci s chválou a díkuvzdáním; vykonáváme církevní službu; připravujeme záznamy rodinné i osobní historie; vyprávíme příběhy posilující víru a vydáváme

---

Pro učitele: Členům třídy nebo členům rodiny můžete pomoci přemýšlet hlouběji o určité otázce tím, že jim ponecháte čas na přemítání. Poté, co jejich čas vypršel, je požádejte, aby odpověděli.

---

svědectví členům rodiny a dělíme se s nimi o duchovní zážitky; píšeme dopisy misionářům a svým drahým; postíme se za nějakým účelem; a trávíme čas s dětmi a dalšími členy rodiny.

Při rozhodování o tom, jakých dalších vhodných činností bychom se o sabatu mohli účastnit, se můžeme sami sebe ptát: Pozvedne mě to a bude mě to inspirovat? Projevuje to úctu k Pánovi? Směřuje to mé myšlenky k Němu?

Mohou nastat situace, kdy po nás bude požadováno, abychom o sabatu pracovali. Kdykoli je to možné, máme se tomu vyhýbat, ale když je to absolutně nezbytné, máme si přesto v srdci uchovat ducha sabatního uctívání, co nejvíce je to možné.

- Přemýšlejte o tom, co můžete udělat pro to, abyste se zlepšili ve své snaze světit den sabatu. Jste-li rodičem nebo prarodičem, přemýšlejte o tom, co můžete udělat pro to, abyste svým dětem nebo vnoučatům pomohli porozumět významu sabatu.

Požehnání plynoucí ze zachování sabatu

- Jaká požehnání získáváme, když světíme den sabatu?

Cítíme-li den sabatu, můžeme obdržet velká duchovní i časná požehnání. Pán řekl, že budeme-li dodržovat den sabatu s důkuvzdáním a radostným srdcem, budeme naplněni radostí. Slíbil:

„Plnost země je vaše, ... ať k jídlu nebo pro oděv nebo pro domy nebo pro stodoly nebo pro sady nebo pro zahrady nebo pro vinice, Ano, všechny věci, které pocházejí ze země v období svém, jsou učiněny k prospěchu a užitku člověka, aby potěšily oko a rozveselily srdce;

Ano, pro jídlo a pro oděv, pro chuť a pro čich, aby posilovaly tělo a oživovaly duši.“ (NaS 59:16–19.)

Další verše z písem

- Exodus 31:16–17 (sabat je věčnou smlouvou mezi Pánem a Jeho lidem)
- Mosiáš 13:16–19; 18:23; Exodus 35:1–3; Leviticus 26:2–4, 6, 12 (zachovávání sabatu jako svatého dne)
- Lukáš 6:1–11 (činit dobro o sabatu je zákonné)
- Lukáš 13:11–17; Jan 5:1–18 (Ježíšův příklad konání dobra o sabatu)

Půst

Kapitola 25

Jak se správně postit

- Co můžeme udělat pro to, abychom z půstu učinili radostný zážitek?

Od časů Adama se Boží lid postil, aby mu to pomohlo přilnout těsněji k Bohu a uctívat Ho. Ježíš ukázal důležitost půstu vlastním příkladem (viz Lukáš 4:1–4). Prostřednictvím zjevení posledních dnů se dozvídáme, že Pán stále očekává, že se Jeho lid bude často postit a modlit (viz NaS 88:76).

Půst znamená zdržet se jídla a pití. Příležitostný půst je dobrý pro naše tělo a pomáhá naší mysli stát se aktivnější.

Spasitel nás učil, že půst za určitým účelem je více než jen nejíst a nepít. Musíme se také zaměřovat na duchovní věci.

Když se postíme, máme se modlit

Modlitba je nezbytnou součástí půstu. V písmech jsou půst a modlitba zmiňovány společně. Náš půst má být doprovázen upřímnou modlitbou a má jí začínat i končit.

Máme se postit za určitým účelem

Půst může mít mnoho účelů. Půstem a modlitbou můžeme překonávat slabosti nebo problémy. Někdy si můžeme přát postit se a modlit se za pomoc a vedení pro druhé, například za člena rodiny, který je nemocný a potřebuje požehnání (viz Mosiáš 27:22–23). Prostřednictvím půstu můžeme poznat pravdu věcí, stejně jako prorok Alma v Knize Mormonově. Řekl: „Po mnoho dnů jsem se

---

Pro učitele: Mohli byste členy třídy nebo členy rodiny rozdělit do skupin o dvou až čtyřech členech a dát každé skupině příležitost diskutovat o tom, jakými způsoby lze z půstu učinit radostný zážitek. Poté společně vytvořte seznam všech návrhů – například na tabuli nebo na velkém listu papíru.

postil a modlil, abych mohl poznati tyto věci sám za sebe. A nyní opravdu vím sám za sebe, že jsou pravdivé; neboť Pán Bůh mi je projevil svým Svatým Duchem.“ (Alma 5:46.)

Můžeme se postit za to, abychom pomohli druhým přijmout pravdu. Půst nám může pomoci utěšit se v časech bolesti a smutku (viz Alma 28:4–6). Půst nám může pomoci stát se pokornými a pociťovat, že jsme blíže našemu Nebeskému Otci (viz Helaman 3:35).

Účelem našeho půstu nemá být to, abychom zapůsobili na druhé. Pán radil:

„Když byste se pak postili, nebývejtež jako pokrytci zasmušilí; neboť pošmuřují tváří svých, aby vědomé bylo lidem, že se postí.

Amen pravím vám, vzalíť jsou odplatu svou.

Ty pak, když se postíš, pomaz hlavy své a tvář svou umej, Aby nebylo zjevné lidem, že se postíš.“ (Matouš 6:16–18.)

Když se postíme, máme být veselí a nemáme na svůj půst upozorňovat druhé.

- Jak náš postoj při půstu ovlivňuje zážitek, který z něho máme?

Postní den

Svatí posledních dnů zachovávají jednu neděli v každém měsíci jako postní den. V tento den nejíme ani nepijeme během dvou po sobě jdoucích jídel. Pokud jsme v sobotu večereli, potom nebudeme jíst a pít až do nedělní večere.

Všichni členové, kteří jsou toho fyzicky schopni, se mají postit. Poté, co byly naše děti pokřtěny, máme je povzbuzovat, aby se postily, nemáme je ale nikdy nutit. Postní den je pro nás zvláštním dnem, abychom se pokořili před Pánem v půstu a modlitbě. Je to den, kdy se modlíme o odpuštění hříchů a o moc překonat své chyby a odpustit druhým.

O postní neděli se členové Církve scházejí a přijímají svátost. Posilují sami sebe i sebe navzájem tím, že vydávají svědectví při postním a svědeckém shromáždění.

- Jaký prospěch vám přináší to, když na postním a svědeckém shromáždění vydáváte svědectví? Jaký prospěch vám přináší to, když nasloucháte svědectvím druhých?

Postní oběti

- Proč platíme postní oběti?

Když se každý měsíc postíme, Pán nás žádá, abychom pomáhali potřebným. Jedním ze způsobů, jak to činíme, je to, že prostřednictvím patřičné kněžské autority přispíváme penězi, které bychom utratili za dvě jídla. Máme dávat tak štědře, jak jen můžeme. Prostřednictvím svých postních obětí se stáváme partnery Pána při uspokojování potřeb svých méně šťastných bratrů a sester.

Když se postíme, získáváme požehnání

- Jaká požehnání můžeme získat, když se správně postíme?

Izaiáš, prorok Starého zákona, zaznamenal Pánovy bohaté sliby těm, kteří se postí a pomáhají potřebným. Je nám přislíben pokoj, lepší zdraví a duchovní vedení. Izaiáš k nám promlouvá o požehnáních, která přicházejí tehdy, když se postíme: „Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvete; předcházeti tě zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodinova zběře tě. Tehdy volati budeš, a Hospodin vyslyší tě; zavoláš, a řekneť: Teď jsem.“ (Izaiáš 58:8–9.)

Půst zlepšuje náš život a dává nám více síly. Pomáhá nám žít podle dalších zásad evangelia, protože nás přivádí blíže k Pánu.

Půst učí sebeovládání

Půst nám pomáhá získat sílu charakteru. Když se správně postíme, naučíme se ovládat své chutě a vášně. Stáváme se trochu silnější díky tomu, že jsme sami sobě dokázali, že se umíme ovládat. Budeme-li učit své děti, aby se postily, získají duchovní sílu k překonání větších pokušení ve svém pozdějším životě.

Půstem získáváme duchovní moc

Když se moudře a s modlitbou postíme, posilujeme svou víru. S posílenou vírou budeme mít větší duchovní moc. Například Alma (prorok z Knihy Mormonovy) vypráví příběh o tom, jak se opětovně shledal se syny Mosiášovými mnoho let po jejich zázračném obrácení. Pociťoval velkou radost, když se dozvěděl, že posílili svou víru a získali velkou duchovní moc. Tuto moc získali, protože se velice „věnovali ... modlitbě a půstu; tudíž měli ducha proroctví a ducha zjevení“. (Alma 17:3.)

Synové Mosiášovi 14 let kázali Lamanitům. Protože se synové Mosiášovi postili a modlili, Duch Páně zvětšil moc jejich slov. To jim zajistilo velký úspěch v misionářské práci. (Viz Alma 17:4.)

Spasitel těm, kteří se správně postí, řekl: „Otec tvůj, kterýž vidí v skrytosti, odplatí tobě zjevně.“ (Matouš 6:18.)

- Jak může půst zvětšit naši duchovní moc potřebnou k tomu, abychom odolávali pokušením, obdrželi zjevení a konali spravedlivé skutky?

Další verše z písem

- Lukáš 2:37; Alma 45:1 (uctívání Boha prostřednictvím půstu)
- Izaiáš 58:3–11 (správný půst)
- Mosiáš 27:19, 23 (půst za nemocné)
- 3. Nefi 27:1–3; Exodus 34:27–28 (půst za účelem obdržení zjevení a svědectví)
- Alma 6:6; 17:9 (půst za ty, kteří neznají Boha)
- Skutkové 13:2–3 (půst za výběr úředníků Církve)
- Mosiáš 4:26 (udržení si odpuštění hříchů, když pomáháme potřebným)

Oběť

Kapitola 26

Význam obětování

Obětovat znamená odevzdat Pánu cokoli, co požaduje z našeho času, našeho pozemského majetku a naší energie k podpoře Jeho díla. Pán přikázal: „Hleďte nejprv království Božího a spravedlnosti jeho.“ (Matouš 6:33.) Naše ochota obětovat je ukazatelem naší oddanosti Bohu. Lidé byli odjakživa zkoušeni a prověřováni, aby se vidělo, zda dají věci Boží na první místo ve svém životě.

- Proč je důležité obětovat – jak nás vyzývá Pán – aniž bychom za to něco očekávali?

Zákon oběti byl praktikován již v dávných dobách

- Jaký byl význam obětí, které přinášel Pánův lid smlouvy v dávných dobách?

Od časů Adama a Evy až do doby Ježíše Krista Pánův lid praktikoval zákon oběti. Bylo jim přikázáno, aby jako oběť přinášeli prvorozené ze svých stád. Tato zvířata měla být dokonalá, bez vady. Tento obřad byl dán proto, aby lidem připomínal, že Ježíš Kristus, prvorozený Otce, přijde na svět. Bude ve všech ohledech dokonalý a přinese sám sebe jako oběť za naše hříchy. (Viz Mojžíš 5:5–8.)

Ježíš přišel a přinesl sám sebe jako oběť právě tak, jak tomu lidé byli učeni. Díky Jeho oběti bude každý zachráněn před fyzickou smrtí prostřednictvím Vzkříšení a všichni mohou být zachráněni od svých hříchů prostřednictvím víry v Ježíše Krista (viz kapitola 12 v této knize).

Kristova smírná oběť znamenala konec obětování proléváním krve. Tato viditelná oběť byla nahrazena obřadem svátosti. Obřad svátosti

---

Pro učitele: Není třeba, abyste pokaždé učili všemu, co je v kapitole uvedeno. Když se s modlitbou připravujete na výuku, usilujte o vedení Ducha, abyste věděli, na které části kapitoly se máte zaměřit a jaké otázky máte položit.

byl dán proto, aby nám připomínal Spasitelovu velkou oběť. Svátost máme přijímat často. Symboly chleba a vody nám připomínají Spasitelovo tělo a Jeho krev, kterou za nás prolil (viz kapitola 23 v této knize).

- Proč se o Usmíření mluví jako o velké a poslední oběti?

I dnes musíme obětovat

- Jak zachováváme zákon oběti dnes?

I když bylo obětování proléváním krve ukončeno, Pán nás stále žádá, abychom obětovali. Nyní ale požaduje jiný druh oběti. Řekl: „Nebudete mi již obětovati proléváním krve; ... a zápalné oběti vaše skončí. ... A budete mi přinášeti jako oběť srdce zlomené a ducha zkroušeného.“ (3. Nefi 9:19–20.) „Srdce zlomené a duch zkroušený“ znamená, že přinášíme hluboký zármutek za své hříchy, když se pokorujeme a činíme z nich pokání.

Musíme být ochotni obětovat Pánu vše, co máme.

- Proč jsou lidé ochotni přinášet oběti?

Apoštol Pavel napsal, že se máme stát žijící obětí, svatou a přijatelnou Bohu (viz Římanům 12:1).

Máme-li být žijící obětí, musíme být ochotni odevzdat vše, co máme, Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů – k budování království Božího na zemi a k práci na nastolení Sionu (viz 1. Nefi 13:37).

Bohatý mladý kníže se zeptal Spasitele: „Co čině, život věčný obdržím?“ Ježíš odpověděl: „Umíš přikázání: Nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou.“ A bohatý muž řekl: „Toho všeho ostříhal jsem od své mladosti.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „Ještěť se jednoho nedostává. Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a poď, následuj mne.“ Když to mladý muž slyšel, zarmoutil se. Byl velmi bohatý a srdcem lpěl na svém bohatství. (Viz Lukáš 18:18–23; viz také obrázek v této kapitole.)

Mladý kníže byl dobrý člověk. Ale když byl podroben zkoušce, nebyl ochoten obětovat svůj světský majetek. Pánovi učedníci Petr a Ondřej byli naopak ochotni obětovat vše pro věc království Božího. Když jim Ježíš řekl: „Podte za mnou, ... oni hned opustivše síti, šli za ním.“ (Matouš 4:19–20.)

Podobně jako učedníci i my můžeme přinášet své každodenní činnosti jako oběť Pánu. Můžeme říci: „Buď vůle tvá.“ Toto učinil Abraham. Žil na zemi před Kristem, za dnů, kdy byly vyžadovány zvířecí a zápalné oběti. Pán, aby vyzkoušel Abrahamovu víru, mu přikázal, aby přinesl jako oběť svého syna Izáka. Izák byl jediným synem Abrahama a Sárý. Příkaz přinést ho jako oběť bylo pro Abrahama nanejvýš bolestné.

Nicméně on a Izák podnikli dlouhou cestu na horu Moria, kde měla být oběť přinesena. Putovali tři dny. Představte si Abrahamovy myšlenky a jeho bolest. Jeho syn měl být obětován Pánu. Když dorazili na horu Moria, Izák nanosil dřevo a Abraham přinesl oheň a nůž na místo, kde měli postavit oltář. Izák řekl: „Otče můj! ... Aj, teď oheň a dříví, a kdež hovádko k zápalné oběti?“ Abraham odpověděl: „Bůh opatří sobě hovádko k oběti zápalné, synu můj.“ Potom Abraham postavil oltář a připravil na něm dříví. Svázal Izáka a položil ho na dříví. Potom uchopil nůž, aby Izáka zabil. V tom okamžiku ho zastavil anděl Páně a řekl: „Abrahame, nevztahuj ruky své na dítě, aniž mu co čiň; neboť jsem již poznal, že se Boha bojíš, když jsi [mi neodepřel syna svého, jediného syna svého].“ (Viz Genesis 22:1–14.)

Abraham musel být přemožen radostí, když již po něm nebylo požadováno, aby obětoval svého syna. Ale miloval Pána natolik, že byl ochoten udělat cokoli, co Pán požaduje.

- Jaké příklady obětí jste pozorovali v životě lidí, které znáte? Jaké příklady obětí jste pozorovali v životě svých předků, v životě prvních členů Církve a v životě lidí, o nichž se zmiňují písmata? Čemu jste se z těchto příkladů naučili?

Přinášení obětí nám pomáhá připravit se na život v přítomnosti Boží

Pouze přinášením obětí se můžeme stát hodni toho, abychom žili v přítomnosti Boží. Pouze přinášením obětí se můžeme těšit z věčného života. Mnozí, kteří žili před námi, obětovali vše, co měli. Musíme být ochotni učinit totéž, chceme-li získat bohatou odměnu, ze které se těší oni.

Možná nebudeme požádáni o to, abychom obětovali vše. Ale podobně jako Abraham máme být ochotni obětovat cokoli, abychom se stali hodni života v přítomnosti Pána.

Pánův lid vždy přinášel mnoha různými způsoby velké oběti. Někteří pro evangelium vytrpěli těžkosti a posměch. Některé nově obrácené do Církve zavrhl jejich rodina. Celoživotní přátelé se odvrátili. Někteří členové ztratili práci, někteří ztratili život. Ale Pán si našich obětí všimá a slibuje nám: „A každý, kdož opustil by domy, neb bratry, neb sestry, neb otce, neb matku, neb manželku, neb dítky, neb pole pro jméno mé, stokrát více vezme, a život věčný dědičně obdrží.“ (Matouš 19:29.)

Jak naše svědectví o evangeliu roste, stáváme se schopnými přinášet větší oběti Pánu. Povšimněte si obětí přinesených v těchto případech, které se skutečně staly:

Člen Církve v Německu po léta střídal desátek, dokud nepřišel někdo s kněžskou pravomocí a nepřijal ho.

Navštěvující učitelka Pomocného sdružení sloužila 30 let a nevynechala ani jednu návštěvu.

Skupina Svatých v Jižní Africe cestovala tři dny autobusem vstoje, aby mohla slyšet a vidět proroka Páně.

Při územní konferenci v Mexiku spali členové Církve na zemi a během jejího trvání se postili. Všechny peníze použili k tomu, aby se dostali na konferenci, a nezbylo jim nic na jídlo a nocleh.

Jedna rodina prodala auto, aby získala peníze, kterými chtěla přispět na fond pro výstavbu chrámu.

Jiná rodina prodala svůj dům, aby získala peníze a mohla jet do chrámu.

Mnozí věrní Svatí posledních dnů mají velmi málo na živobytí, ale přesto platí desátek a oběti.

Jeden bratr obětoval svoje pracovní místo, protože odmítl pracovat v neděli.

V jedné odbočce mladí bezplatně a ochotně věnovali svůj čas péči o malé děti, zatímco jejich rodiče pomáhali stavět sborový dům.

Mladí muži a mladé ženy se vzdávají dobrých pracovních příležitostí, vzdělání či sportu nebo je odkládají na pozdější dobu proto, aby sloužili jako misionáři.

Mohlo by být uvedeno mnohem více příkladů těch, kteří obětovali Pánu. Nicméně místo v království našeho Nebeského Otce stojí za jakoukoli obět, kterou ze svého času, nadání, energie, peněz a života musíme přinést. Prostřednictvím oběti můžeme získat poznání od Pána, že jsme pro Něho přijatelní (viz NaS 97:8).

- Jak podle vás naše ochota obětovat souvisí s naší připraveností žít v přítomnosti Boha?

Další verše z písem

- Lukáš 12:16–34 (kde je poklad, tam je srdce)
- Lukáš 9:57–62 (obětování nás uzpůsobuje pro království)
- NaS 64:23; 97:12 (dnes je den oběti)
- NaS 98:13–15 (ti, kteří ztratí život pro Pána, ho naleznou)
- Alma 24 (lid Ammonův raději obětoval život, než aby porušil svou přísahu Pánu)

Práce a osobní zodpovědnost

Kapitola 27

Práce je věčnou zásadou

- Jaké životní zkušenosti vám ukázaly důležitost práce?

Náš Nebeský Otec a Ježíš Kristus nám svým příkladem a učením ukázali, že práce je důležitá v nebi i na zemi. Bůh pracoval, aby stvořil nebesa i zemi. Způsobil, že se moře shromáždila na jednom místě a objevila se souš. Způsobil, že na zemi vyrostla tráva, rostliny a stromy. Stvořil slunce, měsíc a hvězdy. Stvořil vše živé v moři nebo na zemi. Potom na zemi umístil Adama a Evu, aby o ni pečovali a aby panovali nad vším živým. (Viz Genesis 1:1–28.)

Ježíš řekl: „Otec můj až dosavad dělá, i jáť dělám.“ (Jan 5:17.) Také řekl: „Jáť musím dělati dílo toho, kterýž mne poslal.“ (Jan 9:4.)

Je nám přikázáno pracovat

Práce je způsobem života na zemi od té doby, co Adam a Eva opustili zahradu Eden. Pán řekl Adamovi: „V potu tváři své chléb jísti budeš.“ (Genesis 3:19.) Adam a Eva pracovali na poli, aby zajistili potřeby své i svých dětí (viz Mojžíš 5:1).

Pán řekl lidu Izraele: „Šest dní pracovati budeš.“ (Exodus 20:9.)

V počátcích znovuzřízené Církve Pán Svatým posledních dnů řekl: „Nyní, já, Pán, nejsem velmi potěšen obyvateli Sionu, neboť jsou mezi nimi lenoši.“ (NaS 68:31.)

Pro učitele: Snažte se pomoci všem členům třídy nebo členům rodiny zapojit se do lekce. Jednotlivci mohou pomoci s přípravou židlí, mohou pronést úvodní či závěrečnou modlitbu, mohou psát na tabuli, číst nahlas z písma, odpovídat na otázky, podělit se o svědectví nebo shrnout lekci.

Prorok Boží řekl: „Práce má být znovunastolena jako vládnoucí zásada života členů naší Církve.“ (Heber J. Grant, *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 115.)

Zodpovědnosti v rodině

- Jaké zodpovědnosti mají otec, matka a děti při vedení domácnosti? Co mohou členové rodiny dělat pro to, aby se o práci podělili?

Rodiče pracují společně, aby zajistili hmotné, duchovní a citové blaho své rodiny. Nikdy nemají očekávat, že tuto zodpovědnost za ně převezme někdo jiný. Apoštol Pavel napsal: „Jestliže pak kdo o své, a zvláště o domácí péče nemá, zapřelť víry.“ (1. Timoteovi 5:8.)

Manželské páry mají při stanovování jednotlivých zodpovědností usilovat o inspiraci od Pána a mají následovat radu proroků.

Vytváření domova, kde jsou každý den vyučovány zásady evangelia a který překypuje láskou a pořádkem, je stejně důležité jako zajištění základních potřeb v oblasti jídla a oblečení.

Děti mají konat svůj díl rodinné práce. Pro děti je nutné, aby měly pracovní úkoly, které odpovídají jejich schopnostem. Za své úspěchy potřebují být chváleny. Dobrému přístupu k práci a dobrým zvykům a dovednostem se učí prostřednictvím úspěšných zkušeností v domově.

Někdy se lidé setkávají s obtížemi, když se snaží zaopatřit svou rodinu. Chronické onemocnění, ztráta manželského partnera nebo péče o starého rodiče může přidat zodpovědnost v domově. Náš Nebeský Otec pamatuje na rodiny v těchto situacích a dává jim sílu plnit jejich povinnosti. Bude jim vždy žehnat, pokud Ho budou s vírou prosit.

Naše práce nás může těšit

- Jak náš postoj ovlivňuje naši práci?

Pro některé lidi je práce dřinou. Pro některé je úchvatnou součástí života. Jedním ze způsobů, jak se těšit z nejnplnějších požehnání života, je naučit se mít rád práci.

Ne každý z nás si může zvolit práci, kterou budeme vykonávat. Někteří z nás pracují dlouhé hodiny, aby zajistili ty nejzákladnější potřeby. Je obtížné radovat se z takové práce. Nicméně ti nejšťastnější lidé se naučili mít svou práci rádi, ať je jakákoli.

Můžeme si v práci vzájemně pomáhat. Nejtěžší břemena se stávají lehčími, když se o ně lze s někým podělit.

Náš postoj k práci je velmi důležitý. Následující příběh ukazuje, jak jeden člověk hleděl za hranice své každodenní práce. Poutník míjel kamenolom a všiml si, že v něm pracují tři muži. Zeptal se každého muže, co dělá. Odpověď každého muže odhalila rozdílný postoj ke stejné práci. „Lámu kámen,“ odpověděl první muž. Druhý odpověděl: „Vydělávám tři kusy zlata za den.“ Třetí muž se usmál a řekl: „Pomáhám budovat dům Boží.“

Při jakékoli poctivé práci můžeme sloužit Bohu. Král Beniamin, nefitský prorok, řekl: „Když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.“ (Mosiáš 2:17.) Pokud nám práce poskytuje pouze tolik, abychom zajistili základní potřeby pro sebe nebo svou rodinu, stále ještě pomáháme některým Božím dětem.

- Jak můžeme zlepšit svůj postoj k práci?

Bůh odsuzuje zahálku

Pán není spokojen s těmi, kteří jsou líní nebo zahálčiví. Řekl: „Lenoch nebude mít v církvi místo, ledaže činí pokání a napraví cesty své.“ (NaS 75:29.) Také přikázal: „Nebudeš líný; neboť ten, kdo je líný, nebude jíst chléb ani nositi šat dělníka.“ (NaS 42:42.)

Od nejranějších dnů Církve proroci učili Svaté posledních dnů, aby byli nezávislí a soběstační a aby se vyvarovali zahálky. Práví Svatí posledních dnů se dobrovolně nevzdají břemene starosti o své potřeby. Tak dlouho, jak toho jsou schopni, budou zaopatřovat sebe a své rodiny základními životními potřebami.

Tak dalece, jak toho jsou schopni, mají všichni členové Církve přijmout zodpovědnost za péči o své příbuzné, kteří se o sebe nemohou postarat sami.

- Jak zahálka ovlivňuje jednotlivce, rodinu a společnost?

Práce, zábava a odpočinek

- Proč je důležité udržovat v životě rovnováhu mezi prací, zábavou a odpočinkem?

Každý máme najít správnou rovnováhu mezi prací, zábavou a odpočinkem. Existuje staré rčení: „Nícnedělání je nejtěžší práce ze všech, protože člověk nemůže nikdy přestat, aby si odpočinul.“ Bez práce by odpočinek a zábava neměly smysl.

Nejenom že je odpočívání příjemné a nutné, ale je nám také přikázáno, abychom odpočívali v sabatní den (viz Exodus 20:10; NaS 59:9–12). Tento den odpočinku po každých šesti dnech práce přináší osvěžení pro dny, které následují. Pán také slibuje „plnost země“ těm, kteří zachovávají den sabatu (viz NaS 59:16–20; viz také kapitola 24 v této knize).

V ostatních dnech v týdnu můžeme trávit čas vedle práce také tím, že budeme zdokonalovat své talenty a že se budeme těšit ze svých koníčků, rekreace nebo jiných činností, které nás osvěží.

- Co můžeme dělat pro to, abychom udržovali správnou rovnováhu mezi prací, zábavou a odpočinkem? Jak mohou rodiče pomoci svým dětem udržovat tuto rovnováhu?

Požehnání plynoucí z práce

- Jaká požehnání přináší poctivá práce?

Bůh zjevil Adamovi: „V potu tváři své chléb jísti budeš.“ (Genesis 3:19.) Kromě toho, že to byl časný zákon, byl to i zákon pro spasení Adamovy duše. Neexistuje skutečný rozdíl mezi duchovní, duševní a fyzickou prací. Práce je pro každého z nás nutná k tomu, abychom rostli, rozvíjeli charakter a získali mnohá uspokojení, která lenoch nikdy nepozná.

President David O. McKay řekl: „Uvědomme si, že výsada pracovat je dar, že moc pracovat je požehnání, že láska k práci je úspěch.“ (*Pathways to Happiness* [1957], 381.)

„Lidé jsou, aby mohli mít radost.“ (2. Nefi 2:25.) Práce je v Božím plánu klíčem k plné radosti. Budeme-li spravedliví, vrátíme se, abychom žili se svým Nebeským Otcem, a budeme mít práci, kterou

budeme vykonávat. Když se staneme takovým, jako je On, naše práce se stane podobnou Jeho práci. Jeho prací je „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“. (Mojžíš 1:39.)

Další verše z písem

- Mojžíš 4:23–25 (Adamovi bylo řečeno, že bude celý život pracovat, aby si zajistil potravu)
- NaS 56:16–17 (Bůh varuje bohaté i chudé před lakotou, závistí a leností)
- NaS 58:26–29 (lidé mají být horlivě zaměstnáni v dobré věci)
- Matouš 25:14–30 (podobenství o hřivnách)
- Efezským 4:28 (již nekradte, ale pracujte)
- 1. Tessalonicenským 4:11–12 (pracujte vlastníma rukama)
- 2. Nefi 5:17 (Nefi učil svůj lid, aby pracoval a byl příčinnivý)

Služba

Kapitola 28

Jak můžeme sloužit?

- Zamyslete se nad tím, jakým způsobem druzí slouží vám a členům vaší rodiny.

Ježíš řekl: „Já mezi vámi jsem jako ten, kterýž slouží.“ (Lukáš 22:27.)
Jako praví následovníci Ježíše musíme také sloužit druhým.

Služba znamená pomáhat ostatním, kteří pomoc potřebují. Křesťanská služba je motivována pravou láskou ke Spasiteli a láskou a zájmem o ty, ke kterým nás Spasitel přivádí a prostřednictvím kterých nám dává příležitost pomáhat. Láska je více než pocit. Když máme druhé rádi, chceme jim pomáhat.

Všichni musíme být ochotni sloužit, bez ohledu na svůj příjem, věk nebo společenské postavení. Někteří lidé věří, že sloužit mají pouze chudí a prostí. Jiní lidé si myslí, že službu mají poskytovat pouze bohatí. Ježíš však učil něco jiného. Když Ho matka Jeho dvou učedníků žádala o to, aby poctil její syny ve svém království, Ježíš odpověděl: „Kdožkoli chtěl by mezi vámi býti velikým, budiž služebník váš. A kdož by koli mezi vámi chtěl býti přední, budiž váš služebník.“ (Matouš 20:26–27.)

Existuje mnoho způsobů služby. Můžeme pomáhat druhým ekonomicky, sociálně, fyzicky a duchovně. Například se můžeme podělit o jídlo nebo jiné věci s těmi, kteří je potřebují. Můžeme pomoci potřebným tím, že zaplatíme štědrú postní oběť. Můžeme být přítelem tomu, kdo se přistěhoval. Můžeme osázet zahradu staršímu člověku nebo pečovat o někoho, kdo je nemocný. Můžeme učit evangelium někomu, kdo potřebuje pravdu, nebo utěšovat někoho, kdo se trápí.

Můžeme konat malé i velké skutky služby. Nikdy nemáme přestat pomáhat druhým proto, že nejsme schopni konat velké věci. Jedna

---

vдова vypráví o dvou dětech, které přišly k jejím dveřím krátce poté, co se přistěhovala do nového města. Děti jí přinesly košík s obědem a dopis, ve kterém stálo: „Budete-li potřebovat někoho, kdo by vám pro něco došel, zavolejte nám.“ Vdova byla touto malou laskavostí potěšena a nikdy na ni nezapomněla.

Někdy však musíme přinést velkou oběť, abychom někomu sloužili. Spasitel za nás položil život, zatímco nám sloužil.

- Přemýšlejte o lidech ve své rodině nebo obci, kteří potřebují ekonomickou, sociální, fyzickou nebo duchovní pomoc. Přemístejte o tom, co můžete udělat, abyste jim sloužili.

Proč si Spasitel přeje, abychom sloužili druhým

- Proč si Pán přeje, abychom sloužili druhým?

Prostřednictvím služby mužů, žen, chlapců a dívek je vykonáváno Boží dílo. President Spencer W. Kimball vysvětlil: „Bůh si nás všímá a bdí nad námi. Ale obvykle naše potřeby uspokojuje prostřednictvím jiného člověka.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 82.)

Po celý život všichni závisíme na pomoci druhých. Když jsme byli dětmi, rodiče nás sytili, oblékali a pečovali o nás. Bez této péče bychom zemřeli. Když jsme vyrůstali, jiní lidé nás učili dovednostem a postojům. Mnozí z nás potřebovali ošetřovatelskou péči během nemoci nebo peníze ve finanční krizi. Někteří z nás prosí Boha, aby požehnal trpícím lidem, a potom pro ně nic nedělají. Musíme mít na paměti, že Bůh pracuje skrze nás.

Když si vzájemně pomáháme, sloužíme Bohu. Král Beniamin, velký král v dobách Knihy Mormonovy, učil svůj lid této zásadě tím, jak sám žil. Celý svůj život jim sloužil, a sám si přitom vydělával na živobytí, aby ho nemuseli podporovat. V inspirovaném kázání vysvětlil, proč má službu rád. Řekl:

„Když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha. ...“

A jestliže já, jehož svým králem nazýváte, pracuji, abych vám sloužil, neměli byste pak i vy pracovat, abyste si navzájem sloužili?“ (Mosiáš 2:17–18.)

- Co můžeme dělat pro to, abychom byli připraveni uspokojit potřeby druhých?

Prostřednictvím služby získáváme požehnání

- Jaká požehnání získáváme díky službě druhým?

Když sloužíme druhým, získáváme důležitá požehnání. Prostřednictvím služby zvyšujeme svou schopnost mít rád. Stáváme se méně sobeckými. Když přemýšlíme o problémech druhých, naše vlastní problémy se zdají být méně závažnými. Abychom získali věčný život, musíme sloužit druhým. Bůh řekl, že ti, kteří žijí s Ním, musejí mít rádi Jeho děti a musejí jim sloužit (viz Matouš 25:34–40).

Když přemýšlíme o životě lidí, kteří nesobecky slouží, můžeme vidět, že získávají více, než sami dávají. Jedním takovým člověkem byl Paul, Svatý posledních dnů, který při nehodě ochrnul na obě nohy. Někteří lidé by mohli zahořknout a stát se neužitečnými, ale Paul se místo toho rozhodl myslet na druhé. Naučil se řemeslu a vydělal dost peněz na to, aby koupil dům. Tam se svou ženou zřídili místnost pro mnoho nechtěných dětí, které neměly domov. Některé byly těžce postižené. Až do své smrti o 20 let později Paul sloužil těmto dětem i ostatním. Lidé ho za to měli velmi rádi, a on se ve svých myšlenkách neměl čas zabírat svým ochrnutím. Přilnul těsněji k Pánu.

President Spencer W. Kimball řekl: „Když sloužíme druhým, stáváme se opravdovějšími – je vskutku snazší ‚objevit‘ sama sebe, neboť je toho v nás mnohem více, co můžeme objevovat!“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 85–86.)

Příležitosti ke službě

Někteří z nás slouží pouze těm, se kterými rádi pobývají, a vyhýbají se všem ostatním. Ježíš nám však přikázal, abychom měli rádi

každého a abychom sloužili všem. Existuje mnoho příležitostí ke službě (viz Mosiáš 4:15–19).

Můžeme sloužit členům své rodiny. Manželé a manželky si mají být vědomi potřeb toho druhého. Rodiče mají sloužit svým dětem nejenom tím, že je sytí a odívají, ale také tím, že je učí, hrají si s nimi a pracují s nimi. Děti mohou sloužit tím, že pomáhají s domácími pracemi, a tím, že pomáhají bratrům a sestrám.

Manželé a manželky si navzájem slouží a pomáhají si. Mohou si navzájem pomáhat tím, že se postarají o děti a mohou se navzájem podporovat ve svých osobních zájmech a činnostech. Matka a otec mohou přinášet oběti, aby poslali dítě na misi. Starší chlapec může utěšovat malou sestřičku, která se bojí tmy, nebo jí může pomáhat učit se číst. Naši proroci nám říkají, že rodina je nejdůležitější jednotkou ve společnosti. Musíme své rodině dobře sloužit (viz Mosiáš 4:14–15).

Máme mnoho příležitostí sloužit svým sousedům, přátelům, a dokonce i cizím lidem. Má-li souseď potíže se sklizením úrody před bouřkou, můžeme mu pomoci. Je-li matka nemocná, můžeme jí pohlídat děti nebo jí pomáhat s prací v domácnosti. Odpadá-li mladý muž od Církve, můžeme ho přivést zpět. Je-li dítě terčem posměchu, můžeme se s ním spřátelit a přesvědčit ostatní, aby byli laskaví. Nemusíme znát lidi, kterým sloužíme. Máme hledat způsoby, jak sloužit tolika dětem našeho Nebeského Otce, kolika jen můžeme.

Máme-li zvláštní talenty, máme je používat ke službě druhým. Bůh nám žehná talenty a schopnostmi k tomu, abychom pomáhali zlepšovat život druhých.

Máme příležitosti sloužit v Církvi. Jedním z účelů církevní organizace je poskytovat nám příležitosti k tomu, abychom si vzájemně pomáhali. Členové Církve slouží tím, že vykonávají misionářskou práci, přijímají vedoucí povolání, navštěvují druhé členy Církve, vyučují ve třídách a vykonávají další církevní práci. V Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů není profesionální duchovenstvo, a tak všechny činnosti Církve musejí vykonávat členové.

- Jak můžeme věnovat dostatek času své rodině i se svými mnoha příležitostmi k poskytování služby v Církvi a ve společnosti?

Ježíš Kristus je dokonalým příkladem služby

- Jaké jsou vaše oblíbené příběhy z písem, ve kterých je Spasitel příkladem služby?

Spasitel poskytl dokonalý příklad služby. Vysvětlil, že nepřišel na zem, aby Mu bylo slouženo, ale aby On sloužil a aby za nás dal svůj život (viz Matouš 20:28).

Ježíš Kristus nás všechny miluje více, než můžeme pochopit. Když byl na zemi, sloužil chudým, nevědomým, hříšníkům, pohrdaným. Učil evangelium všechny, kteří chtěli naslouchat, sytil zástupy hladových lidí, kteří přišli, aby Ho slyšeli, uzdravoval nemocné a křísil mrtvé.

Je Stvořitelem země a naším Spasitelem, a přesto vykonal mnoho prostých skutků služby. Krátce před svým Ukřižováním se sešel se svými učedníky. Poté, co je poučil, vzal umývadlo s vodou a osušku a umyl jim nohy (viz Jan 13:4–10; viz také obrázek v této kapitole). V těch dnech bylo umytí nohou návštěvníkovi znamením úcty a obvykle to vykonával služebník. Ježíš to vykonal jako příklad lásky a služby. Když ochotně a v duchu lásky sloužíme druhým, stáváme se více takovými, jako je Kristus.

- Čemu se můžeme naučit ze Spasitelova příkladu služby?

Další verše z písem

- Mosiáš 2 (řeč krále Beniamina o službě)
- NaS 81:5 (podporujte, pozvedejte, posilujte)
- Kolossenským 3:23–24 (služte druhým, jako byste sloužili Pánu)
- Alma 17–18 (Ammon sloužil králi)
- Galatským 5:13 (služte si navzájem s láskou)

Pro učitele: Když se dělíme o své svědectví o Ježíši Kristu, vybízíme Ducha Svatého, aby byl přítomen. Při vaší přípravě i při výuce často vyhledávejte příležitosti k vydávání svědectví o Spasiteli a vyzývejte ty, které učíte, aby činili totéž.

Pánův zákon zdraví

Kapitola 29

Naše tělo je chrámem Božím

Jedním z největších požehnání, která jsme obdrželi, když jsme přišli na zemi, bylo fyzické tělo. Potřebujeme fyzické tělo k tomu, abychom se stali takovým, jako je náš Nebeský Otec. Naše tělo je tak důležité, že ho Pán nazývá chrámem Božím (viz 1. Korintským 3:16–17; 6:19–20). Naše tělo je posvátné.

Protože je naše tělo tak důležité, náš Otec v nebi chce, abychom o ně dobře pečovali. Ví, že pokud jsme zdraví, můžeme být šťastnějšími, lepšími lidmi. Jsou-li naše tělo a naše mysl čisté, může být s námi Duch Svatý. Náš Otec ví, že čelíme pokušením zacházet se svým tělem nemoudře nebo znečišťovat ho škodlivými látkami. Z tohoto důvodu nám řekl, co je pro naše zdraví dobré a co je pro naše zdraví špatné. Většina informací, které nám Bůh dal ohledně dobrého zdraví, se nachází v Nauce a smlouvách 89. Toto zjevení se nazývá Slovo moudrosti.

Musíme být poslušni Slova moudrosti, abychom byli hodni vstupu do chrámu. Nejsme-li poslušni Slova moudrosti, Pánův Duch se od nás vzdaluje. Znečišťujeme-li „chrám Boží“, kterým je naše tělo, ubližujeme si fyzicky i duchovně.

Je nám přikázáno, abychom do svého těla nepřijímali určité látky

- Co nemáme podle Pánova přikázání přijímat do svého těla?

Pán nám přikazuje, abychom nepožívali víno a silné nápoje, což znamená nápoje obsahující alkohol. První předsednictvo učilo, že silný nápoj do rodiny často přináší surové zacházení, chudobu, nemoc a soužení. Je často důvodem nepoctivosti, ztráty cudnosti a ztráty dobrého úsudku. Je prokletím pro všechny, kteří ho pijí.

(Viz „Message of the First Presidency,“ *Improvement Era*, Nov. 1942, 686.) Těhotné matky, které pijí, mohou svým dětem způsobit fyzické i mentální poškození. Lidé, kteří pijí alkohol, způsobí každý rok mnoho automobilových neštěstí.

Pán nám také řekl, že „tabák není pro tělo“ (NaS 89:8). Je škodlivý pro naše tělo i našeho ducha. Nemáme kouřit cigarety nebo doutníky ani používat žvýkácký tabák. Vědci prokázali, že tabák způsobuje mnoho nemocí a může poškodit nenarozené děti.

Pán nám také radí, abychom neužívali „horké nápoje“. (NaS 89:9.) Církevní vedoucí řekli, že to znamená kávu a čaj, které obsahují škodlivé látky. Máme se vyvarovat všech nápojů, které obsahují škodlivé látky.

Nemáme užívat drogy, kromě případů, kdy jsou nezbytné jako léčivo. Některé drogy jsou ještě škodlivější než alkohol a tabák (které jsou také drogami). Ti, kteří berou drogy, musejí vyhledat pomoc, modlit se o sílu a poradit se se svým biskupem, aby mohli činit úplné pokání a stát se čistými.

Máme se vyvarovat všeho, o čem víme, že škodí našemu tělu. Nemáme užívat žádnou látku, která je návyková. Máme se rovněž vyvarovat přejídání. Slovo moudrosti nám neříká vše, čeho se máme vyvarovat nebo co máme konzumovat, ale poskytuje nám vodítko. Je to cenný časný zákon. Je to také velký duchovní zákon. Když žijeme podle Slova moudrosti, stáváme se duchovně silnějšími. Očišťujeme si tělo, aby s námi mohl přebývat Duch Páně.

- Čeho, co není výslovně zmiňováno ve Slově moudrosti, se máme vyvarovat?

Jsmo učeni, že určité věci jsou pro naše tělo dobré

- O čem Pán říká, že je to podle Slova moudrosti pro nás dobré?

Ovoce, zelenina a zdravé prospěšné byliny jsou pro nás dobré. Máme je používat s moudrostí a díkůvzdáním.

Pro učitele: Vytváření seznamů může vzbudit zájem a může studentům pomoci soustředit se. Zatímco členové třídy nebo členové rodiny diskutují o látkách, které podle Pánova přikázání nemáme do svého těla přijímat, můžete někoho požádat o to, aby jednotlivé odpovědi zaznamenával na tabuli nebo na velký list papíru. Totéž můžete učinit tehdy, když diskutují o látkách, které jsou pro naše tělo zdravé.

Maso ptáků a zvířat je nám také dáno k jídlu. Maso však máme jíst střídavě (viz NaS 49:18; 89:12). Ryby jsou pro nás také dobré k jídlu.

Obilí je pro nás dobré. Obzvláště dobrá je pro nás pšenice.

- Jak vám používání těchto potravin žehná?

Práce, odpočinek a cvičení jsou důležité

- Jak souvisejí práce, odpočinek a cvičení s Pánovým zákonem zdraví?

Kromě Nauky a smluv 89 nám i jiné verše z písem říkají, jak být zdraví. Říkají nám: „Ustaňte býti línými; ustaňte býti nečistými; ... ustaňte spáti déle, než je nutné; jděte na lože své časně, abyste nemuseli býti unaveni; vstávejte časně, aby tělo vaše a mysl vaše mohly býti oživeny.“ (NaS 88:124.) Je nám také řečeno: „Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliko dílo své.“ (Exodus 20:9.) Pán nám radí, abychom nepracovali více, než máme sílu (viz NaS 10:4).

Prorok posledních dnů nám řekl, že máme udržovat své tělo zdravé. Radil nám: „Výživná jídla, pravidelné cvičení a přiměřený spánek jsou nezbytné pro silné tělo právě tak, jako důsledné studium písem a modlitba posilují mysl a ducha.“ (Thomas S. Monson, Conference Report, Oct. 1990, 60; nebo *Ensign*, Nov. 1990, 46.)

Žijeme-li podle Pánova zákona zdraví, jsou nám slíbena požehnání

- Jaká požehnání k nám přicházejí, jsme-li poslušni Slova moudrosti?

Náš Nebeský Otec nám dal zdravotní zákony, aby nás učil tomu, jak máme pečovat o své tělo. Písma nám o Božích zákonech říkají: „Žádné časné přikázání jsem ... nedal, neboť přikázání má jsou duchovní.“ (NaS 29:35.) To znamená, že Jeho přikázání, která se týkají našeho fyzického stavu, jsou pro naše duchovní dobro.

Když dodržujeme Pánův zákon zdraví a jsme poslušni Jeho dalších přikázání, Pán slibuje, že nás požehná fyzicky i duchovně.

Po fyzické stránce nám bylo přislíbeno dobré zdraví. V důsledku tohoto dobrého zdraví poběžíme, a nebudeme znaveni, a budeme kráčet, a nebudeme umdlévati (viz NaS 89:20). Toto je velké

požehnání, ale ona duchovní požehnání, která nám přislíbil, jsou dokonce ještě větší než ta fyzická. Pán nám slibuje, že nalezneme „moudrost a veliké poklady poznání, vpravdě skryté poklady“. (NaS 89:19.) Budeme Duchem Svatým učeni důležitým pravdám prostřednictvím zjevení. President Boyd K. Packer učil: „Naše fyzické tělo je nástrojem našeho ducha. V onom úžasném zjevení, ve Slově moudrosti, je nám řečeno, jak máme své tělo udržovat prosté všech nečistot, které mohou otupit, a dokonce i zničit, ony jemné fyzické smysly, které mají co dělat s duchovními projevy. Slovo moudrosti je klíčem k osobnímu zjevení.“ (Conference Report, Oct. 1989, 16; nebo *Ensign*, Nov. 1989, 14.)

Pán také slibuje, že ničící anděl projde kolem nás. President Heber J. Grant řekl: „Pokud vy i já toužíme po požehnáních života, zdraví, silného těla a mysli; pokud toužíme po tom, aby ničící anděl prošel kolem nás, jako tomu bylo za dnů dětí Izraele, musíme být poslušni Slova moudrosti; potom je Bůh zavázán, a požehnání k nám přijdou.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 192.)

- Jak můžeme pomoci dětem a mládeži porozumět věčnému významu Slova moudrosti?
- Co můžeme dělat pro to, abychom pomohli členům rodiny nebo přátelům, kteří mají potíže s dodržováním Slova moudrosti?

Další verše z písem

- Soudců 13:13–14; Přísloví 20:1; Izaiáš 5:11–12; Daniel 1 (varujte se silných nápojů)
- NaS 59:16–20 (věci země pro užitek člověka)
- Přísloví 23:20–21 (varování před opilstvím, obžerstvím, leností)
- NaS 136:24 (ustaňte s opilostí)

Pravá láska

Kapitola 30

Co je to pravá láska?

- Jak byste popsali pravou lásku?

Život Spasitele odráží Jeho čistou lásku ke všem lidem. Položil za nás dokonce život. Pravá láska je čistá láska, kterou má náš Spasitel Ježíš Kristus. Přikázal nám, abychom se navzájem milovali tak, jako On miluje nás. V písmech se píše, že pravá láska vychází z čistého srdce (viz 1. Timoteovi 1:5). Čistou lásku máme tehdy, když ze srdce projevujeme opravdový zájem a soucit vůči všem svým bratrům a sestrám.

Pravá láska je největší ze všech ctností

Prorok Mormon nám říká: „Pročež, přilněte k pravé lásce, která je největší ze všeho, neboť všechny věci musejí pominouti – ale pravá láska je čistá láska Kristova a vytrvá na věky.“ (Moroni 7:46–47; viz také 1. Korintským 13; 2. Nefi 26:30; Moroni 7:44–45, 48.)

Spasitel nám dal svým životem příklad, který máme následovat. Byl to Syn Boží. Měl dokonalou lásku a ukázal nám, jak máme mít rádi druhé. Svým příkladem nám ukázal, že duchovní a fyzické potřeby našich bližních jsou stejně tak důležité jako ty naše. Než za nás položil život, řekl:

„Totoť jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás.

Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátely své.“ (Jan 15:12–13.)

Když Moroni mluvil s Pánem, řekl:

„Pamatuji si, že jsi pravil, že jsi miloval svět, dokonce tak, že jsi za svět položil život svůj, ...

A nyní, já vím, že tato láska, kterou máš k dětem lidským, je pravá láska; pročez, pokud lidé nebudou mít pravou lásku, nemohou zděditi ono místo, které jsi připravil v příbytcích svého Otce.“ (Eter 12:33–34.)

Nemusí být pro nás nutné, abychom obětovali svůj život, jako to učinil Spasitel. Můžeme ale mít pravou lásku, pokud Ho učiníme středem svého života a budeme následovat Jeho příklad a učení. Podobně jako Spasitel můžeme i my žehnat životu svých bratrů a sester zde na zemi.

- Proč je pravá láska největší ze všech ctností?

Pravá láska zahrnuje dávání nemocným, postiženým a chudým

Spasitel často učil pomocí příběhů nebo podobenství. Podobenství o milosrdném Samaritánovi nás učí tomu, že máme dávat potřebným bez ohledu na to, zda jsou našimi přáteli či nikoli (viz Lukáš 10:30–37; viz také James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 430–432). V tomto podobenství Spasitel vyprávěl o muži, který cestoval do jiného města. Na cestě ho přepadli lupiči. Ukradli mu šaty a peníze, zbili ho a opustili ho téměř mrtvého. Šel kolem kněz, viděl ho, a pokračoval v cestě. Potom šel kolem muž, který chodíval do chrámu, podíval se na něj, a šel dál. Když ale šel kolem Samaritán, kterým Židé pohrdali, a spatřil onoho člověka, pocítil soucit (viz ilustrace v této kapitole). Milosrdný Samaritán vedle něho poklekl, ovázal mu rány, naložil ho na osla a odvezl do hostince. Zaplatil majiteli hostince, aby o muže pečoval, dokud se neuzdraví.

Ježíš učil, že máme poskytovat jídlo hladovějícím, přístřeší těm, kteří ho nemají, a oděv chudým. Když navštěvujeme nemocné a ty, kteří jsou ve vězení, je to, jako kdybychom totéž činili Jemu. Ježíš nám slibuje, že když toto budeme dělat, zdědíme Jeho království. (Viz Matouš 25:34–46.)

Nemáme se snažit přemýšlet o tom, zda si někdo naši pomoc skutečně zaslouží či nikoli (viz Mosiáš 4:16–24). Pokud jsme se nejprve postarali o potřeby vlastní rodiny, potom máme pomáhat všem těm, kteří pomoc potřebují. Tímto způsobem

budeme podobni Otci v nebi, který dává déšť spravedlivým i nespravedlivým (viz Matouš 5:44–45).

President Thomas S. Monson nám připomněl, že někteří lidé potřebují něco jiného než jen hmotné statky:

„Sami si položme otázku: ‚Udělal jsem dnes ve světě něco dobrého? Pomohl jsem někomu, kdo to potřeboval?‘ [Hymns, no. 223.] Jaký to návod na štěstí! Jaký to recept na spokojenost, na vnitřní mír – vzbudit vděčnost v jiné lidské bytosti!

Naše příležitosti dávat ze sebe jsou vskutku neomezené, jsou ale také pomíjivé. Existují srdce, která mohou být potěšena. Existují laskavá slova, která mohou být vyslovena. Existují dary, které mohou být dány. Existují skutky, které mohou být vykonány. Existují duše, které mohou být spaseny.“ (*Liahona*, leden 2002, 69.)

- Jak byste popsali ty, kteří v podobenství o milosrdném Samaritánovi viděli zraněného muže, ale šli dál? Jak byste popsali Samaritána? Jak můžeme ve svém životě uplatňovat to, čemu se učíme z tohoto podobenství?

Pravá láska vychází ze srdce

- Jak můžeme mít rádi druhé nehledě na jejich hříchy a chyby?

Dokonce i když dáváme potřebným, pokud s nimi necítíme soucit, nemáme pravou lásku (viz 1. Janova 3:16–17). Apoštol Pavel učil, že když máme pravou lásku, jsme naplněni dobrými pocity vůči všem lidem. Jsme trpěliví a laskaví. Nevychloubáme se, nejsme pyšní, sobečtí nebo hrubí. Máme-li pravou lásku, nevzpomínáme na to špatné, co druzí udělali, ani z toho nemáme radost. Také nekonáme dobro jen proto, že z toho máme prospěch. Místo toho sdílíme radost těch, kteří žijí podle pravdy. Máme-li pravou lásku, jsme oddaní, věříme v dobro, které je v lidech, a jsme k nim laskaví. Písma nás učí, že pravá láska nikdy nepomíjí. (Viz 1. Korintským 13:4–8.)

Spasitel je naším příkladem v tom, co máme pociťovat vůči druhým a jak s nimi máme jednat. Opovrhoval zlovolností, ale miloval hříšníky nehledě na jejich hříchy. Měl soucit s dětmi, starými

lidmi, chudými a potřebnými. Měl tak velkou lásku, že mohl prosit Nebeského Otce, aby odpustil vojákům, kteří Mu do rukou a nohou zatloukali hřeby (viz Lukáš 23:34). Učil nás, že pokud neodpustíme druhým, Nebeský Otec neodpustí nám (viz Matouš 18:33–35). Řekl: „Jáť vám pravím: Milujte nepřátely své, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, dobře čiňte nenávidícím vás, a modlte se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protiví. ... Nebo milujete-li ty, kdož vás milují, jakou odplatu máte?“ (Matouš 5:44, 46.) Musíme se naučit pocíťovat vůči druhým to, co k nim pocíťoval Ježíš.

Rozvíjení pravé lásky

- Jak můžeme mít více pravé lásky?

Jedním ze způsobů, jak můžeme získat pravou lásku, je zkoumat život Ježíše Krista a dodržovat Jeho přikázání. Můžeme zkoumat, co udělal v určitých situacích, a dělat totéž, když se ve stejné situaci ocitneme my.

Zadruhé – když máme neláskyplné pocity, můžeme se modlit, abychom měli více pravé lásky. Mormon nás nabádá: „Modlete se k Otci z celé síly srdce, abyste mohli býti naplněni touto láskou [pravou láskou], kterou uděluje všem, kteří jsou pravými následovníky Syna jeho, Ježíše Krista.“ (Moroni 7:48.)

Zatřetí – můžeme se naučit mít rádi sami sebe, což znamená, že rozumíme své pravé hodnotě jako dětí našeho Nebeského Otce. Spasitel učil, že musíme mít rádi druhé tak, *jak máme rádi sami sebe* (viz Matouš 22:39). Abychom mohli mít rádi sami sebe, musíme mít k sobě úctu a musíme si důvěřovat. To znamená, že musíme být poslušni zásad evangelia. Musíme činit pokání z jakéhokoli špatného jednání. Když jsme učinili pokání, musíme si odpustit. Lásku k sobě získáme pouze tehdy, když dokážeme pocíťovat hluboké utěšující ujištění, že nás Spasitel skutečně miluje.

Pro učitele: První čtyři odstavce pod nadpisem „Rozvíjení pravé lásky“ vysvětlují, jak můžeme získat pravou lásku. Pokud je v prostorách, ve kterých vyučujete, možné uspořádat diskusi v malých skupinkách, mohli byste členy třídy nebo členy rodiny rozdělit do skupin o čtyřech členech. Přidělte každému členovi každé skupiny jeden ze čtyř odstavců. Požádejte je, aby si zadaný odstavec sami prostudovali. Požádejte je, aby uvedli příklady lidí, které znají, nebo lidí z písem, kteří představují daný způsob, kterým můžeme získat pravou lásku. Pak je požádejte, aby se o své příklady podělili s ostatními v rámci své skupiny.

Začtvrté – můžeme se vyvarovat toho, abychom si mysleli, že jsme lepší než druzí. Můžeme mít trpělivost s jejich chybami. Joseph Smith řekl: „Čím více se přibližujeme k našemu nebeskému Otci, tím více máme sklon pohlížet se soucitě na hynoucí duše; přejeme si je vzít na svá bedra a odhodit jejich hříchy za sebe.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 428–429.)

V Knize Mormonově čteme o Enosovi, mladém muži, který chtěl poznat, že mu byly hříchy odpuštěny. Říká nám:

„A duše má hladověla; a já jsem poklekl před svým Tvůrcem a volal jsem k němu v mocné modlitbě a v úpěnlivé prosbě za svou vlastní duši; a po celý den jsem k němu volal; ano, a když přišla noc, stále ještě jsem pozvedal svůj hlas vysoko, až dosáhl nebes.

A přišel ke mně hlas řka: Enosi, tvoje hříchy jsou ti odpuštěny a ty budeš požehnán..“ (Enos 1:4–5.)

Pán Enosovi vysvětlil, že díky jeho víře v Krista mu byly jeho hříchy odpuštěny. Když Enos slyšel tato slova, neměl již starosti o sebe.

Věděl, že Pán ho miluje a že mu bude žehnat. Místo toho začal cítit obavy o blaho svých přátel a příbuzných, Nefitů. Vylil za ně svou duši Bohu. Pán odpověděl a řekl, že budou požehnáni podle své věrnosti v dodržování přikázání, která jim již byla dána. Po těchto slovech Enosova láska ještě vzrostla, a on se s mnohým dlouhým zápolením modlil za Lamanity, kteří byli nepřáteli Nefitů. Pán vyhověl jeho tužbám, a on strávil zbytek života snahou zachránit duše Nefitů a Lamanitů. (Viz Enos 1:6–26.)

Enos byl tak vděčný za Pánovu lásku a odpuštění, že ochotně strávil zbytek života tím, že pomáhal druhým, aby obdrželi stejný dar. Enos získal skutečnou pravou lásku. My ji můžeme získat také. Ve skutečnosti ji získat musíme, abychom zdědili místo, které bylo pro nás připraveno v království našeho Otce.

Další verše z písem

- Kolossenským 3:12–14 (pravá láska je svazek dokonalosti)
- Alma 34:28–29 (naše modlitby jsou marné, nejednáme-li s pravou láskou)
- 1. Korinským 12:29–13:3 (definice pravé lásky)
- NaS 121:45–46 (buďme naplněni pravou láskou vůči všem lidem)

Čestnost

Kapitola 31

Čestnost je zásada spasení

- Jaká by byla společnost, kdyby byl každý dokonale čestný?

Třináctý článek víry říká: „Věříme, že máme býti čestní.“ Kniha Mormonova nám vypráví o skupině lidí, kteří „se odlišovali svou horlivostí vůči Bohu, a také vůči lidem; neboť byli dokonale poctiví a přímí ve všech věcech; a byli pevní ve víře Kristově až do konce“. (Alma 27:27.) Díky své čestnosti si těchto lidí cenili jejich bližní i Bůh. Je důležité, abychom se naučili, co je to čestnost, jak jsme pokoušeni být nečestnými, a jak můžeme toto pokušení překonat.

Naprostá čestnost je nezbytná pro naše spasení. President Brigham Young řekl: „Když přijmeme spasení za podmínek, za kterých nám je nabízeno, musíme být čestní v každé myšlence, ve svých úvahách, ve svých meditacích, ve svých soukromých kruzích, ve svém jednání, ve svých prohlášeních a v každém skutku svého života.“ (*Učení presidentů Církve: Brigham Young* [1997], 293.)

Bůh je ve všem čestný a spravedlivý (viz Alma 7:20). I my musíme být ve všem čestní, abychom se mohli stát takovými, jako je On. Bratr Jaredův svědčil: „Ano, Pane, vím, že... jsi Bůh pravdy, a nemůžeš lhát.“ (Eter 3:12.) Naopak ďábel je lhář. Ve skutečnosti je otcem lži (viz 2. Nefi 9:9). „Ti, kteří se rozhodnou, že budou podvádět, lhát, klamat a překrucovat, se stávají jeho otroky.“ (Mark E. Petersen, Conference Report, Oct. 1971, 65; nebo *Ensign*, Dec. 1971, 73.)

Čestní lidé milují pravdu a spravedlnost. Jsou čestní ve svých slovech i skutcích. Nelžou, nekradou ani nepodvádějí.

Lhát je nečestné

Lhaní je záměrné klamání druhých. Jednou z podob lhaní je vydávání křivého svědectví. Pán dal dětem Izraele toto přikázání: „Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.“ (Exodus 20:16.) Ježíš tomu také učil, když byl na zemi (viz Matouš 19:18). Existuje mnoho dalších podob lhaní. Když říkáme nepravdy, proviňujeme se lží. Můžeme také záměrně klamat druhé gesty nebo pohledem, mlčením nebo tím, že říkáme jenom část pravdy. Kdykoli vedeme druhé jakýmkoli způsobem k tomu, aby věřili něčemu, co není pravda, jsme nečestní.

Pán není takovou nečestností potěšen, a my se budeme muset ze svých lží zodpovídat. Satan by chtěl, abychom věřili, že lhaní je v pořádku. Říká: „Ano, zalžete trochu, ... v tom není nic špatného.“ (2. Nefi 28:8.) Satan nás podněcuje, abychom si své lži omlouvali. Čestní lidé si uvědomují Satanova pokušení a budou říkat celou pravdu, i když se zdá, že je to v jejich neprospěch.

Krást je nečestné

Ježíš učil: „Nepokradeš.“ (Matouš 19:18.) Kradení znamená vzít něco, co nám nepatří. Když bez dovolení bereme něco, co patří jinému člověku, nebo obchodu či obci, krademe. Brát zaměstnavateli zboží nebo materiál je krádež. Kopírování hudby, filmů, obrazového materiálu nebo psaného textu bez svolení vlastníků práv je nečestné a představuje jednu z podob krádeže. Přijímání většího množství vrácených peněz nebo zboží, než na kolik máme nárok, je nečestné. Vezmeme-li si něčeho více, než kolik činí náš podíl, je to krádež.

Podvádět je nečestné

Podvodu se dopouštíme tehdy, když dáváme méně, než kolik dlužíme, nebo když získáme něco, co si nezasloužíme. Někteří

Pro učitele: Tato kapitola obsahuje tři oddíly, které popisují různé formy nečestnosti: lhaní, kradení a podvádění. Členy třídy nebo členy rodiny byste mohli rozdělit do tří skupin. Každé skupině přiřadíte jeden z těchto tří oddílů. Požádejte členy jednotlivých skupin, aby si v duchu přečetli zadaný oddíl a aby přemýšleli o tom, jakou formu nečestnosti daný oddíl popisuje. Potom diskutujte o těchto oddílech s celou třídou nebo rodinou. Zeptejte se, jak můžeme být čestní v každé popsané situaci.

zaměstnanci podvádějí své zaměstnavatele tím, že nepracují celou pracovní dobu, a přesto přijímají plný plat. Někteří zaměstnavatelé nejsou poctiví vůči svým zaměstnancům; platí jim méně, než by měli. Satan říká: „Chyťte člověka za slovo, vykopejte jámu bližnímu svému.“ (2. Nefi 28:8.) Přijímání nepoctivých výhod je formou nečestnosti. Poskytování nekvalitních služeb nebo zboží je podvodem.

Nesmíme svou nečestnost omlouvat

- Co se s námi děje po duchovní stránce, když omlouváme svou nečestnost?

Lidé pro svou nečestnost používají mnoho výmluv. Lžou, aby ochránili sebe a aby druzí o nich měli dobré mínění. Někteří omlouvají sami sebe z krádeže tím, že si myslí, že to, co vzali, si zaslouží, že mají v úmyslu to vrátit nebo že to potřebují víc než vlastník dané věci. Někteří podvádějí, aby získali lepší známky ve škole, nebo proto, že „to dělá každý“, nebo proto, aby si s někým vyrovnali účty.

Tyto a mnohé další výmluvy jsou uváděny jako důvody pro páchání nečestnosti. Pro Pána neexistují žádné přijatelné důvody. Když se takto vymlouváme, podvádíme sami sebe a přestává s námi být Duch Boží. Stáváme se čím dál tím víc nespravedlivějšími.

Můžeme být naprosto čestní

- Co to znamená být naprosto čestným?

Abychom se stali naprosto čestnými, musíme pečlivě přezkoumat svůj život. Jsme-li v něčem třeba i v té nejmenší míře nečestní, máme z toho ihned činit pokání.

Jsme-li naprosto čestní, nemůže nás nikdo zkorumpovat. Jsme schopni dostat každé důvěře, povinnosti, dohodě nebo smlouvě, i když nás to stojí peníze, přátele nebo život. Potom můžeme beze studu stát tváří v tvář Pánu, sobě i druhým. President Joseph F. Smith radil: „Nechť každý člověk žije tak, aby jeho charakter snesl tu nejprísnejší kontrolu, a aby v něm bylo možné číst jako v otevřené knize, aby nebylo nic, za co by se musel krčit nebo stydět.“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 252.)

- Jaký vliv má naše čestnost nebo naopak nečestnost na to, jak vnímáme sami sebe?

Další verše z písem

- NaS 50:17 (mluvte pouze duchem pravdy)
- NaS 76:103–106 (osud lhářů)
- NaS 42:27 (příkázání nemluvit špatně o bližních)
- Exodus 20:15–16 (příkázání nekrást ani nevydávat křivé svědectví)
- NaS 42:20, 84–85; 59:6 (zakázáno krást)
- NaS 3:2 (Bůh je čestný)
- NaS 10:25–28 (Satan podvádí)

Desátky a oběti

Kapitola 32

Placení desátků a obětí

- Jak naše ochota platit desátky a oběti ukazuje vděčnost Nebeskému Otci za všechna Jeho požehnání, která nám dává?

Příkázání nám byla dána proto, aby nám pomohla připravit se ve všech ohledech na život v přítomnosti Nebeského Otce. On nám poskytl způsob, kterým Mu můžeme děkovat za svá požehnání. Ochotné placení desátků a obětí je jedním ze způsobů, jak mu děkujeme. Když platíme tyto oběti, ukazujeme tím, že Ho milujeme a že budeme poslušni Jeho rad.

- Jak nám placení desátků a obětí pomáhá děkovat našemu Nebeskému Otci?

Poslušnost zákona desátku

- Co je poctivý desátek?

Abraham a Jákob v dávných dobách byli poslušni příkázání platit desátek ve formě jedné desetiny svého příjmu (viz Židům 7:1–10; Genesis 14:19–20; 28:20–22).

V novodobé historii se Prorok Joseph Smith modlil: „Ó Pane, ukaž svému služebníkov, jak mnoho požaduješ z majetku svého lidu jako desátek?“ (NaS 119, úvod k oddílu.) Pán odpověděl: „Toto bude počátek desátku lidu mého. A poté, ti, již takto předali desátek, budou platiti jednu desetinu veškerého příjmu svého ročně; a toto bude pro ně na věky stálým zákonem.“ (NaS 119:3–4.) První předsednictvo vysvětlilo, že „jedna desetina veškerého příjmu

---

Pro učitele: Otázky na začátku oddílu používejte k tomu, abyste vyvolali diskusi, a členy třídy nebo členy rodiny veďte k tomu, aby více informací hledali v textu. Otázky na konci oddílu používejte k tomu, abyste členům třídy nebo členům rodiny pomáhali přemýšlet a diskutovat o významu toho, co právě četli, a abyste jim to pomáhali uplatňovat v životě.

svého ročně“ se týká našeho příjmu (viz First Presidency letter, Mar. 19, 1970).

Když platíme desátek, projevujeme svou věrnost Pánu. Také učíme hodnotě tohoto zákona své děti. Ty pak budou chtít následovat náš příklad a platit desátek ze všech peněz, které získají.

- V jakém ohledu je desátek spíše zásadou týkající se víry než zásadou týkající se financí?
- Co mohou rodiče dělat, aby své děti učili platit desátek a rozumět jeho významu?

Máme dávat ochotně

- Proč je při placení desátku důležitý náš postoj?

Je důležité, abychom dávali ochotně. „Když člověk platí desátek bez radosti, okrádá se o část požehnání. Musí se naučit dávat vesele, ochotně a radostně, a jeho dar bude požehnán.“ (Stephen L. Richards, *The Law of Tithing* [brožura, 1983], 8.)

Apoštol Pavel učil, že to, jak dáváme, je stejně důležité jako to, co dáváme. Řekl: „[Nechť dává] ne s nechotnou myslí aneb z [nutnosti]. Neboť ochotného dárce miluje Bůh.“ (2. Korintským 9:7.)

- Co pro vás znamená být ochotným dárce?

Desátek a další oběti

- Jak Církev používá prostředky z desátků a další oběti?

Jako členové Církve dáváme desátek a další oběti Pánu.

Desátek

Církev desátek používá k mnoha účelům. Například k tomuto:

1. Budování, udržování a provozování chrámů, sborových domů a dalších budov.
2. Poskytování provozních prostředků kůlům, sborům a dalším jednotkám Církve. (Tyto jednotky používají tyto prostředky k naplňování náboženských programů Církve, které zahrnují výuku evangelia a organizování společenských činností a akcí.)

3. Pomáhání misionářskému programu.
4. Vzdělávání mladých lidí v církevních školách, seminářích a institutech.
5. Tištění a distribuce učebních materiálů.
6. Pomáhání při práci na rodinné historii a chrámové práci.

Další oběti

Postní oběti. Členové Církve se každý měsíc postí, což znamená, že se zdrží dvou po sobě jdoucích jídel a nápojů. Jako postní oběti přispívají přinejmenším částkou, kterou by za tato jídla utratili. Mohou dávat tak štědře, jak jsou schopni. Tato oběť se nazývá postní oběť. Biskupové tyto postní oběti používají k tomu, aby zajistili jídlo, přístřeší, oblečení a lékařskou péči pro potřebné. (Viz kapitola 25 v této knize.)

V rámci půstu členové navštěvují shromáždění, které se nazývá postní a svědecké shromáždění, kde s druhými sdílejí svá svědectví o Kristu a Jeho evangeliu.

Další dary. Členové Církve mohou dobrovolně přispívat na další činnosti Církve, například na misionářskou práci, na Stálý vzdělávací fond, výstavbu chrámů a humanitární činnost.

Služba. Členové také nabízejí svůj čas, dovednosti a zboží, aby pomohli druhým. Tato služba Církvi umožňuje pomáhat potřebným členům i nečlenům po celém světě na místní, celostátní i mezinárodní úrovni, zejména v případě živelných pohrom.

Když dáváme desátky a oběti, jsme požehnáni

Pán slibuje, že nám bude žehnat, budeme-li věrně platit desátky a oběti. Řekl: „Snete všechny desátky do obilnice, aby byla potrava v domě mém, a zkuste mne nyní v tom, ... nezotvírám-liť vám průdchů nebeských, a nevyleji-li na vás požehnání, tak že neodoláte.“ (Malachiáš 3:10.)

Zjevení z písem posledních dnů se zmiňuje o dalším požehnání pro ty, kteří platí desátek: „Vpravdě, je to den oběti a den pro

---

desátek lidu mého; neboť ten, kdo platí desátek, nebude spálen při příchodu jeho.“ (NaS 64:23.)

Požehnání, která máme přislíbena, jsou jak materiální, tak duchovní. Dáváme-li ochotně, Nebeský Otec nám pomůže naplnit každodenní potřebu jídla, oblečení a přístřeší. Když president Gordon B. Hinckley promlouval ke Svatým posledních dnů na Filipínách, řekl, že když lidé „přijmou evangelium a budou podle něho žít, když budou platit desátky a oběti, i když budou skrovné, Pán dodrží svůj slib, který jim dal v dávných dobách, a budou mít rýži v misce a oblečení na sobě a přístřeší nad hlavou. Neznám žádné jiné řešení. Tito lidé potřebují moc, která je větší než jakákoli moc pozemská, aby je pozvedla a aby jim pomohla.“ („Inspirational Thoughts“, *Ensign*, Aug. 1997, 7.) Pán nám také pomůže růst „v poznání Boha, ve svědectví, v moci žít podle evangelia a v tom, abychom k těmto inspirovali i svou rodinu“. (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 124.)

Ti, kteří platí desátek a oběti, jsou hojně požehnáni. Mají dobrý pocit z toho, že pomáhají budovat království Boží na zemi.

- Jaká požehnání jste vy, členové vaší rodiny nebo vaši přátelé získali díky placení desátků a ostatních obětí?

Další verše z písem

- NaS 119:1–4 (zákon desátku)
- Genesis 14:18–20; Alma 13:13–16 (Abraham platil desátek)

Misionářská práce

Kapitola 33

Pánova Církev je církví misionářskou

- V jakém smyslu je misionářská práce součástí plánu, který má Bůh pro své děti?

Pán zjevil plán evangelia Adamovi: „A tedy evangelium počalo býti kázáno od počátku.“ (Mojžíš 5:58.) Později byli Adamovi spravedliví potomci vysláni, aby kázali evangelium: „Volali ke všem lidem, všude, aby činili pokání; a děti lidské byly učeny víře.“ (Mojžíš 6:23.)

Všichni proroci byli a jsou misionáři. Každému bylo v jeho době přikázáno, aby kázal poselství evangelia. Kdykoli bylo kněžství na zemi, Pán potřeboval misionáře, aby Jeho dětem kázali věčné zásady evangelia.

Pánova Církev je vždy církví misionářskou. Když žil Spasitel na zemi, vysvětil apoštoly a sedmdesátníky a dal jim pravomoc a zodpovědnost kázat evangelium. Většinou kázali svému lidu, Židům (viz Matouš 10:5–6). Poté, co byl Ježíš vzkříšen, vyslal apoštoly, aby kázali evangelium pohanům. Přikázal apoštolům: „Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření.“ (Marek 16:15.)

Apoštol Pavel byl velkým misionářem vyslaným k pohanům. Poté, co se obrátil do Církve, strávil zbytek života tím, že jim kázal evangelium. Při různých příležitostech během své misie byl bičován, kamenován a vězněn. Přesto kázal evangelium dál (viz Skutkové 23:10–12; 26).

Misionářská práce byla znovu zahájena, když byla Pánova Církev znovuzřízena prostřednictvím Proroka Josepha Smitha. V dnešní

Pro učitele: Sdílením zkušeností se zásadami evangelia můžeme přizvat Ducha, aby byl přítomen. Můžete předem kontaktovat několik členů třídy nebo členů rodiny a požádat je, aby se připravili na to, že se podělí o zkušenosti, které pro ně mají určitý význam a které mohou pomoci ostatním.

době byla hlavní zodpovědnost za kázání evangelia a za dohlížení na to, aby bylo kázáno po celém světě, dána apoštolům a sedmdesátníkům. Pán Josephu Smithovi řekl: „[Hlásej] evangelium mé od země k zemi a od města k městu. ... Vydávej svědectví na každém místě, každému lidu.“ (NaS 66:5, 7.) V červnu 1830 se Samuel Harrison Smith, Prorokův bratr, vydal na první misionářskou cestu pro Církev.

Od té doby bylo povoláno a vysláno kázat evangelium více než milion misionářů. Poselství, které nesou světu, se týká toho, že Ježíš Kristus je Syn Boží a náš Spasitel. Svědčí o tom, že evangelium bylo na zemi znovuzřízeno prostřednictvím proroka Božího. Misionářům je dána zodpovědnost kázat evangelium všem lidem, křtít je a učit je všemu, co Pán přikázal (viz Matouš 28:19–20). Misionáři Svatých posledních dnů se vydávají na své náklady do všech částí světa, aby kázali poselství evangelia.

Evangelium bude kázáno celému světu

- Jaké různé možnosti pro nás Pán připravil, abychom mohli sdílet evangelium?

Ve zjeveních posledních dnů nám je řečeno, že musíme přinést znovuzřízené evangelium každému národu a lidu (viz NaS 133:37). Pán nám nikdy nedává přikázání, aniž by pro nás připravil cestu, abychom ho naplnili (viz 1. Nefi 3:7). Pán pro nás připravil cestu, abychom učili evangeliu v národech, které pro nás byly kdysi uzavřeny. Budeme-li se i nadále modlit a používat víru, Pán otevře pro misionářskou práci i další národy.

Pán také „inspiruje mysl významných lidí, aby přicházeli s vynálezy, které podporují dílo Páně způsoby, které svět dosud nepoznal“. (Russell M. Nelson, „Computerized Scriptures Now Available“, *Ensign*, Apr. 1988, 73.) Noviny, časopisy, televize, rádio, satelity, počítače, internet a s nimi spojená technologie pomáhají předávat poselství evangelia milionům lidí. My, kteří máme plnost evangelia, musíme tyto vynálezy využívat, abychom naplnili Pánovo přikázání: „Neboť, vpravdě, hlas musí vycházeti z tohoto místa do celého světa

a do nejzazších částí země – evangelium musí být kázáno každému [člověku].“ (NaS 58:64.)

- Jaké znáte příklady užitečného používání technických vymožeností při sdílení evangelia?

Misionářská práce je důležitá

- Proč je důležité, aby každý člověk slyšel evangelium a aby mu porozuměl?

„Toto je naším prvním zájmem jako Církve – spasit a oslavit duše dětí člověka.“ (Ezra Taft Benson, Conference Report, Apr. 1974, 151; nebo *Ensign*, May 1974, 104.) Misionářská práce je nezbytná k tomu, aby dala lidem ve světě příležitost slyšet a přijmout evangelium. Lidé se potřebují naučit pravdě, obrátit se k Bohu a obdržet odpuštění svých hříchů.

Mnozí naši bratři a sestry na zemi jsou zaslepeni falešným učěním a „jsou zadržováni před pravdou pouze proto, že nevědí, kde ji nalézt.“ (NaS 123:12.) Prostřednictvím misionářské práce jim můžeme přinést pravdu.

Pán přikázal: „Pracujte na vinici mé naposledy – naposledy volejte k obyvatelům země.“ (NaS 43:28.) Když učíme evangelium své bratry a sestry, připravujeme cestu pro Druhý příchod Spasitele (viz NaS 34:6).

Všichni máme být misionáři

- Jak můžeme aktivně vyhledávat příležitosti ke sdílení evangelia s druhými? Jak se můžeme na tyto příležitosti připravit?

Každý člen Církve je misionářem. Máme být misionáři, i když k tomu nejsme formálně povoláni a ustanoveni. Jsme zodpovědni za to, že budeme slovem i skutkem učit evangelium všechny děti Nebeského Otce. Pán nám řekl: „Přislouží každému člověku, který byl varován, aby varoval bližního svého.“ (NaS 88:81.) Prorok nám řekl, že než budeme své bližní varovat, máme jim ukázat, že je máme rádi (viz *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 262). Potřebují pocítit naše přátelství a společenství.

Synové Mosiášovi ochotně přijali zodpovědnost učit evangelium. Když byli obráceni do Církve, jejich srdce bylo naplněno soucitem vůči druhým. Chtěli kázat evangelium svým nepřítelům Lamanitům, „neboť nemohli snést, že by některá lidská duše měla zahynouti; ano, dokonce samotná myšlenka, že by některá duše měla trpěti nekonečná muka, jimi otrásala a rozechvívala je“. (Mosiáš 28:3.) Když nám evangelium naplní život radostí, pocítíme tento druh lásky a soucitu ke svým bratrům a sestrám. Budeme chtít podělit se o poselství evangelia s každým, kdo si přeje naslouchat.

Je mnoho způsobů, jak se můžeme dělit o evangelium. Níže jsou uvedena některá doporučení:

1. Můžeme se s přáteli i s druhými dělit o radost, kterou prožíváme, když žijeme podle pravd evangelia. Tímto způsobem budeme světlem světu (viz Matouš 5:16).
2. Můžeme překonat svou přirozenou ostýchavost tím, že budeme přátelští k druhým a budeme se k nim chovat laskavě. Můžeme jim pomoci, aby viděli, že o ně máme upřímný zájem a že neusilujeme o osobní zisk.
3. Můžeme vysvětlovat evangelium přátelům, kteří nejsou členy, i ostatním lidem.
4. Můžeme pozvat přátele, kteří mají zájem, aby se dozvěděli více o evangeliu, k sobě domů, aby je tam učili misionáři. Pokud naši přátelé, kteří nejsou členy Církve, žijí příliš daleko, můžeme požádat o to, aby je navštívili misionáři v jejich oblasti.
5. Můžeme učit své děti tomu, jak je důležité dělit se o evangelium, a můžeme je duchovně i finančně připravovat na to, aby šly na misi. Také můžeme připravovat sebe, abychom mohli sloužit na misi, až budeme v důchodovém věku.
6. Můžeme platit desátek a přispívat do misionářského fondu. Tyto dary se používají ve prospěch misionářské práce.
7. Můžeme přispívat do sborového, odbočkového nebo všeobecného misionářského fondu, abychom finančně podpořili misionáře z rodin, které nejsou schopny je samy podporovat.

8. Můžeme bádát v rodinné historii a vykonávat chrámovou práci, abychom pomohli svým předkům přijmout úplná požehnání evangelia.
9. Můžeme pozvat nečleny na různé akce, jako jsou rodinné domácí večery, církevní společenské akce, konference a shromáždění.
10. Můžeme dát druhým výtisky církevních časopisů. Také můžeme sdílet poselství evangelia prostřednictvím oficiálních církevních internetových stránek www.LDS.org a www.Mormon.org.

Budeme-li mít touhu dělit se o evangelium a budeme-li se modlit o vedení, Nebeský Otec nám bude pomáhat, abychom byli úspěšnými misionáři. Pomůže nám najít způsoby, abychom se dělili o evangelium s těmi, kteří jsou kolem nás.

- Přemýšlejte o lidech, se kterými se můžete podělit o evangelium. Určete si, jak to uděláte. Zvažte, zda by nebylo vhodné stanovit si určité datum, do kdy se s těmito lidmi o evangelium podělíte.

Pán nám slibuje požehnání, když budeme vykonávat misionářskou práci

Pán řekl Proroku Josephu Smithovi, že misionáři obdrží velká požehnání. Pán mluvil ke starším, kteří se vraceli domů z misie: „Jste požehnaní, neboť svědectví, jež jste vydali, je zaznamenáno v nebi pro anděly, aby na ně hleděli; a oni se nad vámi radují.“ (NaS 62:3.) Také řekl, že ti, kteří pracují na spasení druhých, budou mít odpuštěny hříchy a přinesou spasení i své vlastní duši (viz NaS 4:4; 31:5; 84:61).

Pán nám řekl:

„Pakliže budete pracovati po všechny dny své při hlásání pokání tomuto lidu a přivedete jen jednu duši ke mně, jak veliká bude radost vaše s ní v království mého Otce!

A nyní, jestliže budete míti velikou radost s jednou duší, kterou jste přivedli ke mně do království mého Otce, jak velikou budete míti radost, jestliže přivedete mnoho duší ke mně!“ (NaS 18:15–16.)

- Kdy jste zažili radost z misionářské práce?

Další verše z písem

- NaS 1:17–23 (Josephu Smithovi je přikázáno, aby kázal)
- NaS 24:12 (Pán posiluje ty, kteří se vždy snaží hlásat Jeho evangelium)
- NaS 38:41 (sdílejte evangelium v poklidu a v mírnosti)
- NaS 34:4–6; Skutkové 5:42 (evangelium má být kázáno)
- NaS 60:1–2 (Pán varuje ty, kteří se obávají kázat evangelium)
- NaS 75:2–5 (ti, kteří hlásají evangelium a jsou věrní, budou požehnáni věčným životem)
- NaS 88:81–82 (všichni ti, kteří byli varováni, mají varovat své bližní)
- Matouš 24:14 (evangelium má být kázáno předtím, než přijde konec)
- Abraham 2:9–11 (evangelium a kněžství má být dáno všem národům)

Rozvíjení našich talentů

Kapitola 34

My všichni máme různé talenty a schopnosti

My všichni máme zvláštní dary, talenty a schopnosti, které nám dal Nebeský Otec. Když jsme se narodili, přinesli jsme si tyto dary, talenty a schopnosti s sebou (viz kapitola 2 v této knize).

Prorok Mojžíš byl velký vůdce, ale potřeboval svého bratra Arona, aby mu pomáhal jako mluvčí (viz Exodus 4:14–16). Někteří z nás jsou vedoucími jako Mojžíš nebo dobrými řečníky jako Aron. Někteří z nás pěkně zpívají nebo hrají na nějaký nástroj. Jiní mohou být dobří ve sportu nebo jsou schopni dobře pracovat rukama. Dalšími talenty, které můžeme mít, jsou porozumění druhým, trpělivost, veselost nebo schopnost učit druhé.

- Jaký užitek jste získali díky talentům druhých?

Máme své talenty používat a zdokonalovat

- Jak můžeme rozvíjet své talenty?

Máme zodpovědnost rozvíjet talenty, které nám byly dány. Někdy si myslíme, že nemáme mnoho talentů nebo že jiní lidé byli pozhnání více schopnostmi, než kolik jich máme my. Někdy své talenty nepoužíváme, protože se obáváme, že bychom mohli selhat nebo že nás druzí budou kritizovat. Své talenty nemáme skrývat. Máme je používat. Druzí potom mohou vidět naše dobré skutky a oslavovat Nebeského Otce (viz Matouš 5:16).

Existují určité věci, které musíme dělat, abychom své talenty rozvíjeli. Zaprvé musíme své talenty objevit. Máme zhodnotit sami sebe, abychom zjistili, jaké máme silné stránky a schopnosti. V tom nám

---

Pro učitele: Jedním ze způsobů, jak ukázat členům třídy, že máte zájem o každého z nich jednotlivě, je oslovovat je jménem. Zjistěte, jak se jmenují. Když třídu navštíví noví členové, představte je ostatním.

může pomoci naše rodina a přátelé. Máme také prosit Nebeského Otce, aby nám pomohl poznat naše talenty.

Zadruhé musíme být ochotni vynaložit čas a úsilí na rozvoj talentu, o který usilujeme.

Zatřetí musíme mít víru, že nám Nebeský Otec pomůže, a musíme mít víru v sebe samé.

Začtvrté se musíme naučit dovednostem, které jsou pro rozvoj našich talentů nezbytné. To můžeme udělat tím, že absolvujeme nějaký kurs, požádáme přítele, aby nás učil, nebo si o tom něco přečteme.

Zapáté se musíme snažit svůj talent používat. Rozvoj každého talentu vyžaduje úsilí a práci. Dosažení mistrovství v talentu si musíme zasloužit.

Zašesté se o své talenty musíme dělit s druhými. Naše talenty se rozvíjejí tím, že je používáme (viz Matouš 25:29).

Všechny tyto kroky budou snazší, budeme-li se modlit a usilovat o Pánovu pomoc. Pán chce, abychom své talenty rozvíjeli, a bude nám pomáhat.

Své talenty můžeme rozvíjet bez ohledu na své slabosti

- Jak můžeme rozvíjet talenty bez ohledu na své slabosti?

Vzhledem k tomu, že jsme smrtelní a hříšní, máme své slabosti. S Pánovou pomocí můžeme své slabosti a hříšnou povahu překonat (viz Eter 12:27, 37). Beethoven složil svá nejlepší hudební díla poté, co ohluchl. Enoch překonal svou pomalost v řeči a stal se mocným učitelem (viz Mojžíš 6:26–47).

Než někteří velcí sportovci úspěšně rozvinuli své talenty, museli překonat určitý handicap. Příkladem toho byla Shelly Mannová. „V pěti letech prodělala obrnu. ... Rodiče ji každý den brali k plaveckému bazénu a doufali, že voda jí pomůže zvednout ruce, které se snažila znovu používat. Když poprvé vlastními silami zvedla ruku z vody, plakala radostí. Jejím dalším cílem bylo přeplavat bazén na šířku, potom na délku a potom přeplavat bazén několikrát. Stále se snažila, plavala a ve svém úsilí vytrvala den za dnem, až vyhrála zlatou [olympijskou] medaili v motýlku – jednom z nejobtížnějších

plaveckých stylů.“ (Marvin J. Ashton, Conference Report, Apr. 1975, 127; nebo *Ensign*, May 1975, 86.)

Heber J. Grant překonal mnohé své slabosti a změnil je v talenty. Měl jako motto tato slova: „To, co děláme a v čem vytrváváme, se pro nás stává snazším; nikoli proto, že by se změnila podstata věci samé, ale protože se zvýšila naše schopnost ji vykonávat.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 35.)

Pán nám požehná, budeme-li moudře využívat své talenty

President Joseph F. Smith řekl: „Každý syn a každá dcera Boží obdržel nějaký talent, a každý bude volán k přísné zodpovědnosti za to, jak správně nebo nesprávně ho používá.“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 370.) Talent je jedním z druhů správcovství (zodpovědnosti v království Božím). Podobenství o hřivnách nám říká, že když dobře sloužíme ve svém správcovství, bude nám dána větší zodpovědnost. Nesloužíme-li dobře, naše správcovství nám bude nakonec odňato. (Viz Matouš 25:14–30.)

Písma nám také říkají, že budeme souzeni podle svých skutků (viz Matouš 16:27). Rozvíjením svých talentů a jejich používáním ve prospěch druhých konáme dobré skutky.

Pán je potěšen, když moudře používáme své talenty. Budeme-li používat své talenty pro dobro druhých lidí a pro budování Jeho království zde na zemi, bude nám žehnat. Mezi požehnání, která získáváme, patří radost a láska plynoucí ze služby našim bratrům a sestrám zde na zemi. Učíme se také sebeovládání. Toto vše je nezbytné, máme-li být hodni toho, abychom opět žili s Nebeským Otcem.

- Jaké znáte příklady lidí, kteří své talenty zvelebili, protože je používali moudře? (Zamyslete se nad těmi, které znáte, nebo nad lidmi z písem nebo z církevní historie.)

Další verše z písem

- Jakub 1:17 (dary pocházejí od Boha)
- NaS 46:8–11; 1. Timoteovi 4:14 (vyhledávejte a rozvíjejte dary)
- 2. Korinským 12:9 (slabé věci učiněny silnými)
- Zjevení 20:13; 1. Nefi 15:33; NaS 19:3 (souzení podle svých skutků)
- Židům 13:21 (ukazujte dobré skutky)

Poslušnost

Kapitola 35

Máme ochotně poslouchat Boha

- Jaký je rozdíl mezi ochotnou a neochotnou poslušností?

Když byl Ježíš na zemi, jistý zákoník mu položil otázku:

„Mistře, které jest přikázání veliké v zákoně?”

I řekl mu Ježíš: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své.

To jest přední a veliké přikázání.

Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.

Na těch dvou přikázáních všecken zákon záleží i proroci.“
(Matouš 22:36–40.)

Z těchto veršů se dozvídáme, jak je důležité, abychom milovali Pána a své bližní. Jak ale projevujeme svou lásku Pánovi?

Ježíš tuto otázku zodpověděl, když řekl: „Kdož by měl přikázání má, a [dodržoval] jich, onť jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, milován bude od Otce mého.“ (Jan 14:21.)

Každý z nás si má položit otázku, proč je poslušen Božích přikázání. Protože se bojíme trestu? Protože toužíme po odměně za to, že jsme žili dobrým životem? Protože milujeme Boha a Ježíše Krista a chceme jim sloužit?

Je lepší být poslušen přikázání ze strachu před trestem, než jich nebýt poslušen vůbec. Budeme ale mnohem šťastnější, budeme-li poslušni Boha, protože Ho milujeme a chceme Ho být poslušni. Jsme-li Ho poslušni dobrovolně, může nám hojně požehnat. Řekl:

Pro učitele: Tím, že členům třídy nebo členům rodiny dáte čas na rozmyšlenou, můžete jim pomoci se lépe zamyslet nad danou otázkou. Poté, co měli na přemýšlení dost času, požádejte je o odpovědi.

„[Mne, Pána], těší... poctí ti ty, kdož mi slouží ve spravedlivosti a v pravdě do konce.“ (NaS 76:5.) Poslušnost nám také pomáhá činit pokrok a stát se více takovými, jako je náš Nebeský Otec. Avšak ti, kteří nedělají nic, dokud jim není něco přikázáno, a potom dodržují přikázání neochotně, svou odměnu ztrácejí (viz NaS 58:26–29).

- Jak můžeme prohloubit svou touhu být poslušnými?

Můžeme být poslušni, aniž bychom věděli proč

- Proč kvůli tomu, abychom byli poslušni, nemusíme vždy rozumět Pánovým záměrům?

Dodržováním Božích přikázání se připravujeme na věčný život a oslavení. Někdy neznáme důvod určitého přikázání. Jsme-li však poslušni Boha, aniž bychom věděli proč, projevujeme v Něj svou víru a důvěru.

Adamovi a Evě bylo přikázáno, aby přinášeli oběť Bohu. Jednoho dne se Adamovi zjevil anděl a zeptal se ho, proč přináší oběti. Adam odpověděl, že důvod nezná. Přinášel oběti, protože mu to Pán přikázal. (Viz Mojžíš 5:5–6 a ilustrace v této kapitole.)

Anděl pak Adama učil evangeliu a řekl mu o Spasiteli, který měl přijít. Na Adamovi spočinul Duch Svátý, a Adam prorokoval ohledně obyvatel země až do posledního pokolení. (Viz Mojžíš 5:7–10; NaS 107:56.) Toto poznání a velká požehnání Adam obdržel díky své poslušnosti.

Bůh připraví cestu

Knihy Mormonova vypráví, že Nefi a jeho starší bratři obdrželi od Pána velmi obtížný úkol (viz 1. Nefi 3:1–6). Nefiovi bratři si stěžovali a říkali, že to, co po nich Pán požaduje, je těžké. Ale Nefi řekl: „Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, neboť vím, že Pán nedává dětem lidským žádná přikázání, aniž by pro ně připravil cestu, aby mohly uskutečnit věc, kterou jim přikazuje.“ (1. Nefi 3:7.) Když se domníváme, že je obtížné uposlechnout přikázání od Pána, máme si vzpomenou na Nefiova slova.

- Kdy pro vás Pán připravil cestu, abyste Ho mohli být poslušni?

Žádné přikázání není ani příliš nevýznamné ani příliš významné, abychom ho mohli neuposlechnout

Někdy si můžeme myslet, že některé přikázání není příliš důležité. Písma vyprávějí o člověku jménem Náman, který si toto myslel. Náman trpěl strašlivou nemocí a putoval ze Sýrie do Izraele, aby požádal proroka Elizea o uzdravení. Náman byl ve své zemi významným člověkem, a tak se urazil, když ho Elizeus nepozdravil osobně, ale místo toho poslal svého služebníka. A ještě více se urazil, když obdržel Elizeův vzkaz, aby se sedmkrát omyl v řece Jordánu. „Zdali nejsou lepší řeky Damašské nad všechny vody Izraelské? Zdaliž bych se nemohl v nich zmýti, abych čist byl?“ požadoval. Rozhněvaně odešel. Jeho služebníci se ho však zeptali: „Jakkoli velikou věc prorok ten rozkázal by tobě, což bys neměl učiniti toho? Čím tedy více, kdyžť řekl: Umej se, a budeš čist.“ Náman byl natolik moudrý, že pochopil, že je důležité poslechnout proroka Božího i tehdy, když se to zdá nevýznamné. Umyl se tedy v Jordánu, a byl uzdraven. (Viz 2. Královská 5:1–14.)

Někdy si můžeme myslet, že je pro nás příliš obtížné poslouchat určité přikázání. Podobně jako bratři Nefiovi si můžeme říkat: „To, co po nás Bůh požaduje, je těžké.“ Přesto si můžeme být jisti, podobně jako Nefi, že Bůh nám nedá žádné přikázání, aniž by pro nás připravil cestu, abychom Ho mohli být poslušni.

Když Pán přikázal Abrahamovi, aby přinesl svého milovaného syna Izáka jako oběť, bylo to „těžké“ (viz Genesis 22:1–13; viz také kapitola 26 v této knize). Abraham čekal na narození Izáka, syna, kterého mu Bůh přislíbil, mnoho let. Jak by mohl takovým způsobem svého syna ztratit? Toto přikázání muselo být pro Abrahama nesmírně těžké. Přesto se rozhodl, že bude poslušen Boha.

I my máme být ochotni udělat cokoli, co Bůh požaduje. Prorok Joseph Smith řekl: „Osvojil jsem si toto pravidlo: *Když Pán přikazuje, udělej to.*“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 160.) Toto může být také našim pravidlem.

- Kdy jste obdrželi požehnání v důsledku toho, že jste byli poslušni přikázání, která se zdála být nevýznamná?

Ježíš Kristus byl poslušen svého Otce

- Jaké příklady poslušnosti Ježíše Krista vůči Jeho Otci vás napadají?

Ježíš Kristus byl nejvyšším příkladem poslušnosti Nebeského Otce. Řekl: „Sstoupil [jsem] s nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, kterýž mne poslal.“ (Jan 6:38.) Celý Jeho život byl zasvěcen poslušnosti Jeho Otce, nicméně to pro Něho nebylo vždy snadné. Byl pokoušen všemi způsoby jako ostatní smrtelníci (viz Židům 4:15). V zahradě getsemanské se modlil slovy: „Otče můj, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento. A však ne jakž já chci, ale jakž ty.“ (Matouš 26:39.)

Protože byl Ježíš ve všem poslušen Otcovy vůle, dal každému z nás možnost být spasen.

- Jak nám může připomínání si Spasitelova příkladu pomoci být poslušnými?

Důsledky poslušnosti a neposlušnosti

- Jaké jsou důsledky poslušnosti nebo neposlušnosti Pánových přikázání?

Království nebeské se řídí zákony, a když přijímáme jakékoli požehnání, je to skrze poslušnost zákona, na kterém je ono požehnání založeno (viz NaS 130:20–21; 132:5). Pán nám řekl, že skrze svou poslušnost a píli můžeme získat poznání a inteligenci (viz NaS 130:18–19). Můžeme také duchovně růst (viz Jeremiáš 7:23–24). Neposlušnost naopak přináší zklamání, a jejím důsledkem je ztráta požehnání. „Kdo bych byl, praví Pán, kdybych sliboval, a neplnil? Já přikazuji, a lidé neposlouchají; odvolávám, a oni nedostávají požehnání. Potom praví v srdci svém: Toto není dílo Páně, neboť sliby jeho nejsou splněny.“ (NaS 58:31–33.)

Když dodržujeme přikázání Boží, Bůh své sliby plní, jak řekl svému lidu král Beniamin: „On požaduje, abyste činili, jak vám přikázal; za což, činíte-li to, vám okamžitě žehná.“ (Mosiáš 2:24.)

Poslušní získají věčný život

Pán nám radí: „Budeš-li zachovávat přikázání má a vytrváš-li do konce, budeš mít věčný život, kterýžto dar je největší ze všech darů Božích.“ (NaS 14:7.)

Pán popsal další požehnání, která obdrží ti, kteří Ho jsou ve spravedlivosti a v pravdě poslušni až do konce:

„Tak praví Pán – já, Pán, jsem milosrdný a milostivý k těm, kdož se mne bojí, a těš mne poctí ti ty, kdož mi slouží ve spravedlivosti a v pravdě do konce.

Veliká bude odměna jejich a věčná bude sláva jejich.

A jim zjevím všechna tajemství, ano, všechna skrytá tajemství království svého od dávných dnů, a pro věky, které přijdou, jim budu oznamovat dobrou libost vůle své ohledně všech věcí týkajících se království mého.

Ano, dokonce divy věčnosti budou znáti, a věci, které přijdou, jim ukáží, dokonce věci mnoha pokolení.

A moudrost jejich bude veliká a porozumění jejich bude sahati k nebi. ...

Neboť Duchem svým je osvítím a mocí svou jim oznámím tajemství vůle své – ano, dokonce ty věci, jež oko nevidělo ani ucho neslyšelo, jež dosud ani nevstoupily do srdce člověka.“ (NaS 76:5–10.)

- Co pro vás znamená „vytrvat do konce“?
- Co můžeme dělat, abychom zůstali věrni zásadám evangelia, i když je to nepopulární? Jak můžeme pomáhat dětem a mládeži zůstat věrnými zásadám evangelia?

Další verše z písem

- Abraham 3:25 (přišli jsme na zem, aby naše poslušnost byla zkoušena)
- 1. Samuelova 15:22 (poslušnost je lepší než oběť)
- Kazatel 12:13; Jan 14:15; Římanům 6:16; NaS 78:7; 132:36; Deuteronomium 4:1–40 (máme být poslušni Boha)

- 2. Nefi 31:7 (Ježíš Kristus byl poslušen)
- Přísloví 3:1–4; 6:20–22; 7:1–3; Efezským 6:1–3; Kolossenským 3:20 (děti mají poslouchat své rodiče)
- NaS 21:4–6 (poslouchejte proroka)
- Jan 8:29–32; Mosiáš 2:22, 41; NaS 82:10; 1. Nefi 2:20 (požehnání za poslušnost)
- NaS 58:21–22; 98:4–6; 134:5–7 (budte poslušni zákonů země)
- Izaiáš 60:12; NaS 1:14; 93:39; 132:6, 39 (důsledky neposlušnosti)
- 2. Nefi 31:16; NaS 53:7; Matouš 24:13; Lukáš 9:62 (vytrvejte do konce)

Rodina může být věčná

Kapitola 36

Význam rodiny

- Proč nás Nebeský Otec seslal na zem jako členy rodiny?

„Manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem. ... Rodina je středem Stvořitelova plánu pro věčný osud jeho dětí“ („Rodina – Prohlášení světu“, *Liahona*, říjen 1998, 24).

Poté, co Nebeský Otec spojil Adama a Evu sňatkem, přikázal jim, aby měli děti (viz Genesis 1:28). Bůh zjevil, že jedním z účelů manželství je opatřit smrtelná těla pro Jeho duchovní děti. Rodiče jsou partnery Nebeského Otce. Bůh si přeje, aby každé z Jeho duchovních dětí obdrželo fyzické tělo a zakusilo pozemský život. Když muž a žena přivádějí na svět děti, pomáhají tím Nebeskému Otci uskutečňovat Jeho plán.

Každé novorozené dítě má být do rodiny přivítáno s radostí. Každé je dítětem Božím. Máme věnovat čas tomu, abychom se ze svých dětí těšili, abychom si s nimi hráli a abychom je učili.

President David O. McKay řekl: „Celým srdcem věřím, že nejlepším místem pro přípravu na... věčný život je domov.“ („Blueprint for Family Living“, *Improvement Era*, Apr. 1963, 252.) Doma, se svou rodinou, se můžeme učit sebeovládání, oběti, oddanosti a hodnotě práce. Můžeme se učit milovat, dělit se a vzájemně si sloužit.

Otcové a matky jsou zodpovědni za to, aby učili své děti o Nebeském Otci. Mají svým příkladem ukazovat, že Ho milují, protože dodržují Jeho přikázání. Rodiče mají také své děti učit, aby se modlily a byly poslušny přikázání (viz Příklad 22:6).

- Proč je domov nejlepším místem pro přípravu na věčný život?

Pro učitele: Když učíte z této a z následujících dvou kapitol o rodinách, buďte citliví vůči pocítům těch, jejichž rodinná situace není ideální.

- Jak můžeme pomáhat mladým lidem v Církvi porozumět posvátnosti rodiny a manželské smlouvy?

Věčná rodina

Rodina spolu může být navždy. Abychom obdrželi toto požehnaní, musíme být oddáni v chrámu. Když jsou lidé oddáni mimo chrám, manželství končí smrtí jednoho z partnerů. Když jsme oddáni v chrámu pravomocí Melchisedechova kněžství, jsme oddáni na čas i věčnost. Dodržujeme-li své smlouvy s Pánem, naše rodina – manžel, manželka a děti – bude spojena navěky. Smrt nás nemůže rozdělit.

Láskyplné rodinné vztahy

- Jak můžeme ve své rodině rozvíjet větší soulad?

Manžel a manželka mají být k sobě vzájemně ohleduplní a laskaví. Nemají nikdy dělat ani říkat nic, co by zranilo pocity toho druhého. Mají se také snažit dělat vše, co je v jejich silách, aby ten druhý byl šťastný.

Když rodiče poznají Boha a snaží se být takovými, jako je On, budou učit své děti, aby se měly vzájemně rády. V Knize Mormonově král Beniamin vysvětlil:

„Nestrpíte, aby děti vaše... měly potyčky a hádaly se spolu. ...

Ale vy je budete učit, aby kráčely po cestách pravdy a střídmosti; budete je učit, aby se navzájem milovaly a aby si navzájem sloužily.“
(Mosiáš 4:14–15.)

Jako členové rodiny si můžeme navzájem dodávat sebedůvěru tím, že se povzbuzujeme a upřímně se chválíme. Každé dítě má pocítovat, že je důležité. Je třeba, aby se rodiče zajímali o to, co jejich děti dělají, aby jim vyjadřovali lásku a aby se o ně starali. Děti mají stejným způsobem projevovat lásku svým rodičům. Mají být poslušné a mají se snažit žít tak, aby to jejich rodičům a jejich jménu přinášelo čest.

- Jak mohou rodiče povzbuzovat své syny a dcery, aby byli mezi sebou dobrými přáteli? Jak mohou sourozenci rozvíjet vzájemné přátelství?
- Jak mohou manžel a manželka pomáhat tomu druhému, aby byl šťastný?

Jak mít úspěšnou rodinu

- Jak posilujete svou rodinu a co děláte, abyste měli úspěšnou rodinu?

President Harold B. Lee učil: „Ta nejdůležitější část Pánova díla, kterou kdy vykonáte, bude mezi zdmi vašeho domova.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 134.)

Satan ví, jak důležité jsou rodiny v plánu našeho Nebeského Otce. Snaží se je zničit tím, že nám brání, abychom přilnuli těsněji k Pánu. Bude nás pokoušet, abychom dělali to, co naše rodiny rozdělí.

První předsednictvo a Kvorum Dvanácti apoštolů prohlásily: „Úspěšná manželství a rodiny jsou založeny a udržovány na zásadách víry, modlitby, pokání, odpuštění, úcty, lásky, soucitu, práce a hodnotných odpočinkových činností.“ (*Liahona*, říjen 1998, 24.)

Každý z nás chce mít šťastnou a úspěšnou rodinu. Níže uvedené rady nám toho pomohou dosáhnout:

1. Mějte každé ráno a každý večer rodinnou modlitbu (viz 3. Nefi 18:21). Modlete se společně jako manžel a manželka.
2. Každý týden učte děti evangelium při rodinném domácím večeru.
3. Studujte pravidelně písmo jako rodina.
4. Podnikejte jako rodina něco společně, například spolu pracujte, chodte na výlety a společně se rozhodujte.
5. Učte se být laskavými, trpělivými, shovívavými a dobročinnými (viz Moroni 7:45–48).
6. Pravidelně navštěvujte církevní shromáždění (viz NaS 59:9–10).
7. Následujte radu Pána v NaS 88:119: „Zorganizujte se; připravte každou nutnou věc; a zřídte dům, a to dům modlitby, dům půstu, dům víry, dům učení, dům slávy, dům pořádku, dům Boží.“

8. Zaznamenávejte rodinnou historii, vykonávejte spolu chrámovou práci a přijměte pečeticí obřady chrámu.

Rodina je nejdůležitější jednotkou v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Církev existuje proto, aby rodinám pomohla získat věčná požehnání a oslavení. Záměrem organizací a programů v Církvi je posílit nás individuálně a pomoci nám, abychom navěky žili jako rodiny.

- Co může rodina dělat, aby úspěšně zvládala obtížná období?
- Jak jste poznali, že rodinná modlitba, rodinné studium písem, rodinné rady, společné setkání u jídla nebo rodinný domácí večer mají skutečně velký význam?

Další verše z písem a jiné zdroje

- Mojžíš 2:27–28 (muž a žena stvoření a požehnání)
- Genesis 2:24 (muž má lnout ke své manželce)
- NaS 49:15–16 (manželství ustanovil Bůh)
- Efezským 6:4 (vychovávejte děti ve spravedlivosti)
- NaS 132:15–21 (věčné manželství)
- NaS 88:119–126 (pokyny pro úspěšnou rodinu)
- NaS 93:40–50 (Pán přikazuje rodičům, aby vychovávali své děti ve světle a v pravdě)
- „Rodina – Prohlášení světu“ (k dispozici na www.LDS.org a v mnoha církevních publikacích, např.: *Liahona*, říjen 1998, strana 24; *Pro posílení mládeže – Plnění naší povinnosti vůči Bohu* [katalogové číslo 36550 121], strana 44 a *Věrní víře – Slovník evangelia* [katalogové číslo 36863 121], strany 125–127)

Rodinné zodpovědnosti

Kapitola 37

Zodpovědnosti rodičů

- Jaké společné zodpovědnosti mají manžel a manželka při výchově dětí?

Každý zaujímá ve své rodině důležité místo. Pán prostřednictvím proroků vysvětlil, jak se mají otcové, matky a děti k sobě navzájem chovat a co k sobě mají pociťovat. Jako manželé, manželky a děti musíme poznat, co od nás Pán očekává, abychom naplňovali své poslání jako rodina. Vykonáme-li my všichni svůj díl, budeme navěky sjednoceni.

V těchto posvátných rodičovských zodpovědnostech „jsou otcové a matky povinni pomáhat jeden druhému jako rovnocenní partneři“. („Rodina – Prohlášení světa“, *Liahona*, říjen 1998, 24.) Mají společně pracovat na tom, aby zaopatřili duchovní, citové, intelektuální i fyzické potřeby rodiny.

Některé zodpovědnosti musejí manžel a manželka vykonávat společně. Rodiče mají učit své děti evangelium. Pán varoval, že pokud rodiče neučí děti o víře, pokání, křtu a daru Ducha Svatého, bude na hlavě rodičů spočívat hřích. Rodiče mají také učit své děti, aby se modlily a byly poslušny Pánových přikázání. (Viz NaS 68:25, 28.)

Jedním z nejlepších způsobů, jak mohou rodiče učit své děti, je příkladem. Manžel a manželka mají slovy i skutky projevovat lásku a úctu jeden ke druhému a ke svým dětem. Je důležité pamatovat na to, že každý člen rodiny je dítě Boží. Rodiče mají se svými dětmi jednat s láskou a s úctou, mají být zásadoví, ale laskaví.

Rodiče si mají uvědomovat, že i poté, co byly děti učeny pravdě, se někdy rozhodnou špatně. Když se tak stane, rodiče se nemají

Pro učitele: Podobně jako při výuce z kapitoly 36, buďte i nyní citliví vůči pocitům těch, jejichž rodinná situace není ideální. Zdůrazněte, že díky vedení od Pána a díky pomoci od členů rodiny a Církve, mohou i osamocení rodiče úspěšně vychovávat své děti.

vzdávat, ani ztrácet odvahy. Mají i nadále své děti učit, vyjadřovat jim lásku, být pro ně dobrým příkladem a mají se za ně postit a modlit.

Kniha Mormonova vypráví o tom, jak modlitby jednoho otce pomohly vzpurnému synovi, aby se vrátil na cesty Páně. Alma mladší odpadl od učení svého spravedlivého otce Almy a snažil se zničit Církev. Otec se za svého syna s vírou modlil. Alma mladší byl navštíven andělem a činil pokání ze svého špatného způsobu života. Stal se významným vedoucím Církve. (Viz Mosiáš 27:8–32.)

Pokud rodiče učí a vedou své děti s láskou, mohou v domově vytvořit ovzduší uctivosti a úcty. Rodiče mají také svým dětem umožnit, aby prožily krásné a šťastné chvíle.

- Jak se mohou manžel a manželka vzájemně podporovat ve svých rolích? Kam se může osamocený rodič obrátit, když potřebuje podporu?

Zodpovědnosti otce

- Jaké znáte dobré příklady otců při výchově dětí?

„Otcové jsou božsky určeni, aby v lásce a spravedlivosti předsedali svým rodinám, a jsou zodpovědní za to, že se postarají o životní potřeby a ochranu svých rodin.“ (*Liahona*, říjen 1998, 24.) Způsobilý otec, který je členem Církve, má možnost mít kněžství, díky čemuž se stává kněžským vedoucím své rodiny. Má vést svou rodinu s pokorou a laskavostí, nikoli silou nebo s tvrdostí. Písma učí, že ti, kteří jsou nositeli kněžství, mají vést druhé přesvědčováním, jemností, láskou a laskavostí (viz NaS 121:41–44; Efezským 6:4).

Otec sdílí požehnání kněžství se členy své rodiny. Když je muž nositelem Melchisedechova kněžství, může tato požehnání sdílet tím, že žehná nemocným a uděluje zvláštní kněžská požehnání. Pod vedením předsedajícího vedoucího kněžství může požehnat novorozeňata do Církve, může křtít, konfirmovat a vysvěcovat druhé ke kněžství. Má své rodině dávat dobrý příklad tím, že dodržuje příkázání. Má také dbát na to, aby se rodina dvakrát denně modlila a aby pořádala rodinný domácí večer.

Otec má s každým dítětem individuálně trávit čas. Má své děti učit správným zásadám, mluvit s nimi o jejich problémech a starostech a má jim s láskou radit. V Knize Mormonově se nacházejí dobré příklady tohoto jednání (viz 2. Nefi 1:14–3:25; Alma 36–42).

Povinností otce je také zaopatřovat fyzické potřeby své rodiny a dbát na to, aby měla dostatek jídla, potřebné přístřeší, oblečení a vzdělání. I tehdy, když není schopen toto vše zajistit sám, nevzdává se zodpovědnosti pečovat o svou rodinu.

Zodpovědnosti matky

- Jaké znáte dobré příklady matek při výchově dětí?

President David O. McKay řekl, že nejvznešenějším povoláním ženy je mateřství (viz *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 156). Je to posvátné povolání, partnerství s Bohem při přivádění Jeho duchovních dětí na svět. Přivádění dětí na svět je jedním z největších požehnání. V případě, že otec není doma přítomen, předsedá rodině matka.

President Boyd K. Packer chválil ženy, které nemohou mít vlastní děti a které se přesto snaží pečovat o jiné děti. Řekl: „Když mluvím o matkách, nemluvím jen o ženách, které porodily děti, ale také o těch, které se staly pěstunkami dětí narozených druhým, a o mnohých ženách, které, bez vlastních dětí, jsou matkami dětem druhých.“ (*Mothers* [1977], 8.)

Proroci posledních dnů učí: „Matky jsou zodpovědny především za výchovu svých dětí.“ (*Liahona*, říjen 1998, 24.) Je třeba, aby matka trávila se svými dětmi čas a učila je evangeliu. Má si s nimi hrát i pracovat, aby mohly objevovat svět kolem sebe. Musí také své rodině pomáhat poznat, jak z domova udělat příjemné místo k životu. Je-li srdečná a láskyplná, pomáhá tím svým dětem, aby ze sebe měly dobrý pocit.

Knihy Mormonova popisuje skupinu 2000 mladých mužů, kteří dosáhli velikosti díky tomu, čemu je učily jejich matky (viz Alma 53:16–23). Pod vedením proroka Helamana táhli do bitvy proti svým nepřítelům. Od svých matek se naučili být čestnými, statečnými a důvěryhodnými. Jejich matky je také učily, že pokud nebudou

pochybovat, Bůh je zachrání (viz Alma 56:47). Všichni bitvu přežili. Později vyjádřili víru v učení svých matek slovy: „Nepochybujeme o tom, že naše matky to věděly.“ (Alma 56:48.) Každá matka, která má svědectví, může mít na své děti nesmírný vliv.

Zodpovědnosti dětí

- Jak děti pomáhají svým rodičům vytvářet šťastný domov?

Děti sdílejí se svými rodiči zodpovědnost za vytváření šťastného domova. Mají být poslušny příkázání a mají spolupracovat s ostatními členy rodiny. Pán není potěšen, když se děti hádají (viz Mosiáš 4:14).

Pán dětem přikázal, aby ctily své rodiče. Řekl: „Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi.“ (Exodus 20:12.) Ctit rodiče znamená milovat je a respektovat. Také to znamená je poslouchat. Písma dětem říkají: „Poslouchejte rodičů svých v Pánu; neboť jest to spravedlivé.“ (Efezským 6:1.)

President Spencer W. Kimball řekl, že děti se mají učit pracovat a sdílet zodpovědnosti týkající se práce doma i kolem domu. Mají dostávat úkoly, kterými pomáhají dbát na to, aby bylo v domě uklizeno a čisto. (Viz *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 120.)

- Co mají děti dělat, aby ctily a respektovaly své rodiče?
- Co z toho, co vaši rodiče dělali, vás vedlo k tomu, abyste je ctili a respektovali?

Přijímání zodpovědnosti přináší požehnání

- Co mohou jednotliví členové rodiny dělat, aby z domova vytvořili šťastné místo?

Láskyplná a šťastná rodina nevzniká náhodou. Každý člen rodiny musí vykonávat svou část práce. Pán dal zodpovědnosti rodičům i dětem. Písma učí, že musíme být ohleduplní, radostní a pozorní vůči druhým. Když si spolu povídáme, zpíváme nebo pracujeme, můžeme ve své rodině pocítovat požehnání souladu. (Viz Kolossenským 3.)

- Jaké tradice a zvyklosti mohou vytvořit z domova šťastné místo?
-

Další verše z písem a jiné zdroje

- Příklad 22:6 (vyučuj dítě)
- Efezským 6:1–3 (děti mají poslouchat rodiče)
- NaS 68:25–28; Efezským 6:4 (zodpovědnosti rodičů)
- „Rodina – Prohlášení světu“ (k dispozici na www.LDS.org a v mnoha církevních publikacích, např.: *Liahona*, říjen 1998, strana 24; *Pro posílení mládeže – Plnění naší povinnosti vůči Bohu* [katalogové číslo 36550 121], strana 44 a *Věrní víře – Slovník evangelia* [katalogové číslo 36863 121], strany 125–127)
- *Příručka pro rodinu* (katalogové číslo 31180 121)

Manželství na věčnost

Kapitola 38

Manželství je ustanoveno Bohem

Manželství mezi mužem a ženou je životně důležitá součást Božího plánu. Pán řekl: „Kdokoli zakazuje ženiti se a vdávati se, není ustanoven Bohem, neboť manželství je pro člověka ustanoveno Bohem.“ (NaS 49:15.) Manželství je zákonem evangelia již od počátku. Záměrem manželství je, aby trvalo navěky, nejenom po dobu našeho smrtelného života.

Adam a Eva byli oddáni Bohem dříve, než do světa vstoupila smrt. Uzavřeli manželství na věčnost. Učili zákonu věčného manželství své děti i děti jejich dětí. Jak léta plynula, vstoupila do srdce lidí zlovolnost a pravomoc vykonávat tento posvátný obřad byla ze země odňata. Prostřednictvím Znovuzřízení evangelia bylo na zemi znovuzřízeno i manželství na věčnost.

- Proč je důležité vědět, že manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem?

Manželství na věčnost je nezbytné pro oslavení

- Jaká je Pánova nauka o manželství a jak se liší od názorů ve světě?

Mnoho lidí ve světě považuje sňatek a manželství za pouhou společenskou zvyklost, právní dohodu mezi mužem a ženou, že budou společně žít. Pro Svaté posledních dnů znamená uzavření manželství mnohem více. Na manželství, i na dalších zásadách a obřadech, jako je víra, pokání, křest a přijetí Ducha Svatého, záleží naše oslavení. Věříme, že manželství je nejposvátnější vztah, který mezi mužem a ženou může existovat. Tento posvátný vztah ovlivňuje naše štěstí nyní i ve věčnosti.

Nebeský Otec nám dal zákon manželství na věčnost, abychom se mohli stát takovými, jako je On. Pán řekl:

„V celestiální slávě jsou tři nebesa neboli stupně;

A aby člověk získal nejvyšší, musí vstoupiti do tohoto řádu kněžství [znamení novou a věčnou smlouvu manželství];

A jestliže tak neučiní, nemůže ho získati.“ (NaS 131:1–3.)

Manželství na věčnost musí být uzavřeno patřičnou pravomocí v chrámu

- Proč musí být manželství, aby bylo věčné, uzavřeno patřičnou pravomocí v chrámu?

Sňatek na věčnost musí být vykonán tím, kdo má pečeticí moc. Pán slíbil: „Jestliže se muž ožení s manželkou skrze... novou a věčnou smlouvu... skrze toho, kdo je pomazán,... a jestliže [setrvají] ve smlouvě [Páně], ... bude to míti plnou platnost, až budou mimo svět.“ (NaS 132:19.)

Věčný sňatek musí být nejenom vykonán patřičnou kněžskou pravomocí, ale musí být také vykonán v jednom ze svatých chrámů Páně. Chrám je jediným místem, kde se tento svatý obřad může vykonávat.

V chrámu muž a žena Svatých posledních dnů pokleknou u jednoho z posvátných oltářů za přítomnosti členů své rodiny a přátel, kteří již obdrželi chrámové obdarování. Před Bohem pak uzavřou manželské smlouvy. Jsou prohlášeni za manžela a manželku na čas a celou věčnost. To je vykonáno tím, kdo je nositelem svatého kněžství Božího a komu byla dána pravomoc tento posvátný obřad vykonávat. Tento nositel kněžství jedná pod vedením Pána a slibuje manželskému páru požehnání oslavení. Poučuje je o tom, co musejí dělat, aby tato požehnání obdrželi. Připomíná jim, že všechna požehnání jsou závislá na poslušnosti zákonů Božích.

Jsme-li oddáni jakoukoli jinou pravomocí než kněžstvím v chrámu, manželství trvá pouze po dobu tohoto života. Po smrti nemají

Pro učitele: Všichni členové, ať již ti, kteří uzavřeli manželství, nebo svobodní, potřebují rozumět nauce o manželství na věčnost. Buďte však citliví vůči pocitům dospělých, kteří jsou svobodní. Je-li to potřeba, pomozte členům třídy nebo členům rodiny porozumět tomu, že všechny děti Nebeského Otce, které jsou věrné svým smlouvám v tomto životě, budou mít příležitost přijmout všechna požehnání evangelia ve věčnosti, včetně příležitosti mít věčnou rodinu.

---

manželé nárok jeden na druhého ani na své děti. Manželství na věčnost nám dává příležitost pokračovat jako rodina po tomto životě.

Požehnání plynoucí z manželství na věčnost

- Jaká jsou požehnání plynoucí z manželství na věčnost v tomto životě i ve věčnosti?

Jako Svatí posledních dnů žijeme pro věčnost, a nejenom pro tuto chvíli. Avšak požehnání plynoucí z věčného sňatku můžeme mít již v tomto životě. Některá tato požehnání jsou uvedena níže:

1. Víme, že naše manželství může trvat navěky. Smrt nás může rozdělit pouze dočasně. Nemůže nás rozdělit nic kromě vlastní neposlušnosti. Toto poznání nám pomáhá více se snažit, aby naše manželství bylo šťastné a úspěšné.
2. Víme, že naše rodinné vztahy mohou pokračovat po celou věčnost. Toto poznání nám pomáhá dbát na to, abychom učili a vychovávali své děti. Také nám to pomáhá v tom, abychom s nimi měli větší trpělivost a projevovali jim více lásky. V důsledku toho bychom měli mít šťastnější domov.
3. Vzhledem k tomu, že jsme byli oddáni tak, jak to určil Bůh, máme nárok na hojný vliv Ducha v našem manželství, pokud jsme toho hodni.

Některá požehnání, ze kterých se můžeme těšit ve věčnosti:

1. Můžeme žít v nejvyšším stupni celestiálního království Božího.
  2. Můžeme být oslaveni tak, jako je Bůh, a obdržet plnost radosti.
- Jak může náhled na manželství a rodinu z hlediska věčnosti ovlivnit to, jaký máme k manželství a rodině vztah?

Na manželství na věčnost se musíme připravit

- Jak můžeme pomáhat mladým lidem připravit se na manželství na věčnost?

President Spencer W. Kimball učil: „Manželství je pravděpodobně to nejdůležitější rozhodnutí ze všech a má nejdalekosáhlejší následky, neboť se netýká jen okamžitého štěstí, ale také věčných radostí.“

Ovlivňuje nejenom oba dotyčné, ale také jejich rodinu, a zvláště jejich děti a děti jejich dětí po mnoho následujících generací. Při výběru společníka pro tento život i pro věčnost má daný člověk zcela jistě nanejvýš pečlivě plánovat, přemýšlet, modlit se a postit, aby si byl jist, že ze všech rozhodnutí, která udělá, právě toto nesmí být špatné.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 193.)

Manželství na věčnost má být cílem každého Svatého posledních dnů. To platí i pro ty, kteří již byli oddáni podle občanského zákona. Příprava na věčné manželství vyžaduje hodně přemýšlení a modliteb. Pouze těm členům Církve, kteří žijí spravedlivě, je umožněn vstup do chrámu (viz NaS 97:15–17). Není tomu tak, že bychom se náhle jednoho dne rozhodli, že chceme být oddáni v chrámu, a potom tentýž den jdeme do chrámu a jsme tam oddáni. Nejprve musíme splnit určité požadavky.

Než můžeme jít do chrámu, musíme být alespoň jeden rok aktivními, dobrými členy Církve. Muži musejí být nositeli Melchisedechova kněžství. Musíme mít pohovor s presidentem odbočky nebo biskupem. Shledá-li nás hodnými, vydá nám chrámové doporučení. Nejsme-li hodni, poradí nám a pomůže nám stanovit cíle, abychom se stali hodnými vstupu do chrámu.

Poté, co jsme obdrželi doporučení od svého biskupa nebo presidenta odbočky, musíme mít pohovor s presidentem kůlu nebo s presidentem misie. Při pohovorech pro vydání chrámového doporučení nám jsou pokládány přibližně tyto otázky:

1. Máte víru v Boha, Věčného Otce, Jeho Syna Ježíše Krista a Duchu Svatého, a máte o Nich svědectví? Máte pevné svědectví o znovuzřízení evangelium?
2. Podporujete presidenta Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jako proroka, vidoucího a zjevovatele? Uznáváte ho jako jediného člověka na zemi, který je oprávněn používat všechny klíče kněžství?
3. Žijete podle zákona cudnosti?
4. Platíte plný desátek?

5. Dodržujete Slovo moudrosti?
6. Jste čestní ve svém jednání s druhými?
7. Snažíte se dodržovat smlouvy, které jste uzavřeli, účastnit se shromáždění svátosti a kněžských shromáždění a udržovat svůj život v souladu se zákony a příkázáními evangelia?

Když žádáte o chrámové doporučení, máte mít na paměti, že vstup do chrámu je posvátnou výsadou. Je to závažný skutek, nikoli něco, co lze brát na lehkou váhu.

Musíme se upřímně snažit být poslušni každé smlouvy, kterou jsme v chrámu uzavřeli. Pán řekl, že budeme-li pravdiví a věrní, dosáhneme svého oslavení. Staneme se takovými, jako je náš Nebeský Otec. (Viz NaS 132:19–20.) Chrámový sňatek stojí za jakoukoli obět. Je to cesta, jak získat věčná požehnání, která nelze s ničím srovnat.

- Jak můžeme povzbuzovat mladé lidi, aby si stanovili cíl mít sňatek v chrámu? Jak jim můžeme pomoci se na to připravit?

Další verše z písem

- Genesis 1:26–28 (máme se množit a naplnit zemi)
- Genesis 2:21–24 (první sňatek vykonal Bůh)
- Matouš 19:3–8 (co Bůh spojil)
- NaS 132 (věčná povaha manželského zákona)
- NaS 42:22–26 (manželské sliby se mají dodržovat)
- Jákob 3:5–7 (manželé a manželky si mají být vzájemně věrní)

Zákon cudnosti

Kapitola 39

Poznámka pro rodiče

Tato kapitola obsahuje některé části, které přesahují vyspělost malých dětí. Je nejlepší počkat, dokud děti nebudou mít dostatečný věk na to, aby porozuměly sexuálním vztahům a plození, než je budete učit těmito částem této kapitoly. Naši církevní vedoucí nám říkají, že rodiče jsou zodpovědni za výuku svých dětí o plození (procesu početí a rození dětí). Rodiče je také musejí učit zákonu cudnosti, který je vysvětlen v této kapitole.

Rodiče mohou začít učit své děti, aby měly správný postoj vůči svému tělu, už když jsou ještě malé. To, že s dětmi budou hovořit otevřeně, ale uctivě a budou při tom správně pojmenovávat různé části a funkce jejich těla, dětem pomůže vyrůstat bez zbytečných rozpaků týkajících se jejich těla.

Děti jsou přirozeně zvědavé. Chtějí vědět, jak jejich tělo funguje. Chtějí vědět, odkud přicházejí miminka. Budou-li rodiče odpovídat na všechny tyto otázky ihned a jasně tak, aby tomu děti rozuměly, budou se děti s otázkami obracet na rodiče i dál. Pokud však rodiče na otázky odpovědí tak, že to děti uvede do rozpaků, budou se cítit odmítnuté nebo je odpovědi neuspokojí, pravděpodobně půjdou se svými otázkami za někým jiným a možná získají nesprávné názory a nevhodné postoje.

Není však moudré ani nutné říkat dětem vše najednou. Rodiče jim mají poskytnout pouze ty informace, na které se ptají a kterým dokáží porozumět. Při odpovídání na tyto otázky mohou rodiče děti učit tomu, jak je důležité respektovat jejich tělo i tělo druhých. Rodiče mají děti učit, aby se slušně oblékaly. Mají opravovat nesprávné názory a vulgární řeč, kterou děti pochytí od druhých.

V době, kdy děti dospívají, s nimi mají rodiče otevřeně mluvit o plození. Děti mají porozumět tomu, že tyto síly jsou dobré a že nám byly dány Pánem. Ten od nás očekává, že je budeme používat v mezích, které nám stanovil.

Malé děti přicházejí na zem od Nebeského Otce čisté a nevinné. Když se rodiče budou modlit o vedení, Pán je bude inspirovat, aby učili děti ve správný čas a správným způsobem.

Moc plození

- Proč mají rodiče učit své děti o moci plození a o cudnosti? Jak je mohou učit vhodným způsobem?

Po stvoření Bůh každému živému stvoření přikázal, aby se množilo podle svého druhu (viz Genesis 1:22). Rozmnožování bylo součástí Jeho plánu, aby tak na zemi mohla pokračovat existence všech forem života.

Potom na zemi umístil Adama a Evu. Lišili se od Jeho ostatního stvoření tím, že byli Jeho duchovními dětmi. V zahradě Eden Bůh oddal Adama a Evu a přikázal jim, aby se množili a naplnili zemi (viz Genesis 1:28). Ve svém životě se však měli řídit podle morálních zákonů namísto instinktem.

Bůh chtěl, aby se Jeho duchovní děti rodily do rodin, aby tak o ně mohlo být správně postaráno a aby mohly být učeny. My, podobně jako Adam a Eva, máme pro tyto duchovní děti zajišťovat fyzická těla. První předsednictvo a Kvorum Dvanácti apoštolů uvedly:

„Prohlašujeme, že způsob, kterým je tvořen smrtelný život, je božsky určený.“ („Rodina – Prohlášení světu“, *Liahona*, říjen 1998, 24.) Bůh nám přikázal, že sexuální vztahy mají existovat pouze v manželství mezi mužem a ženou. Tomuto přikázání se říká zákon cudnosti.

Zákon cudnosti

- Co je zákon cudnosti?

Nemáme mít žádné sexuální vztahy, vyjma se svým manželským partnerem, se kterým jsme zákonně oddáni. Nikdo, ani muž ani žena, nemá mít sexuální vztahy před sňatkem. Po sňatku jsou sexuální vztahy povoleny pouze s manželským partnerem.

Pán řekl Izraelitům: „Nesesmilníš.“ (Exodus 20:14.) Izraelité, kteří toto přikázání porušili, byli podrobeni tvrdému trestu. Pán toto přikázání zopakoval i v posledních dnech (viz NaS 42:24).

Jsme učeni tomu, že zákon cudnosti se týká i dalších věcí kromě sexuálního styku. První předsednictvo varovalo mladé lidi před dalšími sexuálními hříchy:

„Než vstoupíte do manželství, nedělejte nic, co by probudilo mocné pocity, které smějí být vyjadřovány pouze v manželství. Nezapojte se do vášnivého líbání, neležte na druhé osobě, ani se nedotýkejte důvěrných, posvátných částí těla druhé osoby, ať již zahalených, nebo nezahalených. Nedovoďte nikomu, aby totéž dělal s vámi. Neprobouzejte tyto pocity ve vlastním těle.“ (*Pro posílení mládeže* [brožurka, 2001], 27.)

Homosexuální chování je, podobně jako jiná porušení zákona cudnosti, závažným hříchem. Proroci posledních dnů mluví o nebezpečích týkajících se homosexuálního chování a o tom, jak se Církev staví k těm, kteří mají tyto sklony. President Gordon B. Hinckley řekl:

„Na prvním místě věříme, že manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem. Věříme, že manželství může být věčné prostřednictvím uplatnění moci věčného kněžství v domě Páně.

Lidé se vyptávají na náš postoj k těm, kteří sami sebe považují za takzvané gaye a lesbičky. Má odpověď zní, že je máme rádi jako syny a dcery Boží. Mohou mít určité sklony, které jsou mocné a které lze obtížně ovládat. Většina lidí má v různých obdobích nějaké sklony. Pokud podle těchto sklonů nejednají, potom mohou jít vpřed, jako to činí všichni ostatní členové Církve. Pokud poruší zákon cudnosti a morální zásady Církve, potom jsou, stejně jako ostatní, podrobena církevnímu disciplinárnímu řízení.

Chceme těmto lidem pomáhat, posilovat je, pomáhat jim s jejich problémy a obtížemi. Nemůžeme ale nečinně stát v situaci, kdy se oddávají nemorálnímu jednání, kdy se snaží podporovat a obhajovat takzvané manželství mezi stejným pohlavím a kdy se v něm snaží žít. Kdybychom to dovolili, znevážilo by to nejzávažnější a nejposvátnější základ manželství posvěceného Bohem a jeho pravý účel, výchovu rodiny.“ (*Liahona*, leden 1999, 83.)

Satan chce, abychom porušovali zákon cudnosti

- Jakými způsoby Satan pokouší lidi, aby porušovali zákon cudnosti?

Satanovým plánem je oklamat tolik z nás, kolik se mu jen povede, aby nám zabránil v návratu k Nebeskému Otci. Jednou z jeho nejničivějších snah je pokoušet nás, abychom porušili zákon cudnosti. Satan je lstivý a mocný. Chtěl by, abychom věřili, že porušení tohoto zákona není hříchem. Mnoho lidí již bylo oklamáno. Musíme bránit sami sebe před zlými vlivy.

Satan útočí na měřítka cudnosti. Chce, abychom věřili, že vzhledem k tomu, že lidské tělo je krásné, je to něco, co máme vystavovat na odív a odhalovat. Nebeský Otec si přeje, abychom svá těla udržovali zahalená tak, abychom tím v mysli druhých nevyvolávali nevhodné myšlenky.

Satan nás nejen povzbuzuje, abychom se oblékali neslušně, ale také nás povzbuzuje, abychom měli nemorální nebo nevhodné myšlenky. Snaží se o to prostřednictvím obrazových materiálů, filmů, příběhů, vtipů, hudby a tance, které navádějí k nemorálním skutkům. Zákon cudnosti vyžaduje, aby naše myšlenky i naše skutky byly čisté. Prorok Alma učil, že až budeme Bohem souzeni, „myšlenky naše nás také odsoudí; a v tomto hrozném stavu se neodvážíme vzhlednouti k Bohu svému“. (Alma 12:14.)

Ježíš učil: „Slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nezcizoložíš.

Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém.“ (Matouš 5:27–28.)

President Gordon B. Hinckley řekl: „Žijete ve světě hrozných pokušení. Pornografie svou ohavnou špínou zaplavuje zemi jako hrozivý, pohlcující příliv. Je to jed. Nedívejte se na ni ani ji nečtěte. Zničí vás, pokud to budete dělat. Vezme vám vaši sebeúctu. Oloupí vás o cit pro krásy života. Srazí vás k zemi a vtáhne do močálu zlých myšlenek a možná i zlých činů. Vyvarujte se jí. Vyhýbejte se jí stejně, jako byste se vyhýbali zhoubné nemoci, neboť je stejně smrtelná. Buďte ctnostní v myšlenkách a skutcích. Bůh ve vás záměrně zasadil božskou touhu, která může být snadno zvrácena

---

k zlým a ničivým účelům. Když jste mladí, vyhýbejte se vážným známostem. Když dosáhnete věku, kdy budete uvažovat o manželství, pak bude čas na vážnou známost. Ale vy, chlapci, kteří jste na střední škole, toto nepotřebujete, a dívky také ne.“ *Liahona*, leden 1998, 56.)

Satan nás někdy pokouší prostřednictvím našich citů. Ví, kdy jsme osamělí, zmatení nebo sklíčení. Vybírá si toto období naší slabosti, aby nás pokoušel porušit zákon cudnosti. Nebeský Otec nám může dát sílu, abychom těmito zkouškami prošli bez úhony.

Písma vyprávějí o spravedlivém mladém muži jménem Josef, který se těšil velké důvěře svého pána Putifara. Putifar dal Josefovi moc nad vším, co měl. Putifarova žena po Josefovi toužila a pokoušela ho, aby se s ní dopustil cizoložství. Ale Josef jí odolal a uprchl od ní. (Viz Genesis 39:1–18.)

Pavel učil: „Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobíť s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snést.“

(1. Korintským 10:13.) Alma zdůraznil, že nebudeme „pokoušeni nad to, co [můžeme] snést“, když se pokoříme „před Pánem a [budeme vzývat] svaté jméno jeho a [bdít a modlit se] stále“. (Alma 13:28.)

- Jak souvisí slušnost a zdrženlivost s cudností? Jak mohou rodiče učit své děti, aby byly slušné a zdrženlivé v oblékání, v řeči a v chování?
- Jak můžeme bojovat proti šíření a vlivu pornografie?
- Jaká zaslíbení nám Pán dává, aby nám pomohl překonávat Satanova pokušení?

Porušení zákona cudnosti je nanejvýš závažné

Prorok Alma byl zarmoucen, protože jeden z jeho synů porušil zákon cudnosti. Svému synovi Koriantonovi řekl: „Což nevíš,

---

Pro učitele: Potřebujete-li další informace týkající se otázek ohledně cudnosti, můžete použít brožurku nazvanou *Pro posílení mládeže* (katalogové číslo 36550 121), která je k dispozici v distribučních střediscích a na stránkách www.LDS.org nebo v knihovně vašeho sborového domu.

synu můj, že tyto věci jsou ohavností v očích Páně; ano, ohavnější nade všechny hříchy kromě prolítí nevinné krve nebo zapření Ducha Svatého?“ (Alma 39:5.) Necudnost se svou závažností řadí hned za vraždu.

Pokud muž a žena poruší zákon cudnosti a počnou dítě, mohou být v pokušení spáchat další ohavný hřích – potrat. Jen zřídka kdy existuje ospravedlnitelný důvod pro potrat. Vedoucí Církve řekli, že určité výjimečné okolnosti mohou potrat ospravedlnit – například když k těhotenství došlo v důsledku incestu nebo znásilnění, když život nebo zdraví matky je po posouzení kvalifikovaného lékaře ve vážném ohrožení nebo když je podle kvalifikovaného lékaře zárodek tak vážně poškozen, že by miminko porod nepřežilo. Dokonce ani tyto okolnosti potrat automaticky neospravedlňují. Ti, kteří se nacházejí v takové situaci, mají o potratu uvažovat pouze po konzultaci se svými místními vedoucími Církve a poté, co obdrželi potvrzení prostřednictvím upřímné modlitby.

„Když muž a žena počnou dítě, aniž by byli oddáni, mají se všemožně povzbuzovat k tomu, aby sňatek uzavřeli. Když je nepravděpodobné, že by toto manželství bylo kvůli věku nebo jiným okolnostem úspěšné, má se nesezdaným rodičům poradit, aby dali dítě k adopci prostřednictvím organizace LDS Family Services, aby mohlo být miminko přiřčeno k rodičům, kteří jsou hodni vstupu do chrámu.“ (Dopis Prvního předsednictva, 26. června 2002 a 19. července 2002.)

Pro našeho Nebeského Otce je nesmírně důležité, aby Jeho děti byly poslušny zákona cudnosti. Členové Církve, kteří porušují tento zákon nebo nabádají druhé, aby ho porušili, jsou podrobena církevnímu disciplinárnímu řízení.

Těm, kteří porušili zákon cudnosti, může být odpuštěno

Ti, kteří porušili zákon cudnosti, mohou dosáhnout klidu. Pán nám říká: „Pakli by se bezbožný odvrátil ode všech hříchů svých, kterých činil, a [dodržel] by všech ustanovení mých,... žádná

přestoupení jeho, jichž se dopustil, nebudou jemu připomínána.“ (Ezechiel 18:21–22.) Klid v duši přichází pouze prostřednictvím odpuštění.

President Kimball řekl: „Pro každé odpuštění existuje podmínka. ... Půst, modlitby a pokora musejí být rovny nebo větší než daný hřích. Srdce musí být zlomené a duch zkroušený . . . Musí dojít na slzy a opravdovou změnu srdce. Musí dojít k uvědomění si hříchu, zanechání zla a vyznání chyby patřičně ustanovené Pánově autoritě.“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 353.)

Vyznání je pro mnohé tou nejobtížnější částí pokání. Musíme se vyznat nejenom Pánu, ale také člověku, kterému jsme ublížili, například manželovi nebo manželce, a patřičné kněžské autoritě. Vedoucí kněžství (biskup nebo president kůlu) posoudí naše postavení v Církvi. Pán řekl Almovi: „Kdokoli se dopustí přestupku proti mně, ... vyzná-li hříchy své před tebou a přede mnou a bude-li činit pokání v upřímnosti srdce svého, odpustíš mu a já mu odpustím také.“ (Mosiáš 26:29.)

President Kimball ale varuje: „Ačkoli je nám hojně slibováno odpuštění, neexistuje žádný slib ani náznak odpuštění pro jakoukoli duši, která nečiní úplné pokání. ... Stěží můžeme být příliš důrazní v připomínání lidem, že nemohou hřešit a získat odpuštění, a potom hřešit znovu a znovu a očekávat opětovné odpuštění.“ (*The Miracle of Forgiveness*, 353, 360.) Ti, kteří získali odpuštění a potom hřích opakují, jsou zodpovědní i za své bývalé hříchy (viz NaS 82:7; Eter 2:15).

Ti, kteří dodržují zákon cudnosti, jsou hojně požehnáni

- Jaká požehnání získáváme, když dodržujeme zákon cudnosti?

Jsme-li poslušní zákona cudnosti, můžeme žít bez viny nebo hanby. Život náš i našich dětí je požehnan, udržujeme-li se čistými a neposkvrněnými před Pánem. Děti mohou vzhlížet k našemu příkladu a kráčet v našich stopách.

Další verše z písem

- Matouš 19:5–9; Genesis 2:24 (manželský vztah je posvátný)
- Titovi 2:4–12 (pokyny ohledně cudnosti)
- 1. Korintským 7:2–5; Efezským 5:28 (oddanost manželskému partnerovi)
- Zjevení 14:4–5 (požehnání díky poslušnosti zákona cudnosti)
- Přísloví 31:10 (chvála ctnosti)
- Alma 39:9 (nechodte za žádostmi očí svých)
- NaS 121:45 (nechť ctnost zdobí myšlenky tvé neustále)
- Alma 42:16 (pokání by nemohlo přijít bez trestu)
- Alma 42:30 (nevymlouvejte se kvůli svým hříchům)
- NaS 58:42–43 (ti, kteří činí pokání, své hříchy vyznají a zanechají jich)

Chrámová práce a rodinná historie

Kapitola 40

Nebeský Otec si přeje, aby se Jeho děti vrátily k Němu

Usmíření Ježíše Krista dává každému z nás jistotu, že budeme vzkříšeni a budeme žít na věky. Máme-li ale žít na věky se svou rodinou v přítomnosti Nebeského Otce, musíme dělat vše, co nám přikazuje Spasitel. To zahrnuje křest a konfirmaci a přijetí obřadů chrámu.

Jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jsme všichni byli pokřtěni a konfirmováni někým, kdo má patřičnou kněžskou pravomoc. Každý z nás také může jít do chrámu, aby přijal spásné obřady kněžství, které se tam vykonávají. Mnoho Božích dětí však tyto příležitosti nemělo. Žily v době nebo v oblasti, kde neměly k dispozici evangelium.

Nebeský Otec si přeje, aby se všechny Jeho děti vrátily k Němu a žily s Ním. Pro ty, kteří zemřeli bez křtu nebo chrámových obřadů, zajistil způsob, jak toho mohou dosáhnout. Požádal nás, abychom v chrámech vykonávali obřady za své předky.

Chrámý Páně

- Proč jsou chrámý pro náš život důležité?

Chrámý Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jsou zvláštní budovy zasvěcené Pánu. Způsobí členové Církve tam mohou jít přijmout posvátné obřady a uzavřít smlouvy s Bohem. Podobně

Pro učitele: Obrázky mohou vzbudit zájem a pomoci studentům prohloubit jejich porozumění. Zvažte, zda požádáte členy třídy nebo členy rodiny o to, aby si prohlédli obrázek chrámu v této kapitole a přemítali přitom o svých pocitech ohledně chrámové práce.

jako křest jsou i tyto obřady a smlouvy nezbytné pro naše spasení. Musejí být vykonávány v chrámech Páně.

Do chrámu chodíme také proto, abychom se dozvěděli více o Nebeském Otci a o Jeho Synu Ježíši Kristu. Ziskáváme lepší porozumění účelu svého života a svého vztahu s Nebeským Otcem a Ježíšem Kristem. Učíme se o své předsmrtelné existenci, smyslu pozemského života a životě po smrti.

Chrámové obřady pečeti rodiny na věky

- Co to znamená být zpečetěn?

Všechny chrámové obřady jsou vykonávány mocí kněžství. Prostřednictvím této moci jsou obřady vykonané na zemi zpečetěny neboli svázány v nebi. Spasitel učil své apoštoly: „Což bys koli svázal na zemi, budeť svázáno i na nebi.“ (Matouš 16:19; viz také NaS 132:7.)

Pouze v chrámu můžeme být zpečetěni jako rodina na věky. Sňatek v chrámu spojuje muže a ženu jako manžela a manželku na věky, pokud ctí svoje smlouvy. Křest a všechny další obřady nás připravují na tuto posvátnou událost.

Když jsou muž a žena oddáni v chrámu, děti, které se jim poté narodí, se také stávají součástí jejich věčné rodiny. Manželské páry, které byly oddány občanským sňatkem, mohou obdržet tato požehnání tak, že připraví samy sebe a své děti na to, aby šli všichni do chrámu a byli vzájemně zpečetěni. Rodiče, kteří zákonně adoptují děti, je mohou nechat k sobě připečetit.

- Co musí manželský pár dělat pro to, aby byla pečeticí moc v jejich manželství účinná?

Naši předkové potřebují naši pomoc

- Jaké máme zodpovědnosti vůči svým předkům, kteří zemřeli, aniž by přijali obřady kněžství?

Mario Cannamela se oženil s Marií Vittaovou v roce 1882. Žili v Tripani v Itálii, kde vychovávali rodinu a kde společně prožili mnoho nádherných let. Mario a Maria během svého života neslyšeli

poselství znovuzřízeného evangelia Ježíše Krista. Nebyli pokřtěni. Neměli příležitost jít do chrámu a být zpečetěni jako věčná rodina. Smrtí jejich manželství skončilo.

O sto let později se konalo velké rodinné setkání. Potomci Maria a Marie šli do chrámu v Los Angeles, kde pravnuke a jeho žena poklekli u oltáře a posloužili jako zástupci při pečetění Maria a Marie. Oči měli plné slz, když pociťovali Mariovu a Mariinu radost.

Mnozí z našich předků jsou mezi těmi, kteří zemřeli, aniž by za svého pobytu na zemi slyšeli o evangeliu. Nyní žijí v duchovním světě (viz kapitola 41 v této knize). Tam jsou učeni evangeliu Ježíše Krista. Ti, kteří přijali evangelium, čekají na to, až za ně budou vykonány chrámové obřady. Když v chrámu vykonáváme tyto obřady za své předky, můžeme pociťovat jejich radost.

- Jak nauka o spasení mrtvých dokazuje Boží spravedlnost, soucit a milosrdenství?
- Jaké zážitky máte z vykonávání chrámové práce pro své předky?

Rodinná historie – začínáme pomáhat svým předkům

- Jaké jsou základní kroky práce na rodinné historii?

Svatí posledních dnů jsou povzbuzováni k tomu, aby se zapojovali do činností týkajících se rodinné historie. Prostřednictvím těchto činností se dozvídáme o svých předcích, takže za ně můžeme vykonávat obřady. Rodinná historie zahrnuje tři základní kroky:

1. Identifikace našich předků.
2. Zjistit, za které předky je potřeba vykonat chrámové obřady.
3. Zajistit, aby tyto obřady byly za ně vykonány.

Většina sborů a odboček má konzultanty pro rodinnou historii, kteří mohou zodpovědět případné otázky a vést nás ke zdrojům, které potřebujeme. Nemá-li sbor nebo odbočka konzultanta pro rodinnou historii, může vedení poskytnout biskup nebo prezident odbočky.

Identifikace našich předků

Abychom mohli vykonávat chrámové obřady za své předky, musíme znát jejich jména. Dnes je k dispozici mnoho úžasných zdrojů, které nám pomáhají identifikovat jména našich předků.

Dobrym způsobem, jak začít shromažďovat údaje o svých předcích, je podívat se na to, co již máme doma. Můžeme mít rodné, oddací nebo úmrtní listy. Můžeme rovněž najít rodinnou Biblii, smuteční oznámení, rodinné historie nebo deníky a zápisníky. Kromě toho můžeme požádat o informace příbuzné. Poté, co jsme shromáždili informace získané doma nebo od příbuzných, můžeme bádát v dalších zdrojích, jako je např. www.FamilySearch.org. Můžeme také navštívit jedno z místních církevních středisek rodinné historie.

Kolik se toho dozvíme, bude záležet na tom, jaké informace máme k dispozici. Můžeme mít pouze málo rodinných informací a možná nebudeme schopni udělat nic více, než identifikovat své rodiče a prarodiče. Máme-li již velký soubor rodinných záznamů, můžeme být schopni identifikovat předky z generací, které jsou časově vzdálenější.

Záznamy o údajích, které shromažďujeme, můžeme vést na rodinném skupinovém záznamu a v přehledu rodokmenu.

Zjistit, za které předky je potřeba vykonat chrámové obřady

Chrámové obřady za mrtvé se vykonávají od počátečních dnů Církve. V důsledku toho mohly být některé obřady za naše předky již vykonány. Abychom zjistili, kteří předkové potřebují chrámové obřady, můžeme se podívat na dvě místa. V našich vlastních rodinných záznamech mohou být údaje o tom, co již bylo vykonáno. Pokud tomu tak není, Církev má záznamy o všech obřadech, které byly v chrámu vykonány. Konzultant pro rodinnou historii ve vašem sboru či odbočce vám s tím může pomoci.

Zajistit, aby obřady byly vykonány

Mnozí naši předkové v duchovním světě mohou být dychtiví, aby přijali své chrámové obřady. Jakmile tyto předky identifikujeme, máme zařadit, aby za ně byla tato práce vykonána.

Jedno z požehnání práce na rodinné historii plyne z toho, že chodíme do chrámu a vykonáváme obřady v zastoupení svých předků. Máme se připravit na obdržení chrámového doporučení, abychom, kdykoli je to možné, mohli tuto práci vykonávat. Je-li našim dětem 12 let nebo více, mohou se podílet na těchto požehnáních tím, že jsou křtěny a konfirmovány za své předky.

Není-li možné, abychom šli do chrámu a podíleli se na obřadech, chrám zajistí, aby obřady vykonali druzí členové Církve.

- Jak Pán pomohl vám nebo členům vaší rodiny najít informace o vašich předcích?

Další příležitosti pro práci na rodinné historii

- Jakými jednoduchými způsoby se někdo, kdo má mnoho dalších zodpovědností, může podílet na práci na rodinné historii?

Kromě poskytování chrámových obřadů pro předky, o kterých víme, můžeme pomáhat těm, kteří jsou v duchovním světě, mnoha jinými způsoby. Máme vyhledávat vedení Ducha, když s modlitbou zvažujeme, co můžeme dělat. V závislosti na našich okolnostech můžeme dělat následující:

1. Navštěvovat chrám tak často, jak je to možné. Poté, co jsme šli do chrámu za sebe, můžeme vykonávat spásné obřady pro druhé, kteří čekají v duchovním světě.
2. Vyhledávat předky, které je obtížnější najít. Konzultanti pro rodinnou historii nás mohou vést k užitečným zdrojům.
3. Pomáhat s církevním programem indexace. Prostřednictvím tohoto programu členové připravují genealogické údaje pro použití v církevních počítačových programech rodinné historie. Tyto programy nám usnadňují identifikaci našich předků.
4. Přispívat údaji z rodinné historie do stávajících církevních počítačových programů pro rodinnou historii. Tyto programy obsahují genealogické údaje, kterými přispěli lidé z celého světa. Umožňují lidem dělit se o své rodinné údaje. Více informací o počítačových programech Církve mohou poskytnout konzultanti pro rodinnou historii.

5. Zapojit se do organizování rodinných setkání. Když spolupracujeme s ostatními členy rodiny, můžeme pro své předky vykonat mnohem více.
- Zamyslete se nad tím, co můžete udělat pro to, abyste se více zapojovali do chrámové práce a práce na rodinné historii.

Další verše z písem

- 1. Petrova 4:6 (evangelium bylo kázáno mrtvým)
- Malachiáš 4:5–6; NaS 2:2; 3. Nefi 25:5–6 (poslání Eliáše)
- 1. Korintským 15:29; NaS 128:15–18 (práce za mrtvé)
- NaS 138 (vykoupení mrtvých)

Posmrtný duchovní svět

Kapitola 41

Život po smrti

- Co se s námi děje poté, co zemřeme?

Nebeský Otec připravil plán pro naše spasení. V rámci tohoto plánu nás vyslal ze své přítomnosti, abychom žili na zemi a obdrželi smrtelné tělo z masa a krve. Naše smrtelné tělo nakonec zemře a náš duch odejde do duchovního světa. Duchovní svět je místo, kde čekáme, pracujeme a učíme se, a pro spravedlivé je to také místo odpočinku od starostí a zármutku. Náš duch tam bude žít do té doby, dokud nebudeme připraveni na své vzkříšení. Potom bude naše smrtelné tělo znovu spojeno s naším duchem a my obdržíme stupeň slávy, na který jsme se připravili (viz kapitola 46 v této knize).

Mnoho lidí přemýšlí o tom, jak duchovní svět vypadá. Informace o duchovním světě nám poskytují písmena a proroci posledních dnů.

- Jakou útěchu vám poskytuje poznání, že existuje život po smrti? Jak můžeme využít svých znalostí o posmrtném duchovním světě k tomu, abychom utěšili druhé?

Kde se nachází posmrtný duchovní svět?

Proroci posledních dnů vysvětlili, že duchové těch, kteří zemřeli, od nás nejsou daleko. President Ezra Taft Benson řekl: „Někdy se závoj mezi tímto životem a životem za ním stává velmi tenkým. Naši blízcí, kteří již zemřeli, od nás nejsou daleko.“ (Conference Report, Apr. 1971, 18; nebo *Ensign*, June 1971, 33.) President Brigham Young učil, že posmrtný duchovní svět je na zemi, kolem nás (viz *Učení presidentů Církve: Brigham Young* [2004], 279).

Jaké vlastnosti má náš duch?

Duchovní bytosti mají tělo stejného tvaru jako smrtelníci až na to, že duchovní tělo má dokonalou formu (viz Eter 3:16). Duchové si s sebou ze země odnášejí svůj postoj oddanosti nebo nepřátelství vůči věcem spravedlivosti (viz Alma 34:34). Mají stejné záliby a touhy, jaké měli, když žili na zemi. Všichni duchové jsou v dospělé podobě. Byli dospělí před svou smrtelnou existencí a jsou v dospělé podobě i po smrti, i když zemřou jako nemluvňata nebo děti (viz *Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith* [2003], 131–132).

- Proč je důležité vědět, že náš duch bude mít v duchovním světě stejné postoje, jaké má nyní?

Jaké jsou podmínky v posmrtném duchovním světě?

Prorok Alma v Knize Mormonově učil o dvou odděleních neboli stavech v duchovním světě:

„A pak, stane se, že duchové těch, kteří jsou spravedliví, jsou přijati do stavu štěstí, který se nazývá ráj, do stavu odpočnutí, do stavu pokoje, kde budou odpočívati ode všech trápení svých a ode všech starostí a smutku.

A pak, stane se, že duchové zlovolných, ano, kteří jsou zlí – neboť viz, nemají žádný díl ani část Ducha Páně; neboť viz, oni si volili raději zlé skutky nežli dobré; tudíž do nich vstoupil duch ďáblův a zmocnil se jejich domu – a tito budou vyvrženi do zevní temnoty; a tam bude pláč a nářek a skřípění zubů, a to pro jejich vlastní nepravost, protože jsou vedeni jako zajatí vůlí ďáblou.

Nyní, toto je stav duší zlovolných, ano, v temnotě, a stav strašného, děsivého očekávání ohnivého rozhořčení hněvu Božího vůči nim; tak zůstávají v tomto stavu, stejně jako spravedliví v ráji, až do doby svého vzkříšení.“ (Alma 40:12–14.)

Duchové jsou ohodnoceni podle toho, jak čistým životem žili a jak byli poslušni vůle Páně během pobytu na zemi. Spravedliví jsou odděleni od zlovolných (viz 1. Nefi 15:28–30), ale duchové mohou činit pokrok tím, že se učí zásadám evangelia a žijí v souladu

s nimi. Duchové, kteří žijí v ráji, mohou učit duchy, kteří jsou ve vězení (viz NaS 138).

Ráj

Podle proroka Almy spravedliví duchové odpočívají od pozemských starostí a smutku. Nicméně jsou zaměstnání vykonáváním díla Páně. President Joseph F. Smith ve vidění spatřil, že bezprostředně poté, co byl Ježíš Kristus ukřižován, navštívil spravedlivé v duchovním světě. Určil posly, dal jim moc a pravomoc a pověřil je, aby „přinesli světlo evangelia těm, již byli v temnotě, vpravdě všem duchům lidí“ (NaS 138:30.)

V duchovním světě je zorganizována Církev a nositelé kněžství tam pokračují ve svých zodpovědnostech (viz NaS 138:30). President Wilford Woodruff učil: „Na druhé straně závoje existuje totéž kněžství. ... Každý apoštol, každý sedmdesátník, každý starší atd., který zemřel ve víře, vstupuje ihned, jakmile přejde na druhou stranu závoje, do díla služby.“ (*Deseret News*, Jan. 25, 1882, 818.)

Rodinné vztahy jsou rovněž důležité. President Jedediah M. Grant, rádce Brigham Younga, spatřil duchovní svět a Heberovi C. Kimbalovi popsal organizaci, která tam existuje: „Řekl, že lidé, které tam spatřil, byli zorganizováni do rodin. ... Řekl: ‚Když jsem se podíval na rodiny, v některých bylo prázdné místo, ... neboť jsem viděl rodiny, kterým nebylo dovoleno vstoupit a přebývat společně, protože nectily své povolání zde.‘“ (*Deseret News*, Dec. 10, 1856, 316–317.)

Vězení duchů

Apoštol Petr hovořil o tom, že duchovní svět je pro některé jako vězení (viz 1. Petrova 3:18–20). Ve vězení duchů jsou duchové těch, kteří dosud nepřijali evangelium Ježíše Krista. Tito duchové mají svobodu jednání a mohou být přitahováni dobrem i zlem.

Pro učitele: Abyste členům třídy nebo členům rodiny pomohli porozumět rozdílům mezi rájem a vězením duchů, můžete nakreslit uprostřed tabule nebo na velký list papíru svislou čáru, čímž vzniknou dva sloupce. V záhlaví jednoho sloupce napište *Stav spravedlivých*. A v záhlaví druhého sloupce napište *Stav zlovolných*. Požádejte členy, aby na základě toho, co si přečetli v tomto oddíle, popsali oba stavy v duchovním světě. Stručně zapisujte jejich komentáře do příslušného sloupce.

Pokud přijmou evangelium a obřady, které jsou za ně vykonány v chrámu, mohou vězení duchů opustit a přebývat v ráji.

Ve vězení duchů jsou také ti, kteří zavrhli evangelium poté, co jim bylo hlásáno buď na zemi, nebo ve vězení duchů. Tito duchové trpí ve stavu, kterému se říká peklo. Sami se vzdali milosrdenství Ježíše Krista, který řekl: „Viz, já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli trpěti, jestliže budou činiti pokání; ale jestliže nebudou činiti pokání, musejí trpěti stejně jako já; kteréžto utrpení způsobilo mně, dokonce Bohu, největšímu ze všech, že jsem se chvěl bolestí a krvácel v každém póru a trpěl v těle i v duchu.“ (NaS 19:16–18.) Poté, co trpěli za své hříchy, jim bude prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista dovoleno zdědit nejnižší stupeň slávy, kterým je telestiální království.

- Jak se podmínky v duchovním světě podobají těm, které panují v tomto životě?

Další verše z písem

- 1. Petrova 4:6 (evangelium kázáno mrtvým)
- Mojžíš 7:37–39 (vězení duchů připraveno pro zlovolné)
- NaS 76 (zjevení o třech královstvích slávy)
- Lukáš 16:19–31 (osud žebráka a boháče v duchovním světě)

Shromažďování domu Izraele

Kapitola 42

Domem Izraele je lid Boží smlouvy

- Jaké zodpovědnosti má lid Boží smlouvy vůči národům světa?

Jákob byl velkým prorokem, který žil stovky let před dobou Kristovou. Protože byl Jákob věrný, Pán mu dal zvláštní jméno Izrael, což znamená „ten, jenž vítězí s Bohem“ nebo „necht vítězí Bůh“. (Bible Dictionary, „Israel“, 708.) Jákob měl dvanáct synů. Tito synové a jejich rodiny se stali známými jako dvanáct kmenů Izraele neboli Izraelité (viz Genesis 49:28).

Jákob byl vnukem Abrahama. Pán učinil s Abrahamem věčnou smlouvu, která byla obnovena s Izákem i s Jákobem a s jeho dětmi (viz kapitola 15 v této knize; viz také ilustrace v této kapitole, která zobrazuje Jáka zehna jícího své syny). Bůh slíbil, že Izraelité budou Jeho lidem smlouvy, pokud budou poslouchat Jeho přikázání (viz Deuteronomium 28:9–10). Budou požehnáním pro všechny národy světa tím, že jim přinesou evangelium a kněžství (viz Abraham 2:9–11). Takto budou dodržovat svou smlouvu s Pánem a On bude dodržovat svou smlouvu s nimi.

Dům Izraele byl rozptýlen

Proroci Páně znovu a znovu varovali dům Izraele ohledně toho, co se stane, pokud budou zlovolní. Mojžíš prorokoval: „A rozptýlí tě Hospodin mezi všechny národy, od jednoho konce země až do druhého.“ (Deuteronomium 28:64.)

I přes toto varování Izraelité stále porušovali přikázání Boží. Bojovali mezi sebou a rozdělili se do dvou království: severní království, nazývané království Izraele, a jižní království, nazývané

---

královstvím Judy. Deset z dvanácti kmenů Izraele žilo v severním království. Během války byly poraženy svými nepřáteli a odvedeny do zajetí. Některé z nich později unikly do severních zemí a pro zbytek světa se staly ztracenými.

Asi 100 let po dobytí severního království bylo poraženo i jižní království. Hlavní město Jeruzalém bylo zničeno v roce 586 př. Kr. a mnoho příslušníků zbývajících dvou kmenů Izraele bylo odvedeno do zajetí. Později se někteří příslušníci těchto kmenů vrátili a znovu vystavěli Jeruzalém. Těsně předtím, než byl Jeruzalém zničen, Lehi a jeho rodina, kteří byli příslušníci domu Izraele, město opustili a usídlili se na americkém kontinentu.

Po době Kristově byl Jeruzalém opět zničen, tentokrát římskými vojáky. Židé byli rozptýleni téměř do celého světa. Dnes se Izraelité nacházejí ve všech zemích světa. Mnozí z těchto lidí ani nevědí, že jsou potomky dávného domu Izraele.

- Jaký prospěch mají děti Boží z toho, že Jeho lid smlouvy byl rozptýlen po celém světě?

Dům Izraele musí být shromážděn

- Proč si Pán přeje, aby Jeho lid byl shromážděn?
- Jak bude dům Izraele shromážděn?

Pán slíbil, že Jeho lid smlouvy bude jednoho dne shromážděn: „Ostatek pak ovcí svých já shromáždím ze všech zemí, do nichž jsem je rozehnal.“ (Jeremiáš 23:3.)

Bůh shromažďuje své děti prostřednictvím misionářské práce. Když se lidé dozvídají o Ježíši Kristu, přijímají spásné obřady a dodržují smlouvy, které se těchto obřadů týkají, stávají se „dětmi smlouvy“. (3. Nefi 20:26.) Pán má ke shromažďování svých dětí vážné důvody. Shromažďuje je proto, aby mohli poznat učení evangelia a připravit se na setkání se Spasitelem, až znovu přijde. Shromažďuje je proto, aby budovali chrámy a vykonávali posvátné obřady za předky, kteří zemřeli, aniž by měli tuto příležitost. Shromažďuje je proto, aby se mohli navzájem posilovat a být sjednoceni v evangeliu, díky čemuž nalézají ochranu před nespravedlivými vlivy světa. A shromažďuje

je také proto, aby se mohli připravovat na to, že budou sdílet evangelium s druhými.

Moc a pravomoc řídit práci shromažďování domu Izraele byla dána Josephu Smithovi prorokem Mojžíšem, který se zjevil v roce 1836 v chrámu Kirtland (viz NaS 110:11). Od té doby každý prorok drží klíče shromažďování domu Izraele a toto shromažďování je důležitou součástí práce Církve. Lidé smlouvy se nyní shromažďují tím, že přijímají znovuzřízené evangelium a slouží Bohu Abrahama, Izáka a Jákoba (viz Deuteronomium 30:1–5).

Izraelité mají být shromážděni nejprve duchovně a potom fyzicky. Duchovně se shromažďují tehdy, když vstupují do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a uzavírají posvátné smlouvy a dodržují je. Toto duchovní shromažďování začalo v době Proroka Josepha Smitha a dnes pokračuje na celém světě. Obrácení do Církve jsou Izraelité buď pokrevně, nebo adopcí. Náležejí do rodiny Abrahamovy a Jákobovy (viz Abraham 2:9–11; Galatským 3:26–29).

President Joseph Fielding Smith řekl: „V Církvi... je zastoupeno mnoho národů. ... Přišly, protože na nich spočinul Duch Páně; ... přijaly *ducha shromažďování* a opustily vše kvůli evangeliu.“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:256; kurzíva je součástí originálu.)

Fyzické shromažďování Izraele znamená, že lidé smlouvy budou shromážděni „domů do zemí dědictví svého a ... budou usazeni ve všech svých zemích zaslíbení“. (2. Nefi 9:2.) Kmeny Efraima a Manassese budou shromážděny na americkém kontinentu. Kmen Juda se vrátí do města Jeruzalém a do okolní oblasti. Deset ztracených kmenů obdrží svá zaslíbená požehnání od Efraimova kmene (viz NaS 133:26–34).

Krátce po založení Církve dostali Svatí pokyn, aby se shromáždili ve státě Ohio, potom v Missouri a potom v údolí Solného jezera. V dnešní době však proroci učí, že členové Církve mají budovat království Boží ve své vlastní zemi. Starší Russell M. Nelson řekl: „Rozhodnutí přijít ke Kristu není záležitostí fyzického místa; je to záležitost individuálního závazku. Lidé mohou být ,přiveden[i]

---

k poznání Pána' [3. Nefi 20:13], aniž by opustili domovskou zemi. Je pravda, že za raných dnů Církve obrácení rovněž často znamenalo i emigraci. Nyní se ale shromažďování uskutečňuje v každém národě. ... Shromažďovací místo pro brazilské Sváté je v Brazílii; shromažďovací místo pro nigerijské Sváté je v Nigérii; shromažďovací místo pro korejské Sváté je v Koreji, a tak dále. Sion znamená ‚čistí v srdci‘. [NaS 97:21.] Sion je všude tam, kde jsou spravedliví Svátí.“ (*Liahona*, listopad 2006, 81.)

Fyzické shromažďování Izraele nebude dokončeno před Druhým příchodem Spasitele a před začátkem milénia (viz Joseph Smith–Matouš 1:37). Pak se naplní toto Pánovo zaslíbení:

„Protož aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichž nebude říkáno více: Živť jest Hospodin, kterýž vyvedl syny Izraelské z země Egyptské, Ale: Živť jest Hospodin, kterýž vyvedl syny Izraelské z země půlnoční a ze všech zemí, do nichž je byl rozehnal, když je zase přivedu do země jejich, kterouž jsem dal otcům jejich.“ (Jeremiáš 16:14–15.)

- Jakým způsobem jste shromažďováni duchovně jako jedni z těch, kteří patří mezi Pánův lid smlouvy?
- Jakým způsobem se podílíte na shromažďování druhých?

Další verše z písem

- Genesis 17:1–8 (Boží smlouva s Abrahamem)
- Římanům 9:4–8; Galatským 3:29 (ti, kteří následují Ježíše Krista a Jeho slovo, jsou dětmi smlouvy)
- 2. Nefi 30:2; Mosiáš 5:10–11 (ti, kteří činí pokání, následují proroky a mají víru v Ježíše Krista, se stávají Pánovým lidem smlouvy)
- 2. Královská 17 (severní království odvedeno do zajetí)
- 2. Paralipomenon 36:11–20 (jižní království odvedeno do zajetí)
- Jakub 1:1 (dvanáct kmenů rozptýleno do cizích zemí)

Pro učitele: Když lidé vyprávějí o tom, jak se obrátili ke znovuzřízenému evangeliu Ježíše Krista, dělí se o to, jak jsou duchovně shromažďováni. Můžete předem požádat několik lidí, aby vyprávěli o tom, jak byli obráceni k evangeliu.

- 1. Nefi 10:12–13 (migrace Nefitů byla součástí rozptýlení)
- Jeremiáš 3:14–18 (jeden z města, dva z čeledi)
- Ezechiel 20:33–36 (Izrael bude shromážděn ze všech zemí)
- 3. Nefi 20:29–46 (Židé budou shromážděni do Jeruzaléma)
- 1. Nefi 15:13–18; 3. Nefi 21:26–29 (shromáždění začíná Znovuzřízením evangelia)
- NaS 38:31–33 (Pánův lid smlouvy bude spasen)
- Izaiáš 11:11–13 (Pán obnoví svůj lid)
- Zjevení 18:4–8 (hlas prohlašující shromažďování)
- NaS 133:6–15 (pohané do Sionu, Židé do Jeruzaléma)

Znamení Druhého příchodu

Kapitola 43

Ježíš Kristus se vrátí na zemi

- Jaká jsou některá znamení Druhého příchodu?

Spasitel řekl Josephu Smithovi: „Zjevím se s nebe s mocí a velikou slávou, ... a budu přebývat ve spravedlivosti s lidmi na zemi tisíc let, a zlovolní neobstojí.“ (NaS 29:11; viz také kapitoly 44 a 45 v této knize.) Ježíš nám řekl, že určitá znamení a události nás upozorní na to, až bude Jeho Druhý příchod nablízku.

Po tisíciletí se následovníci Ježíše Krista těší na Druhý příchod jako na období pokoje a radosti. Než ale Spasitel přijde, lidé na zemi budou zažívat velká utrpení a pohromy. Náš Nebeský Otec si přeje, abychom byli na tyto těžkosti připraveni. Také od nás očekává, že budeme duchovně připraveni, až Spasitel přijde ve své slávě. A tak nám dal znamení, což jsou události, které nám naznačí, až bude Spasitelův Druhý příchod nablízku. V průběhu věků Bůh tato znamení zjevoval svým prorokům. Řekl, že všichni věrní následovníci Krista tato znamení poznají a budou je vyhlížet (viz NaS 45:39). Jsme-li poslušní a věrní, budeme studovat písmo a tato znamení poznáme.

Některá znamení předpovídající Druhý příchod Ježíše Krista se již naplnila nebo se nyní naplňují. Další se splní v budoucnosti.

Pro učitele: Zvažte, zda přidělíte jednotlivým členům třídy nebo rodiny jedno či dvě znamení, která jsou popsána v této kapitole (ve velkých třídách je možné přidělit některá znamení více osobám). Během lekce jim věnujte čas na to, aby si sami prostudovali informace týkající se těchto znamení a přemýšleli o důkazech, kterých byli svědky a které ukazují, že se tato znamení v dnešní době naplňují. Poté je požádejte, aby se navzájem podělili o své postřehy.

Zlovolnost, válka a chaos

Mnohá znamení jsou děsivá a hrozná. Proroci varovali, že země zakusí velký chaos, zlovolnost, válku a utrpení. Prorok Daniel řekl, že doba před Druhým příchodem bude obdobím strastí, jaké tato země dosud nepoznala (viz Daniel 12:1). Pán řekl: „Láska lidí ustyďte a nepravost se bude rozhojňovati.“ (NaS 45:27.) „A všechny věci budou ve zmatku; a ... strach přijde na všechny lidi.“ (NaS 88:91.) Můžeme očekávat zemětřesení, nemoci, hladomory, velké bouře, blesky a hromy (viz Matouš 24:7; NaS 88:90). Krupobití bude ničit úrodu země (viz NaS 29:16).

Ježíš řekl svým učedníkům, že válka se rozšíří po celé zemi: „Budete slyšati boje a pověsti bojů. ... Nebo povstane národ proti národu a království proti království.“ (Matouš 24:6–7.) Prorok Joseph Smith řekl: „Neztrácejte odvahu, když vám říkáme o časech nebezpečných, neboť musejí brzy nastat, neboť meč, hladomor a morové rány se blíží. Na tváři této země budou veliká zničení, neboť se nemusíte domnívat, že jediná literka ani čárka z proroctví všech svatých proroků se nenaplní, a jsou mnohá proroctví, která se ještě musejí naplnit.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 252.)

Mnohá z těchto znamení se nyní naplňují. Zlovolnost je všude kolem nás. Národy neustále válčí. Dochází k zemětřesením a dalším pohromám. Mnoho lidí nyní trpí ničivými bouřemi, suchem, hladem a nemocemi. Můžeme si být jisti, že tyto pohromy budou předtím, než Pán přijde, ještě větší a vážnější.

Ne všechny události předcházející Druhému příchodu jsou však hrozné. Mnohé z nich přinášejí světu radost.

Znovuzřízení evangelia

Pán řekl: „Světlo zazáří mezi těmi, kteří sedí v temnotě, a bude to plnost evangelia mého.“ (NaS 45:28.) Znovuzřízení evangelia předpovídali již dávní proroci. Apoštol Jan viděl, že evangelium bude znovuzřízeno prostřednictvím anděla (viz Zjevení 14:6–7). Toto proroctví se naplnilo, když anděl Moroni a další nebeští poslové přinesli evangelium Ježíše Krista Josephu Smithovi.

Příchod Knihy Mormonovy

Pán Nefitům řekl o dalším znamení: Kniha Mormonova přijde k jejich potomkům (viz 3. Nefi 21). V dobách Starého zákona proroci Izaiáš a Ezechiel předvíдали příchod Knihy Mormonovy (viz Izaiáš 29:4–18; Ezechiel 37:16–20). Tato proroctví se nyní naplňují. Kniha Mormonova byla vynesena na světlo a je předávána celému světu.

Evangelium kázáno celému světu

Dalším znamením posledních dnů je skutečnost, že „bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům“. (Matouš 24:14; viz také Joseph Smith–Matouš 1:31.) Všichni lidé uslyší plnost evangelia ve své vlastní řeči (viz NaS 90:11). Již od samého Znovuzřízení Církve misionáři hlásají evangelium. Misionářské úsilí se zvýšilo a nyní desetitisíce misionářů káží v mnoha zemích světa a v mnoha jazycích. Před Druhým příchodem a během milénia se Pán postará o to, aby byla pravda přinesena všem národům.

Příchod Eliáše

Prorok Malachiáš prorokoval, že před Spasitelovým Druhým příchodem bude na zemi poslán prorok Eliáš. Eliáš znovuzřídí pečeticí moci, aby rodiny mohly být spolu zpečetěny. Bude také inspirovat lidi k tomu, aby se zajímali o své předky a potomky. (Viz Malachiáš 4:5–6; NaS 2.) Prorok Eliáš přišel k Josephu Smithovi v dubnu 1836. Od té doby se zájem o genealogii a rodinnou historii zvyšuje. Máme také možnost vykonávat pečeticí obřady v chrámech pro žijící i zemřelé.

Lehiovi potomci se stanou velkým národem

Pán řekl, že až se bude Jeho příchod blížit, Lamanité se stanou spravedlivým a respektovaným lidem. Řekl: „Dříve, než přijde veliký den Páně, ... Lamanité pokvetou jako růže.“ (NaS 49:24.) Velký počet Lehiových potomků nyní přijímá požehnání evangelia.

Vybudování Nového Jeruzaléma

Až se přiblíží doba příchodu Ježíše Krista, věrní Svatí postaví spravedlivé město, město Boží, nazvané Nový Jeruzalém. Vládnout tam bude sám Ježíš Kristus. (Viz 3. Nefi 21:23–25; Mojžíš 7:62–64; Články víry 1:10.) Pán řekl, že toto město bude vybudováno ve státě Missouri ve Spojených státech (viz NaS 84:2–3).

Toto je pouze několik znamení, která nám Pán dal. Písma jich popisují mnohem více.

- Podle jakých důkazů vy osobně vidíte, že se znamení naplňují?

Znalost znamení časů nám může pomoci

- Jak můžeme zůstat klidní i přesto, že některá znamení jsou děsivá a hrozná?

Když Pán hovořil o svém Druhém příchodu, řekl: „Hodinu ani den žádný člověk nezná, ani andělé v nebi.“ (NaS 49:7.) Tomuto učil také v podobenství o fíkovníku. Řekl, že když vidíme, jak fíkovník vyráží listy, můžeme říci, že brzy přijde léto. Podobně, když vidíme znamení popsaná v písmech, můžeme vědět, že Jeho příchod je nablízku. (Viz Matouš 24:32–33.)

Pán dává tato znamení proto, aby nám pomohl. Můžeme dát svůj život do pořádku a připravit sebe i své rodiny na to, co teprve přijde.

Jsmo varováni před pohromami a je nám řečeno, abychom se na ně připravili; ale také se můžeme na příchod Spasitele těšit a radovat se. Pán řekl: „Nebudte znepokojeni, neboť až se všechny tyto věci [znamení] budou dít, můžete vědět, že zaslíbení, která vám byla učiněna, budou splněna.“ (NaS 45:35.) Řekl, že ti, kteří jsou spravedliví, nebudou zničeni, až Pán přijde, „ale toho dne obstojí. A země jim bude dána jako dědictví; ... a děti jejich vyrostou bez hříchu. ... Neboť Pán bude ve středu jejich a sláva jeho bude na nich a on bude králem jejich a zákonodárcem jejich.“ (NaS 45:57–59.)

Další verše z písem

- 1. Korintským 15:22–28 (přichází konec; smrt je zahlazena)
- Matouš 16:1–4 (rozpoznávejte znamení časů)
- Matouš 24; NaS 29:14–23; 45:17–57; 88:87–94; Joseph Smith–Matouš 1 (znamení Druhého příchodu)
- 1. Tessalonicenským 5:1–6 (vyhlížejte znamení a připravujte se)
- NaS 38:30 (připravme se tak, abychom se nemuseli bát)
- NaS 68:11 (můžeme poznat znamení)

Druhý příchod Ježíše Krista

Kapitola 44

Očekávání Spasitelova Druhého příchodu

Čtyřicet dnů po svém Vzkříšení se Ježíš se svými apoštoly shromáždil na hoře Olivové. Nastal čas, aby Ježíš zemi opustil. Vykonal veškerou práci, kterou měl v té době vykonat. Měl se vrátit k našemu Nebeskému Otci až do doby svého Druhého příchodu.

Poté, co poučil své apoštoly, vystoupil Ježíš do nebe. Zatímco apoštolové hleděli do nebe, stáli vedle nich dva andělé a pravili: „Muži Galilejští, co stojíte, hledíte do nebe? Tento Ježíš, kterýž zhůru vzat jest od vás do nebe, takť přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.“ (Skutkové 1:11.)

Od oné doby až do dnešního dne následovníci Ježíše Krista očekávají Jeho Druhý příchod.

Co Ježíš udělá, až opět přijde?

Až Ježíš Kristus opět přijde na zemi, udělá toto:

1. *Očistí zemi.* Až Ježíš opět přijde, přijde s mocí a velikou slávou. V té době budou zlovní zničeni. Vše, co je zkažené, bude spáleno a země bude očištěna ohněm (viz NaS 101:24–25).
2. *Bude soudit svůj lid.* Až Ježíš opět přijde, bude soudit národy a oddělí spravedlivé od zlovných (viz Matouš 25:31–46; viz také kapitola 46 v této knize). Jan Zjevovatel o tomto soudu napsal: „Viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a

---

Pro učitele: Zvažte, zda přidělíte každému členovi třídy nebo rodiny jeden z pěti číselovaných bodů v této kapitole. Požádejte každého jednotlivce, aby pracoval samostatně a prostudoval si svoje přidělené téma, včetně odpovídajících pasáží z písem. Poté všechny vyzvěte k tomu, aby diskutovali o tom, čemu se naučili.

duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, ... a ožili, a kralovali s Kristem tisíc let.“ Jan viděl, že zlovolní „neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let“. (Zjevení 20:4–5; viz také NaS 88:95–98.)

3. *Uvede milénium.* Milénium je tisícileté období, kdy Ježíš bude vládnout na zemi. Spravedliví budou vyzdviženi, aby se setkali s Ježíšem při Jeho příchodu (viz NaS 88:96). Jeho příchodem započne mileniální vláda. (Viz kapitola 45 v této knize.)

President Brigham Young řekl:

„V miléniu, až bude na zemi založeno království Boží v moci, slávě a dokonalosti, a panování zlovolnosti, které tak dlouho vítězilo, bude podmaněno, Svatí Boží budou mít výsadu budovat své chrámy a vstupovat do nich a stávat se, tak říkajíc, pilíři v chrámu Božím [viz Zjevení 3:12], a budou vykonávat obřady za své mrtvé. Potom uvidíme své přátele přicházet, a možná některé, se kterými jsme se zde znali. ... A budeme mít zjevení, abychom poznávali své předky přímo zpět k Otcí Adamovi a Matce Evě, a budeme vstupovat do chrámů Božích a vykonávat za ně obřady. Potom budou [dětí] pečety k [rodičům], dokud nebude vytvořen dokonalý řetězec zpět k Adamovi, takže bude dokonalý řetězec kněžství od Adama až k závěrečné scéně.“
(*Učení presidentů Církve: Brigham Young [2004], 333.*)

4. *Dokončí první vzkříšení.* Ti, kteří získali výsadu vyjít při vzkříšení spravedlivých, povstanou z hrobu. Budou pozdviženi, aby se setkali se Spasitelem, až bude sestupovat z nebe. (Viz NaS 88:97–98.)

Poté, co Ježíš Kristus vstal z mrtvých, byli vzkříšeni také další spravedliví lidé, kteří předtím zemřeli. Ti se zjevili v Jeruzalémě a také na americkém kontinentu. (Viz Matouš 27:52–53; 3. Nefi 23:9–10.) Toto byl počátek prvního vzkříšení. Od té doby byli vzkříšeni i někteří další lidé. Ti, kteří již byli vzkříšeni, a ti, kteří budou vzkříšeni v čase Jeho příchodu, zdědí slávu celestiálního království (viz NaS 76:50–70).

Poté, co budou vzkříšeni ti, již zdědí celestiální slávu, bude vzkříšena další skupina lidí: ti, již obdrží terestriální slávu.

Až budou vzkříšeni všichni tito lidé, první vzkříšení bude dokončeno.

Zlovní, kteří budou žít v době Druhého příchodu Páně, budou zničeni v těle. A společně se zlovními, kteří jsou již mrtví, budou muset čekat až do doby posledního vzkříšení. Všichni zbývající zemřelí pak budou vzkříšeni, aby se setkali s Bohem. Zdělí buď telesiální království, nebo budou se Satanem vyvrženi do zevní temnoty (viz NaS 76:32–33, 81–112).

5. *Zaujme své právoplatné místo jako Král nebe a země.* Až Ježíš přijde, založí na zemi svou vládu. Církev se stane součástí tohoto království. Ježíš bude v míru vládnout všem lidem na zemi po dobu 1000 let.

Když Ježíš Kristus přišel na zemi poprvé, nepřišel ve slávě. Narodil se v prostém chlévě a byl položen do sena v jeslích. Nepřišel s velkými armádami, jak to od svého Spasitele očekávali Židé. Místo toho prohlašoval: „Milujte nepřátely své, ... dobře činite nenávidícím vás, a modlte se za ty, kteříž vás utiskují.“ (Matouš 5:44.) Byl zavržen a ukřižován. Při svém Druhém příchodu však nebude zavržen, „neboť každé ucho to uslyší a každé koleno poklekne a každý jazyk vyzná“, že Ježíš je Kristus. (NaS 88:104.) Bude pozdravován jako „Pán pánů a Král králů“. (Zjevení 17:14.) Bude nazýván „Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje“. (Izaiáš 9:6.)

- Jaké jsou vaše myšlenky a pocity, když přemýšlíte o událostech týkajících se Druhého příchodu?

Jak poznáme, že Spasitelův příchod je nablízku?

Když se Ježíš Kristus narodil, jen velmi málo lidí vědělo, že přišel Spasitel světa. Až přijde znovu, nebude pochyb o tom, o koho se jedná. Nikdo nezná přesný čas, kdy Spasitel znovu přijde. „O tom pak dni a hodině tě žádný neví, ani andělé nebesí, jedině sám Otec můj.“ (Matouš 24:36; viz také NaS 49:7.)

Pán nám dal pomocí podobenství určitou představu o době svého příchodu:

„Od říku pak uče se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho odmladne, a vypučí se lístí, znáte, že blízko jest léto.

Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest a ve dveřích.“ (Marek 13:28–29.)

Pán nám také dal určitá znamení, abychom poznali, že Jeho příchod je nablízku. Poté, co tato znamení zjevil, nás varoval:

„Bdětež tedy, poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijíti má. ...

... Protož i vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nena-dějete, Syn člověka přijde.“ (Matouš 24:42, 44.)

Více informací o tom, jak poznáme, že Ježíšův Druhý příchod je nablízku, najdete v kapitole 43 v této knize.

Jak se můžeme připravit na to, až Spasitel přijde?

Nejlepší způsob, jak se můžeme připravit na Spasitelův příchod, je přijmout učení evangelia a učinit ho součástí svého života. Každý den máme žít tak, jak nejlépe můžeme, právě tak, jak tomu učil Ježíš, když byl na zemi. Můžeme usilovat o vedení od proroka a můžeme následovat jeho rady. Můžeme žít tak, abychom byli hodni mít Ducha Svatého, aby nás vedl. Pak můžeme očekávat Spasitelův příchod s radostí, a ne se strachem. Pán řekl: „Neboj se, maličké stádo, království je vaše, dokud nepřijdu. Vizte, přijdu rychle. Tak jest. Amen.“ (NaS 35:27.)

- Proč se máme starat spíše o to, abychom byli připraveni, než o to, kdy přesně Druhý příchod nastane?

Další verše z písem

- Jan 14:2–3; Matouš 26:64 (Ježíš připraví místo a znovu přijde)
- Malachiáš 3:2–3; 4:1; NaS 64:23–24 (země bude spálena)
- NaS 133:41–51 (zlovolní budou zničeni)
- Matouš 13:40–43 (soud předpověděn)
- 1. Korintským 15:40–42; NaS 76; 88:17–35 (království slávy)
- NaS 43:29–30; 29:11 (Spasitelův příchod uvede milénium)

- Články víry 1:10 (Ježíš bude vládnout)
- Alma 11:43–44; 40:23 (vzkříšení vysvětleno)
- NaS 88:96–98 (mrtví budou vzkříšeni)
- Zachariáš 14:9; Zjevení 11:15; 1. Nefi 22:24–26 (Ježíš bude vládnout jako Král)

Milénium

Kapitola 45

Lidé na zemi během milénia

- Kdo bude na zemi během milénia?

Při Druhém příchodu Ježíše Krista na zemi začne tisíc let míru, lásky a radosti. Toto tisícileté období se nazývá milénium. Písma a proroci nám pomáhají porozumět tomu, jaké to bude žít na zemi během milénia.

Protože při Spasitelově Druhém příchodu dojde ke zničení zlovolných, budou na počátku milénia na zemi žít pouze spravedliví lidé. Budou to ti, kteří žijí ctnostným a čestným životem. Tito lidé zdědí buď terestriální, nebo celestiální království.

Během milénia budou na zemi dál žít smrtelníci a budou i nadále mít děti, tak jako my nyní (viz NaS 45:58). Joseph Smith řekl, že zemi budou často navštěvovat nesmrtelné bytosti. Tyto vzkříšené bytosti budou pomáhat s vládou a s další prací. (Viz *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 268.)

Lidé budou stále mít svobodu jednání a po určitý čas budou mnozí moci svobodně pokračovat ve svém náboženství a názorech. Nakonec každý vyzná, že Ježíš Kristus je Spasitel.

Během milénia bude Ježíš „vládnouti osobně na zemi“ (Články víry 1:10). Joseph Smith vysvětlil, že Ježíš bude „Svatým vládnout a bude sestupovat a přinášet poučení.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 258.)

Úkoly Církve během milénia

- Jaké dva velké úkoly budou vykonávány během milénia?

Pro učitele: Téma milénia někdy vede k tomu, že lidé spekulují o názorech, které se nenacházejí v písmech ani v učení proroků posledních dnů. Při výuce této lekce dbejte na to, abyste se podobným spekulacím vyhnuli.

Členové Církve budou mít během milénia dva velké úkoly – chrámovou práci a misionářskou práci. Chrámová práce zahrnuje obřady, které jsou nutné pro oslavení. Mezi tyto obřady patří křest, vkládání rukou pro dar Ducha Svatého a chrámové obřady – obdarování, chrámový sňatek a pečetení rodinných jednotek.

Mnoho lidí zemřelo, aniž tyto obřady přijali. Lidé na zemi za ně musí tyto obřady vykonat. Tato práce se nyní vykonává v chrámech Páně. Je jí příliš mnoho, než aby byla dokončena před zahájením milénia, a proto bude dokončena během něho. Vzkříšené bytosti nám budou pomáhat opravovat chyby, které jsme udělali při pátrání po svých zemřelých předcích. Budou nám také pomáhat nalézat informace, které potřebujeme k doplnění svých záznamů. (Viz Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 2:167, 251–252.)

Další velkou prací během milénia bude misionářská práce. Všichni lidé budou s velkou mocí vyučováni evangeliu. Nakonec již nebude zapotřebí učit druhé prvním zásadám evangelia, protože „všickni... znáti mne budou, od nejmenšího z nich až do největšího z nich, dí Hospodin“. (Jeremiáš 31:34.)

- Jak se můžeme již nyní připravit na práci, která se bude vykonávat během milénia?

Podmínky během milénia

- Jak se bude život během milénia lišit od současného života na zemi?

Prorok Joseph Smith učil, že během milénia „země bude obnovena a obdrží svou rajskou slávu“. (Články víry 1:10.)

Satan svázán

Během milénia bude Satan svázán. To znamená, že nebude mít moc pokoušet ty, kteří v té době budou žít (viz NaS 101:28). „Děti... vyrostou bez hříchu ke spasení.“ (NaS 45:58.) „Pro spravedlivost [Pánova] lidu... nemá Satan žádné moci; pročež, nemůže býti uvolněn po dobu mnoha let; neboť nemá žádné moci nad srdcem lidí, neboť oni žijí ve spravedlivosti a Svatý Izraelský vládne.“ (1. Nefi 22:26.)

Mír na zemi

Během milénia nebude žádná válka. Lidé budou společně žít v míru a harmonii. To, co se používalo pro válku, bude proměněno k užitečným účelům. „Zkují meče své v motyky, a oštípy své v srpy. Nepozdvihne národ proti národu meče, a nebudou se více učiti boji.“ (Izaiáš 2:4; viz také Izaiáš 11:6–7; NaS 101:26.)

Spravedlivá vláda

President John Taylor učil: „Pán bude králem nad celou zemí, a celé lidstvo bude doslova pod jeho nadvládou, a každý národ pod nebesy bude muset uznat jeho pravomoc a sklonit se před jeho žezlem. Ti, kteří mu slouží ve spravedlivosti, budou ve spojení s Bohem a s Ježíšem; poznají službu andělů a budou znát minulost, přítomnost i budoucnost; a ostatní lidé, kteří se možná nepodrobují úplné poslušnosti vůči jeho zákonům, nebo nejsou plně poučeni o jeho smlouvách, se budou nicméně muset podrobit úplné poslušnosti vůči jeho vládě. Neboť to bude vláda Boha na zemi, a on bude uplatňovat své zákony a vyžadovat tuto poslušnost po národech světa, což je jeho legitimní právo.“ (*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* [2001], 225.)

Žádná smrt

Během milénia nebude existovat smrt tak, jak ji známe. Když se lidé dožijí stáří, nezemřou a nebudou pohřbeni. Místo toho budou „v okamžiku“ proměněni ze svého smrtelného stavu do stavu nesmrtelného. (Viz NaS 63:51; 101:29–31.)

Všechny věci zjeveny

Některé pravdy nám dosud nebyly zjeveny. Během milénia budou zjeveny všechny věci. Pán řekl, že „zjeví všechny věci – věci, které se udály, a skryté věci, o kterých žádný člověk nevěděl, věci o zemi, skrze které byla učiněna, a její účel a cíl – věci převelice cenné, věci, které jsou nahore, a věci, které jsou dole, věci, které jsou v zemi a na zemi a v nebi“. (NaS 101:32–34.)

Další činnosti v miléniu

Život se v mnoha ohledech bude podobat životu, jaký je nyní, s výjimkou toho, že vše se bude dít ve spravedlivosti. Lidé budou jíst a pít a budou nosit oděv. (Viz *Učení presidentů Církve: Brigham Young* [1997], 333.) Lidé budou i nadále sít a sklízet úrodu a stavět domy (viz Izaiáš 65:21).

- Jaké myšlenky vás napadají a jaké pocity to ve vás vyvolává, když přemýšlíte o podmínkách, které budou existovat během milénia?

Poslední boj po miléniu

- Jaký je konečný osud této země?

Na konci tisíce let bude Satan na krátký čas uvolněn. Někteří lidé se odvrátí od Nebeského Otce. Satan shromáždí své armády a Michal (Adam) shromáždí nebeské zástupy. V tomto velkém boji budou Satan a jeho následovníci navěky vyvrženi. Země bude proměněna v celestiální království. (Viz NaS 29:22–29; 88:17–20, 110–15.)

Další verše z písem

- Zachariáš 14:4–9; 1. Nefi 22:24–25 (Ježíš bude vládnout na zemi)
- Daniel 7:27 (Svatým bude dáno království)
- NaS 88:87–110 (podmínky během milénia)
- Zjevení 20:1–3; 1. Nefi 22:26 (Satan bude svázán)
- NaS 101:22–31 (nepřátelství ustane; žádná smrt; Satan nebude mít moc pokoušet)
- Izaiáš 11:1–9 (vlk a beránek budou dlít spolu)
- NaS 43:31; Zjevení 20:7–10 (Satan bude na krátký čas uvolněn)

Poslední soud

Kapitola 46

Soudy Boží

- Jaké jiné soudy přijdou před soudem posledním? Jakou mají tyto soudy vzájemnou souvislost?

Písma nám často říkají, že přijde den, kdy budeme stát před Bohem a budeme souzeni. Musíme porozumět tomu, jak se tento soud uskuteční, abychom se mohli na tuto důležitou událost lépe připravit.

Písma učí, že každý z nás bude souzen podle svých skutků: „I viděl jsem mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřena, to jest kniha života, i souzeni jsou mrtví podlé toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podlé skutků svých.“ (Zjevení 20:12; viz také NaS 76:111; 1. Nefi 15:32; Abraham 3:25–28.) Budeme také souzeni „podle přání [svého] srdce“. (NaS 137:9; viz také Alma 41:3.)

Zde na zemi jsme často posuzováni, pokud se týče naší způsobilosti obdržet příležitosti v království Božím. Než jsme byli pokřtěni, byli jsme posouzeni jako způsobilí pro přijetí tohoto obřadu. Když jsme povoláni sloužit v Církvi nebo když máme pohovor pro postup v kněžství nebo pro chrámové doporučení, jsme také posuzováni.

Alma učil, že když zemřeme, je náš duch přidělen do stavu štěstí, nebo bídy (viz Alma 40:11–15). To je také soud.

Soudit nás budou naše slova, skutky a myšlenky

- Představte si, že jste souzeni za všechny své myšlenky, slova a skutky.

Pro učitele: Není třeba, abyste v každé kapitole učili všemu. Když se s modlitbou připravujete na výuku, usilujte o vedení Ducha, abyste věděli, na které části kapitoly se máte zaměřit.

Prorok Alma svědčil: „Slova naše nás odsoudí, ano, veškeré skutky naše nás odsoudí;... a myšlenky naše nás také odsoudí.“ (Alma 12:14.)

Pán řekl: „Z každého slova prázdného, kteráž mluviti budou lidé, vydadí počet v den soudný. Nebo z slov svých spravedliv budeš, a z řečí svých budeš odsouzen.“ (Matouš 12:36–37.)

Víra v Ježíše Krista nám pomáhá připravit se na Poslední soud. Tím, že jsme Jeho věrnými učedníky a činíme pokání ze všech svých hříchů, nám mohou být odpuštěny hříchy, a můžeme se stát čistými a svatými, abychom mohli přebývat v přítomnosti Boží. Když činíme pokání ze svých hříchů a vzdáváme se všech nečistých myšlenek a skutků, Duch Svätý změní naše srdce, takže již nebudeme mít dokonce ani touhu hřešit (viz Mosiáš 5:2). Když pak budeme souzeni, budeme shledáni připravenými na vstup do Boží přítomnosti.

- Přemýšlejte o tom, co můžete dělat, abyste změnili své myšlenky, slova a skutky k lepšímu.

Budeme souzeni podle záznamů

- Z jakých záznamů budeme souzeni? Kdo nás bude soudit?

Prorok Joseph Smith řekl, že mrtví budou souzeni ze záznamů vedených na zemi. Také budeme souzeni z „knihy života“, která je vedena v nebi (viz NaS 128:6–8).

„Každý z vás... musí stát před ‚soudcovskou stolicí Svätého Izraelského... a pak [musí] býti [souzen] podle svätého soudu Božího‘. (2. Nefi 9:15.) A podle Janova vidění: ‚Knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřena, to jest kniha života, i souzeni jsou mrtví podlé toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podlé skutků svých.‘ (Zjev. 20:12.) ‚Knihy‘, o nichž se zde mluví, se týkají ‚záznamů [o vašich skutcích], jež jsou vedeny na zemi. ... Kniha... života je záznam, jenž je veden v nebi.‘ (Nauka a smlouvy 128:7.)“ (Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee [2000], 226–227.)

Existuje další záznam, podle něhož budeme souzeni. Apoštol Pavel učil, že my sami jsme záznamem svého života (viz Římanům 2:15). V našem těle a mysli je uložena úplná historie všeho, co jsme kdy udělali. President John Taylor učil této pravdě: „[Jednotlivec] sám vypráví svůj příběh a vydává svědectví proti sobě. ... Tento záznam, který je napsán samotným člověkem na deskách jeho vlastní mysli, tento záznam, který nemůže lhát, bude v onen den odhalen před Bohem, anděly a těmi, kteří zasednou jako soudci.“ (*Deseret News*, Mar. 8, 1865, 179.)

Apoštol Jan učil, že „Otec [nesoudí nikoho], ale všecken soud dal Synu“. (Jan 5:22.) Syn následně povolá další, aby při soudu pomáhali. Dvanáct apoštolů, kteří s ním byli při Jeho službě, bude soudit dvanáct kmenů Izraele (viz Matouš 19:28; Lukáš 22:30). Dvanáct Nefitských učedníků bude soudit lid Nefitů a Lamanitů (viz 1. Nefi 12:9–10; Mormon 3:18–19).

Zděláme místo v království slávy

- Jak naše věrnost během života na zemi ovlivní náš život ve věčnostech?

Při Posledním soudu zděláme místo v království, pro které jsme připraveni. Písma učí o třech královstvích slávy – celestiálním království, terestriálním království a telestiálním království (viz NaS 88:20–32).

V Nauce a smlouvách 76 Pán popsal, jak se můžeme rozhodnout, že prožijeme svůj smrtelný život. Vysvětlil, že naše rozhodnutí rozhodnou o tom, pro které království jsme připraveni. Z tohoto zjevení se dozvídáme, že i členové Církve zdělají různá království, protože nebudou stejně věrní a stateční ve své poslušnosti Krista.

Níže jsou uvedeny různé druhy života, pro které se můžeme rozhodnout, a království, která nám tato naše rozhodnutí zajistí.

Celestiální

„To jsou ti, kdož přijali svědectví o Ježíšovi a uvěřili ve jméno jeho a byli pokřtěni, ... aby zachováním přikázání mohli být omyti a očištěni od všech hříchů svých a mohli obdržeti Svatého Ducha.“

Jsou to ti, kteří svou vírou přemáhají svět. Jsou spravedliví a věrní, takže Duch Svatý na ně může zpečetit jejich požehnání. (Viz NaS 76:51–53.) Ti, kteří zdědí nejvyšší stupeň celestiálního království a kteří se stanou bohy, musejí být také oddáni na věčnost v chrámu (viz NaS 131:1–4). Všichni ti, kteří zdědí celestiální království, budou navěky žít s Nebeským Otcem a Ježíšem Kristem (viz NaS 76:62).

Prostřednictvím práce, kterou vykonáváme v chrámech, mohou mít všichni lidé, kteří kdy žili na zemi, rovnocennou příležitost přijmout plnost evangelia a obřady spasení, aby tak mohli zdědit místo v nejvyšším stupni celestiální slávy.

Terestriální

Jsou to ti, kteří odmítli evangelium na zemi, ale později ho přijali v duchovním světě. Jsou to úctyhodní lidé země, kteří byli vychytralostí lidí zaslepeni vůči evangeliu Ježíše Krista. Jsou to také ti, kteří přijali evangelium a svědectví o Ježíšovi, ale pak v něm nebyli stateční. Bude je navštěvovat Ježíš Kristus, ale ne Nebeský Otec. (Viz NaS 76:73–79.)

Telestiální

Tito lidé nepřijali evangelium nebo svědectví o Ježíšovi na zemi, ani v duchovním světě. Budou trpět za své hříchy v pekle až do konce milénia, kdy budou vzkříšeni. „Toto jsou ti, kdož jsou lháři a kouzelníci a cizoložníci a smilníci a kdokoli, kdo miluje a činí lež.“ Tito lidé jsou tak početní jako hvězdy na nebi a písek na pobřeží mořském. Bude je navštěvovat Duch Svatý, ale ne Otec ani Syn. (Viz NaS 76:81–88, 103–106, 109.)

Zevní temnota

Jsou to ti, kteří měli svědectví o Ježíšovi prostřednictvím Ducha Svatého a kteří poznali moc Páně, ale dovolili Satanovi, aby je přemohl. Zapřeli pravdu a vzepřeli se moci Páně. Pro ně neexistuje odpuštění, protože zapřeli Ducha Svatého poté, co jej přijali. Nebudou mít království slávy. Budou žít navěky ve věčné temnotě, utrpení a bídě se Satanem a s jeho anděly. (Viz NaS 76:28–35, 44–48.)

- Jaké vlastnosti má podle Nauky a smluv 76:50–53, 62–70 ten, který překonává svět vírou a je statečný ve svědectví o Ježíšovi?

Na soud se máme připravovat již nyní

- Co musíme dělat, abychom byli připraveni na Poslední soud?

Ve skutečnosti je každý den dnem soudu. Mluvíme, myslíme a jednáme podle celestiálního, terestriálního nebo telestiálního zákona. Naše víra v Ježíše Krista, tak jak ji projevujeme každodenními skutky, rozhoduje o tom, které království zdědíme.

Máme znovuzřízené evangelium Ježíše Krista v jeho plnosti. Evangelium je zákonem celestiálního království. Byly zjeveny všechny kněžské obřady nezbytné pro náš pokrok. Vstoupili jsme do vod křtu a uzavřeli jsme smlouvu, že budeme žít křesťanským životem. Pán nám řekl, jaký bude náš soud, budeme-li věrní a budeme-li dodržovat smlouvy, které jsme uzavřeli. Řekne nám: „Podtež požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.“ (Matouš 25:34.)

Další verše z písem

- Římanům 2:6–9; Zjevení 20:12–13 (soud)
- Alma 11:41, 45; Mormon 7:6; 9:13–14 (jsme souzeni ve vzkříšeném stavu)
- 2. Nefi 29:11; 3. Nefi 27:23–26 (knihy použité při soudu)
- Alma 41:2–7 (o našem soudu rozhodují naše skutky, přání našeho srdce, pokání a vytrvání do konce)
- Mormon 3:22 (čítejte pokání a připravujte se na to, až stanete před soudcovskou stolicí)
- Lukáš 12:47–48; NaS 82:3 (komu je mnoho dáno, od toho je mnoho požadováno)
- NaS 88:16–33 (každý dostaneme to, čeho jsme hodni)

Oslavení

Kapitola 47

Plán pro náš pokrok

Když jsme žili s Nebeským Otcem, vysvětlil nám plán pro náš pokrok. Mohli jsme se stát takovými, jako je On – oslavenou bytostí. Tento plán vyžadoval, abychom se od Něho odloučili a přišli na zem. Toto odloučení bylo nutné, aby se ukázalo, zda budeme poslušni Otcových přikázání, i když již nebudeme v Jeho přítomnosti. Plán stanovil, že až pozemský život skončí, budeme souzeni a odměněni podle stupně naší víry a poslušnosti.

Z písem se dozvídáme, že v nebi existují tři stupně slávy. Apoštol Pavel se zmínil, že znal člověka, který byl „vtržen až do třetího nebe“ (2. Korintským 12:2). Pavel uvedl dvě království v nebi – celestiální a terestriální (viz 1. Korintským 15:40–42). Celestiální je nejvyšší a terestriální je druhé. Díky zjevení posledních dnů se dozvídáme, že třetím královstvím je království telestiální (viz NaS 76:81). Také se dozvídáme, že v celestiálním království jsou tři nebesa neboli stupně (viz NaS 131:1).

Oslavení

- Co je oslavení?

Oslavení je věčný život – život, kterým žije Bůh. Bůh žije ve velké slávě. Je dokonalý. Vlastní veškeré poznání a veškerou moudrost. Je Otcem duchovních dětí. Je stvořitelem. Můžeme se stát takovými, jako je Nebeský Otec. Tomuto se říká oslavení.

Prokážeme-li, že jsme věrni Pánu, budeme žít v nejvyšším stupni celestiálního království nebes. Budeme oslaveni, abychom mohli žít s Nebeským Otcem ve věčných rodinách. Oslavení je největším darem, který Nebeský Otec může svým dětem dát (viz NaS 14:7).

Požehnání plynoucí z oslavení

- Jaká požehnání budou například dána těm, kteří jsou oslaveni?

Náš Nebeský Otec je dokonalý a raduje se z toho, že Jeho děti mají možnost stát se takovými, jako je On. Jeho dílem a slávou je „usku-tečniti nesmrtnost a věčný život člověka“. (Mojžíš 1:39.)

Ti, kteří prostřednictvím víry v Ježíše Krista obdrží oslavení v celes-tiálním království, obdrží zvláštní požehnání. Pán slíbil: „Všechny věci jsou jejich.“ (NaS 76:59.) Toto jsou některá z požehnání daných oslaveným lidem:

1. Budou žít věčně v přítomnosti Nebeského Otce a Ježíše Krista (viz NaS 76:62).
2. Stanou se bohy (viz NaS 132:20–23).
3. Budou navěky sjednoceni se spravedlivými členy své rodiny a budou se moci věčně rozrůstat.
4. Obdrží plnost radosti.
5. Budou mít vše, co má náš Nebeský Otec a Ježíš Kristus – veške-rou moc, slávu, panství a poznání (viz NaS 132:19–20). President Joseph Fielding Smith napsal: „Otec prostřednictvím Syna slíbil, že vše, co má, bude dáno těm, kteří jsou poslušni Jeho příká-zání. *Porostou v poznání, moudrosti a moci, půjdou od milosti k milosti, dokud se jim náhle nerozbřeskne plnost dokonalého dne.*“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 2:36; kurzíva v původním textu.)

Požadavky pro získání oslavení

Čas, kdy máme plnit požadavky pro získání oslavení, je právě nyní (viz Alma 34:32–34). President Joseph Fielding Smith řekl: „Abychom získali oslavení, musíme přijmout evangelium a všechny jeho smlouvy; a vzít na sebe závazky, které Pán předložil; a kráčet ve světle a porozumění pravdě; a být ‚živi z každého slova vychá-zejícího z úst Božích‘.“ (*Doctrines of Salvation*, 2:43.)

Abychom byli oslaveni, musíme nejprve uvěřit v Ježíše Krista a potom v této víře vytrvat až do konce života. Naše víra v Něho

---

musí způsobit, že budeme činit pokání ze svých hříchů a dodržovat Jeho přikázání.

Pán nám všem přikazuje, abychom přijali určité obřady:

1. Musíme být pokřtěni.
2. Musíme přijmout vkládání rukou a být confirmováni za členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a přijmout dar Ducha Svatého.
3. Bratři musejí obdržet Melchisedechovo kněžství a musejí zveleboval své povolání v kněžství.
4. Musíme obdržet chrámové doporučení.
5. Musíme být oddáni na věčnost, buď v tomto životě, nebo v tom příštím.

Kromě přijetí požadovaných obřadů Pán každému z nás přikazuje:

1. Mějte rádi Boha a svého bližního.
2. Dodržujte přikázání.
3. Čiňte pokání ze svých špatných skutků.
4. Vyhledávejte své zemřelé příbuzné a přijímejte za ně spásné obřady evangelia.
5. Navštěvujte církevní shromáždění tak pravidelně, jak jen je to možné, abyste přijímáním svátosti mohli obnovovat smlouvy křtu.
6. Mějte rádi členy své rodiny a posilujte je na cestách Páně.
7. Každý den mějte rodinné i osobní modlitby.
8. Učte druhé evangeliu slovem i příkladem.
9. Studujte písmo.
10. Naslouchejte inspirovaným slovům proroků Páně a buďte jich poslušni.

A konečně, každý z nás musí přijmout Ducha Svatého a naučit se následovat Jeho vedení ve svém osobním životě.

- Jak nás obřady a smlouvy připravují na oslavení?
- Jak nám víra v Ježíše Krista pomáhá dodržovat přikázání?

- Proč se musíme učit následovat vedení Ducha Svatého, abychom byli oslaveni?

Poté, co ve věrnosti vytrváme až do konce

- Co se stane, když vytrváme do konce jako věrní učedníci Kristovi?

Pán řekl: „Budeš-li zachovávat příkázání má a vytrváš-li do konce, budeš mít věčný život, kterýžto dar je největší ze všech darů Božích.“ (NaS 14:7.) President Joseph Fielding Smith řekl: „Budeme-li pokračovat v Bohu; to znamená dodržovat Jeho příkázání, uctívat Ho a žít podle Jeho pravdy; pak přijde čas, kdy budeme ponořeni v plnosti pravdy, která bude jasnější a jasnější až nastane dokonalý den.“ (*Doctrines of Salvation*, 2:36.)

Prorok Joseph Smith učil: „Když stoupáte po žebříku, musíte začít dole a stoupat příčku po příčce, dokud nevylezete nahoru; a stejné je to i se zásadami evangelia – musíte začít s první a jít dále, dokud se nenaučíte všem zásadám oslavení. Bude to však trvat velmi dlouho od oné chvíle, kdy projdete závojem [zemřete], než se jim naučíte. Všechno nepochopíme na tomto světě; i za hrobem budeme muset vynaložit veliké úsilí, abychom se naučili svému spasení a oslavení.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 268.)

Joseph Smith učil: „První zásadou evangelia je poznat s určitostí charakter Boha. ... Byl kdysi člověkem jako my;... Bůh sám, Otec nás všech, přebýval na zemi, stejně jako to učinil sám Ježíš Kristus.“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 345–346.)

Nebeský Otec zná naše zkoušky, naše slabosti i naše hříchy. Má s námi soucit a milosrdenství. Chce, abychom uspěli tak, jako On.

Představte si, jakou radost bude každý z nás mít, až se vrátíme k Nebeskému Otci, budeme-li moci říci: „Otče, žil jsem podle Tvé vůle. Byl jsem věrný a dodržoval jsem Tvá příkázání. Jsem šťastný, že jsem opět doma.“ Poté Ho uslyšíme říci: „To dobře, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíš v radost pána svého.“ (Matouš 25:23.)

- Přečtěte si Matouše 25:23. Zamyslete se nad tím, jak byste se cítili, kdybyste slyšeli Pána říkat tato slova vám.

Další verše z písem

- NaS 132:3–4, 16–26, 37 (vztahuje se k oslavení)
- NaS 131:1–4 (manželství na věčnost je klíčem k oslavení)
- NaS 76:59–70 (vysvětlena požehnání celestiální slávy)
- NaS 84:20–21 (moc božskosti se projevuje skrze kněžské obřady)

Pro učitele: Když členům třídy nebo rodiny umožníte přemítat o pravdách evangelia, uvažovat o jejich životě nebo přemýšlet o jejich lásce k Nebeskému Otci a Ježíši Kristu, umožníte jim tím, aby je mohl učít Duch Svatý.

Přehled ilustrací

Obálka: *Živá voda*, Simon Dewey, © Simon Dewey.

Background © Artbeats

Strana 4: Foto © NASA a STSci

Strana 8: Foto © NASA a STSci

Strana 14: Detail z obrazu *Kristus v Emausích*, Carl Heinrich Bloch.

Použito se svolením Národního historického muzea ve Frederiksborgu v Hillerødu, Dánsko.

Strana 18: Foto Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/Getty Images

Strana 22: Foto © Corbis

Strana 26: *Odchod ze zahrady Eden*, Joseph Brickey. © 1998

Joseph Brickey

Strana 37: *Joseph Smith*, neznámý umělec, použito se svolením

Community of Christ Archives. *Brigham Young*, Danquart Anthon Weggeland, použito se svolením Muzea církevní historie. *John Taylor*, neznámý umělec, použito se svolením Church History Library and Archives. *Wilford Woodruff*, H. E. Peterson. *Lorenzo Snow*, Lewis Ramsey, použito se svolením Muzea církevní historie. *Joseph F. Smith*, A. Salzbrenner, © IRI. *Heber J. Grant*, C. J. Fox, © IRI. *George Albert Smith*, Lee Greene Richards, © IRI. *David O. McKay*, Everett Clark Thorpe, © Everett Clark Thorpe. *Joseph Fielding Smith*, Shauna Cook Clinger, © 1983 IRI. *Harold B. Lee*, Grant Romney Clawson, © IRI. Fotografie Ezry Tafta Bensonova © Busath Photography. Fotografie Thomase S. Monsona © Busath Photography

Strana 50: *Kristus křísí dceru Jairovu*, Greg K. Olsen. © 1990 IRI

Strana 58: *Ne má vůle, ale Tvá se staň*, Harry Anderson.

© Seventh-day Adventist Church. Nekopírujte

- Strana 80:** Detail z obrazu *Abraham na pláních Mamre*, Harry Anderson. © IRI
- Strana 86:** Detail z obrazu *Kristus vysvěcuje dvanáct apoštolů*, Harry Anderson. © IRI
- Strana 92:** Detail z obrazu *Přání mého srdce*, Walter Rane. Laskavě poskytlo Muzeum církevní historie
- Strana 100:** Detail z obrazu *Ježíš Kristus*, Harry Anderson. © IRI
- Strana 130:** *Poslední večeře*, Simon Dewey. © Simon Dewey
- Strana 146:** Detail z obrazu *Kristus a bohatý mladý kníže*, Heinrich Hofmann. Laskavě poskytla společnost C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Strana 158:** Detail z obrazu *Ježíš umývá apoštolům nohy*, Del Parson. © 1983 IRI
- Strana 164:** Foto © Getty Images
- Strana 170:** Detail z obrazu *Milosrdný Samaritán*, Joseph Brickey. © 2001 Joseph Brickey
- Strana 176:** Foto George Doyle/Stockbyte/Getty Images
- Strana 186:** Detail z obrazu *Protož jdouce, ucte všechny národy*, Harry Anderson. © IRI
- Strana 198:** *Adam a Eva přinášejí oběti*, Keith Larson. © 1996 Keith Larson
- Strana 215:** Foto Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Strana 222:** Foto Robert Casey. © 2004 Robert Casey
- Strana 244:** Detail z obrazu *Jákob žehná Jozefovi*, Harry Anderson. © IRI
- Strana 250:** *Druhý příchod*, Harry Anderson. © IRI
- Strana 256:** Detail z obrazu *Druhý příchod*, Harry Anderson. © IRI
- Strana 262:** Detail z obrazu *Bez nepřátelství*, Nancy Glazier-Koehler. © 1984 Nancy Glazier-Koehler
- Strana 266:** Detail z obrazu *Poslední soud*, John Scott. © 1974 IRI
- Strana 272:** Detail z nástěnné malby, Dan Baxter
-

Rejstřík

A

- Abraham, Boží smlouva s A., 82
Adam a Eva
  Duch Svatý k nim přišel, 30
  jejich sňatek, 27
  je jim přikázáno, aby měli děti,
  28
  odloučení od Boha, 28–29
  Pád, 28–29
  první, kteří přišli na zem, 27
  stateční duchové, 27
Alkohol, 165–166
Apoštol, úřad a povinnosti, 76, 95
  Viz také Dvanáct apoštolů
Aronovo kněžství
  kvora, 76–77
  úřady a povinnosti, 74–75
  Viz také Kněžství;
  Melchisedechovo kněžství

B

- Bible, 43, 45
Biskup, úřad a povinnosti, 75
Bůh. *Viz* Nebeský Otec
Byliny, 166

C Č

- Celestiální království
  křest nutný ke vstupu, 114
  oslavení v tomto království,
  269–270, 273–277

- Církev Ježíše Krista
  dnes, 93–98
  odpadlictví od ní, 89–90
  organizace, 87–88, 95–96
  pravomoc, 87, 94–95
  stát se členem, křtem, 113
  v Americe, 89
  v dřívějších dobách, 85–91
  zjevení v Církvi, 85, 87
  znaky, které ji identifikují, 85–89
  znovuzřízena, nikdy nebude
  zničena, 97
  znovuzřízení předpověděno,
  90, 93–94
  zorganizována skrze Josepha
  Smitha, 95–96
Cudnost, 223–230
Čaj, 166
Čestnost, 177–180
  prohlášení, Brigham Young, 177
  prohlášení, Joseph F. Smith, 179
  prohlášení, Mark E. Petersen,
  177
Člověk
  dítě Boží, 9
  má panovat nad Božími
  stvořeními, 5
  prohlášení Josepha F. Smitha
  o božském původu č., 9
  stvořen k obrazu Božímu, 6

Ď D

Ďábel. *Viz* Satan
 Dar Ducha Svatého, 119–121
     definice, 119–120
     jeden z největších darů Božích, 121
     přijetí, 120
     rozpoznání vlivu Ducha Svatého, 120–121
 Dary Ducha. *Viz* Duchovní dary
 Dávání, 183
     prohlášení, Stephen L Richards, 183
 Den Páně, 137–138
     Viz také Sabat
 Desátky, 181–185
     prohlášení, Gordon B. Hinckley, 185
     prohlášení, Heber J. Grant, 185
     prohlášení, Stephen L Richards, 183
 Děti
     Adamovi a Evě přikázáno mít d., 28
     jejich zodpovědnosti, 214
 Drahocenná perla, 46–47
 Drogy, jejich užívání, 166
 Druhý příchod Ježíše Krista, 255–260
     znamení, 249–254, 258–259
 Duch, dary. *Viz* Duchovní dary
 Duchové, tělesná podoba, 240
 Duchovní dary, 123–129
     opatrnost při používání, 128
     popis, 123–127
     rozvíjení, 127–128
     Satan napodobuje, 128
     znak pravé Církve, 89

Duchovní svět, 239–242
     prohlášení, Ezra Taft Benson, 239
     učení Brigham Younga ohledně d. s., 239
 Duch Svatý, 30–32
     křest nutný k přijetí daru D. S., 114
     poslání, 31–32
     prohlášení, Joseph Fielding Smith, 32
     přišel k Adamovi a Evě, 30
     vlastnosti, 31
     Viz také Dar Ducha Svatého
 Dvanáct apoštolů, budou soudit, 269
     Viz také Apoštol

E

Eliáš, příchod, 252
 Eva. *Viz* Adam a Eva
 Evangelium, pravdy znovuzřízeny, 96–97

H

Horké nápoje, 166
 Hřích
     definice, 105
     všichni zhřešili, 105

C

Chrámy
     manželství na věčnost uzavíráno v ch., 218–219
     práce vykonávaná v ch., 231–237
     práce vykonávaná v ch. během milénia, 257, 263

I

Izrael

- Jákobovo jméno změněno na I., 243
- prohlášení o shromažďování, Russell M. Nelson, 246–247
- prohlášení o shromažďování I., Joseph Fielding Smith, 246
- rozptýlení domu I., 243, 245
- shromáždění domu I., 243–248

Izraelité, 243

J

Jáhen, úřad a povinnosti, 75

Jákob

- Boží smlouva s J., 243
- jméno změněno na Izrael, 243

Jazyky, dar jazyků, 123–124

Ježíš Kristus

- Jednorozený Syn Otce, 51–52
- Jeho dokonalý život, 52–53
- Jeho láska, 53–54
- Jeho život, 49–57
- narození a poslání
  - předpověděno, 49, 51
- obětí, 56, 147–148
- poslouchal Otce, 202
- předustanoven
  - v předsmrtnosti, 9
- přeje si, abychom sloužili druhým, 160–161
- příklad pravé lásky, 172–173
- příklad služby, 163
- Spasitel a vůdce v pozemském životě, 15
- Stvořitel, 23–24
- učení, 53–54

- umožnil nám získat požehnání skrze Usmíření, 56
- vidění Orsona F. Whitneyho o Jeho utrpení, 55
- vykoupení, 54–56
- zavedl svátost, 131–132
- zorganizoval Církev, 54
- Viz také* Druhý příchod Ježíše Krista; Usmíření; Víra v Ježíše Krista

K

Káva, 166

Kněz, úřad a povinnosti, 74–75

Kněžství, 67–70

- definice, 67
  - jak ho muži přijímají, 68–69
  - jak se správně používá, 69
  - klíče k., 73
  - požehnání plynoucí z jeho správného používání, 69–70
  - proč ho potřebujeme, 67–68
  - prohlášení, Joseph F. Smith, 73
  - rozdělení k., 71, 73
  - uspořádání k., 71–78
  - Viz také* Aronovo kněžství; Melchisedechovo kněžství
- Kniha Mormonova, 45–46
- Konfirmace. *Viz* Dar Duchy Svatého
- Kradení, 178
- Kristus. *Viz* Ježíš Kristus
- Křest, 113–117
- kdo má být pokřtěn, 115
  - nový začátek, 116–117
  - nutnost křtu, 113–114
  - smlouvy, 115–116
  - způsob vykonávání, 114–115
- Kůl, 96

L

Lenost, 155
 Lhaní, 178
 Lid smlouvy, 81–84
 Lucifer. *Viz* Satan

M

Manželství
     prohlášení, Spencer W. Kimball,
         219–220
     věčné, 217–221
 Maso, 167
 Matky
     prohlášení, Boyd K. Packer, 213
     zodpovědnosti, 213–214
 Melchisedechovo kněžství
     kvora, 77
     úřady a povinnosti, 75–76
     Viz také Aronovo kněžství;
         Kněžství
 Milénium, 261–265
     prohlášení, Brigham Young, 257
     prohlášení, John Taylor, 264
 Misionářská práce, 187–192
     prohlášení, Ezra Taft Benson,
         189
 Modlitba, 33–37
     jak jsou modlitby zodpovídány,
         36–37
     jak se modlit, 36
     kdy se modlit, 35–36
     proč se modlíme, 33, 35
 Moudrost, dar, 124–125
 Mrtví, obřady za ně jsou znakem
     pravé Církve, 88–89
 Myšlenky, budeme podle nich
     souzeni, 267–268

N

Náhrada, součást pokání, 109
 Narození, čas a místo vybráno
     Nebeským Otcem, 10
 Nauka a smlouvy, 46
 Nebeský Otec
     jak Ho poznat, 6–7
     Jeho dílo a sláva, 6
     Jeho tělo, 6
     lidé stvoření k Jeho obrazu, 6
     naše možnost stát se takovými
         jako je On, 9
     otcovství, 9
     prohlášení o jeho roli jako
         našeho Otce, Joseph Smith, 5
     prohlášení o našem vztahu k
         Němu, Joseph F. Smith, 9
     přání, abychom si osvojili tytéž
         vlastnosti, které má On,
         10–11
     skutečně existuje, 5
     Stvořitel všeho, 5
     Vládce všeho, 5
     vlastnosti, 6
 Neděle, sabat, 137–138
 Neposlušnost, důsledky, 202
 Nová a věčná smlouva, 83–84

O

Oběť, 147–151
 Oběti, 181–185
     prohlášení, Gordon B. Hinckley,
         185
     prohlášení, Heber J. Grant, 185
     prohlášení, Stephen L Richards,
         183
 Obilí, 167
 Obřady
     znak pravé Církve, 88–89
     znovuzřízeny, 96–97

- Odpadlictví, velké, 89–90
 Odpočinek, 156, 167
 Odpočinek a zábava, 156
 Odpuštění druhým, součást pokání, 109
 Odpuštění
   prohlášení, Spencer W. Kimball, 229
   radost z o., 110
   z porušení zákona cudnosti, 229–230
 Odpuštění hříchů, křest, 113
 Oslavení, 273–277
   manželství na věčnost nezbytné pro o., 217–218
   prohlášení, Joseph Fielding Smith, 274
   stát se hodnými o., 16
 Osobnost, rozvíjena v předsmrtném životě, 9–10
 Otcové, zodpovědnosti, 212–213
 Otec v nebi. *Viz* Nebeský Otec
 Ovoce, 166
- P**
-
- Pád, 27–29
   důsledky, 28–29
 Patriarcha, úřad a povinnosti, 76
 Patriarchální požehnání, 10, 76, 127
   prohlášení, Thomas S. Monson, 10
 Pečetění, moc znovuzřízená Eliášem, 252
 Písma, 43–48
   čtyři knihy, 43–47
   studium, 47–48
 Plán spasení, 10–11, 23
 Plození, moc, 230
 Podvádění, 178–179
- Pokání
   definice, 107
   nutnost p., 105
   nyní je čas činit p., 111
   požehnání plynoucí z p., 110
   prohlášení, Spencer W. Kimball, 107, 109, 229
   zásady p., 107–110
 Pokrok, pozemský život nutný pro pokrok, 10–11
 Pokušení, prohlášení o překonávání p., Gordon B. Hinckley, 226
 Poslušnost, 199–204
   křest ukazuje p., 114
   prohlášení, Joseph Smith, 201
 Postní den, 143–144
 Postní oběti, 144, 184
 Poznání, dar, 125
 Poznání, že Ježíš Kristus je Syn Boží, dar, 125–126
 Práce, 153–157, 167
   prohlášení, David O. McKay, 156
   prohlášení, Heber J. Grant, 154
 Pravá láska, 169–175
   prohlášení, Joseph Smith, 174
   prohlášení, Thomas S. Monson, 172
 Pravomoc
   znak pravé Církve, 87
   znovuzřízena, 94–95
 President Církve, 39
   dnešní žijící prorok, 40–41
   požehnání díky poslušnosti p. C., 41–42
   prohlášení, Wilford Woodruff, 40–41
   vede Církev, 95
   vyjádření podpory, 41
   Viz také Proroci

Proroci, 39–42
    Bůh je povolává ve všech dobách, 40
    jejich slova jsou písmem, 47
    předustanovení, 9–10
    zástupci Boha na zemi, 39

Prorocství, dar, 126

První předsednictvo, 95

První zásady a obřady, 88
    obnoveny v plnosti skrze
        Znovuzřízení, 96–97

Předkové, potřebují pomoc,
    233–234

Předustanovení, 9–10
    prohlášení, Joseph Smith, 9–10

Překládání, dar, 124

Příkázání, jejich dodržování
    součástí pokání, 109

Pšenice, 167

Půst, 141–145
    požehnání z toho plynoucí,
    144–145
    správný p., 141, 143

R

Rada v nebi, 11

Radost, plnost radosti, 11

Ráj
    prohlášení, Jedediah M. Grant,
    241
    prohlášení, Wilford Woodruff,
    241
    v duchovním světě, 241

Rodiče, zodpovědnosti, 154,
    211–215

Rodina
    prohlášení, David O. McKay, 205
    prohlášení, Harold B. Lee, 208
    úspěšná, 208–209
    věčná, 205–209

význam, 205, 207
vztahy v r., 207–208
zaopatřování r., 154
zodpovědnosti, 211–215

Rodina – Prohlášení světu, 10, 205,
    208, 209, 211, 212, 213, 215, 224

Rodinná historie, 231–237

S

Sabat, 135–140

    definice, 135
    historie s., 137–138
    neděle, 137
    požehnání díky jeho
        zachovávání, 139
    svěcení s., 138–139
    účel s., 135–136

Satan

    bojoval proti Ježíšovi v nebi, 15
    chce, abychom porušili zákon
        cudnosti, 226–227
    krátce uvolněn na konci milénia,
    265
    napodobuje dary Ducha, 128
    pokoušel Evu, 28
    pokouší nás, 16
    protiví se dobru, 19–20
    snažil se vzít svobodu
        rozhodování, 13, 15
    svázán během milénia, 263
    vyvržen z nebe, 15–16

Sbory, 96

Sedmdesátník, úřad a povinnosti,
    76

Silné nápoje, 165–166

Skutky, budeme podle nich
    souzeni, 267–268

Sláva, království, 269–270

Slova, budeme podle nich souzeni,
    267–268

- Slovo moudrosti, 165–168
 prohlášení, Heber J. Grant, 168
- Služba, 159–163, 184
 prohlášení, Spencer W. Kimball, 161
- Smith, Joseph
 Církev znovuzřížena skrze něho, 94–97
 pravda znovuzřížena skrze něho, 96–97
- Smlouva
 Abrahamova, 82–83
 definice, 81–82
 křtu, 115–116
 nová a věčná, 83–84
 obnovována skrze svátost, 133
- Soud
 Poslední soud, 267–271
 prostřednictvím Ježíše Krista, 269
 příprava na s., 271
 souzení podle slov, skutků a myšlenek, 267–269
 záznamy budou použity při s., 268–270
- Soudy Boží, 267
- Spasitel. *Viz* Ježíš Kristus
- Starší, úřad a povinnosti, 75
- Stvoření
 jeho provedení, 23–24
 prostřednictvím Ježíše Krista, 23–24
 ukazuje Boží lásku, 24–25
- Svátost, 131–134
 Kristus zavedl, 131–132
 postoj při přijímání, 134
 provádění obřadu, 132–133
 smlouvy obnovované skrze s., 133
- Svědectví, prohlášení, David O. McKay, 125–126
- Svoboda jednání
 její používání bez vzpomínky na předsmrtelný život, 11
 nezbytná v plánu spasení, 17, 19
 Satan se ji snažil odejmout, 17
 věčná zásada, 17
 vyžaduje možnost výběru, 19–21
- Svoboda rozhodování. *Viz* Svoboda jednání
-
- T**
- Tabák, 166
- Talenty
 prohlášení o rozvíjení t., Heber J. Grant, 196
 prohlášení o rozvíjení t., Marvin J. Ashton, 195–196
 prohlášení o zodpovědnosti za t., Joseph F. Smith, 196
 rozvíjení, 195–196
 rozvíjeny v přesmrtném životě, 9–10
- Telestiální sláva, 270
- Terestriální sláva, 270
-
- U**
- Učitel, úřad a povinnosti, 74
- Usmíření, 58–65
 jedině Kristus ho mohl vykonat, 60
 Kristus trpěl a zemřel, aby ho vykonal, 54–56, 60
 nezbytné pro spasení, 59
 objasněno příběhem Boyda K. Packera, 62–64
 prohlášení, Joseph Fielding Smith, 107

spasení od hříchu jeho
důsledkem, 61–64
vzkříšení jeho důsledkem, 61
Viz také Ježíš Kristus
Uvědomění si hříchu, součást
pokání, 107–108
Uzdravování, dar, 126

V

Válka v nebi, 15–16
Velká rada, 11
Vězení duchů, 241–242
Víno, 165–166
Víra ve svědectví druhých, dar, 126
Víra v Ježíše Krista, 99–104
definice, 99, 101
duchovní dar, 99, 127
jak ji můžeme posílit, 101–103
požehnání z toho plynoucí,
103–104
proč ji potřebujeme, 101
prohlášení o jejích účincích z
Lectures on Faith, 103–104
prohlášení o nutnosti skutků,
Spencer W. Kimball, 103
Vykládání jazyků, dar, 124
Vysoký kněz, úřad a povinnosti, 76
Vytrvání do konce, požehnání, kte-
rá díky tomu získáme, 276–277
Výuka
dar v., 125
z této knihy, 1–3
Vyznání, součást pokání, 108–109

Z

Zahrada Eden, 27–28
Zanechání hříchu, součást pokání,
108
Zármutek kvůli hříchu, součást
pokání, 108
Závoj zahaluje vzpomínku na
nebeský domov, 11
Záznamy, budeme podle nich
souzeni, 268–269
Zázraky, dar konání zázraků, 126
Zdraví, Pánův zákon. *Viz* Slovo
moudrosti
Zelenina, 166
Zevní temnota, 270
Zjevení, znak pravé Církve, 85, 87
Zkouška, pozemský život, 10–11
Zkoušky, nutné pro pokrok, 11
Znamení časů. *Viz* Druhý příchod
Ježíše Krista
Znovuzřízení Církve
předpověděno, 90–91, 93–94
skrže Josepha Smitha, 94–97

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

